•

ஆதியே துணை

பிரம்மோதய

மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள்

அருளிய

திருமெய்ஞான அருளமுதம்

•

ஆதியே துணை

திருமெய்ஞான அருளமுதம்

பரம ரகசியப்பலன் னல விளைவு

(5.9.1969 தேதியில் பிறந்நருளிய மெய்வழிச்

சாலை ஆண்டவர்கள் திருவாக்கியம்)

1

இப்போது உங்களுக்கு ஒரு பரம ரகசியம் வெளியாக்கப் போகிறோம். கவனமாய்க் கேட்கிறீர்களா?

சிருஷ்டி உருவாகும் முன் ஒரே இருட்கொளம்தான் இருந்நது. அதில் லேசான ஒரு அசைவு, உசும்புதல் ஏற்பட்டு - அந்ந னெருக்குதலின் புழுக்கத்தால் ஜலம் உண்டாயிற்று. அதனுள் ஜலம் எப்படி தங்ஙியிருந்நது? வைக்க ஒரு பாத்திரம் வேண்டுமே. அது இல்லாமல் இருக்க முடியாதே. னீ ஒரு கையளவு ஜலம் எடுத்து உயிர்ப்பிடியாக விரல்களை அழுத்திக் கொண்டாலும், அது கசிந்நு வெளியில் வழியப்பார்கிறது அல்லவா? அப்படியெனில் அவ்வளவு பிரம்மாண்டமான பாரதூரமான ஜலம், எந்ந அளவு பாத்திரத்தில் அடங்ஙியிருக்கும்? அந்ந மகா கனம் கொண்டது ஒரு சிறிதும் கசியாமல், சிந்நாமல் எப்படி இருந்நிருக்க முடியும்?

புழுக்கமயமாகிய அக்கினி, ஏகமயமாக, பரப்பாக, பெருக்கமாக, அனுஅனுவாகத் தொடர்ந்நு அதனுள் ஜலத்தை அடக்கியிருந்நதால் அதன் சுயரூபமான தோற்றத்தில் இல்லாதிருந்நது.

ஒரு ஊதுவத்தியையோ, அல்லது விளக்கையோ ஏற்றினால் அதன் ஜூவாலை நம் கண்ணுக்கு புலப்படுகிறது. அதையே தூரமாக வைத்து பார்த்தால், ஓரளவு தூரத்தில் மறைந்நுவிடுகிறது.

அக்கினியின் ஜூவாலை மேலேயே தூக்கிக் கொண்டிருக்கும் சுபாவமுடையது அல்லவா? இந்ந குணத்தினால் தான் பிரம்மாண்டமான ஜலத்தின் கனத்தை, பளுவைக் கீழேவிடாமல் தூக்கிச் சுமந்நுகொண்டிருந்நது.

இவ்வளவு விசாலமான அக்கினியையும், அது உள்ளடக்கி வைத்திருந்ந ஜலமண்டலத்தையும் அவைகளின் வர்ணமே தெரியாமல் பாரதூர விஸ்தரிப்பில் கோர்த்து மறைத்து அடக்கி வைத்திருந்நது இருட்கோளமே.

பிரம்மகோளம்

அதே பிரம்மம்தான் இன்று இந்ந உலகில் மனித தூலமெடுத்து உன் முன்னால் இப்போது வந்நிருக்கின்றது. தன் பழைய சொரூபத்தின் விபரம் தெரிகின்றதாலேயே, இவையனைத்தையும் உன் முன்னால் இப்போது விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்ந உசும்புதலால் ஆகாயத்தில் அக்கினி ஒடுங்ஙும் போது ஏற்பட்ட னெருக்கத்தால் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்நு சேர்ந்நு, உள்ளடக்கி வைத்திருந்ந ஜலத்தை அது கக்கிற்று. ஜலம் விழுந்ந வேகத்தில் காற்று உண்டாயிற்று- அந்ந காற்று ஜலத்தை அசைத்ததால் அலைகள் உண்டாகி அவைகளின் மோதுதலால் னொங்ஙும் நுரையும்

உண்டாயின. னொங்நும் நுரையும், விளைந்து கெட்டியாகி முதலில் மண்ணும், அதிலிருந்து கல்லும், பின் மலைகளும் உருவாயின. இவ்வாறாகவே இவ்வளவு பாரங்னொண்ட இந்நப் பூமி உற்பவித்தது. அது எதன் மேல் ஆதாரமாக நிற்கிறது?

ஒரு மரத்திற்கு அதை தாங்நும் பூமி ஆதாரம். மரத்தைப் போலவே பூமிக்கும் ஒரு ஆதாரம் இருக்க வேண்டுமே! பூமியைப் போல அது பல ஆயிரம் பங்நு பிரம்மாண்டமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆதாரமில்லாமல் அந்நரத்தில் அது னிற்க முடியாது. அது உன் அறிவிற்குப் புலப்படாத அளவில் இருக்கிறது. பூமியை விட பிரம்மாண்டமான கோளங்நள் அனேகம் இருக்கின்றனவே. சந்நிர சூரியாள், கிரகங்நள் எண்ணிலடங்நா னட்சேத்திர மண்டலங்நள் இவை அந்நரத்தில் எப்படி னிலை னிற்கின்றன? ஆதாரமில்லாமல் னிலை னிற்கமுடியாதே?

இவைகளைப் போலவே இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிற எமது தேகமும், அஸ்திவாரமின்றி இருக்கிறதாக னீ னினைக்கிறாயல்லவா? ஏன் அவ்வாறு னினைக்கிறாய்? ஒரு தூலத்திற்கு அத்தியாவஸ்யமானவை - மூச்சு, உணவு, உறக்கம். இவை மூன்றுமில்லாமல் ஒரு தேகம் இருக்கவே முடியாது. அப்படி ஒரு தேகம் இருக்குமானால், அது அஸ்திவாரமே இல்லாத கட்டிடம் தானே! எப்படி இந்த பூமி, சந்நிரசூரியாள், னட்சேத்திர மண்டலங்நளெல்லாம் அஸ்திவாரமின்றி னிற்கின்றனவோ, அதேபோலத்தான் எம் வாடாத தவத்தினால் மாற்றிக்கொண்டு வந்ந இந்நத் திருமேனியும் னிற்கிறது.

இந்ந எம் தேகம் எசன்சு வடிவம். மற்றைய அண்டங்நளையெல்லாம் தாங்நி னிற்பது இந்நப் பிரம்மமே. திரிகாலம் கண்ட வசந்ந ரிக்ஷி புசுண்டர் பிரான், இறுதி காலத்தில் பிரம்மமே வந்நு தம் மக்களுக்கு உபதேசம் செய்வார்கள் என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறியிருக்கிறார்களே! இந்நப் <u>பரம ரகசிய விளைவைத்தான்</u> னாம் இப்போது வெளியாக்கினோம். இது ஏட்டினிலோ, கிரந்நத்திலோ எழுத முடியாது. வேதத்தில் இது எப்போதும் எழுதப்பட்டதே இல்லை. வேதமே னடந்நு வந்நு இதை விளக்கி னின்றதில் தான் உனக்கு இப்போது இது விளங்நிற்று. ஆகவே உன் அறிவை திருப்பிப் பார். இதை இன்று அதில் எழுதியாய் விட்டது என்பது தெரியும்.

இந்ந வல்லமைதான் இத்தனை ஜாதிகளையும் ஒன்றாக்கிற்று. எல்லோருடைய னினைவையும், இச்சையையும், தன் வல்லமையால் ஒரு முகமாக்கி, இச்சபையையும், சத்திய தேவ பிரம்ம குலத்தினர் குடியுள்ள இந்ந ஊரையும் உண்டாக்கியுள்ளது. எண்ணில் கோடி சராசரங்நளையும், படைத்துக் காத்தருளிய அதே பிரம்மம், இன்று இறுதி பிரளயத்தை னடத்தச் சிறுத்து இந்ந ரூபத்தில் வந்நிருக்கிறதென்று தெரிகிறதல்லவா? அந்ந சம்ஹாரம் எப்படி னடக்கப் போகிறதென்று உனக்கு தெரியாது.

எவ்வாறு உண்டாயிற்றோ, அதே போலச் சுருங்நி ஒடுங்நும். சூரியனுடைய உஷ்ணத்தினுடைய குரூரத்தால், சிருஷ்டி அனைத்தும் பஸ்மீகரமாகி, மண், கல் முதலிய அனைத்தும் பொடி சாம்பலாக்கப்படும். அதன் பின் ஜலம் பிரளயமாக வருசித்து, அதைக் கரைத்துவிடும். அப்போது ஊழிக்காற்று வீசும். அதில் அனைத்தும் ஆவியாக்கப்பட்டு, இறுதியில் கூடஸ்தபிரம்மாகிய இருட்கோளம், தன் வசமாகவே எல்லாவற்றையும் ஆக்கிக்கொள்ளும்.

18.02.41

ஜீவாத்மாவின் போக்குவரத்து தான் தொனி. தொனி தான் ஜீவாத்மாவின் தலை. **ஆண்டவர்கள்** வாக்கே முதலாயிருக்கும். மற்ற யாவும் உனக்கு யாதொரு பிரயொஜனத்தையும் தராது. தீர்க்கமான படிப்பை, வித்துவான்களும் அறிய முடியாத படிப்பை, சில தினத்தில் கற்பிக்கும் சாலை இது. உயர்ந்த படிப்பு, எளிதாய் சுருங்கிய காலத்தில் செலவில்லாமல் எல்லா நூல்களுக்கும் வியாக்கியானம் சொல்லும் படிப்பே ஆசான் வாக்கு.

3

உலக மக்களை குறைவுபடப் பேசுவது ஞான வளர்ச்சியின்றி பாவக் கொடியைப் படரச் செய்கின்ற செயலாகும். னம் மெய்வழி சபை வளர்ச்சிக்குத் திணறுதல் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் - உலக மக்களைக் குறைவு படப் பேசும் செயலே என்பது திண்ணம். ஆகாததெல்லாம் ஆக வைப்பது எது? வளர்ச்சியில் ஊக்கம் பூரணமாய் செலுத்துதல் தான்.

4

03.07.41

மரண அவஸ்தை ஒரு நொடி நேரமல்ல. ஓர் யுகாந்த னீளமிருக்கும். இப்போது முதல் கொண்டு சாவை னினைத்துக் கொண்டேயிருந்நால் கட்டாயம் ஞான பூமியை அடைவாய். அனியாய மரணத்தைத் தடுக்கும் வைத்தியர் தான் ஜீவபண்டிதர். அவருடைய மருந்து (கவனக்குளிகை, அமிர்தம்) தான் மேம்பட்டது என்று இன்னும் உனக்கு னம்பிக்கை வரவில்லை. ஆகையால்தான் உனக்குத் தோயமாட்டேன் என்கிறது. தடுக்க முடியாததும் ஜெயிக்க முடியாததுமாகிய கோரத்தை, அந்த எல்லையில் னீ பயப்படாதே என்று சிகிச்சை செய்பவன் ஆபத்பாந்நவன். வீடு, வாசல், மக்கள், மண், புலன்கள் - எல்லாம் அங்கு பயனற்றவை. குளத்தில் னீர் னிறைந்நிருக்கும் போது பறவைகள் முதலியன அங்கிருக்கின்றன. ஆம்பல் முதலியன செழிக்கின்றன. னீர் வற்றிப் போனதும் பறவைகள் பறந்து ஓடி விடுகின்றன. ஆனால் ஆம்பல் முதலியவைகளோ காய்ந்து போய் அவ்விடத்திலேயே இருக்கின்றன என்பதை யோசித்துப் பார்.

பல்லும் கரும்பும் இருக்கும் போது தின்னாமல் எப்போது தின்னுவது?

5

28.10.42

வித்திலே சொத்தை விளைந்து, மரமாவது எங்ஙாவது கண்டதுண்டா? னமது மெய்வழி னூல்கள் படிக்காவிட்டால் எண்ணங்ஙளும் தோன்றாது. உள்ளம் பூரிக்காது. மனங்ஙசியாது. வித்து முளைக்காது. னூல்களை எவ்வளவு படிக்கிறாயோ அவ்வளவு உனக்கு னன்மையே.

6

30.03.43

ஒரு எழுத்து உண்டாவதற்கு முன் முதலில் பொருள் வேண்டும். இரண்டாவது ஒலி. மூன்றாவது வரி வடிவம். அ- இதன் உச்சரிப்பு: அ-ஆ-னா. இதில் மூன்று ஒடுக்கம்

இருக்கிறது. அது குறிக்கும் விஸ்தரிப்பை கடல் என்று சொல்லலாமென்றால், கடலின் கரையைக் காணலாமே. ஆனால் ஒலியின் கரையைக் காண முடியாது. காணமுடியாது. அ- என்று உச்சரிப்பதானது, மூன்று கால் உரியில் இரண்டு அறுந்து போனது போல்.

7

04.04.43

"அ-ஆ-னா" என்று சொல்லவேண்டுவதை அனேக காலமாக சொல்லாது, "அ" என்று சொல்லிவந்துவிட்டதால், அந்த அக்ஷரத்தின் பிரயோஜனம் இவனுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. இதில் தமிழ் வேத சாம்ராஜ்யம் உள்ளது.

இதில் மூன்று இலக்குகள் இருக்கின்றன. அம்மூன்றும் என்னென்னவென்று இந்த உலகம் முழுவதும் சேர்ந்து சொல்லட்டும் பார்ப்போம். உன் பொய்ப்படிப்பை மறந்து விடு. பிறகு நீ என்னிடம் கற்றுக்கொள். ஒரு வருஷம் மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் படித்தால் இதை உனக்குக் கற்றுக் கொடுப்போம்.

8

31.10.46

சாதாரணமாக ஒருவன் இறந்து ஆறு மணி நேரம் வரை ஜீவன் தேகத்திலேயே அடங்கியிருக்கிறது. காது கேட்கும், மனம் நினைக்கும், மூக்கு நுகரும். ஆனால் செயல் செய்ய இயலாது. சீக்கிரம் அசைவின்றி சுத்தமாக ஆடை மாற்றி நறுமணம் பூசி ஆடாது அசையாது சமாதித் தலத்துக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும். **சிவக்குருக்குமரர்கள்** அடங்கினால் சிவப்பிரகாசமாகிய சுயம்பிரகாச எக்களிப்பிலேயே மகிழ்ந்திருப்பார்கள். அப்போது இரைச்சல் சத்தம் ஓசை ஏற்பட்டால் அப்பிரகாசத்தில் நிழலடிக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு மனவெறுப்பு ஏற்படும். ஆகையினால் தான் அவ்விடத்தில் குருபிரபந்நங்களின் இனிய சங்கீதத்தில் ஓதுவது அவசியம். அவ்வாத்மாவும் நிறைவாகிய எக்களிப்பிலிருக்கும்.

வீணர்களாகிய பாபியர்கள் அடங்கினால் உயிர் அங்கங்கள் கருவி கரணங்களிலிருந்துப் பிய்த்து பிய்த்து எடுக்கும். மண், மனை, மனைவி, மக்கள், செல்வம் முதலியவற்றைப் பிரியும் வேதனையும், எங்கு செல்வோமோ என்ற வேதனையும், கொதித்துக் கொதித்து, கொந்தளித்து இருள் மயமாயிருக்கும்.

9

04.11.46

இப்போது நடைபெறவிருக்கும் பிரளயம் முடிந்நதும் பூமியானது செழிப்புற்று விளையும்.

ஆதி காலத்தில் காலையில் விதைத்தால் மாலையில் பலன் கொடுத்தது. பிறகு இரண்டு நாள், வாரம், மாதம் என பூமி சத்து குறையக்குறைய பலனும் குறைந்து விட்டது.

உலகத்திலுள்ள சகல சத்துக்களையும் திரட்டி, அறுபத்தி நாலு வகை பாஷாண சரக்குகளாகயிருக்கிறது. அறுபத்தி நான்கும் ஒன்பது வகை உலோகத்துக்குள்ளாயிருக்கிறது. அந்த உலோகங்களும் அறுசுவையில் அடங்குகின்றன. அவை ஐந்து வர்ணங்களில் அடங்கியுள்ளது.

அதுவும் கடந்து, இரண்டு ரச உருண்டைகள் இவனுக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

காடாக்கினியைக் காட்டிலும் ஜடாக்கினி மகா வல்லபம் பொருந்நியது.

தெய்வ னிந்நனைகளையெல்லாம், அனீதிகளையெல்லாம், பிரளயகாலத்தில் குப்பல் குப்பல்களாக அழித்து பூமிக்கு இறைவன் உணவு கொடுக்கின்றார். படைத்தவனை மறந்ந னன்றி மறந்ந துரோகத்தைச் சுமக்கப் பூமிக்குப் பாரமாயிருக்கிறது. உலகத் தீர்ப்பு முடிவு செய்யுங்காலத்தில், அனீதியை அழித்து பூமி பாரத்தை னீக்க இறைவன் அவதாரம் செய்கிறார். அவர் இச்சைப்படி கிரியை னடக்கிறது. அவர் மனிதரைப் போலவே உண்டு, உடுத்தி, உறங்கி இருப்பதாகக் காணப்படுவதால், அகம்பாவிகள் அறியாது அழிகின்றார்கள். னன்றியுடையோர் அறிந்து அன்பு செலுத்தி பெரு வாழ்வு வாழ்கின்றார்கள்.

10

23.11.46

உணவு சாப்பிடுவதற்கே உப்பு, உறப்பு, புளிப்பு, தித்திப்பு முதலியவை முறைப்படி, அளவுப்படி சேர்ந்நிருந்நிருந்நால் தான் உறவாகப் போய் உட்காருது. அதுவும், அவ்வளவும் சிறிது னேரத்தில் மலமாய்ப் போகிறது. இதற்கே இவ்வளவு பொருத்தம் வேண்டியிருக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானம் தரும் பெரியோர்கள் தந்ந இந்ந அழியா னிதியை எவ்வளவு முறையுடனும் தொடர்புடனும் னினைத்து, உணர்ந்நு, அனுபவித்து, சுவைத்து னீ பேச வேண்டும்.

11

__தவம் செய்தல்:__

தவம் செய்யச் சுக்கில சுத்தம் வேண்டும். அப்பொழுது தான் னாடி னரம்பெல்லாம் சுத்தமாகும். ஆறு மாதம் சுக்கிலம் வெளியாகாமல் இருந்நால்தான் னாடி னரம்பெல்லாம் சுத்தமாகும். ஒரு னாள் சுக்கிலம் வெளியானால் மறுபடியும் சுத்தம் செய்ய மேலும் ஆறு மாதங்கள் ஆகும்.

12

னரப்பிறப்பு, தேவப்பிறப்பு - வித்தியாசம்:

மறுபிறப்பின் உன்னதத்தையும், னரப்பிறப்பின் தாழ்மையையும் விபரமாக விளக்கி, அவற்றினுள் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு தெளிவாக எடுத்துக்கூறினார்கள்

னரப்பிறப்பு	தேவப்பிறப்பு
1. தாய் தந்நையர் இருவர்	1. தந்நையும் தாயும் ஒருவர்.
2. தனித்த பிறப்பு	2. கூடப் பிறக்கிறார்கள்.
3. பூவுலகப் பிறப்பு	3. வானுலகப் பிறப்பு.
4. கருவிக் குலங்கள் சாவுக்கு	4. கருவிக் குலங்கள் வாழ்வுக்கு

இட்டுச்செல்கின்றன.	இட்டுச்செல்கின்றன.
5. கருவிக் குலங்களின் வல்லபம் குறைகிறது.	5. கருவிக் குலங்களின் வல்லபம் ஏறுகிறது.
6. வேதம் விளங்கவில்லை.	6. வேதம் விளங்குகிறது.
7. ஆசான் தெரியவில்லை	7. தேவனைத் தெரிகிறது.
8. வாக்கு வல்லபம் இல்லை	8. வாக்கு வல்லபம் உண்டாகிறது.
9. சினை என்ற யோனியின் வழியாக பல ஜீவ ராசிகள் போலவே னரனும் உண்டாகிறான்	9. தனித்த ஆவிடை என்னும் யோனிப் பிறப்பு.

13

அங்கம்:

இரண்டு பிறவியருக்குள் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு ஒரு பிறவியர் மற்றவரிடம் மன்னிப்பு கேட்ட பொழுது,

ஆண்டவர்கள் தீர்ப்பு: குற்றம் இழைத்தாலும் குரு பெருமானைக் கொண்டு னிவர்த்தி பண்ணலாம். எம்முடைய அங்கம் என்று எடுத்துக்கொண்ட பின் அங்கங்களுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று அசிங்கப்படுத்தினால், கடைசியில் எடுத்தெறியப்பட்டே தீரும். எம்முடைய அங்கம் என்ற அச்சம், பயம், எப்பொழுதும் உன் னினைவில் இருக்க வேண்டும். எம் அங்கத்தையே பழித்தால் உனக்கு க்ஷேமமா வரும்? ஈசனுக்கு குற்றம் இழைத்தாலும் குரு பெருமானைக் கொண்டு னிவர்த்தி பண்ணலாம். குரு பெருமானுக்கே குற்றம் இழைத்தால் தீர்ப்புத்தான் வரும். தீங்கு குருவின் னினைவில் போய் ஒட்டும். அதுவே தீங்காய் வந்து முடியும்.

14

யுத்தம் ஏன் வருகிறது?

பிரளயம் தான் ஏற்படப் போகிறதே! பிறகு ஏன் அதற்குள் யுத்தம் வருகிறது? வந்த வந்த பாரவான்களுக்கெல்லாம் எந்த எந்த ஜாதியினர் கொடுமைகளைச் செய்தார்களோ அவர்களை இரத்தப் பழி வாங்குவதற்குத் தான் யுத்தம் வருகிறது.

15

மூலமந்திரம்:

மூலமந்திரத்தை பிரகாசப் பொருளாகக் கண்டவர் தேவர். மூலமந்திரத்தை வாயால் மட்டும் சொல்லிக்கொண்டும் அதைத்தேடிக்கொண்டும் இருப்பவர் மனு. மூலமந்திரத்தை வாயால் சொல்லுவதை அல்லத்தட்டுபவர் னரர்.

16

தலைப்பாகை:

நம்முடைய பிறவியர்கள் தலைப்பாகையைச் சிரசில் அணிவது எவ்வளவு சிறப்பாகவும், அலங்காரமாகவும் இருக்கிறதென்று சபையில் பேசப் பெற்றபோது,

ஆண்டவர்கள்: பழைய காலத்தில் ஜட்ஜ், வக்கீல், ஆசரியர் போன்றவர்கள் வெள்ளைத் தலைப்பாகையை அணிந்து இருந்தது எவ்வளவு கம்பீரமாக இருந்தது. தற்போது ஜட்ஜ், வக்கீல், மாஜிஸ்ட்ரேட் இவர்களெல்லாம் தலைப்பாகை அணிவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஏன் தெரியுமா? தலைப்பாகை இருந்தால் கீழ்த்தரமான ஈனச்செயல் செய்ய அவமானமாக இருக்கும். ஆகையால் ஒருவனைப் பார்த்து ஒருவன் கீழான செயலுக்குத் தலைப்பட்டதால், தலைப்பாகை அணியும் பழக்கம் காலப் போக்கில் எடுபட்டுவிட்டது.

17

மூக்கில் புழு:

ஒருவன் இறந்தவுடன் முதலில் புழு உண்டாவது மூக்கில் தான். மூக்கு மனிதனுக்கு வாசனை ஸ்தலம். அதில் புழு உண்டாக வேண்டுமென்றால் அவன் எப்பேர்ப்பட்ட சண்டாளனாக இருக்க வேண்டும்.

18

மெய்வழி கயிலை அனந்தர்: பூர்வாஸ்ரமத்தில் திருச்சியில் பிரபல வக்கீலாக இருந்த சோமசுந்தரம் பிள்ளை என்பவர் இவரே. முதன்முதலாக ஆண்டவர்களைச் சந்திக்க மதுரை பழஞ்ஞாலைக்கு வந்திருந்தார். பொன்னரங்க தேவாலயத்திற்கு முன்பாக கொட்டப்பட்டிருந்த மணல் மேல் **ஆண்டவர்கள்** அமர்ந்திருந்தார்கள்.

ஆண்டவர்கள்: எமக்கு ஒரு சந்தேகம். அதை உங்களுக்கும் சொல்லுகிறேன். சந்தேகத்தைத் தீர்த்து வையுங்கள். தெய்வம் என்று நாம் வைத்திருக்கிறோமே அதை யார் செய்தது?

மெ.க.அ.: நாம் தான் செய்தோம்.

ஆண்டவர்கள்: அந்த தெய்வத்திற்கு வேண்டியதெல்லாம் யார் செய்தது?

மெ.க.அ.: நாம் தான்.

ஆண்டவர்கள்: நாம் உண்டாக்கிய தெய்வம் நமக்கு ஏதாவது செய்யுமா?

மெ.க.அ.: பதில் இல்லை.

ஆண்டவர்கள்: அல்லது நம்மை உண்டாக்கிய தெய்வம் ஒன்று இருக்குமே அது நமக்கு ஏதாவது செய்யுமா?

மெ.க.அ: பதில் இல்லை.

ஆண்டவர்கள்: நம்மை உண்டாக்கிய தெய்வம் ஒன்று இருக்குமே, அந்த தெய்வத்தை வணங்குவது எப்போது?

இதைக் கேட்டதும் மெய்வழி கயிலை அனந்தர் எழுந்து சபையில் அங்கத்தினராக சேர்ந்துக்கொள்ள விண்ணப்பித்தார்.

ஆண்டவர்கள்: எம்முடைய சந்நேகத்தைத் தீர்க்கவில்லையே. அதற்குள் அவசரப்படுகிறீர்களே.

மெ.க.அ: அதைத் தானே தேடிக்கொண்டிருந்நேன்.

இதைக் கேட்ட **ஆண்டவர்கள்** மனமிரங்கி அவரைச் சபையில் சேர்த்துக்கொண்டதுமல்லாமல், சபையின் சாவிக்கொத்தை அவரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அதற்குப் பின்னாளில் "னீயே இந்த சபையை வளர்த்துக்கொள்" என்று கூறிச் சபைக்கரசர் பொறுப்பையும் கொடுத்தார்கள்.

19

பிரளயம் எப்போது?

சபையில் மண் பாண்டத் தொழில் செய்யும் ஒருவர் இருந்நார். **ஆண்டவர்கள்**: 'பிரளயம் வரும்' என்று உத்திரவு பண்ணுவதை இவர் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறார். பிரளயம் சீக்கிரம் வரும் என்று, அதற்காக வீட்டில் சேகரித்து வைத்திருந்த அரிசி, பருப்பு எல்லாம் தீர்ந்நுவிட்டது. ஒரு னாள் அந்நப் பிறவியர் ஆண்டவர்களிடம், பிரளயம் எப்போதுதான் வரும் என்று விண்ணப்பித்தார். **ஆண்டவர்கள்** அவரிடம் குறிப்பிட்ட கலவைப்படி ஒரு மண் பானை செய்யும்படிச் சொன்னார்கள். அதற்கு என்னென்ன பொருள்கள் சேர்க்க வேண்டும், இன்ன பதத்தில் மண் பானையைச் சுட வேண்டும் என்ற விபரமெல்லாம் கூறினார்கள். அதன்படியே அந்நப் பிறவியர் மண் பானை செய்வதற்கான பொருள்கள் சேகரிக்கவும், அந்த மண் பானை குறிப்பிட்ட பதத்தில் சுடவும் ஒரு மாத காலம் ஆயிற்று. பானையைச் செய்து முடித்த பிறகு **ஆண்டவர்கள்** கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்தார். அதைக் கீழே போட்டு உடைக்கும்படி **ஆண்டவர்கள்** உத்திரவிட்டார்கள். ஒரு மாத காலம் பாடுபட்டு உருவாக்கியதை உடைப்பதற்கு மனம் இல்லாமல் வந்நவர் தயங்கினார். மறு முறையும் சொல்லவே, குயவர் அதன்படியே பானையை உடைத்துவிட்டு **ஆண்டவர்களிடம்** தெரிவித்த போது,

ஆண்டவர்கள் : ஒரு மாதம் கஷ்டப்பட்டு னீ செய்ததை உடைப்பதற்கு உனக்கு இவ்வளவு மனக் கஷ்டமாக இருக்கிறதெனில், இந்த உலக சிருஷ்டியை உண்டாக்க என்ன பாடுபட்டிருப்போம். அவ்வளவையும் அழிக்க படைத்தவனுக்கு மட்டும் மனம் வருமா? அதற்குரிய னேரம் வரும் போது தான் அந்த செயல் னடக்கும்.

20

வைர மோதிரம்:

ஒரு னாள் **ஆண்டவர்கள்** தங்களுடைய விரலில் அணிந்நிருந்த வைர மோதிரத்தைக் கழற்றி திருக்கரத்தில் வைத்துக்கொண்டு, கீழே கிடந்த மணலை கொஞ்சும் கொஞ்சுமாக மோதிரத்தின் மேல் அள்ளிப் போட்டார்கள். சபையைப் பார்த்து "இப்போது மோதிரம் தெரிகிறதா?" என்று கேட்க, சபையோர்கள் " இல்லை" என்று கூற, **ஆண்டவர்கள்** " இன்று இந்த னம் எல்லை(சாலையம்பதி) உலகத்தில் இப்படித்தானே மறைந்து இருக்கிறது. ஒரு னேரம் வரப்போகிறது" என்று சொல்லித் தங்களுடைய திருக்கரத்தில் உள்ள மணலை ஊதினார்கள். மணல் எல்லாம் போய்விட்டது. மோதிரம் மட்டும் இருந்நது. இது போல வர இருக்கும் பிரளய அமளியில் இந்த எல்லை மட்டும் (சாலையம்பதி) தனித்து னிற்கும். மற்றது எல்லாம் போய்விடும்.

21

தீபாவளி : (29.10.70)

அன்று தீபாவளித் திருனாள். உலகத்தவர்கள் அதிகாலையில் எழுந்நவுடன் கங்கையில் குளித்து புத்தாடை அணிந்து பலகாரங்ஙள் அருந்நி மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள் என்ற விபரங்ஙகளை பிறவியர்கள் சபையில் பேசியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ந **ஆண்டவர்கள்**: கங்ஙா ஸ்னானம் ஆச்சா? என்று கேட்கிறார்கள். உலகத்தோர்கள் கங்ஙையில் குளிப்பதைப் புண்ணியம் என்று கருதுகிறார்கள். கங்ஙா னதியில் பிணம் மிதக்கும். கொலை கூடச் செய்து ஆங்ஙாங்ஙு கங்ஙையில் போட்டுவிடுவார்கள். மற்ற இடத்தில் உள்ள தண்ணீர் போலத்தானே கங்ஙை னதியிலும் இருக்கிறது. இதையா பெரியோர்கள் கங்ஙா ஸ்னானம் என்று சொல்லி இருப்பார்கள்? கங்ஙையில் ஸ்னானம் செய்தால் பாவம் போகும் என்பது சத்தியம். அந்ந கங்ஙை எது? னாம் தினமும் குளித்துக் கொண்டு, ஏற்கெனவே குளித்து, இனி மேலும் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறோமே அதுவா? எந்ந கங்ஙையில் குளித்தால் பாவம் போகும்? தீர்த்தமாவது தேசிகர் வாசகம்.

" ஆடிஆ காய கெங்ஙை

அரும்புனல் னீந்நி னாரே"

(ஆதி மான்மியம் - பக்கம் 223)

கங்ஙையது எங்ஙேயென்று கேட்பா யாகில்

கேசரியா மடையாளம் கவன மாய்க்கேள்"

அங்ஙேயடா கெங்ஙைதனில் ஸ்னானம் செய்ய

அகலாது அழியாது காயம் காயம்"

(மெய்வழி னூல் - பாடல் 27,28)

ஒருவர் கீழ்க்கண்ட திருக்குறளைச் சபையில் சொன்னார்.

"பிறவிப் பெருங்ஙடல் னீந்நுவர் னீந்நார்

இறைவனடி சேராதார்"

ஆண்டவர்கள் கீழ்க்கண்ட பாடலை மகுடமாக அருளிச்செய்தார்கள்.

"பிறவிப் பெருங்ஙடல் னீந்ந மெய்வழியில் பிறந்நிடுவீர்"

22

சங்ஙப் பலகை:

எல்லா மதங்ஙளையும் ஏற்றும், ஏற்றுவிக்கும் சங்ஙப் பலகை னம் சாலையம்பதியில் உள்ளது.

23

ஸ்ரீ வித்து னாயகம்:

ஆண்டவர்கள் பழஞ்ஞாலையில் இருந்ந பொழுது அதை விமான நிலையத்துக்கு அரசாங்ஙம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டி அது சம்பந்நமாக னிறைய னோட்டீஸ்கள்

ஆண்டவர்களுக்கு வந்நன. மேலும், னில எடுப்பு சம்பந்நமாக கோர்ட்டிலிருந்நும் னோட்டீஸ்கள் வந்நன. அப்பொழுது **ஆண்டவர்கள்** "எமக்கு னோட்டீஸ்களாக வந்ந வண்ணம் இருக்கிறது. சபையின் பிரசிடென்ட் வேலை இனி வேண்டாம். னீங்ஙளே வச்சுக்கோங்ங" என்று கூறிவிட்டார்கள். **ஆண்டவர்கள்** பிரசிடென்டாக இருந்நவரை அந்நப் பதவிக்கு சபானாயகம் என்ற பெயர் இருந்நது. அதன் பின்பு மெய்வழி கயிலை அனந்நரை பிரசிடென்டாக னியமித்தார்கள். சபைக்கரசர் என்ற னாமத்தைத் தமிழில் கொடுத்தார்கள். காரியத்தரசிகளுக்கு ஜெயத்திருப்பணி மந்நிரி என்ற பெயரையும் கொடுத்தார்கள். மெய்வழிச்சபையின் ஸ்தாபகராக **ஆண்டவர்கள்** தொடர்ந்நு இருக்க வேண்டும் என்று பிறவியர்கள் விரும்பியதால் தங்ஙளுக்கு மெய்வழிச்சபையின் ஸ்ரீ வித்து னாயகம் என்ற னாமத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார்கள்.

24

சபையில் வள்ளலார் ராமலிங்ங ஸ்வாமிகள் பற்றியப் பேச்சு எழுந்நது.

வள்ளலார் தங்ஙள் ஞான சபையில் ஒருவரையும் சேர்க்க முடியாதது ஏன்? **ஆண்டவர்கள்**: வள்ளலார் எம்மை விட கற்றவராச்சே, பாண்டித்தியம் பெற்றவராச்சே. ஏராளமான பாடல்கள் பாடியுள்ளாரே. இவ்வளவு பாடல்களைப் பாடி இருந்நால் இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாகப் பேசி இருப்பார்கள்? அப்படி இருந்நும் ஒரு பிள்ளைகூடச் சேர்க்க முடியவில்லையே, ஏன்?

எம் காலம் வரை உடல், பொருள், ஆவி தத்தம் செய்துதான் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற வேண்டி இருந்நது. கலி காலத்தில் உடல் பொருள் ஆவியைத் தத்தம் செய்ய எவரும் முன்வரமாட்டார்கள். அதனால்தான் அவரால் ஒருவரையும் சேர்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, னாம் அச்சட்டத்தை மாற்றி, பெண்டு பிள்ளைகளுடன் மெய்ஞ்ஞானம் பெறுவதை எளிதாக்கியதால்தான் எம்மால் இவ்வளவு பிள்ளைகளைச்சேர்க்க முடிந்நது.

25

துலுக்க னாச்சியார்:

ஸ்ரீ முஷ்ணம் வராஹ மூர்த்தி கோவில் எத்தனை யுகங்ஙண்ட காலத்திற்கு முன் னிர்மாணிக்கப் பெற்றது. அப்பொது இருந்நே துலுக்க னாச்சியார் வீட்டிற்கு மூலவர் போவதாகத் திருவிழா னடக்கிறதே. அதே போல் மற்ற புராதன வைஷ்ணவ ஆலயங்ஙளான திருப்பதியிலும், ஸ்ரீரங்ஙத்திலும், மதுரை அழகர் கோயிலிலும் இன்றும் னடைமுறையில் இருக்கிறதே. அந்நக் காலத்தில் இஸ்லாம் மதம் ஏது? ஆகையால் இது எதைக் குறிக்கிறது? வருங்ஙால தீர்க்கதரிசனமல்லவா! முரஹரி கல்கிக்கு சோபனம் என்று லலிதாம்பாள் சோபனத்தில் பாடி இருப்பதும் யாரைக் குறிக்கிறது? குதிரை ஏறி வருபவர் கல்கி, ராவுத்தனே என்று பாடியிருப்பது யாரை? இப்போது னாம் இதோ எங்ங எழுந்நு செல்கிறோம்? திருமாளிகையிலிருக்கும் துலுக்க னாச்சியார் இல்லத்திற்குத்தானே.

26

மூலமந்நிரம்:

மூலமந்நிரம் இதற்கு முன் இரகசியமாக வைக்கப் பெற்றிருந்நது. காஷாய தீக்ஷை பெறுபவர்களுக்கு மட்டும் மந்நிரம் காரியதரிசியால் சொல்லிக் கொடுக்கப் பெறும்.

வணக்கத்தில் கூட மூலமந்நிரத்தை தனக்கு மட்டும் கேட்கும்படி பிறவியர்கள் முணுமுணுப்பார்கள். 28.11.70 முதல் மூலமந்நிரத்தை பகிரங்கமாகச் சொல்ல உத்திரவு ஆயிற்று.

27

மனம் வெறுத்தல்:

சபையில் " மெய்ம்மண ஞானம் " என்ற தலைப்பில் உற்ற பாடல் பாடப்பெற்றது. கடைசிப் பாடலான "அறுக்கு மட்டு மாய்கைதனை" என்று துவங்கும் பாடல் பாடப்பெற்றது.

"வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து னின்றாயானால்

வேதாந்த திசைனாத வெளியும் தோணும்"

என்பதை விளக்க **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்:-

"வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து" என்று கூறப்பெற்றிருக்கிறதே, எதை வெறுக்காமல்? என்று கேள்வியாகக் கேட்டு, பதிலையும் ஆண்டவர்களே கூறினார்கள். "ஆசானை வெறுக்காமல், தன் மனத்தை வெறுத்து" என்று அருளினார்கள்.

28

மாங்கல்ய கிரகண விரிப்பு:

ஆண்டுப் பூர்த்தியின் முடிவில் "மாங்கல்ய கிரகண விரிப்பு" என்று சொல்லப் பெற்ற போது, **ஆண்டவர்கள்**:- கிரகணத்தின் போது சந்திரன் பூமியின் னிழலால் மறைக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிறிது னேரத்தில் கிரகணம் விளகியதும் முன்போல் பிரகாசிக்கிறது. அதுபோலவே கணவன் ஜீவப்பிரயாணமான - பெண்கள் தங்களுடைய கணவர்களுடன் னித்திய தேகத்தில் மறுபடியும் ஒன்று சேர்க்கப் பெறுவார்கள்.

29

கானகம்:

"கானகம் வந்நது எதற்காக?" என்று **ஆண்டவர்கள்** கேட்டு, அவர்களே பதிலையும் கூறினார்கள். இந்த எல்லை ஒன்று தான் பிரளயத்திற்குத் தப்பும்.

30

இளமை:

இந்நக் காலத்தில் உள்ளவர்கள் ஒழுக்கம் கெட்டுப் போகிறார்கள் என்று பேச்சு சபையில் எழுந்த பொழுது **ஆண்டவர்கள்**: 5 முதல் 21 வயது வரை வாழ்க்கையில் பசுமையான னேரம். அந்த னேரத்தில் தீங்கில் மனம் னிலைக்குமானால் அதைப் பிறகு மாற்ற முடியாது. ஆகையால்தான் இந்நப் பருவத்தில் ஒழுக்கம் வறரப் பெரியோர்கள் கோயில், குளம், வேத பாராயணம் இவைகளெல்லாம் எடுத்து வைத்தார்கள்.

31

குருனாதா:

"குருனாதா" என்ற சொல் பஞ்ஞாட்சரப் பொருளைக் குறிக்கும். ஒருவன் "குருனாதா குருனாதா" என்ற மந்நிரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்நானே ஆகில், அவனை அறியாமலேயே தவத்தில் ஏறுவான்.

32

தீர்க்க தரிசனங்கள்:

பெரியோர்கள் ஏன் தீர்க்க தரிசனங்கள் எழுதினார்கள்? ஏதோ ஒரு பிரயோஜனத்தைக் கருதித்தானே எழுதியிருக்க வேண்டும். அந்நப் பிரயோஜனம் என்ன?

முன் வந்ந பெரியோர்கள் ஜீவன் முக்திதான் அடைந்நார்கள். அவர்கள் தேக முக்தி அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே தீர்க்க தரிசனங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். பெரியோர்கள் அப்படி தேக முக்தி அடைவதற்கு என்ன செய்தார்கள்? ஜனங்களுக்காக புனஸ்காரம், அனுஷ்டானங்கள், கோயில்கள் என்று எடுத்து வைத்தார்கள். அந்நப் பழக்கத்தினால்தான் மெய்யில் இன்று உங்களை எம்மால் ஏற்ற முடிந்நது.

33

தாவீது சங்கீதம்:

"கர்த்தரின் ஆசனத்தில் பரிசுத்த சிகரம் இருக்கும்" என்று ஒரு தீர்க்க தரிசனத்தை தாவீது னாயகமவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அந்நப் பரிசுத்த சிகரம் தான் "எமனணுகா சத்திய பரிசுத்தவான்களின் சபையில் எமன் கை வசப்பட்டு பிண னாற்றத் தீட்டுக்கு உரிய னரர் னிலை னிற்பதில்லை" என்ற திருவாசகம். இது இன்றும் ஆண்டவர்களின் ஆசனத்தின் மேல் இருப்பதைக் காணலாம்.

34

ஆறிரு சமயம்:

"ஆறிரு சமயத்திற்கும் அறிவுரை தெய்வமாகி" என்ற பாடல், பாடப்பெற்றது.

அர்த்தம்? உலகத்தில் ஆறு சமயம் தானே ஆறிரு என்றால் பனிரெண்டாயிற்றே! எப்படிப் பொருந்நும்? என்று கேள்வியாகக் கேட்டார்கள். ஒருவரும் பதில் சொல்லவில்லை.

ஆண்டவர்கள்: ஒருவன் பிறந்நவுடன் ஒ்ரு சமயத்தில் இருக்கிறான், பின் மெய்யான குரு பெருமானைச் சந்நித்து ஞானப்பிறப்பு பிறப்பிக்கப் பெற்று உண்மையான சமயத்தில் ஆகிவிடுகிறான். ஆகையால் ஒருவன் தன் வாழ்னாளில் இரண்டு சமயங்களில் இருக்கிறான்.

35

இறைவன் மனுக்களுக்கு வயது தந்நதின் பிரயோஜனமாகியது மெய்ப்பாலறிய என்றிருக்க, னீ உன் அவல வயிற்றைவளர்ப்பதாகிய அழி வாழ்க்கைக்கு, அந்ந அரிய வயதினை உத்தியோகம் என்ற பெயரில் அடகு வைக்கிறாயே! அப்படியானால் னீண்ட கால, என்றும் இருக்கக் கூடிய, அழிவில்லாத னித்திய வாழ்க்கையை, எதைக்கொண்டு பெறப் போகிறாய் என்று யோசித்துப் பார்.

யுகங்கோடி கால வரவுக்கு னன்றி என்ன? இந்நப் பூமியில் ரத்னாதிகள் விளைவதற்கு

ஆயிரமாயிர வருடங்கள் ஆகும். ஆனால் பேயாகப் போக இருக்கிற உன் ஜீவனை, அழியாத, சிரஞ்ஜீவி சிரோரத்தின நித்திய வித்தாக ஆக்க, எவ்வளவு காலம் வேணும் என்று தெரியுமா? நாலு கோடி கற்ப காலம் வேண்டும். அவ்வளவு நெடுங்காலப் பாட்டை, "எட்டாநாள் ரா" - என்ற இரவைப் படைத்து, அதில் உன்னைப் புகுத்தாட்டி, அங்கே நொடிக்குள் ஆக்கித் தந்த அரிய செயலுக்கு உன் நன்றி என்ன?

36

இந்நிலவுலகில் உள்ள கோடிக்கணக்கான நரக வாதிகளில் ஒருவனாக இருந்த நீ, ஒரு நற்றிருமேனியரின் கையகத்தே இணங்கிய மாத்திரத்தில், யுகங்கோடிகாலம் அழியாத, நித்திய, பூரண, யவ்வன, ஸ்வர்க்கலோக வாசியாக மாறுகிறாய் என்றால், இந்த அதிஜெய வான்பதிச் செல்வந்தனாக ஆக்கப் பெற்ற நீ, அவர்களிடம் நன்றிப் பாட்டுடன் நடக்கவில்லை எனில், செய்நன்றி கொன்றவனாக ஆக நேருமே!

37

நாம் ஒரு பழம் சாப்பிடுகிறோம். அதன் சுவையை ஒரு சில விநாடிதான் சுவைக்க முடியும். நாம் ஒரு அழகான காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் காட்சி மறையுமட்டும் தான் அது மகிழ்ச்சி தருகிறது. அப்படியே ந்றுமணம் நுகர்கிறோம் என்றால், அந்த நல்ல வாசனை, வீசுகிற நேரம் மட்டுமேதான். பட்டுப்போல் மிருதுவான வழுவழுப்பான ஒன்றைத் தொட்டு ஆனந்நித்தாலும், அதைத் தொட்ட நேரம் மாத்திரமே அந்த இன்ப உணர்வு. இது போலவே, இனிமையான ஒரு பாட்டு கேட்டு ரசித்தாலும், கேட்கும் பொழுதளவே அந்த மகிழ்ச்சி.

இங்கு வந்து மறு பிறப்புப் பெற்று அறிவின் சுவையை அறிந்திருக்கிறாயே - அதை எண்ணி எண்ணி, நினைக்க நினைக்க, உனக்கு மெய்யின் இன்பம், அறிவின்பம் இருக்கிறதென்றாவது முன்னே உனக்குத் தெரியுமா? உன் தலைமேல் ஏற்றப் பெற்றிருக்கும் இந்த எதார்த்த மெய்விளைவுச் செயலுக்கு ஈடு, இணை உண்டா?

அப்பர் சுவாமிகள், "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாத நாளே" என்றார்கள். நீயோ, இந்த அரிய செயலை நினைத்துப் பார்க்கக் கூட நேரமில்லாதவனாக இருக்கிறாய். உன்னை மறு பிறப்பு புனல் ஜென்மத்தில் ஆக்கிய சற்குருபெருமானையும், நீ பெற்ற பிறவானாட் பிறப்பையும் பற்றிப் பேசாத நாளெல்லாம் நீ பிறவாத நாளே.

38

நவலோக வகைகளுள் தங்கத்தை மட்டும் மண் தொடுவதில்லை. மற்ற எந்த உலோகமானாலும் அதை மண் தீண்டிவிடும். பாவியை மண்ணில் புதைத்தால், மண் அவன் உடலை அரித்துத் தின்றுவிடுகிறது. மெய்ச்செயலுக்கு அவன் ஆகாததால் தான் அப்படித் தின்றுவிடுகிறது. இவ்வாறு அழிய பிறந்தவனா மனிதன்? இல்லை. எமனணுகா தேகத்தைப் பெற வந்தவனே இவன். அப்படி ஆனவனின் தேகம் மாறாத தங்கத் தேகமாக ஆக்கப் பெறும் என்பதைக் காட்டவே மண் தீண்டாத தங்கம் படைக்கப்பெற்றது.

39

(ஒரு மருத்துவர் தரிசனைக்கு வந்திருந்த போது)

தெய்வம்: ஒரு அணா கிரயமுள்ள வெள்ளரிப்பழம் வாங்குவதற்கு சந்தைக்குப் போகிறோம். அங்கே நல்ல ஜாதி மாம்பழம் விற்க வந்திருக்கிறது.

வெள்ளரிப்பழத்திற்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாய் கொடுத்து அந்த மாம்பழத்தை வாங்கி வந்நோம். எதற்காக அவ்வளவு அதிகக் கிரயம் கொடுத்து அந்த மாம்பழத்தை வாங்குகிறோம்?

மருத்துவர்: மாம்பழத்தின் சுவைக்காக

தெய்வம்: ஆமாம், சரி. நீங்களோ ஒரு டாக்டர் - படிப்பில் உங்களைவிட உயர்ந்தவர் இல்லை. உங்கள் படிப்பைக் கொண்டு இந்த மாம்பழத்தில் இன்ன பகுதி ரத்தத்திற்கு போகிறது, இன்ன பாகம் நரம்பிற்கு போகிறது என்றெல்லாம் விளக்கிச்சொல்வீர்கள். சுவையின் மதுரத்துக்கென்று அதிகப் பணம் கொடுத்து மாம்பழம் வாங்குகிறோமே! அந்தச் சுவை எங்கே, போய் எதில் சேருகிறது என்று சொல்லவருமா?

மருத்துவர்: தெரியவில்லை.

தெய்வம்: இதை அறிந்து கொள்ளாத படிப்பு என்ன படிப்பு? இங்கு மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில், அறுசுவை போய் ஒறிகின்ற இடம் இன்னது என்று சுட்டித் தொட்டுக் காட்டிப் படிப்பிக்கப் பெறுகிறது.

(மருத்துவர் விடைபெற்றுச் சென்றபின்) தொடர்ந்து **ஆண்டவர்கள்:** டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் படிப்பைப் பார்த்தாயா? இந்த எல்லைக்கு வந்து அறுசுவை போய் ஒளிக்கும் இடத்தைக் காட்டிப் படிக்க வைக்கும் பெருமானுக்கு எதைக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கலாம்?

சபையோர்: தன்னுயிரையே சமர்ப்பித்தாலும் ஈடாகாது.

40

பற்களைத் தாங்கும் ஈறு எவ்வளவு மென்மையாக இருக்கிறது? பல்லில்லாதவர்கள் கடின பதார்த்தத்தைக் கடித்தால் ஈறு தாங்காது. மீறிக் கடித்தால் ரத்தம் வரும். அப்படி மெல்லிய, தாங்க முடியாத தளத்தின் மேல்தானே பல்வரிசை பதிக்கப் பெற்றிருக்கிறது? அப்படியிருந்தும் அந்தப் பல்லின் மேல் கடினப் பொருளை வைத்துக் கடித்தாலும் தாங்குகிறதே! எங்கிருந்து, எப்படி அவ்வளவு பலம் அந்த ஈறுக்கு வருகிறது? இதை நீ நினைத்துப் பார்த்ததுண்டா? நம் வாயில் கீழ்த்தாடை மட்டும் தானே ஆடுகிறது. மேல் தாடை ஆடுகிறதா? மனித தேகம் என்ன நுட்பமான படைப்பு பார்!

41

நீ துர் நாற்றத்தை விரும்புவாயா? விரும்பமாட்டாய். வாசனையைத்தானே விரும்புவாய்? ஆமாம். மனிதன் வாசனையையே விரும்புகிறவனாக இருந்தும், முடிவில் நாறிச் சாகிறானே! அவனுக்கு இந்த அவகேடான முடிவு எதனால் வருகிறது என்று சிந்திக்க வேண்டாமா? இப்படி சிந்தித்துப் பரம்பத வாழ்விற்கு இவன் தாக்கலாகவே வேண்டுமென்று, சுகந்தத்தை நுகர்ந்நனுபவிக்கும் அருமையான மூக்கை இவனிடத்தில் வைத்துப் படைத்தது.

42

கோரத்தை எவரும் விரும்பமாட்டார்கள். மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதையே பார்க்க ஆசைப்படுவார்கள். அப்படியிருக்க, ஜீவன் பிரிந்த பின் இவன் முகம் என்ன கோரமாகப் போகிறது? இதைப் பார்த்த பிறகும், அந்த மகா கோர அவலக்ஷணச்

சாவிற்கே தலைப்படுகிறானே! இவன் ஒரு மனுசன்தானா? ஒவ்வொரு கருவியும், இப்படியே மகா னுட்பமாகப் படைத்துக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள இந்த மனிதன், தன் தலையின் தரமே தெரியாமலிருக்கிறான். னித்தியத்திற்குச் சிருஷ்டிக்கப் பெற்ற அழியாத வஸ்து னாம் என்பதை னினையாதிருக்கிறான். அப்படி இருக்கலாமா? என்று கேட்க ஒரு குரு சன்னதி வந்திருக்கிறது.

43

ஈசன் கொடுத்த சக்தியை வைத்து, அதாவது உன் கால்களின் உதவி கொண்டு னீ எட்டு மைல் னடக்கலாம். இறைவன் படைத்த மாடு, குதிரை முதலியவற்றின் உதவி கொண்டு முப்பது னாற்பது மைல் செல்லலாம். அவ்வளவுதான். ஆனால் னீ படைத்த அதிவேக மோட்டார், எரோப்ளேன் முதலிய வாகனங்களைக் கொண்டு, ஆயிரம் பதினாயிரம் மைல் செல்லலாம். இதை வைத்து உன்னுடைய உன்னதத்தைப் பார். இவ்வளவு வல்லபம் உள்ளவனாகப் படைக்கப் பெற்ற னீ, னாறிச் சாகப் போவது சரியா? னீ பெற்ற உன் பிள்ளை, உன்னை விட மேன்மைக்கு வரவேண்டும் என்று னீயே முனைந்து னின்றாயென்றால், இறைவன் படைத்த பள்ளையாகிய, தான் படைத்த மனுவை, னரகத்திற்குப் போகச் சம்மதிப்பானா? சம்மதிக்கவே மாட்டான். அதற்காக வேண்டியே பாரவான்னளாகிய மெய் மகத்துக்களை அவ்வப்போது இன்னிலவுலகிற்கு அனுப்பி வைக்கிறான். அவர்கள் மனுத்தலையின் தரத்தை ஞாபகமூட்டி, ஆர்வத்தை வளர்த்து, மகிழ்ச்சிகர பேரின்ப னித்திய வாழ்வில் புகுத்தாட்ட வெகு பாடுபடுகிறார்கள்.

44

னம் தமிழானது வேத பாஷை. தமிழ் மொழியே சர்வ மதங்ஙளினுடைய வேத வேதாந்நங்ஙளின் உற்பவ உற்பன்ன ஆதாரத் தாயகமாகும். இங்ஙிருந்நே தான் அந்ந ஆதி மூல வித்தில்லா வித்து எல்லா னாடுகளுக்கும் சென்றிருக்கிறது. சரியாக னிறுத்தி, னிறுத்து பிற மொழிகளின் மந்நிர வசனங்ஙளை ஒலித்துப் பார்த்தால், அவை தமிழ் சொற்களால் உற்பவித்தவை எனத் தெரியும். செகோஸ்லேவியா னாட்டில் கிருஸ்துமஸ் பண்டிகையை "வானோசா" என்கிறார்கள். வான் ஓசை என்பதைத் தான் அவர்கள் அப்படிப் கூறுவார்கள் என்று தெரிகிறதல்லவா?(மெய்வழி வெங்ஙடேச ஆசாரி அன்னாட்டிற்கு சென்று திரும்பி வந்து தெரிசனை செய்த சமயம் வெளியானது)

45

ஆதிமான்மியத்தில் ஜீவசிம்மாசனப் பருவத்திலே (பக்கம் 274) காணக்கிடைக்கும் திருவசனமான,

"இவ்வுலகு மண்பரப்பிலே எண்ணில் கோடா கோடிகளாகிய ஜீவ ராசிகளுக்கெல்லாம் இல்லாத மனு சதள கோலமெடுத்து வந்து னிறைந்நிருக்கும் ஜீவான்ம கோடிகளுக்கு மட்டும் அறுசுவையும், அதன் உணர்ச்சி விருப்பமும் தூல வித்தினிலே கலவிப் படைத்து - பரமான்மாவும், ஜீவான்மாவும் உகப்பு னடப்பினுக்கு உள்ளூற உற்பவித்து எழும்பும்படி செய்வித்து - அதனில் அதி விருப்பம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டுபண்ணி வைத்து - அவ்விருப்பம் னிறைவேறுவதன் பொருட்டாய்ப் பார்வையில் சிந்நித்துக் கையில் கிடைக்கும்படிக்கு வெளித்தோற்றமாக விரிக்கப் பெற்றுள்ள அண்டத்திலும் மகாப் பெருக்கமாக னுணுகி னுணுகி அனந்நம் பலசுவை உற்பத்திக் கோடிகள்

னிறைத்து அதற்குத் தகுந்த பாடின்றி எளிதில் பெறச் செய்து வைத்திருப்பதானது எதற்காக? என்று வினாவினை ஓதவும்,

ஆண்டவர்கள்: அறுசுவை அருந்துபவர்களுக்கே பேரறிவு உண்டாகும். அறுசுவை போய் அடங்குகின்ற மறைவிடத்தைக் கண்டறிந்து மாறாத புகழுடம்பு பெற்று மாதவச் சிவராஜர்கள் ஆகவேதான் சிருஷ்டியின் இந்த அரிய விரிப்பு. அறுசுவை உணவு இன்றி, னாற்றத்தையே ருசியாக உண்பவனுக்குப் பேரறிவு உண்டாவதற்கில்லை. மேல்னாட்டார் ருசி, னாற்றத்தையே னாடி இருப்பதால், அவர்களுடைய செயலெல்லாம் எமபதத்திற்கு இட்டுச் செல்லுவனவாகவே இருக்கும். ஒருக்காலும் பரம்பதத்திற்குத் திரும்பாது. அவ் வான்செயலில் ஆக்காது.

46

ஒரு சைவன், ஒரு வைஷ்ணவன், ஒரு முஸ்லீம் மூவரையும் கூட்டிச் சேர்த்து தன் முன் வைத்துக் கொண்டு, அம் மூவருக்கும் இணக்கமாக யாரேனும் பேசமுடியுமா? முடியாது. சைவம் பற்றிப் பேசினால் அது மற்றவர்களுக்கு ஒப்புமா? ஒப்ப வராது. ஒன்றோடு மற்றொன்று அடித்துக் கொள்ளும் கொள்கை உடையவர்கள் தானே அவர்கள். வைணவத்தில் வடகலை, தென்கலை என்ற அடிதுடியே தீர்க்க முடியாததாயுள்ளதே. இவ்வாறாக 69 சாதி மத வேதத்தவரும், மாறுபட்டுப் பிரிந்து னிற்கும் இதுகாலம், அவர்கள் அனைவோரையும் ஒன்று கூட்டிச் சேர்த்து முழு மனதுடன் சம்மதித்து ஒத்துக் கொள்ளச் செய்ய முடியுமா? முடியாது. ஆனால் அவ்வல்லபத் திருச் செயல் சர்வ மதத்தினரையும் சம்மதிக்கச் செய்யும் ஜாதிகளின் கர்த்தர் - சமரச வேத னாதராகிய அத்தன் ஒருவர் திருமுன்னர் தான் முடியும்.

47

மனுத்தலைக்கு ஜீவரஷிப்பினை ஈந்து, கோடி கோடி காலப் பேரின்ப சுக வாழ்வில் ஏற்றி, பரம்பதத்தில் வைப்பதுவே வாய்மை.

48

"எமனணுகா சத்திய பரிசுத்த வான்ஙளின் சபையில் எமன் கைவசப்பட்டுப் பிணனாற்றத் தீட்டுக்குரிய னரர் னிலை னிற்பதில்லை" என்று, சத்திய மேடை மேல் பொறிக்கப்பெற்று விளங்கும் மேற்சொன்ன தீர்ப்பு வசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, **ஆண்டவர்கள்**: சாமான்யமாக ஒருவருக்கு இதை எழுதி வைக்கத்துணிவு வருமா? வராது. அறங்ஙொழுத்த மதியேறியுள்ள அவரது செருக்கையல்லவா இது காட்டுகிறது! னம் தொண்டைத் துவாரத்தின் வழியே, பிறந்த னாள் முதல் இதுவரை மலையளவு உணவு சென்றது. முடிவு னேர னெருக்குதலில் உயிர் பிரியும் முதல் அடையாளமாக, அதன் வழியாக ஒரு சொட்டு ஜலம் கூட இறங்ஙாமல், ஊற்றிய ஜலம் கடை வாயில் மூலம் வழிகிறது. இது பிரத்தியக்ஷமல்லவா? ஆம். அப்படியாகிய அமளி அவஸ்தைத் தாக்குதலால், அவன் தன் னாமம் னின்று விளங்ஙிக் கொண்டிருந்த மகுட குடமாகிய ஜீவ பாத்திரம் உடைந்து, கசப்பு ஜலத் தீட்டைக் கக்குகிறது. இவ்வாறு, பேயாகிவிட்ட கோலம் பகிரங்ஙத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. இந்த அதோகதிக்குப் போக இருந்தவனுக்கு, தன் ஜீவகுடம் உடையாமல் காத்து, பரிசுத்த ஜீவப் பிரயாணமாகியவர்களுக்கு சாவா வரம் தந்து சாலையிலிருந்து அனுப்பப் பெறும் காஷாய தீர்த்தத்தை, எவ்வளவு னாட்களானாலும் குடிக்க வைக்கும் ஆற்றல் மிக்க அதிவல்லவராலே தான், மேற்கண்ட திடவசனம் எழுத முடியும்.

49

உன் உள்ளமாகிய னினைவில் னாம் இல்லை என்றால், கடைசியில் எமன்தான் அங்கு வருவான். எமனுக்கு னடுவன் என்று ஒரு பெயர் உண்டு. னடு என்றால் மையம். அதாவது இந்நப் பக்கமோ, அந்நப் பக்கமோ சாயாத னீதி எல்லை. ஆகையால் என்ன உஜாரோடு, ஆசான்பால் அன்புமறவாத னினைவில் இந்த மெய்யின்பால் ஒட்டி னீ னடந்து வரவேண்டும் என்று எண்ணிப்பார். இந்த ஜாக்கிரதை சதா உன்னிடம் இருக்க வேண்டும்.

50

உன் உடம்பில் ஒரு காயம் பட்டால் ரத்தம் வருகிறது. காற்றுப் பட்டதும் அது உறைந்நுவிடுகிறது. என்னேரமும் சுவாசமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் காற்று உன் உடம்பின் உள்ளேயும் வெளியேயும் வீசிக் கொண்டிருக்கிறதே, அப்படியிருந்நும் உன் உடம்பில் உள்ள ரத்தம் உறைந்நு ஏன் கட்டியாகப் போகவில்லை? வெளிக் காற்று உன் னாசி வழி னுழையும் போதே அங்கு ஒரு எல்லையில் ஜீவ அனலை வாங்கி அது சூடாகிக் கொள்வதால், ரத்தம் உறைவதில்லை. ஜீவன் பிரிந்நுவிட்டால் ஜீவ அனல் அவியவும், ரத்தம் உறைந்நு போய்விடுகிறது, உடம்பு கனத்துவிடுகிறது, னாறிப் புழுத்துவிடுகிறது.

51

உடலில் இரண்டு வித உஷ்ணம் இருக்கிறது. ஒன்று ஜீவ தேகத்திலுள்ள காலாக்கினி, மற்றொன்று தூல தேகத்திலுள்ள சடாக்கினி. காலாக்கினி இல்லையென்றால் உயிர் போய்விடுகிறது. சடராக்கினி குறைந்நால் வியாதிகள் வந்நு அண்டுகிறது. இரண்டுக்கும் னடுவே உயிர் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தான் "ஜலத்தினில் அக்கினி யுருவாய் இருந்நதடா" என்று னாம் "குரு முறாதி"யில் கூறியுள்ளோம். அண்டத்துக் கொத்தது பிண்டம். பிண்டத்திலுள்ளது போல் பூமியைச் சுற்றியுள்ள அண்ட வெளியிலும் உஷ்ணம் னிரப்பப் பெற்றுள்ளது. ஆகாயத்திலுள்ள அந்த உஷ்ணத்தை மின்சாரமாக்க எடுத்து விடுவதால்,ஆகாயம் கெட்டு இந்த உலக செழிப்பிற்கே கெடுதி கப்பி வருகிறது. அதனால்தான், விளையும் பயிர்கள் னோய் வாய்ப்பட்டு விளைவதில்லை. விளைந்நாலும் அவற்றில் சத்து இல்லை. ஜீவ ராசிகளையும் புதுப்புது வியாதிகள் வந்நு பீடிக்கிறது.

52

இப்பூமியிலுள்ள சர்வ படைப்புகளும், மனுவை விவேக வேக விரத வீதியில் ஓட்ட சாக்ஷிகளாக னின்று, அவனை னித்திய பேரின்ப முத்தி தேகம் எடுக்க உதவுகின்றனவாயும், அவன் னரக அவஸ்த்தை அடையாது தடுப்பனவாகவும் உள்ளன என்று னீ விளங்கப் புரிந்நு கொள்ளும்படி னாம் னிரூபிப்போம். மனித உடல் எடுத்தவன் உள்ளத்தில் தெய்வ எண்ணம் வருவதற்காக, எவ்வளவு பொருள் செலவழித்தாலும் அது னன்மையே. தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்ற எண்ணம் வந்த பின், தெய்வச் செயலை அடைவதற்கு அவன் முயற்சிப்பானல்லவா? அந்த முயற்சிப் பாட்டில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஒருவன் செலவழிக்கலாமல்லவா? தீர்த்த யாத்திரை, ஆலய தரிசனை என்று பலவாறாக முன்னவர்கள் விரித்து வைத்தன யாவும், ஆசானை ஈசன் என்று உலகுக்கு அறிவிக்க எடுத்த எடுப்பே ஆகும்.

53

னரனாயிருந்நவர்கள் னம் சபையில் வந்நு சேர்ந்நதும் மறுபிறப்பாளர்களாக ஆக்கப் பெற்று, னவனாத சித்தர்களின் பரிசுத்த ஆவி அவர்களின் ஜீவனிடத்தில் வைத்து ஊதப் பெற்று, தேவர்களாக ஆக்கப் பெறுகிறார்கள். உரும கால தவம் முடிந்நு, ஆலயத்தில் துந்நுமி னாதம் ஒலித்ததும், அனந்நாதி தேவர்கள் எல்லாம் தங்ஙள் ஜீவ பதித் தந்நையர் புரிந்ந தவத்தின் பங்கு பலனாகிய பாத்திய சுதந்நிரத்தை கையேந்நிப் பெற, ஆதி என்ற திரு னாமம் புனைந்நு வந்நுள்ள தனிப்பெருங்ஙருணை அருட் பெரும் ஜோதிப் பிரான் அவர்களின் தெரிசனைக்கு விரைந்நு வருகிற இது னாள், இங்ஙு னிகழும் காட்சியினைத் திரிகாலங்ஙண்ட தவமேருவாகிய புசுண்டர் பிரான், தீர்க்க தரிசனமாக,

"திரை விலகி வருகுமிவர் னேரத்தன்னில்...

விவரிக்க ஆதி என்ற னாமம் இன்னாள்."

என்ற பாடலில் கூறுகிறார்கள். இதற்கு முன் வந்ந மகத்துக்கள், **ஆண்டவர்கள்** இப்போது னடத்தி வரும் அற்புதங்ஙளைத் திருவுள்ளப் பரிசுத்த ஆவி ரூபத்தில் பொருளாகக் காணவில்லை. இதையே தெய்வத்தேடு கூடகத்தில், முன்சென்ற மகத்துக்கள் யாவர்க்கும் "தெய்வத் திருவுள்ள"மாக னின்றவர்களே, இது காலம் னாங்ஙள் தேடிவரும் பொருளே எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் வரும் "பரை விரித்த னிச்சயங்ஙள்" என்ன என்பதின் திருவிளைவு ஏற்றப் பெற்ற பெருனெறினீத அருள் விரிப்பின் விளக்கமே, னம் தெய்வமவர்களின் ஆதி மான்மியம் பூராவும்.

அனாதி தான், ஆதிக்கு முன் இருந்நது, கான்முளை ஆதிக்கு முன் ஆதியாயிருந்நது. அனாதி தான் சர்வ படைப்பிற்கும் முதல் வித்து. வித்து உள்ளது ஆண். ஆகவே ஆண் ஆதியை அனாதி என்று குறித்தார்கள். அதுவே பரன். அதற்குப் பெண்பால் பரை. ஆதிப் பெண்ணாண பரை அனாதியே தூலமெடுத்து ஆதியாக ஆனது. வந்ந வந்ந குருமார்களுக்குத் தாயக அரசாகிய அந்நக் கோதில் உற்பவ உற்பனத்தாய் குருமுடிப்பு, மாது கருவாசனம் வந்நவதாரம் செய்தது முதல், னித்திய சூரியர்களை யுக வித்துக்களாக உத்தியோவன கானகத்தில் உண்டாக்கிய வரை னிகழ்த்திய னெடும் பாரப் பொருப்பு தெய்வ விரிப்பையே "பரை விரித்த னிச்சயங்ஙள்" என்று மேற்சொன்ன செய்யுளில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

சர்வ உற்பனங்ஙளையும் விசிறி வெளியாக்கிவிட்ட அந்நக் கான்முளை ஆதிக்கு முன் ஆதியான அனாதியையே, னம் பொன்னரங்ஙக் கும்மியில் "கூடத்தப் பிர்ம்மக் குபேரராம் செங்ஙோடி கோடி கடந்நைஸ்வரியரடி" என்று கூறப் பெற்றுள்ளதல்லவா? கூடஸ்தப் பிரம்மம் என்று படித்ததும், ஆதியைத்தான் அப்படி அருளிச் செய்தார்கள் என்று னினைத்துக் கொண்டிருந்நீர்களல்லவா? இன்று தான் கூடஸ்தப் அனாதியைக் குறிக்கிறது என்று தெரிந்நு கொண்டீர்கள்.

தந்நையை அத்தா என்று எந்ந சாதியில் அழைக்கிறார்கள்? தமிழ் பேசும் ராவுத்தர் குலத்தில் தானே. அப்ப எவ்வளவு னுண்ணியமாக காகபுசுண்டர் பிரான் தீர்க்க தரிசனக் கண் கொண்டு இன்ன குலத்தில், இன்ன சாதியில் வருவார்கள் என்று கூறியுள்ளது கேட்பதற்கு எவ்வளவு ஆச்சர்யமாகயிருக்கிறது பார்.

ஒரு தகப்பனுக்கு னான்நு பிள்ளைகள். அந்ந னான்நு பேருக்கும் தன் சொத்தை சமமாய்ப் பிரித்துக் பொடுக்கிறான். அந்ந னால்வரில் னாலாவது பிள்ளை மட்டும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து அந்நச் சொத்தை ஆயிரம் பதினாயிரம் லட்சம் என்று அதற்கு மேலுமாகப் பெருக்கிக் கொண்டே போகிறான். னாளுக்கு னாள் பெருகி வரும் சம்பாதனையைச் சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல் மேலும் மேலும் அதிகப் பிரயாசையுடன் விருத்தி செய்து கொண்டே போகிறான் என்றால், அந்நத் தகப்பனுக்கு அதைக் கண்டு என்ன மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்? தன்னால் முடியாததை தன் பிள்ளை சம்பாதித்தான் என்ற மகிழ்ச்சி அளித்த பிள்ளை, வேறு யாருமல்ல. னாமே தான். எமது தாயகத் தவ மணித் தந்நை, எமக்கு அளித்த ஞான செல்வத்தை எமது தவப்பாட்டால், எவரும் எட்டி ஏற முடியாத அந்ந அதி மகோன்னத அளவிற்கு மென்மேலும் பெருக்கிக் கைவரவாக்கிக் கொண்டோம்.

56

ஏசுபிரான் காலத்தில் அந்ந மெய்ஞ்ஞானமானது "தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் - கேளுங்கள் உங்களுக்கு கொடுக்கப்படும்" என்றஅளவில் இருந்நது. வடலூர் வள்ளலார் அவர்களின் காலத்தில் "கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை. கடையைக் கட்டி விட்டோம்" என்ற அளவிற்கு வந்நுவிட்டது.

ஆனால் னாம் மெய்யென்னும் பிரம்ம முடியாக முடியப் பெற்ற பெரிய வலை ஒன்று கொண்டு வந்நு, அதை விரித்து வீசிக் கிடைக்காத மனுத் தலைகளை எல்லாம் வாரி எடுத்து மெய்யில் ஆக்குகிறோம். ஆனால் அதில் மனிதச் சட்டையிட்ட பாம்பு, தவளைகளும் வருகின்றன. அவைகளையும் அழித்து மனுவாக்கி தேவர்களாக ஆக்கி விடுகிறோம்.

57

உலகம் முழுவதும் உய்வதற்காகத்தானே எம்முடைய 80 வருட னெடுங்காலப் பாடு. அந்ந ஓயா ஒழியாப் பாட்டிற்குத் தேறியது இவ்வளவு தானா என்று னினைக்கும் போது எமக்குக் கவலையாயிருக்கிறது. இதில் எவ்வளவு, கடைசி வரை னிலைத்து னின்று தேறப்போகிறதோ என்ற அச்சம் வேறு எம்மை வருத்துகிறது.

ஏ! தெளியா உலகீரே. மாற்றுச் சூரியனுக்குக் கதியற்ற உலகீரே என்று னாம் திருப்பத்தூரில் இருந்ந காலத்தில் பேசியதை அச்சேற்றி வெளியாக்கியுள்ளோமே. இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் யாராக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கக் கூடத் தெரியவில்லை. உங்கள் அறிவு னாளொரு மேனியாக வளர வேண்டும் என்ற ஒரே னோக்கத்தோடு, எவ்வளவு பிரயாசைப் பட்டு சிந்நித்து சிந்நித்து எம் பாடல்களின் ஒவ்வொரு வரிகளையும் எழுதியிருக்கிறோம். இது உங்கள் அறிவுக்கு எட்டாது. உங்கள் பொய் அறிவு பலத்தை வைத்து தன்னறிவில் சாய்ந்நு தீர்ப்பு பண்ணிக் கொண்டு, எம்மை சோதிக்க வந்நீர்களல்லவா? ஆம். எம் னிறை அறிவு வல்லபத்தை அளப்பதற்கு அளவுகோல் ஏது? கடவுள் அறிவாகர சொரூபர் என்று கண்டுகொள்ளாத, தேர்ச்சியற்ற மனுத்தலைகளா எம் னிஜ சொரூபத்தைக் காணப் போகின்றன?

58

உபனிஷத் என்ற சொல்லுக்கு இது வரை னீ கேட்டறியாத விளக்கத்தை வெளியாக்கப் போகிறோம். கேட்கிறீர்களா? சாவில் இரண்டு விதம் இருக்கிறது. 10 பரிசுத்த அடையாளத்துடன் அடக்கமாவது ஒன்று. கசப்பு தீட்டு பிணனாற்ற ஜல அசுத்த

அடையாளத்தோடு அவஸ்தைக்குப் போகும் சாவு ஒன்று.

உப - இரண்டு. அதாவது, மெய், பொய் ஆக இரண்டு. இவற்றில் முதலில் சொன்னது தான் மெய்யாகிய னிஜ தத்துவ வாழ்வு.

உப + னிசத். அதாவது பொய், மெய் இரண்டில் னிசத்தைக் கைபோடுவது உபனிசத். னம் கை பாணமாயுள்ள சாலைத் தமிழின் வல்லபத்தாலே பகாப் பதங்ஙள் எல்லாம் இந்த எல்லையில் இவ்வாறு செயல் விளங்ஙும் பகு பதங்ஙள் ஆகின்றன.

59

யாரோ ஒருவர் உனக்கு கல்கண்டு கொடுத்தார்கள். அதை உன் வாயில் போட்டு ருசிக்கிறாய். அது உனக்கு இனிக்கிறது. இதைத் தெரியாமல் உலகம் முழுவதும் திரண்டு உன் வாயில் இருப்பது உப்புக் கட்டிதான் என்று சொன்னால் கற்கண்டு உப்புக்கட்டி ஆயிடுமா? உனக்கு இனித்தது இனித்தது தான். மற்றவர்கள் சொல்லுக்காக மாறவா போகிறது. அதேபோல் எம் கையில் இருப்பது சத்திய மெய், உலக மக்களுக்கு இது பொய் போல் தெரிந்நால், அதனால் மெய்யின் வல்லபம் குறைந்நு விடுமா? எந்நக் காலத்திலாவது னான்ஙு ஜாதிகள் ஒன்று சேருமா? சேராதே. அப்படியிருக்க இங்ஙே 69 ஜாதிகள் ஒரே குல மக்களாக ஆகித் திகழ்கின்றதே. அது னம் கையிலுள்ள சத்திய மெய்யின் தவவல்லபத்தால் தானே! உலக மக்களுக்கு இது புலப்படவில்லை என்பதால், மெய் பொய்யாகி விடுமா? ஒருக்காலும் ஆகப் போவதில்லை.

60

இத்தாலி னாட்டில் தோன்றிய தீர்க்கத் தெரிசியரான சிபில் மாதரிசி ஒரு ஞான னூல் எழுதி வெளியாக்கினார்கள். அதை அந்த னாட்டு அரசன் கேட்க, எட்டுச் சுவடியின் சரி எடைக்கு பொன் கொடுத்தால் தருவதாகக் கூறினார்கள். அரசன் சம்மதிக்கவில்லை. னூலின் உன்னதம் தெரியாத அந்த னரன் கையில் கொடாமல் அந்த அரசன் முன்னிலையிலேயே தீயில் போட்டு கொளுத்தி விட்டு அந்த னாட்டை விட்டு வெளியேறினார்கள்.

பிறகு னாடோடியாக இருந்நு, அந்த ஞான னூலில் இருந்த தீர்க்க தரிசனப் பகுதியை செவிக்கோளாக னாடோடிகளாகத் திரியும் மக்களுக்குக் கற்பித்தார்கள். அது பரம்பரையாக செவி வாயிலாகக் கேட்டு இத்தாலி தேசத்திலுள்ள லம்பாடியர்கள் இந்த னாளிலும் அதைப் பாடி வருகிறார்கள். அதைத் திரட்டி வெறியாக்கிய னூலில் இறுதித் தீர்ப்பரின் திருவருகையைப் பற்றிப் பேசப் பெற்றுள்ளதாக னாம் அறிய வந்த போது, இத்தாலி தேசத்திற்கு ஒரு ஆளை அனுப்பி அதை வாங்ஙி வர இருந்நோம். ஆனால் அதற்கு முன்னரே அதன் ஆங்ஙில மொழிபெயர்ப்பு எம் கைவசம் கிட்டிற்று. அதைத் தமிழ்ப்படுத்திப் பார்த்த போது, என்ன ஆச்சரியம் - எம்முடைய குழந்நைப் பருவத்தில் னடந்த னிகழ்ச்சிகளிலிருந்நு இக்காலம் திருனாட் காலங்ஙளில் னாம் அணியும் அங்ஙி முதலியவளற்றின் வர்ணனைகள், னமது னீதி னடவு ஆதிமூல வணக்க வழிபாட்டுச் சிறப்புக்கள் வரை துப்புரவாக பேசப்பெற்றுள்ளது.

61

தண்ணீர் னுழையாத இடத்தில் எண்ணை னுழையும். எண்ணை னுழையாத இடத்தில் னெய் னுழையும். னெய் னுழையாத இடத்தில் புகை னுழையும். புகையும் னுழையாத

இடத்தில் தெய்வ ஆசான் அவர்களுடைய அமுத னாவிலிருந்து வரும் திருவாக்கு னுழையும்.

62

சூரியன் பிரகாசிக்கும் போது சந்நிரனின் ஒளி தெரிவதில்லை. னட்சேத்திரங்ஙளின் ஒளி சிறிதும் காணப்படுவதில்லை. சூரியன் மிக அதிகமான இருளை னீக்கும் வல்லமையுடையது. சந்நிரன் அதைவிடக் குறைவான இருளை னீக்கும் சக்தியுடையது. னட்சேத்திரங்ஙள் இதோ னாங்ஙள் இருக்கிறோம் பாருங்ஙள் என்று மின்னுகிற அளவு தான் ஒளியுடையனவாயிருக்கின்றன. இவ்வாறாக இதுவரையில் பூமிக்கு வந்ந பாரவான்ஙளில் சிலர் சூரியனைப் போலவும், சிலர் சந்நிரனைப் போலவும், சிலர் னட்சேத்திரங்ஙளைப் போலவும், சிலர் பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குப் போலவும் அவரவர் தவ ஏற்றத்திற்குத் தக்கவாறு ஞான ஒளி வீசி மக்களின் அஞ்ஞான இருளை னீக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக விளங்ஙினார்கள்.

ஆனால் இன்று 69 ஜாதிகளடங்ஙிய பல்வேறு மதங்ஙளிலுமுள்ள மக்களின் அஞ்ஞான இருளை, மாரண இருளினை, அவரவர் இதய லோகத்தில் செறிந்து கிடந்ந அந்ந இருளினை, ஒரு தேவ ரூபம் னீக்குகிறார்களெனில் அவர்கள் எப்பேர்க் கொத்த கோடி சூர்யப் பிரகாச ஞானமேருவாக இருக்க வேண்டும்?

63

மூலமந்நிரம்: அனைவருக்கும் கால காலங்ஙளாக ரக்ஷிப்பு அளித்துக் கொண்டிருந்ந வெண்ணிலா, இப்போது தன் ஒளி மங்ஙிச் சிவந்து சென்னிலா ஆகிவிட்டது. இதன் விளைவால், இங்ஙு தெய்வ எல்லையில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட, மதிகெட்டு வருகிறது. அப்படி உங்ஙள் மதி கெடாமல் இருப்பதற்கு, ஒரு உளவு இருக்கிறது. அண்டத்திலுள்ள மதியைப் படைத்துக்கார்க்கின்ற ஆதி வஸ்துவே, இப்போது இங்ஙு தூலம் தாங்ஙி வந்து, தம் தவோ பலத்தால் உங்ஙளுக்கு மதி கெடாமல் வைக்கின்ற வல்லவர்களாய் விளங்ஙுகிறார்கள். அவர்களின் மூலமந்நிரத்தை சதா னீங்ஙள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அது தான் உளவு. ஏனெனில் அந்ந மூல மந்நிரத்தில் எம்முடைய முழுத் தவம் அடங்ஙியுள்ளது.

அடிக்கடி மூலமந்நிரம் சொல்லு; னூல் படி; பேசு. இதன் பேரில் உயிராக இருந்நால் எதிர்பாராத உதவியெல்லாம் கிடைக்கும்.

64

ஓர் முனை (ஊசி முனை) தவம்: எறும்புக்குக் கண்ணறிவும் இல்லை, செவியறிவும் இல்லை. ஆனால் இந்ந இரண்டு அறிவுகளின் வல்லமையும் கூட்டி, அவைகளுக்கு ஈடாக னுகரறிவு மிக னுண்ணியதாகப் படைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அதனால் தான் மண்ணுக்குள் மறைந்நிருக்கும் உணவைக் கூடக் குறிப்பாக அறிந்து, மணலைக் கிண்டி உள்ளே சென்று அந்ந உணவை உண்கிறது. ஊர்வன ஜாதியில் மிகச் சிறிதான எறும்புக்கு ஓரறிவின் கூர்மையே இவ்வளவு வல்லபமுடையது எனில், உன்னதமான படைப்பாகிய மனுவின் ஐம்புலன்களும் ஒன்று கூடி ஒருமுனைக் கூர்கொண்டு செயலாற்றினால், எவ்வளவு கூரோங்ஙிய வல்லமையாக அது விளங்ஙும்! அந்ந வல்லப் பெருக்கைக் கைபோடுவதையே, ஓர் முனைத் தவம் என்றும், ஊசி முனைத் தவம் என்றும் பேசப்பெறுகிறது.

65

தாய்க் குருவியானது தன் குஞ்சை பத்திரப்படுத்தி வைத்து விட்டு, எங்கெங்கோ பறந்து சென்று அதற்கான உணவைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறது. பிறகு அதைக் குழைத்து, மென்மையாகப் பக்குவப்படுத்தி, குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டுகிறது. அது போலவே நம் தெய்வமவர்களும் தங்களின் அருந்தவப்பாட்டால், நம் அறிவுக்கு எட்ட முடியாத எல்லைகளுக்கெல்லாம் தாங்கள் சென்று வந்து, நமக்கு சதா அருளுணவு ஊட்டி வருகிறார்கள்.

66

மரண அவஸ்த்தை: உன் உயிர் தினமும் சதா 21600 தரம் கீழ் நோக்கி இழுக்கப்பட்டுப் பாழாகின்றது. அந்தப் பாழடிப்பு இவன் தன் அறிவாகிய ஜீவனில் சாய்ந்து ஒரு சூடான கருக்கரிவாள் போல் அந்தப்புர கருவிகளின் மேல் தாக்கி, கசப்பை மரண தருவாயில் வெளியாக்குகிறது.

ஆனால் ஆசான் திருவடியை அடைந்தவர்களின் உயிர், மைன்யூட்டான கூரிய ஊசி முனை போன்ற, மேல் நோக்கிச் செல்லும் சுசும்னா நாடியின் வழியாக, பரமபதத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப் பெறுகிறது.

67

உனக்கு உள்ள ஒன்பது வாசல்களையும் நான்கு விதமாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு வாசல் எதையும் உள்ளே வாங்குமே தவிர வெளியே விடாது - அது செவி. இரண்டாவது வாசல் உள்ளே வாங்கி வெளியேயும் விடும் - அது நாசி. மூன்றாவது உள்ளே வாங்கி ஜீவனிடத்திற்கு அனுப்பிவிடும் - அது கட்புலன். நான்காவது வாசல், உள்ளே வாங்கி வெளியேயும் தள்ளும் வல்லபமுடையது - அது வாய். மற்றிரு வாசல்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வெளியே தள்ளும் தவிர உள்ளே வாங்காது - இவை மலவாயல், ஜலவாயல்.

ஒன்பது வாசல் உட்தாளிடவும், என்று கூறி இருப்பதைப் பார்த்தால், வெளித்தாள் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறதல்லவா! நம் வீடுகளுக்குக் கதவுகளின் வெளியில் ஒரு தாழ்ப்பபாளும், உள்புறம் ஒரு தாழ்ப்பபாளும் போட்டிருக்கிறோம். அதுபோல நாம் சில சமயம் சிறு நீர் கழிக்க வேண்டுமானாலும் கூட அதை அடக்கிக் கொள்ளுகிறோம். மலம் கழிக்கப் போக வேண்டியிருந்தாலும் அதையும் துப்பாமல் அடக்கிக் கொள்ளுகிறோம். இப்படிச் செய்வதெல்லாம் வெளித்தால் போடுவது போலத்தான். மேற்சொன்ன வெளித்தாள்கள் நம் சொற்படி கேட்கின்றன.

ஆனால் உட்தாள் இடக்கூடிய சாவி ஒரு தெய்வ சொரூபரின் கையகத்தில் தான் இருக்கிறது. அவர் உதவி இருக்கும் போது, நம் ஆயுள் பரியந்நம் நம் ஜீவ தேகத்துள் போக்குவரத்தாய் இருக்க முடிகிறது. இந்த மனித உடல் இருக்கும் வரை, எப்போது அந்த உட்தாளின் சாவியை நாம் கைப்பற்றலாம் என்று எமன் காத்துக் கொண்டே இருக்கிறான். ஒரு தேவ பிரானின் கையகத்தாகி உள்ளவர்களின் உட்தாளின் சாவியானது அந்த தெய்வத்தின் வசம் இருப்பதால், எமன் வந்து சந்திக்கும் தருவாயில் சட்டென்று உட்தாள் இட்டுவிடுகின்றார்கள். அதனால்தான் ஜீவன் உள்ளே அடங்கி விடுகிறது. எமன் நம் மீது கை வைக்க முடிவதில்லை. திருநாட்டில் குடி ஏறி, அங்கு சாகாக் கலையின் பரிசுத்த அடையாளங்களுடன் அடக்கமாகி விடுகிறோம். ஆனால் தெய்வத்தின் கைவசம் ஆகாதவர்களின் உட்தாளின் சாவியை, எமன் வெகு எளிதில் கைப்பற்றி, உட்தாளை நீக்கி விடுகிறான். அதனால்தான் இத்தனை நாள் உள்ளே

இருந்த கோழை, கசப்பு எல்லாம் வெளியே கக்கி, உடலை னாறடித்து விடுகிறது.

இந்த அரும் செயலையே "ஒன்பது வாசல் உட்தாளிடவும், ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி" என்று ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்தத்தில் பாடி வைக்கப் பெற்றுள்ளது.

68

ஒரு மனிதனுக்கு இருபது வயதுக்கு மேல், தான் அழகாக இருக்க வேண்டும், பணம், புகழ் கீர்த்தி பெற வேண்டும் என்றெல்லாம் எண்ணம் வருகிறது. அதே போல் ஒரு பெண்ணும் வயது வந்நதும், தான் என்றும் அழகாக இருக்க வேண்டும், னன்றாக உடுக்க வேண்டும், னோய் னொடி இல்லாமல் ஆரோக்கியமாய் வாழ வேண்டும் என்றெல்லாம் எண்ணுகிறாள்.

ஆண் பெண் தனித்தனியாக இருந்நவர்கள், திருமணம் என்ற பந்நத்தால் கட்டுப்பட்டவுடன், கணவன், மனைவியை னன்றாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று னினைக்கிறான். மனைவியும் தன் கணவனை எப்பொழுதும் சந்நோசமாக இருக்கும்படிச் செய்ய முயற்சிக்கிறாள். பிறகு அவர்களுக்கு ஒரு குழந்நை பிறந்நு, தாய் தந்நை ஆகிறார்கள். இருவருக்கும் தாங்கள் பெற்ற குழந்தையின் மேல் தங்கள் அன்பையும் பாசத்தையும் பொழிகிறார்கள். அதே போல அந்நக் குழந்நயும் அவர்களை னேசிக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆம், னேசிக்க வேண்டும். இது இக வாழ்க்கை. இதே போல பர வாழ்க்கையில் தாயும் தந்நையுமாக னிற்கும் தெய்வத் தனிப்பிரானை னாம் னேசிக்க வேண்டும் அல்லவா?

69

னந்நி என்றால், னமக்குச் சொந்நமாகிய னன்மை பயக்குகின்ற தீ என்று பொருள். ஜலத்தினில் அக்கினி உருவாய் னின்று, உன் தூலத்தைக் காத்து வருகிறது. ஒரு தலைமுறை காலம் உன்னைத் தூக்கி சுமந்நு கொண்டு அலைகிறது. அந்நத் தீ குளிர்ந்நு விட்டாலோ, உன் உடலும் குளிர்ந்நு கனம் கட்டி ஏறுகிறது. னாறி னலம் கெட்டு விடுகிறது.

அந்ந அக்கினி ஜலத்தில் மூழ்கிப் போகும் முன்னர், ஜலம் சுண்டி, உன்பால் தவம் ஏற வேண்டும். அப்படித் தவம் ஏறுவதற்கு னீதியாகிய அந்நத் திருமேனியரின் திருவடி னிழலில் னீ தங்கி, செவியுணவு உட்கொண்ட வண்ணம் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்நால், உன் பொய் மலங்கள் அனைத்தும் பொசுங்கப் பெற்று, மெய் வீட்டில் குடியேற்றப்பெறுகிறாய்.

70

இவன் தன் முயற்சியால் பாடுபட்டுத் தேடி அடைகிற சாப்பாட்டையும், தண்ணீரையும்தான் பிரமாதமாய் னினைக்கிறான். ஆனால் இவனுக்கு இவைகளை விட மிக அத்யாவசியமாக வேண்டியது மூச்சு, அல்லவா? அது இல்லாவிட்டால் ஒரு னிமிடம் கூட இவன் உயிர் வாழ முடியாதே. இந்ந அதிமுக்கியப் பெரும் பொருளை, இவன் தேடாமலே இறைவன் இவனுக்கு இனாமாகத் தந்நிருக்கிறான், அதன் மகிமையை இவன் னினைத்துக் கூடப் பார்ப்பதே இல்லை.

உணவு இல்லாமல் முப்பது னாள் உயிருடன் இருக்கலாம். தண்ணீர் இல்லாமல் 64 மணி னேரம் உயிருடன் இருக்கலாம்.ஆனால் சுவாசமாகிய காற்று இல்லாமல் ஒரு

னிமிடம் கூட இருக்க முடியாது. உணவு இவனே தேடிப்போய் எடுத்துச் சாப்பிட வேண்டும். தண்ணீரும் அப்படித்தான். ஆனால் மிகவும் அத்தியாவசியமான உயிருக்கு வேண்டிய பொருளாகிய காற்றை இவன் கேட்காமலேயே இறைவன் இனாமாக எங்கும் நிறைத்து வைத்துள்ளான்.

இவனைப் படைக்கும் போதே இவ்வளவு மூச்சுத்தான் இவன் ஆயுள் என்று நிர்ணயித்து விடுகிறான். இப்படிப்பட்ட அத்யாவசியமான அரிய பொருளாகிய மூச்சை இவன் ஒவ்வொரு னாளும் பாழுக்கே செலவு செய்கிறான்.

இப்படி அதைப் பாழ் போக்காமல் அடக்கி வைப்பதுவே யோகம்.

71

மூச்சு இல்லாமல் ஒரு னொடி னேரம் கூட இருக்க முடியாது. மிக்க அத்யாவசியமானது அது என்பது யாரும் அறிந்நது தானே? ஆம். அந்ந மூச்சை இவன் ஆயுளாக இறைவன் இவனுக்கு இனாமாக கொடுத்திருக்கிறான். சாதாரணமாக னல்ல ஒழுக்கமான ஒரு மனிதன் - மிக யோக்கியமாய் உள்ளவன் - யாதொரு கெட்ட எண்ணமோ, இச்சையோ இல்லாமலிருந்நால், அவன் மூச்சு எட்டு அங்குலம் உள்ளே போய் 12 அங்குலம் வெளியே போகும். 4 அங்குலம் மூச்சு துண்டாடப்படுகிறது. ஒரு பொருளின் மீது இவன் இச்சை வைக்கும் போதும், உணவு அருந்நும் போதும் 24 அங்குலம் மூச்சு வெளியே ஓடும். உள்ளே தங்குவது 16 அங்குல மூச்சு தான். தூங்கும் போது 48 அங்குலம் மூச்சு வெளியே பாய 24 அங்குலம் உள்ளே தங்கும். இவன் இன்பம் என்று னினைந்நு அனுபவிக்கும் சிற்றின்ப னேரத்தில் இவன் ஜீவனின் அளவாகிய 64 அங்குலம் மூச்சு வெளியேறுகிறது. இவன் உடலுக்கு ஆரோக்கியம் என்று ஓட்டப் பந்நயம், கிரிக்கெட் முதலிய விளையாட்டுகள் எல்லாம் ஆடுகிறானே, இவற்றாலும் அதிக மூச்சு வீணாகிறது. இப்படியாக இவன் தன்னறிவு கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையில் இவன் மூச்சாகிய வயது துண்டாடிக் கொண்டே போய் சீக்கிரத்தில் மூப்பு எய்தி மரணமடைகிறான்.

ஆனால் ஒரு தெய்வ ஆசானின் திருமுன் அமர்ந்நு அவர்களுடைய அருள் வாக்குகளைச் செவிப்புலன் வழியாகக் கேட்கக் கேட்க, மூச்சு தானே அடங்குகிறது. னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத்தவமுடைய ஒரு தெய்வ ரூபகரின் முன்னிலையில் அமர்ந்நு செவிக்கு உணவாம் யோகப் பலனாகிய அருளமுதை அருந்ந அருந்ந, மூச்சு இவன் அறியாமலே அடங்குவதால் ஆயுள் அதிகமாகிறது. அவர்களின் னூலைப் படித்தாலும், படிக்கக் கேட்டாலும், பாடினாலும் மூச்சு அடங்கும். இறைவன் னமக்குச் செய்த னன்றி ஒவ்வொன்றையும் ஊணி னினைத்துப் பார்க்கும் னேரத்திலும் மூச்சு அடங்குகிறது. அந்ந யோகப் பலனையே ஒரு தெய்வ ஆசான் உனக்குப் பரிசாக அளிக்கிறார்கள். மேலும்,

"ஆசின் மாமறை ஆதி புராதன

மாசி லாத்தனி கையர்ம னுமகன்

ஓசை கொண்டன டனத்தா லேமனு

ஈச னாகும்இ யல்பெடுத் தோதுவோம்"

(ஆதிமான்மியம் பக்கம் 332)

என்ற படி குரு கொண்டல் அவர்களிடம் செவியுணவு பருகப் பருக இவன் மூச்சு அடங்கி ஜீவன் வலுவடைகிறது: அவர்களிடம் அன்பு பெருகுகிறது: அந்த அன்பினால் இவன் சிவன் ஆக்கப் பெறுகிறான். பிறகு சிவம் குருவாகி, குரு பரனாக ஆகும் அளவுக்கு வளர்ப்பது அந்த செவியுணவுதான்.

ஆசானிடம் மறுபிறப்புப் பிறந்த பின் அடிக்கடி செவியுணவு அருந்நவில்லை எனில் ஜீவ தேகம் வளராது. அது சிக்குப் பிடித்து விடுவதால் தேவ னிலையில் இருந்நு னழுகி னரன் எல்லைக்குப் போய்விடுகிறான்.

உன்னிடம் இருக்கும் அந்நப் பேசொணாப் பேரறிவினுக்கு ஆகாரம், குரு கொண்டல் அவர்களின் மாசறும் ஆலவாய் னேர் னின்று, அங்கிருந்நு பொங்கி வெளியாகும் அருளமுத த்தினை உன் செவிப் புலன் கொண்டு மடுப்பதுதான். அவ்வாறு காலமெல்லாம் மடுத்தால், சாவா வரமாகிய வீடு பேறு உனக்குப் பரிசாக அளிக்கப்பெறுகிறது.

"மாசிலான் மறைப்படியும் எண்ணில் கோடி....

வாசிவாசிவா வரவு கண்டேன் வள்ளல்

திருவடிக் கமலம் வாழ்வென் னெஞ்ஞே"

வாசி வா - சிவா வரவு - மூச்சடங்கும் யோகப் பரிசாகக் கிடைக்கும். அதுவே சிவன் வரவு ஆகும்.

72

வாத கற்பம்

பொதுவாக உலக னடைமுறைகளில் வாத கற்பம் என்றால் தங்கம் தயாரிப்பது என்பான். ஆனால் இந்த ஞான வாழ்வு னடைமுறையிலோ, வாத கற்பம் என்ற சொல், னின்று னிதானித்து பார்க்கக் கூடிய ஒரு தேவ ரகசிய வார்த்தை.

உடம்பில் வாதம் வந்து பீடித்தால் கை கால் முதலிய உறுப்புகள் இயங்க மறுக்கின்றன. பக்கவாதம் வருவதும் இப்படித்தான். மூச்சுப் பிடித்துக்கொண்டது என்றும் சொல்வதுண்டு. வாதம் என்றால் வாயு. மூச்சு என்று தெரிவதற்காகவே இப்படிப் புழக்கத்தில் இருந்நு வருகிறது. னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத தவப் பெருஞ்னெயலையே அது குறிக்கிறது.

அவினாசியப்பர்

ஒரு சிறிய கல்லை ஒரு கையால் தூக்க முடிகிறது. இன்னும் கொஞ்ஞம் கனத்த பொருள் என்றால் இரண்டு கையாலும் தூக்கி விடுகின்றோம். அதைவிடப் பெரிய கல் எனில் அதைக் கொஞ்ஞம் எடுத்து அணைத்துத் தூக்கிவிடுகிறோம். அதைவிட இன்னும் பெரிய கல் என்றால் சில னிமிடம் மூச்சை அடக்கி "இம்" என்று தம் பிடித்துத் தூக்கிவிடுகிறோம்.

ஒரு சில னிமிஷம் மூச்சை அடக்கினாலே, பெரிய கல்லைத் தூக்கும் ஆற்றல் கைவரவாகிறதெனில், ஒரு மூச்சுக் கூட வெளியேறாமல் அடங்கி இருக்கும்படி ஆகிக் கொண்ட ஒருவரின் வல்லபம் எப்பேர்க்கொத்த வல்லபமாக இருக்க வேண்டும்? அதனால்தான் அவர்களை அவினாசியப்பர் என்று அழைக்கிறோம். அதாவது மூச்சு

வெளியே போகாது அவிந்து இல்லாமலேயே ஆகிவிடுவதாலே "அவினாசியப்பர்" என்று வேதமாமறைகள் அவர்களைப் புகழ்கின்றன. னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத் தவத்தினரே அவினாசியப்பர்.

73

" தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்

எம்மை உடைமை எமை இகழார் - தம்மை உணரார்

உணரார் உடங்வி யைந்து தம்மில்

புணராமை கேளாம் புறன்"

என்று மெய்கண்டார் தங்ஙளின் கிரந்நத்தின் அவையடக்கத்தில் பாடியுள்ளார்கள். "தம்மை உணரார்" என்றால் தன்னை அறியாதவர் என்று னூளறிவினர் விளக்கம் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்ல னினைத்திருந்நால் தன்னை என்றே எழுதி இருப்பார்களே. அவருக்கென்ன 'தன்' என்ற சொல்லுக்கும் 'தம்' என்ற சொல்லுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமலா போய்விட்டது. இல்லாவிட்டால் 'தன்' என்பதற்குப் பதிலாக மறந்நுப் போய் 'தம்' மைப் போட்டுவிட்டாரோ? அவ்வளவு மறதியா அவருக்கு? அதுவும் மெய்கண்டார் என்று னாமம் பெற்ற அவருக்கு அப்படியான மறதி வருமா? மெய் கண்ட அவர்கள், தங்ஙள் னூலின் முகப்பிலுள்ள அவையடக்கச் செய்யுளில் அந்நத் தப்பு பண்ணுவறோ? பண்ணவில்லை. அவர் உண்மையைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார். "தம்" என்றால் தம் பிடித்தலாகிய மூச்சை அடக்கித் தன் ஆட்சிக்குள் வைத்துள்ள யோகதனச் செயலையே அவர் அங்கு பேசியுள்ளார். மூச்சு அடங்குவதாகிய சிவராஜ யோகத்தில் பழகினவரே, தன்னை அறிந்நவர்கள் - அவர்கள்தான் என்னுடைய இந்நக கிரந்நத்தை எடுத்துப் படிக்க லாயக்கானவர்கள் - அவர்களுக்கு இந்ந அவையடக்கம் - என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே கூறிவிட்டு, தன்னை அறியாத னரருக்கு அவையடக்கம் சொல்லத்தேவையில்லை என்றும் குறி காட்டியுள்ளார்கள்.

74

மெய்ம்மண ஞானத்தில்

"மேனி யின்னிறம் மஞ்ஞு ளின்ப

சுங்ஙலாபகச் சாயலும்"

என்று பாடியுள்ளார்கள்.

ஒரு மரம் அதன் வித்திலிருந்நு உண்டாகிறது. அது வளர்ந்நு மஞ்ஞுள் னிறப்பூ பூக்கிறது. அந்நப் பூ வித்தாக முளைக்க முடியுமா? முளைக்காது. பிறகு பஞ்னு உண்டாயிற்று. அதை வித்து என்று சொல்ல முடியுமா? காய் ஆன பின்பாவது அது வித்தாகுமா? ஆகாது. கனிந்நு பழமான பின்தான் வித்து விளைவேறிக் காணும். பழம் என்பதற்கு

அறிகுறி மஞ்ஞுள் னிறம் தான். மஞ்ஞுள் னிறம் வந்ந பின்னர் உள்ளே வித்து விளைவேற்றம் பெற்றுவிட்டது என்பதற்கு அடையாளமாகிறது.

அற்பப் பொருளாகிய இதற்கே னிறம் உண்டு என்றால், அடுத்த யுகத்திற்கு வித்தாக

வந்த அந்த பிரம்ம யுகவித்துக்கு நிறம் இல்லாமலா இருக்கும்? வர்ணம் இல்லாமலா இருக்கும்? இதை நிலை நிறுத்தவே காலகாலமாகத் தங்கம், பழுத்த பழம் இவைகளின் நிறங்கள் புழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. இப்படி இவன் மேனி பரிசுத்த அடக்கம் ஆனதின் அடையாளமாக, மஞ்ஞள் நிறம் பூத்தால் தான், இவன் அடுத்த யுகத்தின் வித்துக்குத் தயார் என்று சொல்ல முடியும். இப்படி ஞானப்பழமான வித்தையே இந்நப் பூமாதேவி தன் மடியில் வைத்து, மண் தீண்டாமல் பாதுகாத்து, மென்மேலும் ரஸ்துக்களை ஊட்டி, இவனுக்கு பொன்மேனி மின்வீசும் புகழுடம்புக்கான அழகைக் கொடுக்கிறாள்.

வந்த வந்த பாரவான்கள் எல்லாம் தூலத்தை மண்ணில் போட்டு விட்டு மறைந்நார்களே! அவர்கள் எல்லாம் எங்கே? எல்லோருமே இந்நப் பூமிக்குள்ளே தங்கத் திருமேனி பெறும் தீர்ப்பு நாளை எதிர் பார்த்த வண்ணம் பேரானந்த நித்திரையில் இருக்கிறார்கள். நாம் இங்கு நடத்தும் சாகாத வித்தையென்னும் பிரம்ம வித்தைச் செயல், இவ்வளவு பகிரங்கமாக முன் எந்நக் காலத்திலாவது நடந்நதா? இல்லையே. இப்படி நடத்துபவர்கள் யாராக இருக்க முடியும் என்று நீ நினைத்துக் கவனித்துப் பார். இதனாலேயே மஞ்ஞள் வர்ணத்தை நம் நாவலன் தீவில் மங்களம் என்று குறிக்கப் பெறுகிறது. இப்படி நம்மை மங்களம் ஆக்கி யுக வித்தாக மாற்றியது தென்னாடுடைய சிவனிடத்தில் நாம் வைத்த அன்புதான். அதனால் தான் அன்பே சிவம் என்று வழங்கப்பெறுகிறது. உன் தெய்வ ஆசானிடம் சதா அன்பு செலுத்துவதே உன்னைச் சிவமாக்குகிறது. இதை வைத்துத் தான் ஸ்ரீ காகபுசுண்டர் பிரான் அவர்கள்.

"உரையுமே நாம் சொல்லத் தயங்குவாயோ

உயிருமே போனாலும் பயமே இல்லை

இறைவனே எனைக் காக்க இருக்கும்போது

இருதயம் கலங்காது பொருளே சொல்லும்"

என்று பாடியுள்ளார்கள்.

75

இவன் ஆயுள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மூச்சுதான் என்று இவனைப் படைக்கும் போதே நிர்ணயிக்கப் பெற்றாகி விட்டது. சுவாசிக்கும் போது மூச்சை உள்ளே இழுக்கிறோம். உள்ளே வெற்று இடம்: வெளியே எங்கும் வாயுமண்டலம் கனம் கொண்டு நிற்கிறது. ஆகையால் வெற்று இடமாகிய உள்ளே போகும் மூச்சு எட்டு அங்குலம் சென்றால், அதை விடக் கொஞ்ஞமாகத்தானே வெளியேயுள்ள காற்றைத்தள்ளிக் கொண்டு வெளியேறவேணும். ஆனால் எட்டு அங்குலம் அதிகமாக வெளியேறுகிறது. இதை நோக்கும் போத, இவன் ஆயுளாகிய ஜீவசக்திதான் அவ்வாறு உந்நித் தள்ளுகிறது என்று தெரிகிறது. இவ்வண்ணமாக ஒவ்வொரு மூச்சிற்கும் இவன் ஆயுளை வீண் அடிக்கிறான். ஆனால் மெய்யில் லயித்திருக்கும் போது, நம் மூச்சு வெறிகொண்டு பாயாது, நூல் போல் மெல்லியதாக இழைந்து லேசாக ஓடும். அப்படிக்கில்லாமல் நம் மனம் பொய்யில் லயித்திருக்கும்போது மூச்சு, அடங்கா வெளிவீச்சாகப பாய்ந்து வெளியேறுகிறது.

இப்படிச் சும்மா சாதாரணமாக இருக்கும்போதே ஒவ்வொரு மூச்சிற்கும் நாலு அங்குலம் துண்டாடி ஜீவ பலத்தை இழக்கிறோம் எனில், உலக இச்சை, தூக்கம்,

சிற்றின்பம் இவைகளில் நம் உயிர் ஈடுபடும்போது, மேலும் அதிக வேகங் கொண்டு 8 அங்குலம், 16 அங்குலம் இப்படியே ஒவ்வொரு மூச்சிற்கும் துண்டாடப்பட்டு ஜீவ பலத்தை இழந்துகொண்டே இருக்கிறோம். இப்படி மூச்சுக்கு மூச்சு நம் பலத்தை இழப்பதாலேயே உடல் தேய்ந்து தேய்ந்து, முதுமை வந்து லபிக்கிறது. அரிவை என்ற பருவம் வரைக்கும் இவன் மூச்சு வெறி வேகத்தில் துண்டாடப்படுவதில்லை. அதன் பின்னர் தான், இவன் தேய்ந்து விரைவில் பிணி மூப்பு சாக்காட்டிற்கு ஆளாகிறான். இப்படி ஆளாகாமல் தப்பிக்கும் ஜீவ பண்டித சாலையே இது.

76

இந்த மெய்வாழ்வில் போடு போக்காக இருப்பவனுக்கு ஒருக்காலும் ஜீவரட்சிப்பு வந்து ஒட்டாது. உன் தேகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மயிர்க்காலும் இந்த மெய்க்காகவே சதா பாடுபட வேண்டும். அப்பத்தான் இது உனக்கு வந்து லபிக்கும்.

77

நாம் சொல்வதை நீ கூமட்டத்தனமாக நம்பி நட. அது போதும். நித்திய ஜீவ வாழ்வு உன் கை வசமாகும். இதற்குக் கைம்மாறாக, நீ சதா எம்மிடமே உன் எண்ணத்தைச் செலுத்தக் கூடாதா? உன் அன்பை எம்மினம் மாறாது பதிக்கக் கூடாதா? இவ்வாறு செய்து வருவது என்ன பெரிய கஷ்டம்.

78

மல்ஹரா நிலை என்பது, ஓடும் சுவாசம் உள்ளேயே சுழன்று நடக்கும் அரிய தவநிலை ஆகும். அது எம்முடைய கை வரவுப் பெரு நிலை ஆகும். உன்னையும் அந்த உட்சுழற்சியில், உட்சுற்றில் எம் தவவல்லபத்தால் ஆக்காமல் போனால், வரனிற்கிற அமளியிலிருந்து நீ தப்ப முடியாது. அந்த அரிய செயலை நீ கையேந்திப் பெறவே, இரவு பாரா வணக்கம் எடுத்து வைக்கப் பெற்றது. அரூபமாக இருந்த நிர்குண பிரம்மம், உட்சுழற்சியில் இருந்து வெளிப்பட்டு, தூல தேகம் ஏற்று வெளிச்சுழற்சியில் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டு, சகுண பிரம்மமாக நம்மை ரக்ஷிக்க எழுந்தருளியிருக்கிறது. பிறகு தனது அரிய தவத்தால், மறுபடியும் மல்ஹரா நிலைக்கு ஏறி நிற்கிறது. அவ்வாறு நின்று கொண்டு பிறரையும் தன்னைப் போல் மாற்றுகிறது. உபதேச இரவில் உன் மூச்சு வெளியாகாமல் இருக்கும்படி செய்ததினால் தான், அந்த பிரம்ம உலகக் காட்சிகளை உன்னால் காண முடிந்தது. மூச்சு வெளியே ஓடி இருந்தால் உன்னால் கண்டிருக்க முடியாது. ஏனெனில் மல்ஹரா நிலையில் தான், அதாவது ஓடும் சுவாசம் ஒடுங்கும் நிலையில் தான் பரிசுத்த ஆவி உன் ஜீவனில் வந்து குடியேற முடியும்.

உனக்கு வரப் போகிற தீங்கைப் பற்றி முன்னமே தெரியுமா? தெரியாதே? அப்ப நீ எப்படி அதிலிருந்து தப்பிப்பாய்? உனக்கு வரப் போகிற தீங்குகளை எல்லாம் முன்னமேயே தெரிந்தவர்கள் தான், அழியா மெய்யில் உன்னைப் புகுத்தாட்டி வைக்கும் தெய்வ நீதிச் சபையை உண்டு பண்ணமுடியும். இனி வரும் காலத்தில் நடக்கப் போவதை என்ன திட்டமாக எமக்குதுதெரிந்து இருந்நால், இந்த வான் வித்தை அருட்கிரண சபையை உண்டாக்கி, இவ்வளவு பாரதூரமாக வளர்த்திக் கொண்டு வந்திருப்போம் என்று எண்ணிப்பார்.

79

காயம் மாறி உடம்பு ஆகுதல்

ஒரு மரத்தில் காய் உண்டாகி அது பழுப்பதின் அவசியம், தன் இனப்பெருக்கத்திற்கான வித்தினை உண்டாக்கவே. காம்பில் தாய் மரத்துடன் ஒட்டி அதன் மூலமாக உணவு பெறுவதாலேயே காய் கனியாகி, முற்றி, வித்து விளைவேற்றமடைகிறது. அவ்வாறு உண்டாகிய அந்த வித்தை, மண்ணில் போட்டால், அழியாமல் மரமாக உருவெடுத்து வளர்ச்சி அடைகிறது.

அது போலவே னாம் உடம்பு எடுத்ததின் பயன், னம் ஜீவ வித்தினை சிதறடிக்காது பாதுகாக்கவே. ஒரு தெய்வ ஆசான் அவர்களின் எண்ணத்துடன் ஒட்டி உடன்பட்டு வாழ்வதாலேயே இது கை பலிதமாகிறது. இந்நப்பெருஞ்ஞெயலுக்கு னம் உடல் உடன்படுவதால் " காயம் மாறி "உடம்பு" ஆகிறது.

80

எம் வாடாத தவம் எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் குறையாத பொங்குமாங்கடல் அல்லவா? அதன் கருணைப் பெருக்கு மனுக்குலத்தின் தலையில் வருஷிப்பதையே, தெய்வத் தேடு கூடத்தில்

"வரை பிளத்து கசிந்நு மடை திறக்கும் ஓசை

வாய் திறந்நு கமழ்ந்நிடும்னாத் தொனியின் வீச்சு"

என்று பேசப் பெற்றுள்ளது.

உலக வழக்கத்தில், ஒருவன் செய்த பாவம் தீருவதற்கு ஒரு தேவ பிரான் சன்னிதியில் தன் அங்கங்கள் யாவும் தரையில் படப்புரண்டு அங்கப் பிரதக்ஷணம் செய்ய வேண்டும், அல்லது அத்தெய்வத் திருமேனியரின் செவி கேட்க தன் குற்றம் வாய்விட்டுச் சோல்லி மன்னிப்புத் தேட வேண்டும் என்று வேத விதி இருக்கிறது. அவ்வாறு னீயாக உன்மனத்தில் உன் குற்றத்தை னினைத்து உருகி, னீ செய்த பாவம் தீரும்படியாக இறைஞ்ஞி, னன்னம்பிக்கை வைப்பை ஆலயத்தில் ஒதவேண்டும். அதோடு னீ குனிந்நு, தரையைத் தொட்டு பிறகு னிமிர்ந்நு, இரு கைகளையும் சிரசின் பின்பாகம் வைத்து சிர வணக்கம் செய்தால், உன் பாவங்கள் சங்கரிக்கப்பட்டு னீ உடல் எடுத்த முழு பலனையும் தர னாம் தயாராக இருக்கிறோம். அவ்வாறு உன் பாவத்தை சங்கரிக்க வல்லவர், இந்த எல்லையைத் தவிர வேறு எங்காவது இருக்கிறார்களா? இல்லவே இல்லை!

81

26.08.73 அன்று மெய்வழி சூடாமணி அனந்நர் காணிக்கை எமர்ப்பித்த போது **ஆண்டவர்கள்**:-அக்கினிகளின் உறைவிடமாய் இருப்பது சூடாமணி, எவர் ஒருவர் கையாலும் சூடி அங்கீகரிக்கப் பெறாதது. அடேய்! அந்நச் "சூடா மணியின் னேரகித கோடா"யிதத்தைக் கொண்டே உன் உயிரிலுள்ள பாவத்தை னாம் சங்கரிக்கிறோம்.

82

னாம் எப்படி தெய்வத்திற்கு னமஸ்காரம் செய்கிறோமோ அது போலவே ஒருவர்க் கொருவர் சந்நிக்கும் போது னமஸ்காரம் செய்து கோள்ள வேண்டும் என்று உத்திரவு அன்று பிறந்நது (28.12.1974). தொடர்ந்நு **ஆண்டவர்கள்**:- தன்னைத் தானே

வணங்கிக் கொள்வதே வணக்கம். இந்த உச்ச எல்லைதான் தெய்வீக வணக்க நெறியின் முகடு. இதற்கு மேல் ஒரு மேலாம்பர எல்லை இல்லை.

83

மூன்று விதமான தவம்

1. சாதி ஒரு நிரப்பாய் ஆக்க ஒரு தவம்

2. புது உலகம் புரப்பிக்க ஒரு தவம்

3. பாரவான்களை எல்லாம் மண்ணிலிருந்து எழுப்ப ஒரு தவம்

தவம் கை வரவு ஆவதற்கு முக்கியமான முதல் எது? தவத்திற்கும், தவம் இல்லாததற்கும் மையம் எது? பசி தான். பசி எடுத்துக் குடல் கருகினால் தவம் கைவரவு ஆகும். இதையே " பகர் மொழிச் சுவையும் பசியினில் உகப்பும்" என்று னாம் பாடி வைத்துள்ளோம்.

84

பிறப்பு இறப்பு

பிறப்பு இறப்பு என்றால் சாவதும் பிறப்பதும் அல்ல. சுவாசம் உள்ளே வருவதும் வெளியே போவதுமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பதைத் தான் மகத்துக்கள் அப்படிக் கூறினார்கள்.

85

னாம் கலியாணமாகாதவர்களைச் சபையில் சேர்ப்பதில்லை. அவன் மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு லாயக்கில்லை. இறைவன் இவனுக்காகவே மனைவியாக்கப் பெண்ணைப் படைத்தான். இவனுக்கு உணவு, சுஸ்ரூஷை முதுகு சொரிதல் முதலிய எல்லா தூலப் பணிவிடைகளையும் செய்வதால் இவனுக்கு அவள் மேல் அன்பு ஏற்படுகிறது. இந்த அடிப்படையான அன்பே இல்லாதவனுக்கு ஜீவ ரக்ஷிப்புத்தரும் ஒரு தெய்வத்தின் பேரில் பேரன்பு ஏற்படுமா? இந்நப் பேரன்பை வளர்க்கவே அடிப்படையாக மனைவி மேல் ஏற்படும் அன்பு.

86

னீ ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் உன்னால் கடன் கட்ட முடியாத அளவுக்கு அன்பு தெய்வத்திடமிருந்து கிடைக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானத்தை வைத்து ஆளத் தகுதி உண்டாக்குகிறது.

87

கட்டாயம் இறுதித் தருவாயில் எம் அடியானுக்கு எம் தோற்றமே வரும். வேறு எந்த ஒரு னினைவு வந்நாலும் அவன் எம்மை ஒட்டாதவனே. இதையே

" சீராம் புலன் கரணங்கள்

தேகம் துறக்கும் னேரம்

எவ்விடத்திற் சென்றதோ

அவ்விடத்தை னன்றாய் அறி"

என்று வேதம் கூறுகிறது.

88

கடவுள்

புறத்திலுள்ள எவ்வளவு பெரிய உதவியோ பலமோஎமன் வந்து சாடி சன்னாபின்னம் படுத்துகிற எல்லையில் வந்து உதவுமா? உதவாதே. உன் சொந்த அங்கக் குலங்களே உதவாதே. அது னேரம் உன் ஜீவனுக்கு ஏற்படும் அந்த ஆபத்தைத் தடுத்து ரஷிக்கின்றவர்களே கடவுள். அந்தப் பெருங்கருணைப் பெரிய தகைச் செயலை னடத்துகிறவர்களே கடவுள்.

89

1. னாம் கையை அசைத்துக் கூப்பிட்டால் அதே திசையில் பாய்ந்து வர வேண்டும். குயுக்தியாக சுற்றிவரலாகாது.

2. னாம் கல்லைக் கிள்ளு என்றாலும் னீ சற்றும் யோசிக்கக் கூடாது, கல்லாச்சே எப்படி கிள்ளுவது என்று? அதே போல் னடக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எமக்கு இணங்கினவனாவாய்.

90

அறிவுத் தேகம்

உன் ஆத்மா உன்னிடமும், மற்ற யானை முதல் எறும்பு வரை எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும், அதனதன் வல்லமைக்கு ஏற்றவாறும் இருக்கிறது. அதுவே உன் னினைவு. அவைகளுக்கு வேறு தேகம் கிடையாது. அறிவு படைத்தால் உனக்கு அறிவுத் தேகமும் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறாய். அதை அறியாவிட்டால் உனக்குத் தண்டனையே வருது. அவைகளுக்குத் தண்டனை கிடையாது.

91

மனிதனின் உன்னதம்

சூரியன் சற்று அகன்றால் விறைத்துப் போவாய். அணுகினால் பஸ்பமாவாய். மண்ணின் உன்னதம் பற்றி என்றாவது னினைத்துப் பார்த்தாயா? ஒரு மிளகாய் விதை இருக்கிறது என்ன அளவு? ஊதுவத்தியில் சிறு பொட்டு வைத்த அளவு. அதில் ஒரு சிறிய தட்டு மாவு போல இருக்கு. கையில் தொட்டாலே ஒட்டிக்கொள்ளுது. மண்ணில் விதைத்தால் காரம், சுவை எல்லாம் எடுத்து வளருது. அருகில் ஒரு வெங்காயம் விதை னட்டால் அதன் ருசி, சுவையுடன் வளருகிறது. இப்படியே ஒவ்வொரு சாதி வித்திற்கும் தன் தன் சாதி குணாதிசயங்களை வளர்விக்கிறது மண். மேலும் அதுவே இறுகி உனக்கு ஆபரணமான பிரகாசமான வைரமாகவும், மாணிக்கமாகவும் விளைகிறது. இப்படி இந்த மண்ணிற்கே உள்ளதென்றால் அதைப் படைத்த இறைவன் என்ன மகோன்னதமானவன் ! அப்படியெனில் அவன் னேசம் எவ்வளவு பெரிய னன்மை பயக்கும்! இது அல்லாது அவனைப் பகைப்பவன் கதி என்ன அதோகதியாய் இருக்கும்.

92

ஐந்தறிவு மாட்டிற்கு மேட்டில் தலை குனிந்து, பள்ளத்தில் தலை னிமிர்ந்து, சேற்றில் காலூன்றி னடக்கத் தெரியுது.

பின் ஆற றிவு படைத்த உனக்கு இன்னின்ன சமயத்தில் இன்னின்னபடி முறையாகப் பேசனும் என்று தெரிய வேண்டாமா?

93

40ம் னாள் ஆன்மசஞ்ஞார உரிமைக் காட்சி

ஜீவ உடலை வலுவேற்றுவது அருளமுது. இந்நத் தூல தேகத்தில் எல்லா வல்லமையும் இருக்கும்போது, னாம் அனன்யமாக அவர்களை னினைக்கவில்லை. ஜீவப் பிரயாணத்திற்குப் பிறகு, னாளுக்கு னாள் முக்தி தேகப் பூரிப்பு அதிகமாக அதிகமாக, இதை னினைத்து னொந்து துயருறுவான்.

இதற்குப் பரிகாரமாகவே 40ம் னாள் ஆன்மசஞ்ஞார உரிமைக் காட்சி வைபவம் தெய்வ சன்னிதியில் கொண்டாடுவது.

94

னம்மில் ஒருவர் தலைக்கு வைரக் கிரீடம் சூட்டி வைக்கிறேன் என்றால், " இது என்ன அபசாரம் னாம் இதற்கு லாயக்கில்லை" என்று னினைப்போம். அவர்கள் திருமேனி ஒன்றுக்குத்தான் அவை பொருந்தும் என்றும் னினைப்போம், ஆனால் மதிக்க முடியாத பிரம்மமுடி னமக்குச் சூட்டினார்களே, அதை னினைத்துப் பார். இதற்கு னாம் லாயக்கா? ஆகவை தான் னாவுக்கரசர் பெருமானும் முன்னோர்களும் இவ்வாறு உருகிப் பாடினார்கள்.

"பொருந்நாத செய்கை பொருந்நக் கண்டேன்

போற்றி இசைந்நு விண்ணோர்கள் புகழக் கண்டேன்"

95

துவாத சாந்நப் பெருவெளி கடந்நதும் மேலும் பாடுபட இப்படி எம்மைப் போல் திரும்ப மாட்டார்கள். னாம் அதைவிட எவ்வளவோ பாடுபட்டு அதிகம் சம்பாதித்தும், மறுபடியும் தினம் உனக்காக இங்ஙு கூலி வேலைக்குப் போகிறோம்.

96

வஞ்ஞ மறலிஎமன் அரூபத்தில் சதி செய்கிறான். உன் ஜீவன் இந்ந அரூபியின் சதியை ஜெயிக்க வேண்டும். பக்தியில் இருவகை

1) யூக பக்தி (காட்டிக் கொள்வது)

2) கணக்கு பக்தி (இவ்வளவு போதும் என்று மதிப்பிடுவது)

இப்போது னாம் கொண்டுள்ளது கருணைத்தேகம். எதற்காக னீதித்தேகம? உன் பக்திக்குத் தக்கபடி வேறு வேறு மாதிரி இருக்கிறாய். குறுக்கியும் னீட்டியும் அதை எல்லாம் காய்ச்சி அடித்து ஒன்று போல் ஆக்குவதற்காகவே இந்ந னீதித் தீர்ப்புத் தூலம்.

97

செவிப்புலன், னாக்கைக் காண 6 பங்ஙு வல்லபமுள்ளது.

னீ இரக்கப்பட்டுக் கொடுத்த சொத்தை ஒருவன் சூரையாடி, சூதாடித் தோற்றால் என்ன ஆத்திரம் வரும்? பாரதூரமான இத்தகைய சிருஷ்டி கொடுத்தும் இவன் னரகத்திற்குப்

போனால் இறைவனுடைய கவலை எவ்வளவு? மனைவி, புருஷன் பிரிவால் ஏற்படும் கவலை ஒரு னிகரல்ல. இவனுக்கென திட்டமிட்டு உண்டு பண்ணியவனுக்கல்லவா அந்த னஷ்டம் தெரியும்? னிச்சயமாக பரம்பதத்திற்கே வேணும் என்ற எண்ணம் உனக்கே வந்நால், இறைவன் எண்ணம் இதைவிட எவ்வளவு மடங்கு வல்லபமுள்ளது! எல்லா கருவிக் கோகுலங்களிலும் அழகு, லக்ஷணம், அபரஞ்ஜித் தங்கம் உன் கண்ணழகுக்கே மீறினது இல்லை. ஆகவே பாரவான்கள் உயிரை வெறுத்து அதைப் பற்றினார்கள். எம் எண்ணத்தில் இருந்த ஆத்திரத்தை சிறிது விளக்குகிறோம். எமன் அவஸ்த்தையை எண்ணி, அந்தப் பேரின்ப வாழ்க்கையை எண்ணி, தலைகீழாகக் கட்டி இந்த ஆயுளெல்லாம் அடிபட்டாலும் பரமபதம் கிடைப்பதால், இது ஒரு பொருட்டல்ல என்று வந்த வந்த பாரவான்கள் மனிதனைப் படைத்த படைப்பின் னோக்கத்தின்படியே னடந்து ஈடேறினார்கள்.

98

பெருந்நகையாளருக்குத்தான் போதுமேன்ற எண்ணம் வரும். அதுவே பெருந்நகை - கிடைத்தற்கரிய ராஜரீகம். குருபெருமான் திருவடி னிழலில் இருந்து யம்பயத்தைக் கடப்பவனே பெருந்நகையாளன்.

ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்

தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு

பிறவுயிர்க்கும் அளப்பதெனில், தன் உயிர்க்கு எவ்வளவு னன்மை செய்திருக்கும்!

99

அனுக்கிரகம்

சுவாசம் என்னப் பெற்றது மந்நிரவாசனை. மந்நிரத்தின் வாசனை உள்ளே போனால் எல்லாவற்றையும் மாற்றி விடுமே. இவன் ஊனக் கண்ணுக்கு மூச்சும், சுவாசமும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கு.

"வல்லபையின் வசம்படிந்த வாசத் தாலே

(தரணியில் இல்லாத தனிச் செயல்பதி - காப்பு)

சு : மந்நிரம் சுவாசம் :மந்நிரவாசம்

உன் அங்கங்களை பிரித்து விட்டால் ஒரு சேட்டையும் உன்னால் செய்யமுடியாது. கிரகத்தை அணு அணுவாகப் பிரித்தால் எது என்ன செய்யமுடியும்? அதுவே அனுக்கிரகம்.

100

ஒரு வேலையை மனிதர்கள் செய்தால் ஆளில்லாமல் செய்ய முடியாது. ஒரு னினைப்பு வருது. ஒரு சுவர் உண்டாக்க மண்ணை ஈரமாக்கி, மிதிச்சு, பசை உண்டாக்கி, இருவர் சேர்ந்து கட்ட வேண்டும். இறைவனுக்கு ஒரு ஆளாவது உண்டா? ஆளே இல்லாமல் செய்கிறான் என்றால் அவன் அறிவின் னினைவினுடைய பலம் எத்தகையது? எந்தத் திறத்தை உடையது? இதை எண்ணிப் பார்க்கவே அறிவு. இதுவே இப்படி என்றால், ஒரு மரத்தை, அதை உருவாக்கும் வேலை செய்துதானே உண்டாக்கினான். உயிர் ஜாதிகளையும் அப்படியே உண்டாக்கினான். ஆட்டைப் போல மாடு அல்ல - வேறு.

மனிதன் அதிசயப்பட்டு தன் தரத்தையும், இதையும் எண்ணவே அறிவைக் கொடுத்தது. தன் தரம், இதன் தரம் எண்ணுபவனே மனுஈசன். அவன் னினைவு, எவ்வளவு னினைவுக்கெட்டாதரத்தைக் கொண்ட பலமுடையது! மகாமகா அதிசயமான வல்லமையிடையவன் என்றால் போதுமா?

101

சொல்லும் பதமும் கடந்த பூர்வீகப் புராதனன் - ஊண் உறக்கமில்லாத ஒருவன் அனைத்தையும் படைத்தான். முழு பலமும் சக்தியும் அவனுக்கே உடையது. இதை அறியும் அறிவு மனிதனிடத்திலே - மனு ஈசனிடத்திலேதான் உள்ளது.அப்பேர்கொத்த முழு முதல் எளிதாக கிடைப்பதால் அதை மனு உயர்வாக உணர்வதில்லை.

102

னீ தாயின் வயிற்றிலிருந்நது வாஸ்தவம்தானே? வாஸ்தவம்தான். எப்படி இருந்நாய்? அந்நப் பத்து மாதத்தில் ஒரு னிமிஷ னேரம் இப்ப னினைவில் இருக்கிறதா? இல்லை. னீ அவள் வயிற்றிலிருந்நு வெளியானதும் னாற்பது னாளைக்கு அவளை வீட்டிற்கு வெளியே தள்ளி வைத்துவிடுகிறார்களே. அது ஏன்? னீ இருந்ந எல்லையின் அசூசி அப்ப வெளியாகுது. உன் தாய் இப்படி துர்னாற்றம் னிறைந்ந அழிந்நு போகும் கருவறையில் வைத்து உன்னைப் பெற்றெடுத்து, தன் தேக ஊனாகிய அழிந்நு போகும் பாலையும் கொடுத்து வளர்த்தாள். ஒரு னாள் பனியில் பாதித் துளியாக இருந்ந இந்ந தூலமானது, பெரிதாகி வளர்ந்நது. இவ்வண்ணம் இந்ந மாதிரி வளர்ந்நோம் என்று இப்பக் கொஞ்ஞுமாவது னினைவிருக்கிறதா? இல்லை.

அதேபோல் உன் அறிவாகிய மெய்த்தூலம் மட்டும் உனக்கு இப்போ தெரிகிறது. ஆனால் ஒருனாள் ஜீவ சிம்மாசனமாகிய கோடி சூரியப் பிரகாச ஆவிடையென்னும் மணிச்சூலில் னுழைய வைத்து உன்னைப் பிறப்பித்தது தெரியுமா? தெரியவில்லை. அந்நப் பிறப்பினால் ஏற்பட்ட பலம் மட்டும் தெரிகிறது. ஆனால் தெய்வக் கருவறையில் னுழைந்நதோ, இருந்நதோ சிறிதும் னினைப்பில் இல்லை.

103

ஜீவாத்மா உன்னிடத்தில் இருக்கிறது. பரமாத்மா எம்மிடத்தில் இருக்கிறது. இரண்டும் சேர்ந்நால்தான் மோக்ஷமாகிய இன்பம் உண்டு. ஜீவாத்மா தனியாகவும், பரமாத்மா தனியாகவும் இருக்கும் வரை ஜீவாத்மாவாகிய உனக்கு இன்பம் ஏது? னாமும் ஒரு ஜீவாத்மாவாய் இருந்நு, பரமாத்மாவாகிய எம் பெருமானை அடைந்நு இருவரும் கலந்ந பின்னரே பரமாத்மாவாகிவிட்டோம்.

ஒரு பெண் பெரிய அரசியாகவும், அழகுள்ளவளாகவும் இருந்நால் போதுமா? அவளுக்கும் ஒரு குச்சிபோலாவது உள்ள ஒரு கணவன் இல்லாவிட்டால், ஏது அவளுக்கு இன்பம்? வாழ்வு ஏது? புருஷன் இல்லாத மங்நை தானே? இன்பம் அனுபவிக்க முடியுமா? அதுபோல்தான் ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும்.

104

தன்னுடைய உடலிலிருந்நோ அல்லது பிறருடைய உடலிலிருந்நோ உயிரைப் பிரித்து, வேறொரு தேகத்தில் புகுத்திக் கட்டுப்படுத்தி வைக்கும் சக்தி வாய்ந்நது மெய்த்தவம். இத்தவம் கைவரப் பெற்றவர்கள் சாவாவரம் கொடுக்கும் ஆற்றலை உடையவர்கள்.

105

கூரான குருவருள்:

ஆண்டவர்கள் தங்கள் திருமேனி இடைக்கச்சையிலிருந்து ஒரு னூல் உருவி எடுத்து, கையில் திரித்து அதை மறுபடியும் னுழைக்கப் பார்த்தார்கள். அதிலிருந்து எடுத்ததுதானே, ஏன் னுழையவில்லை என்று சபையோரிடம் வினவினார்கள்.

சபையர்: போகாது.

ஊசியில் னூலைக் கோர்த்து இடைக்கச்சையில் னுழைத்துவிடலாம் அல்லவா? கூரானது இல்லை எனில் னுழையுமா? கூராகிய பிரம்மத்துள் கூரான குருவருள் கொண்டுதான் னீ நுழைய முடியும். சாஸ்திர ஞானத்தால், னூலறிவால் னுழையவே முடியாது. எந்த பிரம்மத்திடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டாயோ அதே பிரம்மத்திடம் கூரான குருவருள் மீண்டும் கோர்த்துவிடும்.

106

அகரம்

அகரம் ஜீவனாக இருக்கிறது. அந்த அகர முதலின் பிரிவு எத்தனை? அதிலிருந்து வருவன செவிப்புலன் முதலியன. இவை ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனையோ பிரிவுகள். ஜீவனை ஸ்தாபிப்பது அகரமே. அதை வைத்துதான் - அந்த இறைவனுடைய முதலை வைத்துத்தான் இந்த மனித தூலத்தைப் படைத்தது.

107

மகிழ்ச்சி உணர்வுக்கே படைத்த உரு னீ. முன் ஒவ்வொரு தரமும், னீ தாய் வயிற்றில் பிறந்திருந்நாலும், பிரம்மோபதேசம், மூலமந்திரதெரிசனை பெற்றிருப்பாயா? முடியாது. கலிச்சி பிள்ளை, தன் செயலால் உண்டாகிய துன்பங்களுக்கு உடல், பொருள், ஆவி தத்தம் பண்ணுவான்: பாரவான்களுக்கு தத்தம் செய்யமாட்டான். அப்படி தத்தம் செய்யாமலேயே ஞானம் பெற சட்டத்தை இப்படி மாற்ற எவராலும் முடியுமோ? இப்ப னாம் மாற்றினதால்தானே உனக்கு இது கிட்டிற்று.

108

ஓர் ஏழைக்குடியானவன் காலமெல்லாம் பாடுபட்டாவது ஏர்மாட்டைப் பாதுகாக்கிறான். ஏன்? (யாருக்கும் தெரியவில்லை - விவசாயி உள்பட). அவன் எண்ணத்திலிருக்கு, ஆனால் சொல்ல வரவில்லை. உழுகிற பருவ காலம் மழை பெய்து உடனே உழணும். மாடு இருந்நால்தான் முடியும். லேசா மழை பெய்து ஒரு னாள், இரண்டு னாளுக்குள் உழணும். இவனுக்கு ஆறு மாத உணவு கஷ்டம் இருந்நும் எந்த உயிர் சினேகிதனாயிருந்நாலும் தன் காட்டை விட்டு வரமாட்டான். ஆறு மாத வயிறு உணவுக்கே இவ்வளவு பாடு என்றால் இந்த னித்திய வாழ்வு உணவுக்கு என்ன பாடுபடணும்! அதை விட மட்டமான உணவா இது?

109

மாட மாளிகையிலே மின்சார விசிறிக்கடியிலே வேலை செய்கிறவனும் பிழைக்கிறான் - வெயிலில் பாடுபட்டுக் கூலி வேலை செய்பவனுந்நான் பிழைக்கிறான். கூலி வேலை செய்கிறவன் கொஞ்ஞனாள் வாழ்கிறான், பெரிய வேலை பார்க்கிறவன் னீண்ட னாள் வாழ்கிறான் என்றா இருக்கிறது? இல்லையே - பின்னே இதில் எப்படி இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டிருந்நால் என்ன? எது குறைந்நால் என்ன? எது கூடினால் என்ன?

பிழைப்பது எந்த விதமாக இருந்நாலும், எதற்காக இந்நப் பிறப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்று னினைப்பவன்தான் மனிதன் - தனக்கு இறுதியில் வரும் பெரிய அவகேட்டை னினைப்பதை விட, இங்நே இவனுக்கு என்ன வேலை? இங்நு எந்த வேலை கெட்டாலும் பரவாயில்லை - ஆனால் அந்த இறுதித் தருவாயில் தவறினால் இவன் வர்ணமே போச்சே!

மெய்மத வர்ணத்தில் சேராதவன் எந்த வர்ணத்திலுமில்லை என்று புசுண்டரவர்கள் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள் - பிராமணன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருந்நாலும், இதில் சேராதவன் பேய்தான் என்கிறார்கள் - சமீபகாலத்தில் கலியுகத்தில் உண்டாகிய பரிசுத்த மதத்தையும் தீட்டாக்கிவிட்டான் - ஆதி யுகத்தில் உதித்த சைவத்திலும் இன்று விபூதி சாம்பலாகவும், உருத்திராட்சம் கொட்டைக்காயாகவும் ஆகிவிட்டது - பிராம்மண மதம் என்று இருக்கிறதே, அதை னீயாக உயர்ந்த மதம் என்று னினைத்துக் கொண்டாவதென்ன? அதிலேயும் தான் வந்நனம் சந்நியா வந்நனமாகப் போச்சே - ஆகவே உலகத்தில் எந்த மதமும் மதத்திலில்லை - எல்லாம் வெறும் பருவராட்டுதான் - அப்படியானால் மனுக் குலத்திற்கு இப்போது வேறு கதியில்லையா என்றால் அதற்குப் புசுண்டர் பிரானவர்கள் - "இறுதித் தீர்ப்பர் ஒரு மதத்தை உண்டாக்குவார்கள் - அதுதான் மெய்மதம் - னிசமாயுள்ள ஒரே அசலான மதம் இது மட்டுந்நான் என்கிறார்கள்" - இதை உனக்கு எடுத்துக்காட்டிப் பேசுபவர்கள் யாராயிருக்க வேண்டும் - என்று யோசித்துப் பார் - எல்லா தேவ ஆதீனப் பீடங்நளுக்கும் அடித்தளமாகிய பீடமாக இருக்க வேண்டும் என்று னன்நு, திட்டமாய்த் தெரியும் - ஆனால் இதை யோசித்துப் பார்ப்பதுதான் இல்லை.

110

னீ மெய்வழிப் பற்றி மற்றவர்களிடம் பேச வேண்டும் - உனக்குப் பழக்கமானவர்களிடம் அணைத்தாற்போல் பேச வேண்டும் - அதாவது இந்த விதமாகப் பேச வேண்டும் - னம் சிவ மதத்தில் சொல்லப்படும் பரிசுத்தம் மெய்வழிச்சபையில்தான் உள்ளது - விதி வயப்பட்ட குறைகளையுங்நூட அங்நுள்ள பரிசுத்தம் மாற்றிவிடும் - சுத்தமான பஞ்ஞாட்சர சைவம் அங்நுதான் உள்ளது - னாற்றமெடுத்து, பேய் முகரப்பட்டு சாவதா சைவத்திற்கு அடையாளம்? "உன்னைப் பெரியப்பன் என்று னான் சொல்வது வெறும் சொல்லளவில் தான் - ஏனெனில் னானோ உண்மையான மேலாம்பர சைவத்திலிருக்கிறேன் - னியாயமாகச் சொல்கிறேன் - னீ எமனிடம் மாட்டிக்கொள்வாயே - உன்னை னெருப்பில் வைத்து கொளுத்தி விடுவார்களே - எக்கோடி காலத்துக்கும் மீளா னெருப்பிலே அவதிப்படுவாயே என்று சொல்கிறேன்" என்று - இவ்வாறாகச் சொல் - னீ இதை உன் உற்றார், உறவினர், னண்பருக்குச் சொல்லாவிடில் அந்நக் குற்றம் உன் மேல் வரும் - ஏனெனில் அவன் செல்லும் தீய வழியையே னன்மை என்று னினைத்திருக்கிறான் - அவன் செல்லும் வழி அதோகதியாகிய அவஸ்தையாகிய பெரும் தீமைக்குக் கொண்டு போய் விடுமென்று அவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் - அப்படித் தெரியப்படுத்திவிட்டால் உன் கடமை முடிந்நுவிடும் - பிறகு அவன் பாடு.

111

சைவன் என்று வாயளவில் இருந்நால் போதும்! சைவந்நான் என்பான் - எப்படி னீ சைவம் என்று கேட்டால், அப்பன் சைவம், ஆகவே னானும் சைவம் என்பான் -

அப்பன் கலெக்டர் என்பதால் மகன் கலெக்டர் ஆவதில்லையே! அந்த வேலைக்குத் தகுந்த படிப்பு படித்துத்தானே பட்டம் மெற்று வரவேண்டும்! சைவம் என்ற பட்டம் மட்டும் சும்மா வந்துவிடுமா? பிரப்பிலேயே சைவகுலத்தில் பிறந்நதால் சைவம் என்பான். னீ காமத்திலே, னாற்றத்திலே தானே பிறந்நாய் - சைவமாகிய பரிசுத்தத்தில் என்று பிறந்நாய் என்றால் என்ன சொல்வான்? சைவம் என்ன அவ்வளவு மலிந்நா போச்சு, னினைத்தவனெல்லாம் சும்மா வாயிலே சொல்லிக்கொள்ள? அப்பன் பணக்காரன்தான் - ஆனால் மகன் ஒரு வேளை சோற்றுக்கும் உப்பு வாங்ங முடியாத ஓட்டாண்டியாகப் போய்விட்டான் - சொல்லிக் கொள்வது மட்டும் "என் அப்பன் பணக்காரன் - ஆகவே னானும் பணக்காரன்" என்று இப்படிப் பேசித் திரிவதால் பிரயோசனம் என்ன?

112

பேய் மனம்:

மிகச் சிறிய ஜீவராசிகளான எறும்பு கொசு முதலியவற்றிற்கும் மனம் உண்டு - ஆனால் அவைகளின் மனம் மனித மனத்தைப் போன்றது அல்ல - மனிதனுடைய மனது பேயாக இருக்கிறது - வேறு எதுவும் அப்படி இல்லை.

"பாய்மன வீட்டில் பேய்குடி யிருக்கும்

பேரறி வடிமையங் ஙாகும்

வாயினில் னாயும் னாசியில் வண்டும்

மதுசெவி தனில்விஷப் பாம்பும்

ஈயணைந் நிடும்கண் ணிபுலீசன் வீடாம்"

என்னும் னம் கிரந்நத்திலுள்ள திருப்பாடல் சபையில் பாடப்பெற்றது. தொடர்ந்து **ஆண்டவர்கள்** :

ஒரு சிறு எறும்பை எடுத்துக்கொள்வோம் - அதற்கும் மனம் இருப்பின் கண்ணும் காதும் இல்லை - பரிச அறிவு, ருசி அறிவு முகரும் அறிவுதான். வாசனை வழியே ஊர்ந்து, மூக்கால் முட்டி முட்டி திரும்பி இரை இருக்கும் இடத்தை அடைந்து விடுகிறது - இப்படி இப்படிச் செய்ய வேணும் என்று னினைக்கும் மனசு இல்லை. வாசனையிருக்கும் பக்கம் ஓடும் - கொஞ்சும் தண்ணீர் குறுக்கிட்டால் பல னூறு எறும்புகள் ஒன்றோடொன்று பிடித்துக்கொண்டு பந்து போல சுருண்டு உருண்டு பாலம் போல் கடந்து விடும் - ஆனாலும் எறும்புக்குள்ள னினைவு பேய் னினைவு அல்ல -

எலி, னாய், னரியெல்லாம் மனிதனுடன் சகோதர பாத்யம் உடையவை - ஏனெனில் அவைகளும் இவனைப் போலவே சினையில் தோன்றிய உடன் பிறவியராயிற்றே - இருப்பினும் அவைகளுக்குப் பேய் மனம் எப்போதும் இல்லையே - மனிதனுக்கு மட்டும் னினைவு பேயாக இருந்து, பேயாகவே அவனை ஆக்கிவிடுகிறது.

மனது தான் மனிதனின் வித்து - இவனுக்கு மட்டும் அலாதியாக அறிவுத் தூலம் கொடுக்கப்பட்டதால் தான் தீர்ப்பு தண்டனையெல்லாம். - அறிவு இல்லாத மாடு முதலிய மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு தீர்ப்பு தண்டனையில்லையே - இவன் மனப்பேய் னேசிக்க வேண்டியதை விரோதிக்குது - விரோதிக்க வேண்டியதை னேசிக்குது - இறைவன் இவனுக்குப் பகைவனா - இல்லையே - பின் இவனாகவே அல்லவா அறிவின் வழி சாயாமல் அழிவைத் தேடிக்கொள்கிறான்.

இவன் பாய் மன வீட்டில் பேய் குடியிருப்பதால் அறிவு அடிமையாக இருக்கிறது - மெய்ஞானிகளுக்கோ தங்ஙள் னினைவே விளைந்து, பழுப்பேறி னாத ஒலியாக மாறிவிடுகிறது - எல்லையில்லாத மாத்தாக, பிரம்மமாக ஆகிய அவர்களுக்கு எதுவும் னிகரில்லாததால் உலகம் ஒரு தூசியாகத் தெரியும் - அவர்களுக்கு மனம் என்பது கிடையாது - அறிவு சொரூபர்கள் - அவர்கள் னினைவு பிரம்மமாக மாறி னாத அறிவிப்பானதைத்தான் "வஹி" யென்றும் "அசரீரி வாக்கு" என்றும், "கடவுள் சொல்கிறார்" என்றும் கூறப்பட்டு வருகிறது - இப்பேர்க்கொத்த அறிவு சொரூபராகிய ஆசானிடம் தஞ்ஞும் புகுவானேயாகில் அவர்களின் வல்லமையால் இவனுக்கும் எமனணுகா சாவாவரம் அளிக்கப்படுகிறது - இதய மலர் விரிந்நெழும்புகிறது.

னாம் அந்த "வஹி" யாகிய னாத ஒலியைக் கேட்டு, அதை உனக்கேற்றவாறு சீர்படுத்தி உன் ஜீவப்பயிர் செழிக்க ஓயாது அருள்மாரி வருஷித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

113

"தேவரூபம் தேவரோடு கூடாரெல்லாம் னாடாரே" என்று புசுண்டர் பிரான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரை இந்த உலக முழுவதுக்கும் "னாடார்" என்ற பெயரோடு ஒரே ஒரு சாதிதான் இருந்நது. ஆனால், இது னாள் னம் ஒரு சாதியைத் தவிர மற்ற எல்லாச் சாதியிலும் உள்ளவர்கள் னாடாரே. புசுண்ட மூர்த்தியின் இந்நத் தீர்க்கமான் சுலோகம் இப்போதுதான் வெளிவருகிறது. இதற்கு முன் எத்தனையோ சாதிகளும் வேதங்ஙளும் உண்டானபோது இது ஏன் அப்ப வரவில்லை? இப்போது மட்டும் இது வந்நு வெளியாவதேன்? இது எப்போது எழுதப் பெற்றது? இன்று னேற்றா?

கலியைச் சாதுவாக்குவார்களே அந்நக் காலத்தில் தேவரூபம் எடுத்து வருவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலியைச் சாதுவாக்க முடியுமா? முடியாது. அப்படி முடியாததையும் செய்து முடிக்கும் காலம் இது. அப்பேர்க்கொத்த இக்காலத்தில்தான் தேவரூபம் வந்நிருக்கும். அதைக் கூடாதாரெல்லாம் னாடாரே.

114

னரகத்திலே கிடக்கிற இவனைத் தூக்கி சொர்க்கத்திலே எறிகிற செயற்கரியசெயலைச் செய்வதல்லவா ஞானம்: அதாவது அறிவு, மலையைப் போன்றதையும் கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞுமாகப் பிரட்டுகின்ற கருவியாக அல்லவா இருக்கிறது? புலியையும் பாம்பையும் படைத்தது எதற்காக என்றால் இவனுக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? சொல்லத் தெரியாதவன் சும்மா கிடந்நாலும் பரவாயில்லை. படைப்பையே அல்லவா கோளாறு சொல்ல வந்நுவிடுகிறான்? பாவியைப் புண்ணியத்துக்காகப் புத்தி புகட்டுகின்ற காரியத்துக்கு, பாவியை யோகியாக மாற்றுகின்ற பெருஞ்ஞெயலுக்கு புலியும் பாம்பும் பயன்படுகின்றன என்று இந்த உலகத்தில் யாருக்காவது தெரியுமா? எம்மைத் தவிர யாராவது இந்த உவமானத்தை உபயோகித்தார்களா? அவற்றுக்குப் பசியென்றால் னிதமும் உயிர்களைக் காவு கொடுத்தல்லவா அவற்றை வளர்க்கிறான். இது எதற்காக? இறைவன் உன்னைத் தன் அடி னிழலுக்கு இழுப்பதற்காக, உன்னைப் பாவ கட்டத்தில் அழுந்த விடாமல் பரமபதத்துக்கு இழுக்கிறதற்காகத்தான்.

115

சாதாரணமாக உலகத்திலே என்னது உயர்வு, உன்னது மட்டம் என்ற அடிதுடிதான் அதிகம். காரியம் கைக்கொள்ள வேண்டுமே என்ற அந்நக் குறியில்லை! மண்ணை

எடுத்து இப்படி னெற்றியிலே கோடு போட்டுக் கொள்வதிலே கூட இரண்டா? இந்த முரண் ஏன்? "அவன் என்ன உயர்வு என்கிறது - னான் ஏன் அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்?" - இந்த வம்படிதான் காலமெல்லாம். ஆனால், உருவம் ஒன்றுதான். முகத்தைப் பார்த்தவர்கள் ஒரு பெயர் வைத்தார்கள். பிடரியைப் பார்த்தவர்கள் ஒரு பெயர் வைத்தார்கள். அள்ளையிலே பார்த்தவர்கள் இன்னொரு பெயர் வைத்தார்கள் - அவ்வளவுதான்! சைவம் என்னப் பெற்ற ஒன்றுக்குத்தான் இத்தனை பெயர்களும்!

சைவம் என்றால் சுத்தம், பரிசுத்தம். ஒரு கோயிலுக்குள் போவதென்றால் கை கால் கழுவிக்கொண்டு சுத்தமான வேட்டி சட்டையோடல்லவா போவோம்? ஆம். அப்படியிருக்க, திருனாடு அலங்ஙரிக்கப் போகிறவரு சீந்நித் தெறித்த னாற்றத்தோடா போவார்? பிரயாண கோலத்தைப் பார்த்தால் தெரியும், ஒருவன் எங்ஙே போகிறான் என்று. அசுத்தமாக்ப் போகிறவன் அவஸ்தைக்குப் போகிறவன்தான். மனிதனுக்கு இவ்வளவு அறிவு தந்நும் அந்த அறிவாகாரத்தோடு குறிகண்டு போகத் தெரியவில்லை. கண்ணை மூடிக்கொண்டு போய் விழுகிறான்.

இப்போது னமக்கிருப்பது இந்த உலகந்நான். அப்புறம் பரலோகமாகிய னித்தியத்துக்குப் போகவேண்டும். மனிதனைப் படைத்தது அனித்தியத்துக்கு என்று னீ னிரூபிப்பாயா? உன்னால் னிரூபிக்க முடியாது. ஆனால் மனுவானவன் வந்நது னித்தியத்திற்கே என்று னாம் னிரூபிப்போம்.

116

வேதம், எமனனுகாச் செயலைச் சேவையென்றால், இவன் னாறிச் சாகிற செயலையெல்லாம் சேவை என்கிறான். ஆகவேதான் னாம், "எது வேண்டும் சொல்மனமே, எது வேண்டாம் சொல் மனமே" என்று பாடி வைத்துவிட்டோம். மனுவுக்கு அறிவுத்தேகம் தந்நுவிட்டதால் தீர்ப்பு உண்டு. "வழிபாட்டுக்குரிய னன்மையில் போனால் போ, இல்லாவிட்டால் அவஸ்தைக்குப் போவாய்" என்று அறிவிக்கிறோம். உன்னை னித்தியத்துக்குப் படைத்தாய்விட்டது. இனி அனித்தியத்துக்கு ஆக்கப் போவதில்லை. னித்திய, னறுமணமுள்ள வைரச்சுடர்த் தேகமா, அல்லது னித்திய அவஸ்தைத் தூலமா, எது வேண்டும் இப்படி யார் உனக்குச் சொல்வார்கள்? பரிசுத்தம், அசுத்தம் என்ற பாகுபாடு இல்லாவிட்டால், பெரியோர் சிறியோர் என்ற பாகுபாடு ஏது? பார்ப்பான் ஆக வேண்டும் என்றால், பிராமணன் ஆக வேண்டும் என்றால், தேவன் ஆனால் தான் முடியும்? மனிதன் தேவனாகப் பிறப்பதற்குத் தனித்த யோனி கொடுக்கப் பெற்றிருந்நும், தன் பழைய சகோதரத்துவத்தையே னேசிக்கிறான். னீ பிறந்நு பன்றி, னாய் பிறந்த னரக யோனி. மோட்சத்துக்குரிய யோனி ஒன்றுள்ளது. உன்னைப் படாத பாடுபடுத்தி எம் இவ்வார்த்தையைச் சொன்னால், உனக்கு இதன் மேன்மை தெரியும். ஏதோ இரக்கத்தால் னீ வந்நவுடனேயே சொல்கிறோம், பிரியம் காட்டிச் சொல்கிறோம். ஆகவேதான் உனக்கு இதன் மேன்மை தெரியவில்லை.

117

னீயே னரப் பிறப்பாயிற்றே, உனக்கென்ன னல்ல வழி தெரியும்? னீ பிறந்த வழி என்ன அதைச் சொல்லு. னாயைப் படைத்தால் னாய்தான். பன்றியென்றால் பன்றிதான். ஆனால் இவனோ குண சுபாவத்தில் பாம்பாக வருகிறான், பிடிக்கப் போனால் பன்றியாகிவிடுகிறான். னிமிஷத்துக்கு னிமிஷம் மாறிக்

கொண்டேயிருப்பவன் இவன் மட்டுந்நான். பல்லைக் கடிப்பான், மீசையை முறுக்குவான், கச்சைக் கட்டுவான் - அப்புறம் பார்த்தால், திடீரென்று காலைப் பிடிப்பான்! இவன் இப்படி மாறவல்லவனாயிருப்பதால்தான் இவனைத் தேவனாகவும் மாற்றிவிடலாம் என்ற தைரியம் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு வருகிறது.

118

செல்வாக்கு

இந்த உலகமே காணாத ஒரு வார்த்தை, கேளாத ஒரு வாக்கு இருக்குதென்றால் அது என்னவாயிருக்கும்? வெறும் வாக்குத்தானா? உன் தலைக்கு ஆன வாக்கு, உனக்குக் கைபலிதமான வாக்கு. அந்த வாக்கான வாக்குதான் செல்வாக்கு. அத்தகைய வாக்கு நாய் நரிகளிடையே செல்லாதுதான். ஆனால் நிசமான மனிதத் தலைகளிடையே செல்லும்.

வென்னோய்:

பிறப்பிலும் மனிதப் பிறப்புக்கு மேம்பட்ட பிறப்பு இல்லை. துன்பத்திலும் மனிதனுக்கு வரும் துன்பத்தை விடப் பெரிய துன்பம் இல்லை. குஷ்டம் போன்ற நோய்களெல்லாம் கூட மாறிவிடக் கூடும். ஆனால் மரணம் ஒன்றுதான் நீங்காத நோய், மாறாத நோய். ஆகவேதான் மரணத்தை வென்னோய் என்றார்கள்.

119

நீ இந்த மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் சேரும் முன்னரே பல பெரியோர்களின் நூற்களைப் புரட்டிப் படித்தவன்தானே? முன் வந்த பாரவான்களின் அதே வார்த்தையைத் தானே நாமும் சொல்கிறோம்? நாம் சொன்ன பிறகு அது உனக்குச் சுவைப்பதேன்? நீ கனவிலாகிலும் நினைத்தாயா, "நான் மாணிக்கவாசகராட்டம் ஆகமுடியும்" என்று?

120

இந்நக் காலத்தில் படித்தவன் என்பவன் எதற்கெடுத்தாலும் ஆராய்ச்சி செய்கிறேன் என்கிறான். திருவள்ளுவனாயனாரின் மறை மொழியையும் இவன் ஆராய்ச்சி செய்கிறானாம். ஆராய்ச்சி செய்கிறதென்றால் இதற்கு முன் கண்டதையும் கேட்டதையும் பற்றித் தானே ஆராய்ச்சி செய்ய முடியும்? தான் கண்டறியாச் செயலைப் பற்றி இவன் எதைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வான்? இவன் நினைவைக் கொண்டா? அதுதான் பிசாசு ஆயிற்றே! இவனைப் பிடித்து நாசமாக்குகிற அந்த நினைவு என்கிற பேயைக் கொண்டு இவன் செய்வதெல்லாம் என்னவாக முடியும்? புல்லிலுள்ள புழு பூச்சியின் அறிவுகூட இவனுக்கில்லை. சூரியன் வந்தவுடன் தன்னைக் கொன்றுவிடுமே என்று அது தன்னைச் சுற்றிலும் நீர்க்கூடு - தண்ணீர் வீடு - ஒன்றைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறது. அந்த அறிவுகூட - எமன் வருவானே என்ற அறிவு கூட - இவனுக்கில்லை. புழுவிற்கு ஆபத்து தினமும் வருகிறது.

இவனுக்கோ தலைமுறை காலம் கழித்து ஆபத்து வருகிறது. அவ்வளவு காலம் கெடு கொடுத்தும் இவனால் தப்பிக்க முடியவில்லையென்றால் இவன் தனக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற மேலான அறிவைப் புழுவின் அறிவை விட மட்டமாக்கிவிட்டான் என்று தெரிகிறது. இவனால் தப்பிக்க முடியவில்லை என்றால் தப்பிக்க வைக்கிறோம்

என்று வரிந்துகட்டி னிற்கிறார்களே, அவர்கள் திருக்கரத்தைப் பற்றிக் கொள்ளலாமே. னீ உன்னுடைய இணங்கிய சுபாவத்தினால்தானே எம்மிடம் இந்த ஜீவரட்சிப்பைப் பெற்றாய்? இல்லாவிட்டால் உன் முயற்சியினாலா முடியும்? தேவமாதாவிடம் இணங்கிய சுபாவம் காட்டாததால் மற்றவர்களெல்லாம் தேவயோனியில் பிறவாமல் னரக யோனியில் பிறந்த னரகப் பிறப்போடு போகிறார்கள். சாயுங்காலம் இருள் வருமே என்று விளக்கேற்றத் தெரிந்த மனிதனுக்குச் சாகுங்காலம் வருமே, அப்போது ஒரு துணை வேண்டும் என்று ஏன் தெரியவில்லை?

121

திருவள்ளுவரின் தமிழ்மறையிலே இவன் என்னதான் ஆராய்ச்சி செய்தாலும் இவனால் அந்த அகரத்தை அறிய முடியுமா? இவனுக்குத் தன் உயிர்னிலையே தெரியாதே, அதில் அகரம் எந்த னிலை என்றா அறியப் போகிறான்? ஆறு உயிரிலே முதலுயிராக உள்ளது அகரம். அந்த அகரத்தை அறிந்நால் அவ்வுக்கு ஏறலாம். இதெல்லாம் இவன் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டுமா? இவன் குறியும் அதெல்லாமல்ல, பணந்நான். (அந்நப் பணமும் எச்சிலைக்கும் ஆகாத, விளக்கு மாற்றுக் குச்சிக்கும் ஆகாத கடுதாசியாகப் போய்விட்டது.)

மெய்வழிச் சபைக்குப் போனால் மை போட்டுவிடுவார்கள் என்கிறானே, இவனுக்குக் கடுதாசி என்ன மை போட்டது? அதற்காக ஆளாப் பறக்கிறானே, உடலை ஓடாகத் தேய்க்கிறானே, தன் மானத்தையே அடகு வைக்கிறானே! இந்த அற்பக் கடுதாசிக்கே இப்படிக் கேவலங் னெட்டுத் திரிகிறவனுக்கு மை வேறே வேண்டிக் கிடக்குதோ - ஒரு சின்னப் பெண் பிள்ளையே மசக்கிப் போடுவாளே, இவனை மசக்கப் பெரிய தவசிரேஷ்டர்களா வரவேண்டும்? ஆராய்ச்சி ஆராய்ச்சியென்று அற்ப அழி பொருளைக் கோடி கோடியாகச் செலவிட்டாலும் ஆவதென்ன? தமிழ் மறையின் மெய்ப்பொருளை இவன் அறியமுடியுமா? பொய்ப் பொருளைச் செலவிட்டு எப்படி மெய்ப்பொருளைப் பெற முடியும்? மூத்திரத்தைக் கொடுத்தா பாலை வாங்க முடியும்?

122

பஞ்சு பூதங்களும் அழிந்து போகும் தன்மையில் இருக்கின்றன. இந்நப் பூதங்கள் அழிந்து போகப் போகுதே, அந்த அண்ட சராசர அமளி னேரத்தில் ஒருவன் தப்புவானாகில், அவன் எப்பேர்க்கொத்த பலம் பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும்? அந்நக் கொடிய கோர அவஸ்தையில் ஒருவன் தனது சொந்த ஈன பலத்தைப் போர்த்திக் கொண்டிருந்நால் தப்பிக்க முடியுமா? அதற்கு அவன் எமது சமரச சன்மார்க்க எண்ணத்தில் னுழைந்து கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், அவனை அது விடாது. ஒரு சிறு ஓட்டையிருந்நாலும் அது னுழைந்நுவிடும்.

123

சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் பக்கமா? இல்லை. இரண்டுக்கும் இடையில் எட்டமுடியாத தூரமிருக்கிறது. அதுபோல் அறிகின்ற தன்மைக்கும், அறியாத இருட்கிடங்கிற்கும் பக்கமா? இல்லை. உனது னினைவின் எல்லைக்கும், தேவ னினைவின் எல்லைக்கும் பக்கமா? தேவ னினைவானது னீ எட்ட முடியாத னெடுங்கால தூரத்தில் இருக்கிறது. பல்லாயிரத்தாண்டுகளாக பல கோடி பேருக்கும் எட்ட முடியாத தூரமாக இருக்கிறது. அப்பேர்க்கொத்த னெடுங்கால தூரமாக இருக்கிற அந்த தேவ னினைவின் எல்லையை அடைய, இங்கு உனக்கு ஒரு வாகனமிருக்கிறது.

124

சமரச சன்மார்க்க சங்க எண்ணத்திற்குள்ளேயே னீங்கள் எப்போதும் இருந்நுகொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எமது அருளமுத வார்த்தை உங்கள் காதுக்குள் விழாது. விழாவிடில், உங்கள் தேகாதியந்நமும் இளகாது. இளகாவிடில் உள்ளம் மலராது. உள்ளம் மலராவிடில் ஞான வெள்ளம் பெருகாது.

125

வாழ்வு வேண்டுமா அல்லது சாவு வேண்டுமா? தூக்க காலத்துக்கு ஒரு வரம்பு ஏற்படுத்தியுள்ளோம். இதில் கட்டுபட்டவன் னிச்சயமாக மீட்பைத் தேடிக்கொண்டவனாவான். இதைக் கடந்நவன் னிச்சயமாக சாவைத் தேடிக்கொள்கிறான்.

செத்த பிறகு சொர்ககலோகம் போவது என்கிறானே இவன் பிணமா போகும்? பிணத்துக்குச் செறுப்பு மாலை போட்டாலும் தெரியாது, பூமாலை போட்டாலும் தெரியாது. அந்த மானங்கெட்ட னிலையிலா சொர்க்கலோகம் போகப் போகிறான்?

126

"வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து னின்றாயானால்" என்பதற்கு ஆசானை வெறுக்காமல், மனத்தை வெறுத்து னின்றாயானால் என்று அர்த்தம். இந்த வசனத்தை இந்த உலகம் எப்போது அறியப் போகிறது? இதை இப்போது வெளியாக்கிவிட்டோம். இதை னீங்கள் அறிந்து கொண்டீர்கள். ஆகையால் உங்களைத் தான் னாம் "உலகம்" என்கிறோம்.

127

சர்வத்தையும் ஆளும் இலஞ்ஞிய அரசனாகிய ஜீவனை, சகதியாகிய தூக்க ஆசனத்தில் வைத்து அமுக்குகிறான் அவ்வாறு அமுக்கி வைத்தால் அந்த ஜீவ அரசனின் ஆதிக்கம் கண்ணியமெடுத்தோங்குமா?

128

அழகிய மனைவி அருகிலிருக்கவும் காமமும் பொங்கி எழவும் அவளை அனுபவிக்காமல் இருப்பவர்களும், மகா பசி அள்ளிக் கொண்டு போகவும் னளபாகத்தோடு கூடிய அறுசுவை உண்டி அருகாமையில் இருக்கவும் அதைப் புசிக்காமல் இருப்பவர்களும், ஏராளமான தாகம் னாவை வாட்டவும், குளிர்ச்சி தங்கிய னறுமனம் வீசும் தண்ணீர் அருகிலிருக்கவும் அதைப் பருகாமலிருப்பவர்களும் ஆகிய இப்பேர்க்கொத்தவர்கள் கையில் வல்லமையிருந்நால்தான் அவர்கள் இந்த மனுப்பூண்டு செய்யும் குற்றத்திற்கு அவ்வப்போது சாபத்தைக்கொடுக்காமல் இருப்பார்கள்.

129

மலிவாகக் கிடைக்குதென்று ஒருவன் மரத்திலே செய்த மாடு வாங்கினானாம். பிறகு அதை அவனே சுமந்நுகொண்டு திரிந்நான். அதை வண்டியிலே கட்டி அவனே இழுத்துக் கொண்டு போனான். அது தின்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தின்றான். அது தண்ணீர் குடிப்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தண்ணீர் குடித்தான். இப்படியிருந்த போது ஒரு திசையில் போனான். அங்கே ஒரு குடியானவன் அவனுக்கு னிசமான மாட்டைக் கொடுத்தான். பிறகுதான் மாட்டின் உபயோகம் அவனுக்குத் தெரிய வந்நது. அது

போல னகல் தெய்வத்தை வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் படைப்பதாகச் சொல்லி னீயே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்நாய் - அதுதானே னீ செய்து கொண்டிருந்ந வழிபாடு? எம்மிடம் வந்து னிசமான தெய்வத்தைக் கண்ட பிறகல்லவா னீ வழிபாட்டின் பயனைப் பெற்றாய்?

130

மௌனி

உண்மையில் மௌனம் என்றால் என்ன? மௌனி என்பவர் யார் என்று தெரியுமா? னான்கு வேதங்களையும், சகல சாஸ்திரங்களையும் ஒருவன் கரைத்துக் குடித்திருந்நாலும் யாருடைய திருமுன்பாக அவன் னா எழவில்லையோ, பேச்சு பிறக்கவில்லையோ அவர்களே மௌனி. மௌனனிலை என்று ஒன்று உண்டு. அந்ந மௌனமாகிய னிலையை அடைந்நவர்களுக்கு மூச்சோடிக் கொண்டிருக்காது.

இவ்வளவு பெரிய உலகத்தில் வேறெந்ந எல்லையிலாவது இந்நப் பேச்சு உண்டா? இல்லையே. அசல் கைமுதலாக உள்ள இடத்திலல்லவா இந்நப பேச்சு வரும்? "அசலென்றால் னமக்குத் தெரியாதா? கூரைக் குடிசைக்குள்ளேயா ஞானம் உட்கார்ந்நுகிட்டு இருக்கும்? அங்கே என்ன மாடமாளிகையா, பளிங்குக் கல்லா - ஒரு இழவும் கிடையாதய்யா!" என்று இந்ந வேலிக்கு வெளியே அனேகர் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்திலே எத்தனையோ ஞானம்! ஆனால் சூரியன் ஒன்றுதான். ஜடப்பொருளாகிய சூரியனே ஒன்றுதானிருக்கும் போது ஞான சூரியன் இரண்டா இருக்கும்?

131

அரசன் முதல் ஆண்டி வரை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்றிருக்கிறது. ஊரான ஊர், உயிர்ப் பயிர்க்குதவும் ஊர் ஆகிய இந்ந எல்லையில் னிகழும் அதி அற்புத அருங்காரணச் செயலை மனுக்கோலம் எடுத்த யாவற்றிராளும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இது எப்பேர்க்கொத்த ஊர் என்று பேசுகிற பேச்சே தலைசெழிக்கப் பேசுகிற பேச்சாகும். னம் தேவகுல மக்கள் ஒவ்வொருவரும் எடுத்துப் பேச வேண்டியது இந்ந அதிசயத்தைப் பற்றித்தான்.

ரத கஜ துரக பதாதி ஆகிய னான்கு வகைச் சேனா சைன்னியங்கள் புடை சூழ இருக்கும் மகாப் பெலங்கொண்ட ஓர் அரசனாகவேயிருந்நாலும் இப்பேர்க்கொத்த ஓர் ஊர் உண்டாக்க முடியுமோ? முடியாதே.

வசதி, அதிகாரமெல்லாம் இருக்கும் அரசாங்கம் இப்பேர்க்கொத்த பரிசுத்தமுடைய, அதி அற்புதச் செயலுடைய ஊரை உண்டாக்க முடியவில்லை. அவன் அரசாங்கம் பண்ணுகிற ராஜதானியைக் கூட அவனால் இப்படிச் செய்ய முடியுமா? முடியாதே.

இங்கே எல்லோரையும் போலவேதான் னாமும் வீடு கட்டி, விறகு எடுத்து, சோறாக்கி இருக்கிறோம் என்று தான் னினைப்பார்கள். அப்படித்தானே தோன்றும் வெளிப்பார்வைக்கு? உள் செயலாகிய பேரதிசயப் பெருஞ்செயலை அவர்கள் என்ன கண்டார்கள்? அதைத்தான் னாம் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இந்ந இரண்டும் தானே அவசியம் இந்ந இரண்டு வேலைகளுக்குமே படிப்பு வேண்டியதில்லையே. னம்

னாட்டிலே இல்லாத அறிவுச் செல்வம் வேறெங்நே இருக்கும் என்று னினைக்காமல் அந்த வெள்ளைக்காரன் படிப்பையே இவர்களும் பழகிக் கொண்டார்கள். அதனால் தான் ஆடு மாடெல்லாம் தங்ஙள் பெரிய வயிறு வளர்க்கப் படிக்காத போது, இவன் தன் சிறிய வயிறு வளர்ப்பதற்காகப் பல வருஷம் படிக்கிற பயங்ஙொள்ளியாய்ப் போய்விட்டான்.

இப்பேர்க்கொத்த பயங்ஙொள்ளி உலகத்திலே எந்த மூலையிலாவது எமனச்சம் இல்லாமல் ஒரே ஒரு ஆளாவது இருக்குமா? மானெடும் இப்பூமிப் பரப்பிலே இந்த எல்லையிலே தவிர வேறெங்ஙும் எமனச்சம் கடந்தவர்களைக் காண முடியாதே. ஆகவே, " எமனை அஞ்ஞோம்" என்று இறுமாந்நிருக்கிறவர்கள் னிறைந்த ஓர் ஊரே உண்டாகியிருக்கிறதென்றால் அது எப்பேர்க்கொத்த அதிஜெயச் செயல் வலிமை கொண்டு விளங்ஙும் ஊர் என்று எண்ணிப் பாருங்ஙள். இப்பேர்க்கொத்த ஓர் ஊரை ஒருவன் மட்டம் என்று னினைப்பானேயானால் அவன் கண் என்ன கண்ணா, அல்லது முகத்திரண்டு புண்ணா? அப்படிச் சொல்கிறவன் எமனச்சம் கடந்நேறி னிற்கும் ஓர் ஊரை இந்த மண்ணுடைப் பரப்பினுள்ளே வேறெங்ஙாவது காட்டட்டும் பார்க்கலாம்.

132

அழிகிற பொருள் என்றால் எப்போதும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அழியாப் பொருள் கிட்டுவது அரிது. ஆகையால் கிடைக்கும் போதே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். " காத்துள்ள போதே தூத்திக்கொள்" என்பது போல காத்து உள்ள போதே மெய்ப் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். னீ அறியாப் பருவத்துச் சிறு பிள்ளையாக இருந்நால் எம் வாக்கினால் என்ன பயன்? ஒன்றுமில்லையே. அப்படியிருக்க, சுணசுணப்பான அறிவுடைய பருவத்திலே உன் செவியிலே எம்வார்த்தை விழுகிறது என்றால் அது எப்பெரும் பேறு! அதுவும் உன் மொழியிலேயே எம் வாக்கு பிறக்கிறது என்றால் அது எப்பேர்க்கொத்த வாய்ப்பு! இப்பேர்க்கொத்த வாய்ப்பைத்தான் னினைந்து னினைந்து, மனம் கரைந்து கரைந்து, "உனக்கும் எனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ!" என்று வடலூரார் தம் ஆசானைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்கள்.

னமக்கு ஒரு னூற்றாண்டுக்கு முன்னே இருந்த அந்நத் திட ஞானக் கொண்டலர் அவர்கள், "கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை. கடையை கட்டுகின்றோம்" என்று திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டார்கள் என்றால், உலகம் என்ன கெடுகேட்டுக்கு போய்விட்டது என்று பார்! அப்பேர்க்கொத்த, ஆகாவெறிச் செயல்கள் னிறைந்த இந்த உலகத்திலே, அழிகலியின் வலமிகுந்த இந்த உலகத்திலே, அந்த வாக்மி வள்ளலார் "கொள்வாரில்லை" என்று பூட்டிவிட்ட பெருவான் கடையைத் திறந்து பல்லாயிரம் மக்களைப் பயனுறச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், அது எப்பேர்க்கொத்த செயல்! இது எவ்வாறு என்றால், அவர்கள் கையிலில்லாத ஸ்விட்சு எம் கரத்திலிருக்கிறது. (அனந்நாதி தேவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி) அதை இவர்கள் கண்டார்கள். சூலாயுதம் தாங்ஙிச் சிவபிரான் வந்நார்கள், வேலாயுதம் என்றெல்லாம் சொல்வார்களே அவர்கள் கையகத்திருந்நது போல் னாம் இதுவும் ஓர் ஆயுதம். இதை இப்போது னீ பெறுவது போல் பெறவில்லை. எம்முடைய சதையை அணுஅணுவாகப் பிய்த்துக் கொடுத்து னாம் இதைப் பெற்றோம். இது கிட்டக் கூடியதும் அல்ல; இதைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர்களும் கிடையாது. னாம் இரக்கம் கொண்டு உன் முகம் பார்த்துப் பேசுகிறோம்.

இங்கே 69 ஜாதிகளைச் சேர்ந்த ஆண், பெண் அடங்கலும் பல்லாயிலக்கணக்கான மக்கள் ஒரே தெய்வ மெய்க்குலமாக கூடி, எவ்வளவு தான் பேசினாலும் ஒரு முஸ்லீமைப் பூணூல் அணிய வைக்க முடியுமா? முடியாதே. (மெய்வழி கவிச்சொல் அனந்நரைக் காட்டி) இதோ பூணூல் மார்பில் புரள, பஞ்ஞகச்சம் அணிந்நிருக்கிற இவன் ஒரு முஸ்லீம். இவன் படித்துப் பட்டம் பெற்ற ஒரு வக்கீல். இது எம்முடைய ஓயாப் பாட்டினால் விளைந்த பெரும் பலன். ஒவ்வொருவரிடமும் னாம் பேசிப் பேசி, "இது இன்னாருடைய தமர், இது இன்னாருடைய தமர்" என்று சொல்லிக் காட்டும்படி, ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொரு தமர் எம் ஈரலில் விழுந்நிருக்கிறது. தகப்பன் சேர்ந்நால் மகன் சேரமாட்டான். மகன் சேர்ந்நால் தகப்பன் சேரமாட்டான். புருஷன் சேர்ந்நால் பெண் ஜாதி வரமாட்டாள். பெண் ஜாதி சேர்ந்நு புருஷன் சேராததும் உண்டு. இப்படி ஒவ்வொரு தலையாக அரும்பாடுபட்டுச் சேர்த்துப் பல்லாயிரமாகப் பெருகியதே இச்சபை. ஏனென்றால் இது தனித்தனியே தன்தன் தலைசெழிக்க எண்ணி, ஒவ்வொருவரும் பெற வேண்டிய ஜீவமுதல்.

133

வேதாந்நம்

னீ இருக்கிற உலகம் எப்படிப் போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறோம் கேள்! உன் உலகத்தில் எங்கே சென்று பேசினாலும் " உயிரைப் பார்ப்பதா?" என்றுதான் கேட்பார்கள். "இதோ, உன் அருகிலே இருப்பவன் தன் உயிரைப் பார்த்தவன்" என்று சொல்லுகிற எல்லை இது. இதேபோல், "அறிவைப் பார்ப்பதா?" என்று கேட்கிற உலகத்திலே "அறிவைப் பார்த்தேன்" என்று சொல்கிறவர்கள் னிறைந்த எல்லை இது. இந்நப் பிரம்மாண்ட னெடும் விரிபுவனத்தின் முன்னே இந்த எல்லை எம்மாதிரம் என்று னினைப்பாய். ஆனால், "இந்த எல்லை உலகத்தையெல்லாம் விழுங்கி னிற்கின்ற எல்லை" என்று பாரதூரமான னெடுங்காலத்திற்கு முன்னிருந்த கலைமலிக் காட்சிக் கவின் கோடு கண்ட கபீர்தாஸ் அவர்கள் தீர்க்கமாகக் கண்டு சொல்கிறார்கள்! உயிர்ப்பு ஊர், உயிர்ப் பயிரேற்றும் ஊர் இது. தேவலோகம், கைலாசம், வைகுண்டம் என்று இன்னும் வேறுவேறு னாமங்கள் கொண்டு அழைப்பதெல்லாம் இந்த ஊரைத்தான். னமக்கு னெடுங்காலத்திற்கு முன்னர்த் தோன்றிய மாகாளியம்மன் னாற்பாங்கு எல்லை காட்டி இந்த எல்லையைக் குறிக்கிறார்கள். தமிழ்க் கடவுள் சுப்பிரமணியர் அவர்கள் இருந்நது எந்நக் காலம்? "னானடா னானிருக்கும் இடந்நான் காட்டி னவிலுவார் னன் மார்க்க னாதர் தானே" என்று எம் னாமத்தைச் சொல்லி, "அங்கே ஓடடா!" என்று சொல்கிறார்கள்.

தமிழ்க் கடவுள் சுப்பிரமணியரின் திருவாக்குப்படி னடந்நால் இவன் க்ஷேமத்திற்கு வருவானா? அல்லது அவர்கள் திருனாமத்தைச் சொல்லிக் கல்லிலும், செம்பிலும் பொம்மை அடித்து வைத்திருக்கிறவன் சொல்வதைக் கேட்டால் இவன் க்ஷேமத்திற்கு வருவானா? அவர்கள் இந்த எல்லைக்கு "ஓடடா" என்று குறித்துச் சொல்ல, இவன் பூஜை பண்ணுகிறேன் என்று அந்நப் பொய்யனிடம் ஓடுகிறான். அவன் இவனிடம் பழமோ, தேங்காயோ வாங்கிக்கொண்டு, பதிலாகச் சாம்பலை அள்ளி முகத்தில் வீசுகிறான். இவனும் அதை "விபூதி" என்று சொல்லி அள்ளி மேய்கிறான். இந்நச் சாம்பல் தானா விபூதி? "கங்காளன் பூசுகின்ற கவசத் திருனீறு மங்காது" என்கிறார்களே, அது எது? "பூசப் பெற்றேன்" என்று மெய்கண்ட மகத்துக்கள் பேசியிருக்க, "பூசுகிறது தான் விபூதி" என்று இவன் கெட்டியாய் னினைத்துக்

கொண்டிருக்கிறான். அந்த எவருடைய உதவியும் எட்டித் தீண்ட முடியாத எமன்பதி எல்லையில் இந்நச் சாம்பலா வெற்றியைத் தேடித் தரப் போகிறது? னாளைக்குத் தெய்வக் கோர்ட்டில் இந்த னகலா செல்லப் போகிறது?

134

மனித கோலத்திற்குத் தானே ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் இப்படி ஒரு தெய்வீக முதல் வானுலகிலிருந்து இறங்கி வருகிறது? யானை முதல் எறும்பு கடை எண்ணிறந்த மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு இப்படி ஒன்று இல்லையே? "உண்டு", "இல்லை" என்று சொல்கிற அறிவுடையவனாக இவன் இருப்பதால் தான் இவனுக்கு மட்டும் இந்த னிலை. ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டல்லவா உண்டு, இல்லை என்று சொல்ல முடியும்? "கடவுள் இல்லை" என்று பேசுகிறானே, கடவுள் என்றால் என்ன என்று இவனுக்குத் தெரியுமா?

135

னூதனமாக யோசித்துப் பேசுவதோ,இவரென்ன னினைப்பாரோ அவரென்ன னினைப்பாரோ என்று யூகித்துப் பேசுவதோ,அல்லது செய்வதோ எமக்குப் பழக்கமில்லை. அதில் னீ கை தேர்ந்தவன். னாம் எதையும் எதார்த்தமாகப் பேசுகிறோம், எதார்த்தமாகச் செய்கிறோம். உன்னையும் முழு எதார்த்தத்தோடு னம்புகிறோம். னீ முதன்முதலில் இந்த எல்லைக்குள் ஒரு எட்டி வைப்பதற்கு எத்தனையாயிரம் தரம் யோசித்திருப்பாய்? எம்மையும் எம் செயலையும் எப்படி எப்படியெல்லாம் துருவிப்பார்த்து, உரசிப் பார்த்துப் பிறகு னீ இதில் சேர்ந்திருப்பாய்? அதற்குள் எம்முடைய பாடு எவ்வளவு? ஒவ்வொரு தலையையும் னாம் இதில் சேர்க்கப்பட்ட பாடு, ஒவ்வொன்றுக்கும் எமது ஈரலில் ஒரு தமர் விழுந்திருக்கும்.

எம் தந்தை பிரான் எமக்குத் தந்நதைத் தானே னாம் உனக்கும் தந்நோம்? எம்மிடத்தில் மட்டும் அது ஏன் இவ்வளவு விளைவேறி னிற்கிறது? காரணம், எமது எதார்த்தம் தான். அதுதான் உங்கள் தலைகளுக்கு ரட்சிப்பாகத் திகழ்கிறது. அதுதான் எல்லாத் தீர்க்கதரிசனங்ஙளுக்கும் இலக்கமாக விளங்ஙுகிறது. ஒவ்வொரு னடைமுறையும் எம் உள்ளத்தில் எதார்த்தமாக எழுகிறதை எழுந்த வண்ணமே எடுத்து வைக்கிறோம். எம் னினைவிலூறிய னினைவைக் கொண்டே யாவும் செய்கிறோம். னீ உன் னினைவில் ஊறியபடி செய்தால் ஏன் இப்படி வருவதில்லை? காரணம், எம் னினைவு அறிவின் வழியே படிந்து படிந்து அறிவாக னிற்கிறது. உன் னினைவோ அறிவை விட்டு விலகி விலகிச் செல்கிறது. ஆகவே அதையும் னாம்தான் வம்பிலே பிடித்து அறிவின் வழியில் இழுத்து வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

136

இருந்நாற் போலிருந்து எமது னெஞ்ஞில் னுரை பொங்ஙி வருவது போல் இருக்கும். உடனே மிகவும் சூல் கொண்ட மேகம் போல் எமது னா பொழியும். இப்படித்தான் வாக்கியங்ஙளும் செயல்களும் பிறக்கின்றன. அதென்ன இந்த ஒரு உருவுக்கு மட்டும் இப்படி உண்டாகிறது? இதுவும் உன்னுடைய உருவைப் போல் தானே உள்ளது? சாதாரணமாக எவனும் னாலு னாள் சேர்ந்நால் போல் குளிக்காமல் இருந்நால் அவன் னினைவுக்கே அசிங்ஙமாய் அருவருப்பாயிருக்கும். ஆனால் எமக்கோ குளிப்பது என்றால் அசிங்ஙமாகப் படுகிறதே! னாம் குளித்தால் எம்முடைய அந்த ரம்மியமான தேவ னறுமணம் மாறிவிடுகிறது. இரண்டு னாட்களுக்குப் பிறகு தான் அது திரும்ப

வருகிறது. ஆகவே தான்,

"மானான மங்கையடா மதன ரூபி

மகத்தான சக்தியடா மார்க்கக் காரி

தேனேதான் மொழியுடையாள் தேவிவாலை

தேகமடா செண்பகப்பூ வாசமுள்ளாள்"

என்று இந்நத் தேவன்றுமணத்தைக் குறுத்து அந்ந ஆறுமுக குருவின் அருண்மணி வயிற்றிலுதித்த அகஸ்திய முனிவர் தீர்க்கத் தரிசனமாகச் சொல்லியுள்ளார்கள். "மார்க்கக்காரி" என்று னேராக எமது சொந்ந னாமத்தையே சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இது எப்பேர்க்கொத்த அதிசயம். எம்மைப் பெண்ணாகப் பாடியுள்ளது அதைக் காண அதிசயமாயுள்ளது. மிகவும் அந்நரங்கமான அடையாளத்தையும் எப்படித்தான் தெரிந்து கொண்டார்களோ!

137

எம் யாதார்த்த னினைவில் தானாக ஊற்றெடுத்து வருகிறதைத்தான் னாம் வெளியே எடுத்து வைக்கிறோம். அப்படி எடுத்து வைத்தது தான் "அனந்நன்" என்ற பட்டமும் - இல்லாவிட்டால், னூற்றுக் கணக்கான பெயர்களை எம்மக்கள் எழுதிக்காட்டினார்களே, அவற்றில் ஒன்றையாவது எம் னினைவு ஒத்துக்கொண்டிருக்குமே! ஒத்துக்கொண்டதா? இல்லை. னீதிச் செயலை ஒட்டித்தான் எம் னினைவில் எந்நப் பெயரும் எழுகிறது. அனந்நன் என்பது மீட்புச் செயல் னாமம் - எதனால் தான் எம்மக்களை மீட்புக்குரிய தீர்க்கதரிசிமார்கள் என்று ஆதிபுராதன வேதகர்த்தாவாகிய சொராஷ்டிரனாயகமவர்கள் அழைக்கிறார்கள் - இந்ந மீட்புப் பட்டம் எந்ந மனுத்தலைக்கு வேண்டியதில்லை? - வரப்போகும் அமளியை னினைத்தால் இன்றே இப்போதே வேண்டும் என்று எவனுக்கும் ஓடிவரத் தோன்றும் - ஏனென்றால் இனிக் காலமில்லை - **இதுவே கடைசி வான்கடை** - அதுவும் னமக்குத் தெரிந்ந மொழியாகிய தமிழிலேயே னடைபெற வேண்டுமென்று இருப்பது, இது என்ன அரிய சந்நர்ப்பம்!

138

இந்ந யுகமுடிவு னாளையிலே வருகிற மனுக்கள் எக்குலத்தவராயினும் கடைத்தேற வேண்டுமென்றால் கட்டாயம் தமிழைக் கற்றாக வேண்டும் என்று ஞான குபேரப் பேரருள் தேரையர் காலக் கணக்கறிந்நு வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

ஆச்சப்பா தமிழினுட பெருமை கேளு

அப்பனே அகத்தியர்தான் னின்றாரப்பா

வாச்சப்பா வடுகருக்கும் ஆகும்பாரு

வகையான பிராமணர்க்கும் ஆகும்பாரு

காச்சப்பா கன்னடியர்க் காகும்பாரு

கலையான குச்சலியர்க் காகும்பாரு

மாச்சப்பா மராஷ்டருக்கும் ஆகும்பாரு

மறையான மிலேச்சருக்கும் ஆகும்பாரு

பாரப்பா அனைவருக்கும் வேணும் வேணும்

பாங்ஙாள க்ஷத்ரியர்க்கு வேணும் வேணும்

னேரப்பா வைசியர்க்கு வேணும் வேணும்

னிலையான சூத்திரர்க்கு வேணும் வேணும்

தேரப்பா துலுக்கருக்கு வேணும் வேணும்

தெளிவான கலிங்ஙருக்கு வேணும் வேணும்

ஏரப்பா எடுத்திருக்கும் அண்டத்தோர்க்கும்

இயலான தமிழதுதான் வேணும் பாரே.

139

ஒரு நாள் எல்லாம் அழிந்து மெய் ஒன்று மட்டும் னிலைக்கும் - அன்று இப்புவனாதியந்நத்திலும் தமிழ் ஒன்றுதான் வழங்கும் - மற்றவை ஒழிந்துபோம் - மனு முளை தோன்றிய ஆதியுகத்தில் ஒரு தனி மொழியாய் ஓங்கிய அதே தமிழ்தான் னீதியுகத்திலும் ஏகனாயகச் செங்ஙோல் ஏந்திவருகிறது - அந்த னாள் வருமுன் எந்த மனித முயற்சியினாலும் தமிழைத் தன்னிகரற்ற னிலைக்கு ஏற்ற முடியாது - அப்படிச் செய்யப்படும் எந்த மனித முயற்சியும் தவளையானது, "எருமைக்கடா இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா, இதோ இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா?" என்று உப்பி உப்பிக் காட்டி வயிறு வெடித்துச் செத்தாற்போலத் தானிருக்கும்.

140

னிசமாக ஒரு செயலைக் கற்பதென்றால், தலைப்பிலிருந்து முறையாகத்தானே கற்பிக்க வேண்டும்? திடீரென்று குறுக்கே பாய்ந்து குண்டலி சத்தி கிண்டலி சத்தி என்று முட்டிக் கொள்வதால் ஆவதென்ன? இங்ஙே பெரிய பெரிய படிப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும், னாம் முறையாக, அணு அணுவாக படிப்படியாகக் கவனித்துத்தான் னடத்தியுள்ளோம். அப்படியிருந்தும், எதோ ஒரே ஒருவனையாவது தான் கற்றதை வரிசையாய் சொல்லச் சொல் பார்க்கலாம் - சொல்லவராது. னாம் அவ்வளவு படிக்காவிட்டாலும், எமக்கு மட்டும் அந்த வரிசைப் பாட்டிலேயே சொல்ல வருவதேன்?

141

இவனுக்கு அந்த வான னாட்டு முதலை லேசாகக் கொடுத்தால் "னல்லது பண்றேன், னல்லது பண்றேன்" என்று னாசமாக்கிவிடுவான். ஆகவேதான் எல்லாவற்றையும் பிடுங்ஙிக்கொண்டு பிறகு அதைத் தந்நார்கள். உடல் பொருள் ஆவியைத் தாரை வார்த்துப் பெற வேண்டியதை, ஒருவர் உனக்குச் சும்மா தருவதென்றால், இன்னெடுங்ஙாலமாக இருந்த சட்டத்தை இப்படிப் பிரட்டி வைப்பதென்றால், அவர்கள் தங்ஙள் கையிலே என்ன தவாதிக்க வல்லபம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் என்று தெரியுமா? முக்கோடி தருமம் செய்த பேரரசன் என்றாலும் "தள்ளு னரகத்திலே" என்றால் னரகத்துக்குப் போகவேண்டியதுதான். "இவன் பெரிய சண்டாளன், கொடிய ராவணன், அந்த ராவணனே தேவலாம் இந்த ராவணனை விட" என்று சொல்லப்படுகிறவனையும் "தூக்கி எறிடா பரம பதத்திலே" என்றால், அவன் பரம்பதத்தைச் சேர்வான். தேவ பிரானவர்களுக்கு இணக்கமாக னடந்து கொண்டால் போதுமே! இத்தகைய பெரிய வல்லபத்தைக் கைவரப் பெற்ற பிறகல்லவா பழைய

சட்டத்தை எடுத்தெறிந்நோம்? ஆயிரத்தாண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்நவர்களும் இந்த எல்லையைப் பற்றிச் சொல்வதென்றால், அவர்களுக்கும் லாபகரப் பெருவாழ்வு இங்ஙிருப்பதால் தானே இதைக் குறித்து எழுதி வைத்துத்துள்ளார்கள்?

142

" தங்ஙளுக்குப் பிறகு வருகிறவர்கள் சர்வ மதங்ஙளையும் கையடக்கி வருவார்கள்" என்று வடலூரார் தீர்க்கதரிசனம் அருளியுள்ளார்கள். ஒரு மனுத்தூலம் ஒரு மதத்தையே முழுதாகப் படிக்க முடியாதே, அப்படியிருக்க, ஒருவர் சர்வமதத்தினுடைய உயிராணியும் பெற்று வருவதென்றால், "அது எப்படியியலும்?" என்ற ஆச்சரியம் ஏன் இந்த உலகத்தில் ஒருவனுக்கும் வருவதில்லை? இப்பேர்ப்பட்ட உலகத்தில் தான் னாமும் இருக்கிறோம். செயலைப்பார். இது ஒன்றே தனித்து னிற்கும்!

மெய்வழி, கடைசியிலே சர்வ உலகத்துக்கும் சர்வ மதத்துக்கும் தானே வந்நது? இதனுடைய உண்மை தெரியாத தால் எவ்வளவு பிரம்மாண்டமான னஷ்டம்! அவ்வளவு பேரும் அனியாயமாகப் போகிறார்களே! சர்வ சாதி மதங்ஙளுக்கும் பலனளிக்க வந்நது இதுவொன்று தானே? இதற்கு முன் வந்நதேல்லாம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சாதிக்குத்தானே ஆயிற்று? இங்ஙே பணக்காரன் என்று மதிப்பு அதிகமா, ஏழையென்று மதிப்பு குறைவா? இங்ஙே எல்லோருக்கும் ஒரே லாபகரப் பெருவாழ்வுதான். இந்த லாபத்தை எண்ணிக் கணக்கிட முடியுமா? எவ்வளவு பெரிய தோசித்தனம் அடுக்கடுக்காயிருந்நால், ஆராய்ச்சிக்கெல்லாம் எட்டாத இது - எப்பெருந்நனம் கொடுத்தும் வாங்ங முடியாத இது, ஒருவனுக்குப் படாமல் போகும்? வீறிட்டு அலறத்தானே போகிறான் - அப்போது குதிகுதிச்சிப் பார்த்தாலும் தப்பிக்க முடியுமா?

ஜனங்ஙள் மொதுமொதென்று இங்ஙு வந்நு சேர்ந்நால் போதும் - மூலமந்நிரம் தெரிந்நுகொண்டு எம்முடைய பிடியொன்று இருந்நாலே போதும். தீட்சையெல்லாம் வாங்ஙி மேல் பதவியெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. ஆனால் இன்னும் எத்தனையோ வரமாட்டேன்குதே. இங்ஙே என்ன சிரமம் இருக்குது? குறும்பும் பிரகடமும் இல்லாமலிருந்நால் போதுமே. எமனிடந்நான் மாட்ட வேண்டும் என்று ஆப்பு அடித்து வைத்திருக்கிறதோ என்னவோ! ஒவ்வொருவனுக்கும் கஞ்ஞிக்கும் வழியிருக்கிறது, தங்ஙத்தான் னிழல் இருக்குது. அதற்கு மேல் இவனுக்கு என்ன ஓயாமல் பாடு? மாடிக்கு மேல் மாடி ஏன்? கொள்ளையடிக்கும் குணம் ஏன்? ஒருவனையொருவன் வஞ்ஞிப்பதற்கும், மோசடி செய்வதற்கும்தான் இவனுக்கு னேரம் சரியாக இருக்கிறது. இந்நக் குறும்பு போனால் எல்லாம் இந்நப் பக்கம் திரும்புமே!

143

பூரண புவசுவம் கடந்நு ஏகராசிக் குவியலின் மேல் ஏறினின்று பார்க்கும் போது, அல்லா, சிவன், கடவுள், பிரம்மா, தேவன், மகாதேவன் என்று சொல்லப் பெறும் யாரையும் அங்ஙு காணோம் - னாம் மட்டுந்நான் இருந்நோம். அவர்கள் னின்ற எல்லைகளெல்லாம் துருவிய பிறகு ஏகராசிக் குவியலின் மேல் ஏறினோம். இந்த உலகத்தில் இத்தனைப் பேரைச் சொல்கிறார்களே அவர்களில் ஒருவரையும் அங்ஙே காணோம். அந்த னிலைக்குப் பெயர்தான் மெய்வழி. இதற்கு இணைதுணையாக, எதைக் கொண்டு வந்நு விடுவாய்?

என்றும் நிற்பதும், எக்கோடி காலத்துக்கும் அழியப்படாததுமாகிய இது, இந்நக் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அழிந்து போக்க் கூடிய பூமியில் நிற்கிறது. இப்படி இனி யார் காண்பார்கள்? வேதாகமங்கள் கையேந்தி நிற்பது மெய்வழி என்பது திட்டமாகியுள்ளது. ஆகவே இதற்குச் சமமாக எதையுமே சொல்ல எம்மைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

144

தாயுமிலி, தந்நையிலி, தான் தனியன்

மூக்குக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத உருவத்தை எங்நே நீ பார்த்திருக்கிறாய்? எமக்கு எத்தனையோ காலமாக நாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடுவதில்லை. எதையாவது நினைத்தால், பசியுடன் ஒருவன் உணவு உட்கொள்ளுவது போல, சுவாசம் உள் வாங்குவது தெரிகிறது. வெளியேறாததால், அது என்னவாகிறது என்கிற விபரம் இப்போதுதான் நன்றாக விளங்நத் தெரிகிறது. நாசியின் மேல் பாகத்தில் நாகம் படமேடுப்பது போல உள்ளிருந்து எழும்பித் தட்டுவது தெரிகிறது - பின் இரண்டாகப் பிரிந்து மேல் பாகத்தில் ஒவ்வொரு எல்லையில் தட்டுவதும், கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்நால் அப்போது ஏற்படும் குருகுருப்பினால் அவைகளுக்கு, புத்துணர்ச்சி ஊட்டுகிறது. இவ்வாறான மாறுதலினால் சீக்கிரமே மேனி கருப்பிட்டு யௌவனமாக மாறினால் எம்மைப் பெரியோர் என்று அடையாளம் தெரியாமையால் பெண்டிர் மக்கள் சகஜமாக எம்மை அணுகக் கூசுவார்களோ என்று கவலைப்படுகிறோம். இதையே இப்படி மாறி உண்டாகும் - தாயும் தகப்பனுமில்லாத தவ வலிமையினால் உண்டாகும் ஒரு தேகத்தையே "தாயுமிலி தந்நையிலி, தான் தனியன்" என்று கூறியுள்ளார்கள்.

145

உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, வைராக்கியமாக 6 வருடங்கள் தவம் செய்த பிறகு மும்மூர்த்திகளின் செயல் வருவது - இதே போல 12 வருடங்கள் தவத்தால் சன்னதங்களையும் கைப்பற்றினார்கள் - சங்கு, சக்கரம், வில், வேல் முதலாகிய இச்சன்னதங்களையே ஆலயங்களில் புறமுக அடையாளங்களாக வெளித்தோற்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் - எமக்குக் கிடைத்த சன்னதங்களோ இதுவரை வந்த செம்மல்கள் எவரும் பெறாதவை - இறைவனாலேயே உண்டாக்கப் பெற்றவை - இவ்வாறாகவே ஓயாது 12 வருடங்களுக்கு மேல் தவம் செய்ததினால் இந்நிரியத்தின் விதிவிலக்கு இல்லை - அந்த நிலையில் எந்த விளையாட்டு வேண்டுமானாலும் விளையாடலாம் - கொலைக் களத்தில் இறங்கினாலும், பெண்டாட்டியுடன் உறவாடினாலும், துறவியாக இருந்நாலும் துர்வாடையற்ற பரிசுத்த நிலையிலேயே இருக்கிறோம்.

நாம் திருப்பரங்குன்றிலிருந்து இறங்கிய போதே சகல சன்னதங்களையும் பெற்றுக் கொண்டிருந்நும் பின்னும் ஓயாத தவத்தில் தொடர்ந்து இருக்கிறோமே - இவ்வாறு உள்ள நாள் உள்ள மட்டும் வாடாத தவத்தில் யாராவது இருந்நதுண்டா? இல்லையே - அதன் பலனாகவே எம் நினைவிற்கு ஒட்டுகிறாப்போல யார் நடந்நாலும் நாம் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அந்த நிலையுலகச் செயல் பதவி பெற்றுவிடுகிறார்கள் - அது என்ன மகா வல்லபமான தவ ஏற்றமாக இருக்க வேண்டும்? அதுவே உயிருலகம்.

கடைசி னேரத்தில் னோயாளிக்கு பிராணவாயுவை குழாய் மூலமாக டாக்டர்கள் செலுத்துவதைப் பற்றி சபையில் வினவிய போது, **ஆண்டவர்கள்** -

சுவாசம் எப்படி ஓடுகிறதென்று உனக்குத் தெரியுமா? தெரியாது - தாவர வர்க்கத்தை எடுத்துக்கொள்வோம் - ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்றினால், எங்கு தளிர்க்கும், எப்போது அழியும் என்று உனக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? இறைவனின் கஜானாவிலிருந்து வெளியானாலன்றி அது உனக்கு விளங்காது - னகம் எப்படி வளருகிறது? ரோமம் எப்படி உண்டாகிறது? ரோமத்தின் அடிப்பாகத்தில் கிழங்கு இருக்கிறது - அதை ஒட்டிய ஒரு பொருள் கறுப்பு ரோமத்தைத் தள்ளுகிறது - எந்த அனலான காப்பைக் கொண்டு கருப்பாக ஆகுது? பின் எப்படி வெளுப்பாக மாறுகிறது? இதைப் பற்றிக் கூடத் தெரியாவிட்டால் உன் படிப்பின் தரம் தான் என்ன? இந்த னினைப்பாவது உனக்கு வருமா? ஒரு வித்திற்குள் னுழைந்து அதன் அகண்ட விரிப்பை னுணுகி னுணுகிப் பார்க்கும் தகுதி வந்நாலன்றி இது தெரியாது.

மனித உடலில் சுவாசம் ஓடும் கணக்கு ஒன்று இருக்கிறது - அதாவது மாமிசத்தின் உஷ்ணம் ஒரு பங்கும், அதைப் போல் இரண்டு பங்கு ரத்தத்தின் உஷ்ணமும், அதைப் போல இரண்டு பங்கு னரம்பின் உஷ்ணமும் உண்டு - இவை மூன்றும் சரியாக இருந்நால்தான் சுவாசம் ஓடும் - ஏதாவது ஒன்றில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் சரியாக ஓடாது - இப்படியிருக்க இவனாக பிராணவாயுவை ஏற்றினால் என்ன பிரயோசனம் - உள்ளே வாங்கும் கருவியின் மூன்று பாகங்களும் இருக்க வேண்டியபடி இருந்நால் தானே வாங்கும்? இல்லாவிடில் கருக்கரிவாள் போட்டு அறுக்கும் வாதனையாக இருக்குமே - பட்ட மரத்திற்குத் தண்ணீருற்றி, மேலே தழைக்கிறதா என்று அண்ணாந்து பார்ப்பவன் செயல்போல்தானிருக்கும் - மேற்கொண்டு அது மொய், மொய்யென்று அழுகுவதால் கொடூரமான வாதையையே உண்டாக்கும்.

இதை அறிந்நால், பூலோகத்தின் எடை எவ்வளவு என்று அறிவது போல இருக்கும் - அனைத்தையும் உண்டாக்கிய காலவரம்பின் எடை எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட்டது போல இருக்கும் - இது யாருக்கு விளங்கும்? ஓடுகிற ஓட்டத்தை, (சுவாசத்தை) னிறுத்தி வைப்பவருக்கல்லவா தெரியும்? இதை னாம் வெளியாக்கினாலொழிய உலகத்திற்குத் தெரியாது.

தன்னுடைய போலி மதிப்பிற்கும், பணத்திற்கும் தான் இவன் பிராண வாயுவை ஏற்றுவது போல் தெரிகிறது - வியாதியஸ்தருக்கு அதன் சொந்த ஈரம் கொஞ்சுமாவது இருந்நால்தான் பிடித்துக் கொள்ளுமேயன்றி, அது இல்லாவிட்டால் பட்டுப்போகும் - உண்டாவதாக இருந்நால் தொட்டவுடனேயே பிடித்துக்கொள்ளும் - இதன் விளக்கம் இவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது - அறுசுவையின் இடம் தெரியாதே, உயிர் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இடமா தெரியப் போகிறது? ஒரு ஊரை மிகவும் பிரயாசைப்பட்டுத் தேடியடைந்து, அதனை மலையில் னின்று பார்ப்பவருக்கும், அதைத் தேடாமலேயே வெளியிலேயிருந்து யோசனை பண்ணுபவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசமாக இருக்கிறது - மூச்சு தானே உயிர் - அது ஓடாவிட்டால் அதற்குப் பதிலாக வேறொரு கருவியல்லவா வைத்திருப்பார்கள் - மூச்சு - ஓடிக்கொண்டு இருப்பதினாலே தானே உயிரும் உடலிலுள்ள பாகங்களும் இயங்குகின்றன - அதை மாற்றிச் சுவாசம் ஓடாமலே உயிர்வாழவும், அங்கங்களை இயக்க வைப்பதுமாக இருந்நால் அது என்ன செயலாக இருக்கும்? இது மனித யத்தனமா? இறை

சக்தியல்லவா? இவ்வாறான இறை சக்தியின் செயல் உடையவர்களுக்கு மனிதர்களின் உலக காரியம் எம்மாத்திரம்? அதை ஒரு தூசி அளவாகக் கூட எண்ணமாட்டார்களே - அந்த செயலுள்ளவருக்குத்தானே இது விளங்கும் - அதிலேயே பழகிப் பழகித் தேர்ந்த பின்னர் இந்தச் செயல் இப்போது எமக்கு எளிதாக இருக்கிறது - முதலிலே ஒரு மயிரை எவ்வளவோ பிறவாகக் கிழித்துப் போக வேண்டிய பாடாக இருந்தது - ஆனால் இப்போது, வந்து உட்காருவது போலே அவ்வளவு லேசாக இருக்கிறது - இந்தக் காட்சியை, புசுண்டர் பிரானவர்கள் எப்படித்தான் கண்டிருப்பார்கள்! பதியவர்களுக்கு இந்தச் செயல் எளிதாக இருக்குமென்று திட்டமாக அந்தக் காலத்திலேயே தீர்க்கத் தரிசனமாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

147

திருச்சி மாவட்டம் பெரம்பலூர் உயர் நிலைப்பள்ளியிலிருந்து ஆசிரியர்கள் வந்திருந்த போது திருவாய்மலர்ந்தருளிய **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்:

தமிழிலேயே ஏறக்குறைய முப்பத்து மூன்று எழுத்துக்கள் விட்டுப் போயிருக்கின்றன - அவை தமிழ் எழுத்து வரிசைகளிலிருந்தும், உபயோகத்திலில்லாமலிருக்கின்றன - தொடக்கத்தில் எழுத்து சொல்லித் தரும் போது அவை சொல்லித் தரப்படுகின்றன- ஆனால் நாம் எழுதுவது எதிலும் அவை உபயோகப்படுத்தப் பெறுவதில்லை - அப்படியுள்ள எழுத்துக்கள் -

"க" வுக்கு அடுத்த எழுத்தாகிய "ங"வின் வரிசை,

"ச" வுக்கு அடுத்த எழுத்தாகிய "ஞ"வின் வரிசை,

"த" வுக்கு அடுத்த எழுத்தாகிய "ந"வின் வரிசையும் ஆகும்.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் "ங" வரிசையைச் சொல்லித் தரும் போது அவ்வரிசையில் கடைசி எழுத்தை "ங்" (ING) என்றும், "ஞ" வரிசையைச் சொல்லித் தரும் போது அவ்வரிசையில் கடைசி எழுத்தை "ஞ்" (INJ) என்றும், "ந" வரிசையில் கடைசி எழுத்தை "ந்" (INDH) என்றும் சொல்லித்தருவது வழக்கம் - இதை நன்றாகக் கவனித்துப் பார்த்தால் ஒரு கேள்வி எழுகிறது.

"ங" வரிசையின் கடைசி எழுத்தை "ங்" (ING) என்றால், முதலெழுத்து "ங" (NGA) என்று தானே உச்சரிக்கப் பெற வேண்டும்? அவ்வரிசையில் மற்ற எழுத்துக்களும் இந்த ஒலியை ஒட்டித்தானே வர வேண்டும்? அப்படியில்லாமல் "ங" முதல் "ஙௌ" வரை ஒரு வித மூக்கு ஒலிகளாவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன - இதே போலத்தான் "ஞ" வரிசையும் தவறாக உச்சரிக்கப்படுகின்றது - இப்படியுள்ளதால் ங, ஙா, ஙி, ஙீ முதலிய மூக்கொலிகளுக்குப் பதிலாக, ங(INGA), ஙா(INGAA), ஙி(INGI), ஙீ(INGEE) என்ற தொண்டையொலிகளையும் பயன்படுத்துவதுதான் முறையென்று தெரிகிறது - திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லித்தரும் முறையில் அந்தக் கடைசி இரண்டு எழுத்துக்களில், அதாவது "ங்", "ஞ்" என்ற எழுத்துக்களில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஓசையிலிருந்துதான் விட்டுப்போன எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது!

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்து நடைமுறை ஒரு புறமிருக்கட்டும் - தற்போதுள்ள நடைமுறையே நம் அறிவைக் கொண்டு நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தாலும் இது நமக்கு விளங்கும் - தற்போதுள்ள நடைமுறை என்னவென்றால, அங்ங (ANGU) என்று வாயில் சொல்கிறோம் ஆனால் எழுதும் போது அங்கு (ANKU) என்றே எழுதுகிறோம் -

அதனால் தான் வெளினாட்டார் னம் தமிழை எவ்வளவு படித்தாலும், அவர்களுக்குச் சரியாக உச்சரிக்க வருவதில்லை - அங்கு (ANKU) என்று உள்ளபடியே எதார்த்தமாக உச்சரிக்கிறார்கள் - இது னாம் எழுதுவதில் உள்ள குறையேயன்றி வேறொன்றுமல்ல - மற்றபடி சொல்வதைச் சரியாகத்தான் சொல்கிறோம் - இப்படி வாய்க்கும் கைக்கும் முரணாக இருக்கிறது - இதே போலத்தான் அஞ்னு என்று பிழையில்லாமல் சொல்லுகிறோம், ஆனால் அஞ்சு(ANCHU) என்று பிழையாக எழுதுகிறோம் - இதனால் ங், ஞ் தவிர அவை வரும் வரிசைகளிலுள்ள மற்ற எழுத்துக்கள், ஏறத்தாழ எல்லாமே வழக்காறற்றுப் போய்விட்டன-

இங்ஙனம் என்ற சொல்லில் மட்டும் தான் "ங" (NGA) சரியாக வழங்ஙப்படுகிறது - மற்றபடி னம் செந்நமிழ் மொழியிலுள்ள எந்ந னூலைப் பார்த்தாலும், இந்ந எழுத்துக்கள் காணப்படவில்லை - இவை எப்போது விட்டுப்போயின என்றும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை - னம் வீட்டில் உயிர்ப்புக்குரிய பொருள் ஒன்று அனுபவிக்க முடியாதபடி கண்ணாடி அலமாரியிலே காட்சிப்பொருளாக இருப்பதால் பயன் என்ன?

னம் தமிழ் மொழியிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்துக் குடும்பத்துக்கும் னம் வாயில் ஒவ்வொரு வீடு உள்ளது. ஒரு எழுத்து குடியுள்ள இடத்தில் இன்னொரு எழுத்து குடியிருக்காது - ஒரு குடும்பத்திற்குள் இன்னொரு குடும்பத்து ஆடவன், "னான்தான் இதற்குத் தலைவன்" என்று குடியேறிக் கொள்வது எவ்வளவு தவறானது. இப்படியிருக்க, "ற"வை அடுத்து வரும் "ன"வின் வீட்டிலேயே "த"வை யடுத்து வரும் "ந"வையும் அதன் வரிசையையும் கொண்டு போய் குடியேற்றுவது எவ்வளவு பெரிய தவறாகும்! ஒரே வீட்டிலே இரு "ன" (ந)க்களா இருக்கும்? ஒரே ஒலிக்கு இரண்டு எழுத்துக்கள் இருக்க வேண்டியது இல்லை - ஆகவே இதில் தவறு னேர்ந்நுவிட்டது என்பது மிகவும் திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது - "த"வை அடுத்து வரும் "ந"வின் உண்மையான ஒலி அறியப்படாமையால் - "மொழிக்கு ஒன்று முன்னே வரும், மற்றொன்று பின்னே வரும்" என்று சப்பைக்கட்டு கட்டி எழுத னேர்ந்நுவிட்டது னாளடைவில் அதுவே மிகவும் ஆழமாக வேரூன்றிப் படர்ந்நுவிட்டது - ஆனால் எவ்வளவுதான் வேரூன்றிவிட்டாலும் தவறு என்று கண்டுபிடிக்கப் பெற்றதும் அத் தவறை வெட்டியெறிந்நால்தான் மொழியை னன் முறையில் வளர்க்க உதவும் -

"ந" வரிசையில் கடைசி எழுத்து மட்டும் "ந்" (INDH) என்று உச்சரிக்கப் பெறுகிறது என மேலே சொன்னோம் - அதை வைத்துப் பார்த்தால், "த"வை அடுத்து வரும் "ந"வின் சரியான ஒலியும் அவ்வரிசையிலுள்ள மற்ற எழுத்துக்களின் சரியான ஒலிகளும் என்னவென்று தெரியும் - ந(INDHA), நா (INDHAA) என்று உச்சரிப்பதுதான் பொருத்தமானதும் பயனுள்ளதும், வாய்க்கும் கைக்கும் முரணில்லாததுமாகும் - எப்படியென்றால், "அந்ந" (ANDHA) என்று வாயில் சொல்லுகிறோம் ஆனால் "அந்த" (ANTHA) என்று எழுதுகிறோம்; இது முரணில்லாமல் வேறென்ன?

இவ்வாறு விட்டுப்போன எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்ததுதான் தமிழுக்குப் பெரிய

வரவாகும் - இதனால் பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் உள்ள முரண் தீரும் - னம் தமிழில் "ங" (NGA) ஓசை "ஞ" (NJA) ஓசை, "ந" (NDHA) ஓசையில்லாததால் மற்ற மொழிக்காரர்கள் னம் மொழியை "ஓசையில்லாப் பாஷை" என்று குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்நக் குறையும் னீங்கும் - னம் தமிழைக் கற்கும் வேற்று மொழிக்காரர்களும் னம் தமிழில் எழுதியிருப்பதைப் பிழையின்றி உச்சரிக்கவும் உதவும் -

ஏதோ படித்தவர்கள் வந்திருக்கிறீர்களே என்று இதனை உங்ஙளிடம் சொல்லுகிறோம் - இதனை வேறொருவர் எடுத்துத் தம் பெயரால் பரப்பினாலும் எமக்கு ஆட்சேபணையில்லை என்றும் தெரிவித்துள்ளோம் - ஆனால் யாரும் முன் வராமற் போகவே "ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்நம்" என்ற முதல் னூலும், இன்னும் பல மெய்ம்மை னூல்களும் விட்டுப் போன மேற்சொன்ன எழுத்துக்களை அறிந்ந பின்னரே எங்ஙள் கிரந்நங்ஙளை எடுத்தோதும்படியாகச் சொல்லியுள்ளோம்.

148

உலகம் அழியப் போகிறது - இது ஏன் ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை? ஒருவனுக்கொருவன் மடி துழாவிக் கொண்டல்லவா திருடுகிறார்கள் - னிஜமான மரமானால் னிழல் கனி எல்லாம் கொடுக்குமே - இவனோ ஒரு வஞ்ஞக மரம் - அதில் வளருவதோ வினைக்கொம்பு - மேலும் இவனுடைய சஞ்ஞல மனக்குரங்ஙானது அதில் தாவிக்கொண்டிருக்கிறது - இவ்வாறாக இருக்குமிவன் ஈடுபடும் வேலை தன் ஜீவனுக்கு எள்ளளவாவது பிரயோசனமாக இருக்குமா?

உன்னைக் கைப்பிடித்துத் தூக்கி பெரிய னிலையில் அன்று னாம் ஏற்றி வைத்தோமே! அந்ந னிலையிலேயே அல்லவா னீ னிலைத்து னிற்க வேண்டும்! - தவத்திலேறியபின் அவத்திலிறங்ஙலாமா? அத்தனை யுகங்ஙளையும் உன் மனம் ஆளுகிறதே - உன் வாயிலிருந்நு வார்த்தை வெளியாவதற்கு முன், உன் மனம் அந்ந வார்த்தைக்குரிய எல்லைக்குப் போகிறது - பிறகுதான் வார்த்தை உருவாகிறது - அதன் பிரகாரமேதான் னீ செயலில் ஈடுபடுகிறாய் - ஏனெனில் மனம் வாக்கு இரண்டும் ஒன்றாகும் போது செயல் அதற்கு இணங்ஙியேயிருக்க வேண்டியிருக்கிறது - இரண்டு ஆள் பலம் கொண்டு னடத்துகிறதை ஒரு ஆள் எப்படி மிகைக்க முடியும்?

149

எமக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. அதாவது இரண்டு மாதம் கெடுவு வைத்து இன்ன தேதி, இன்ன கிழமையன்று னம் எல்லையிலுள்ள ஒரு ஆலமரத்தில் ஒருவாதில் கொய்யாப்பழம், ஒரு வாதில் மாம்பழம், ஒரு வாதில் ஆரஞ்ஞுப்பழம், மற்றொரு வாதில் ஆப்பிள் பழம் - இவ்வாறாக ஒரே மரத்தில் பலவித கனிகளை விளைவிக்கப் போகிறோம் என்று அமெரிக்கா வரை எட்டும்படிப் பகிரங்ஙமாகப் பிரஸ்தாபப்படுத்துவோம் -

இப்படி ஆச்சரிய சம்பவமென்றால் ஜனங்ஙள் திரள்திரளாகக் கூடிவிடுவார்களல்லவா? அப்படிக் கூடிவந்நுள்ள சமயம் அவர்களுக்கு னாம் அறிவிக்க வேண்டியது - "ஆப்பிள், கொய்யா முதலிய எல்லாவித கனிகளையும் னீ தின்றுதானே இருக்கிறாய் - வெறும் வேடிக்கை காட்டுவதற்கா உங்ஙளையெல்லாம் இவ்வளவு தூரம் கூப்பிட்டழைத்தோம்? அதற்காகவா னீங்ஙள் இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டு வந்நிருக்க

வேண்டும்? உங்களெல்லோரையும் வரவழைத்து ஒரு பெரும் பிரயோசனத்திற்கல்லவா" - என்று சொல்லி அந்த அரும் பெருஞ்ஞெயலை இவ்வாறு ஒரு படுயுக்தி செய்தாவது அறிவிக்கலாமா என்று யோசிக்கிறோம் -

முன் ஜென்மத்தில் பெரியோர்களாக, அல்லது ஆதி பிதாவாகவே இருந்து, இப்போது தூலமெடுத்து வந்நிருந்நாலும், அவர்களுக்கும் தானாகவே ஒன்றும் வருவதில்லை - மற்றொருவரால் கற்பிக்கப்பெற்ற பிறகுதான் அவர்களுக்கு எல்லா ஞான விளக்கமும் உண்டாகிறது - ஒவ்வொருவரும் ஜலரூபத்திலிருந்து, பின் ஜடமாகி மாறி, தூலம் உருவாக வேண்டியிருப்பதால் இயற்கையாக எவர்க்கும் ஒன்றும் கிட்டுவதில்லை - அவரவரின் செயற்கையாலே, முயற்சியாலேயேதான் எந்தப் பலனும் கிட்டும் - முன் வந்த செம்மல்களின் சரிதங்ஙளைப் பார்த்தால் ஒவ்வொருவரும் இளமையிலிருந்து எடுத்த முனைப்பாலேதான், முயற்சியாலேதான், உருவாகிப் பெரும் பதவி பெற்றார்களென்பது னன்கு தெரியும் - தக்க முயற்சி எடுத்திராவிட்டால், அவர்களும் சாதாரண னர்ரைப் போலவே தான் இருந்நிருப்பார்கள் -

150

தீர்க்க தரிசனம் எழுதினது மனித உருதானே - ஆம் - அதை வெளியாக்குவதும் மனித வாயாலே தான் - இருப்பினும் ஏன் இவ்வளவு காலமாக இவை வெளியாகாமலேயே இருந்நது? இவ்வளவு காலமாக மனித உருவே இல்லையா! இருந்நது - "ஆனால் அதற்குரியவர்கள் னாம்தான்" என்று மார்தட்டி, தவ்வலுவு ஏறி னிற்கும் திருஉரு இந்நக் காட்டிலேயா வந்நு வெளியாக வேண்டும்? இதை னினைக்கும் போது உங்ஙளுக்கு ஆச்சரியமாக இல்லையா?

151

னாம் இப்போது மிக்க மகிழ்ச்சியான பூரிப்புடன் இருக்கிறோம். ஏன்? வர இருக்கும் அந்த னித்திய உலகில் முக்கால் பங்கு ஏற்கனவே வந்நநுள்ள மகத்துக்களால் னிரம்பியிருக்கப் போகிறது. அந்த எல்லையைப் போய்ப் பார்த்துக் கணக்கிட்டுச் சொல்கிறோம்.

முப்பத்து முக்கோடி முனிவர்கள், 48,000 ரிஷிமார்கள், 1,24,000 னபிமார்கள், 313 முருசுலீம்கள் மற்றும் இதைப் போல பல பங்ஙாகிய அவர்களின் சந்நதிகள் - ஆக இவ்வாறு கோடிக்கணக்கானவர்கள் அங்ஙு இருப்பதை னாம் னேரில் பார்த்து அறிந்நோம் - இனி எமக்குக் கவலையே இல்லை.

152

மனுவை உன்னதச் செயலில் ஏற்றி உய்விக்கும் பொருட்டே வேதகர்த்தர்களையும் வேதத்தையும் படைத்த "மால்" எவ்வளவு அளவிடற்கரிய உன்னத மகத்துவம் பொருந்நியவனாக இருக்க வேண்டும்? இது மட்டுமா! அவனே திருமேனி தாங்ஙி அவதரித்து இவனுடன் கூடவே இருந்நு உதவி செய்ய வருகிறானே! அவனே தேர்ந்நெடுத்துப் பார்த்துத் தரும் வாழ்க்கைப் பாதை எவ்வளவு சிரேஷ்டமானதாக இருக்கும்?

நம் பேரறிவாகரப் பெட்டகத்துப் பெருமானவர்கள் ஒருனாள், "னான் ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்ஙள். ஒரு ராசா மகன் ஐஸ்வர்யம், னாடு, னகரத்தையெல்லாம்

விட்டு ஊர் சுற்றுப் பயணம் செல்கிறான். கடைசியில் தன் ஊருக்குச் சற்று தொலைவாக இருக்கும், ஒரு ஊரில் தங்கி அங்குள்ள ஒரு ஏழையைத் தன் ஊருக்கு வரும்படி அழைக்கிறான். "பெரிய அரசாங்கமே என் கையில் இருக்கிறது, உனக்கு எல்லா சம்பத்தும் கொடுத்து, உன்னை ராஜபரம்பரையில் ஒருவனாக ஆக்கிவிடுகிறேன்" எனக் கூப்பிடுகிறான். அந்த ஏழையோ நம்பவில்லை. சரிசரி என்று சொன்னாலும் புறப்பட்டபாடில்லை. சாதியில் அவன் தாழ்ந்தவன். ராஜா மகனும் விட்டபாடில்லை. என்னடா இது, இரந்து குடிக்கிற இவனை வா என்றால் வரமாட்டேன் என்கிறான் என்று பின்பும் வாவா என்று வற்புறுத்துகிறான். அவனும் புறப்படவில்லை. கடைசில் அந்த ஏழைக்கு 4 நாட்களாக வேலை இல்லாமல் கஞ்சிக்கே கஷ்டம் வந்துவிட்டது. இப்பவாவது வருவான் என்று ராஜா மகன் கூப்பிட்டான். அவன் அதற்கும் அசையவில்லை. ராஜா மகன் உடனே என் அரச சபையில் செத்த மாடெல்லாம் இருக்குது என்றவுடன் அவன் ஆ! அப்படியா! செத்த மாடெல்லாம் கிடைக்குமா, அப்ப இப்பவே புறப்படுவோம் என்று வெகு சந்தோஷத்துடன் புறப்பட்டு விட்டான். செத்த மாடு தின்ன, இருவரும் கிளம்பி நடந்து நடுவே குறுக்கிட்ட காட்டின் மத்தியில் வந்து சேர்ந்நார்கள். பொழுதும் இருட்டிவிட்டது. ஆந்தைகளின் அலறலும், மிருகங்களின் கர்ஜனையும் ஒரே பயங்கரமாக இருந்தது இராஜா மகன் ஒரு மரத்தடியில் எதற்கும் பயப்படாமல் நிம்மதியாகப் படுத்துவிட்டான். கூட வந்தவனோ, ஐயோ, அப்பா, இப்படியா கூட்டியாந்து விடுவது. ஆய் ஓய் என்று கத்தி பயத்தோடு ஆர்ப்பரித்தான். ராஜா மகன் "சரி அப்பா நான் கூட்டி வந்தது தப்புதான். நீ வேணுமானால் உன் ஊருக்கே போய்விடு. என்னுடன் வரவேண்டாம்" என்று கூற, அவனால் திரும்பிப் போகவும் பாங்கில்லை. பின்பு ஒன்றும் செய்ய இயலாது, பேசாது ராஜா மகன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து விட்டான். மறுபடி பொழுது புலர இருவரும் அரண்மனை சென்று அங்குள்ள ஐஸ்வரியங்களையும், மரியாதை, சொத்து, சம்பத்து எல்லாம் இவனுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பெருமைக்கு ஆளான அவன், செத்த மாட்டுக்கு ஆசைப்பட்டு வந்த நமக்கு இவ்வளவு சம்பத்தா என ஆனந்தப்பட்டு நன்றியோடு ராஜா மகனுடன் காலந்தள்ளுகிறான். அதுபோல் என்னிடமுள்ள அழியா ஐஸ்வரிய நிதிக்கு உங்களை அதிபதியாக்க நான் உங்களோடு பட்டபாடு கொஞ்சுமா? ஒவ்வொருவருக்கும் தகுந்தபடி தேவ நாட்டு அரச சபைக்கு உள்ளாக்க வேண்டி உங்களுக்கு இச்சை பிறங்க பேசிக்கீசி எப்படியோ பாதி தூரம் அழைத்து வந்துவிட்டோம். சரி இப்போது உங்களை, எம்மை யாரும் பின் தொடர்ந்து, எம் வழிக்கு வந்து, எம் பேச்சுக்களை கேட்காதீர்கள் , போய்விடுங்கள் என்று சொன்னால் என்ன செய்வீர்கள்? நிச்சயம் போகமாட்டீர்கள். எப்பாடுபட்டோ உங்களையெல்லாம் தேவ நிர்மாண திருநிறை உலகுக்கு அழைத்துப் போய் அங்குள்ள கோடானு கோடி செல்வத்தை கை போட்டு அனுபவிக்க பாதி வழி அழைத்து வந்து விட்டோம். இனி நீங்கள் எம்மை விட்டுப் போகாதிருந்து, நாம் உங்களுக்கு அளிக்கும் மெய்யான மேம்பாட்டுச் சத்திய வாழ்க்கையில் என்றும் நீங்காது நிலைத்து வாழுங்கள் என்று ஆசீர்பதித்தார்கள்.

'இதோ நாம் இருக்கிறோம். எம்மைப் போலவே என் பிள்ளைகளாகிய நீங்களும் இருக்கிறீர்கள். எம்மைப்போல் நீங்கள் ஆக முடியுமா? எங்கே சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்" என்றவுடன் எல்லோரும் ஒரே முகமாக "ஆண்டவர்களைப் போல்

னாங்கள் ஆக முடியவே முடியாது" என்று ஆர்ப்பரித்தவுடன், பெருமானவர்கள் "ஏன் முடியாது? முடியும் என்று னாம் னிரூபிப்போம்" என்று கூறிவிட்டு னாம் அந்நக் காலத்தில் ரொம்ப முனைப்பாக னெல் வியாபாரம் செய்வோம். மற்ற வியாபாரிகளும் எம்மிடம்தான் பணம் வாங்கி வியாபாரம் செய்வார்கள். பணத்தை குட்டிச் சாக்கில் போட்டுக்கட்டி, கூட ஒரு ரூபாய் பொரி கடலையும் வாங்கி மற்ற வியாபாரிகளை வண்டியில் ஏறும்படிச் சொல்லி எல்லோருமாகத் தின்றுகொண்டு வீடு திரும்புவது வழக்கம். கப்பல் வியாபாரத்துக்குக் கூட சான்ஸ் கிடைத்த னேரம் அது. அப்போதுதான் மந்நிரகிரி மலையாகிய தனிகை வள்ளலைச் சந்நிக்கும் பேறு கிடைத்தது. மெய் னாவேந்நராகிய அவர்களின் பெரிய செயலை அறிந்நு, இளம் மனைவி, பால் முகம் மாறா குழந்நை, வீடு, வாசல், வியாபாரம், பொன் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அந்நத் திரு உருவத்தின் பின்பு புறப்பட்டு விட்டோம். கூடவே அகில வலம் வரும் னேரம் அவர்கள் கட்டளையைச் சிரமேல்தாங்கி ஆடு மேய்க்க விட்டார்கள். அவர்கள் உத்திரவுக்குச் சரி என்றோமே தவிர ஆடு மேய்த்தால்தான் சோறு என்ற விதி இல்லை. அந்நத் திருவாய் பிறங்கிய உத்திரவு ஒன்றே தான் குறி. அப்படி எல்லா அதிகாரமும் ஆடம்பரமும் செல்வ சம்பத்தும் உடைய எம்மை ஆடு மேய்க்க எம்பெருமானவர்கள் உத்திரவிட்டார்களே, அதே போல் இன்று எம் மக்களாகிய இதோ இருக்கும் உங்களில் இஞ்ஞினியர், தாசில்தார், டாக்டர், வக்கீல், பெரிய வியாபாரி, ஐ.ஏ,எஸ். படிப்பாளி, ஏழை, படிக்காதவர்கள் என்று எல்லோரும் இருக்கிறீர்கள். உங்களை எம் உத்திரவுக்கு, ஒரு மட்டமான வேலையை எல்லோரும் ஒருமுகமாகச் செய்யுங்கள் என்றால் செய்வீர்களல்லவா? உதாரணமாக இன்று காலை சூப்பிரண்ட் வீட்டில் எல்லோரும் - வயோதிகர், வாலிபர், படித்தவர், படிக்காதவர்கள் வித்தியாசமின்றி சமமாக அவரவரால் முடிந்நபடி கூரை கட்டி சுவர் வைத்து ஒரே னாளில் வேலையை முடித்தீர்கள். கிடுகு எடுத்துக்கொடுத்து, மண் குழைத்து எப்படியோ, எதையோ எம் உத்திரவுக்கு செய்துவிட்டீர்களே, எந்த வேலையானாலும் எம் உத்திரவுக்கு னிச்சயம் செய்வீர்கள். பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கும் உங்களுக்கு இது தகுதியான் வேலையல்லவே. அன்று னாம் எப்படி அந்த பிரம்ம பீடத்திற்கு பணிந்நோமோ, அதே போல் இன்று னீங்கள் எம் உத்திரவுக்குப் பணிந்நீர்கள். அப்ப "னாம் வேறு னீங்கள் வேறல்லவே" என்று **பிரம்மப்பிரகாச மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள்** திருவாய் மலர்ந்நருளினார்கள்.

154

வெளி உலகோர் இன்று ஒருவருக்கொருவர் மெய்வழிச் சாலைக்குப் போனால் என்னேரமும் ஒரு னல்ல பேச்சுக் கிடையாதப்பா. சதா சாவைப் பற்றியே தான் பேசுகிறார்கள் என்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒரு வீட்டில் ஒருவன் வசிக்கிறான். அந்த வீட்டிற்குள் பாம்பு வந்து னுழைந்து விட்டது. அதைப் பார்த்தவர்கள் இரக்கப்பட்டு பதறி ஓடி வந்து "அப்பா! பாம்பு னுழைந்நதைக் கண்ணால் னாங்கள் பார்த்தோம். இந்நப் பக்கம் வந்நிடு, னாங்கள் அடித்து விடுகிறோம்" என்று கையில் கம்புடன் வந்து னின்றால், அவன் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஐயோ பாம்பு எங்கிருக்கோ, இந்நப் புளிப் பானைக்கு அடியில் இருக்குமா, அந்த அலமாரிக்கு பின்னால் இருக்குமா, எந்த இடத்தில் இருக்குமோ, என்ன செய்வோம் எனப் பதறி அவர்களுடைய உதவியை னாடி தன் ஆபத்தை னீக்கிக் கொள்ள வேண்டும் அல்லவா? அதை விட்டுவிட்டு, ஐயையோ பாம்பு என்றே

சொல்லாதீர்கள். பாம்பு ஒன்றும் இல்லை என்று கண்களை இறுக்கி மூடிக்கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டால் எப்படி? இவனுக்குக் கேடுதான் நிச்சயம். இதற்கே இப்படி என்றால் மரணமென்னும் பெரிய ஆபத்தை விலக்க, எம்முயற்சி எடுக்க வேண்டும்? அதற்குரிய வல்லவர்கள், மரணம் என்பது இது, மரணபயம் என்பது இப்படி என்று விளங்கக் கூறி, மரணத்தைப் புட்டெறிந்து சாவா வர வாழ்வளிக்க முன்வந்து நின்றால், அவர்களை எவ்வளவு உகந்து உகந்து நாம் கொண்டாடிப் பின்பற்ற வேண்டும்? அதை விட்டு, சாவைப் பற்றிதானா என்னேரமும் பேச்சு என்றால், என்ன அறிவுடையோர்கள் என்று அவர்களை எடுத்துக் கொள்வது?

155

வேதங்களில் இல்லாததையும், எங்கும் கேட்டறியாததையும், உன் நினைவுக்கே வராததையும், கடைசி நீதித் தீர்ப்பின் போது கேட்கப் போகும் கேள்விகளையும், இப்போதே உனக்கு நினைவுக்குக் கொண்டுவந்து அறிவித்து, நீண்டகால வாழ்க்கையில் உன்னை ஆக்க நிற்கும் உன் குருபிரான் அவர்களுக்கு, நீ என்ன கைம்மாறு செய்தாய்? மேலும், அவர்கள் மனு உருவத்தில் வந்தபோது உன்னைப் போன்றே அவரும் ஒரு மனிதன்தான் என்று நினைத்தால் என்ன வரும்? தீர்ப்புத்தான் வரும்.

156

மனிதனுக்கு உவமானம் காட்டிப் பேசுவதற்காகவே அண்டாண்டங்களைப் படைத்திருந்தானானால், மனிதனைப் படைத்தது சிறிய காரியத்திற்கா? இல்லை, யாராலும் எட்ட முடியாத மகா அருங்காரணமாகிய பூரண திசையை அடையவே அவனைப் படைத்தான்.

157

வாசனையை அதிகமாக உபயோகிப்பவனுக்கு நுட்ப அறிவு இருக்கும். ஒரு வாசனை அடித்தால், ஒரு அறிவு ஒட்டும். ஜவ்வாது நல்ல வாசனைப் பொருள்.

158

ஒரு எண்ணைத் துணி, எண்ணை இருக்கும் வரைதான் எரியும். அது போல் உன் பாவம் இருக்கும் வரை, அது எரிக்கப்பட்டுத் தீருவதுதான் நீதி.

159

உருக வைக்கிற நெருப்பாயிருந்நால் கூட பரவாயில்லை, பிரளயத்தில் ஆவியாக ஆக்கும் நெருப்பல்லவா வரப்போகிறது. இப்போது ஓட இடமிருக்கு, ஓடுகிறான். எங்கும் ஏகப்பிரளயமாக இருந்நால் எங்கு தப்பி ஓடுவது? நீ பிடித்திருப்பது உளுத்த கொம்பு. வைரக் கொம்பையல்லவா பிடிக்க வேண்டும்?

160

நட்சத்திரம் என்றால் சும்மா இம்முட்டுக்கான சிறியது என்றுதானே நினைக்கிறாய்? இல்லை. சூரியனை விட மிகப் பெரியவை இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் உதிருகின்ற நேரத்தில் நீ காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றால், அதற்கு இந்த ஒட்டுதல் போதுமா? தொட்டு நக்கினாற்போல இருந்நால் மீட்புக் கிடைத்துவிடுமா? அந்த

னேரத்திலே னீ படப்போகும் அவஸ்த்தையைப் பற்றி னினைப்பதால்தான் ஆத்திரத்தில் எம் வாய் இப்படி விசிறி விடுகிறது.

161

எமது னூலிலுள்ள சொற்களைப் பார்க்க முயல வென்றால் ஓர் முரட்டுத் திருட்டு வேங்கை போன்ற பார்வையுடையவனாக னீ இருக்க வேண்டும். வேங்கை னான்கு புறமும் சுற்றிப் பார்க்கும் பார்வையுடையது. ஆனால், அப்படி அது கவனமாகப் பார்ப்பதாக ஒருவருக்கும் தோன்றாது. அசட்டையாகப் போவது போலிருக்கும். ஆனாலோ அதன் கவனம் வெகு னுணுக்கமாக இருக்கும். ஒரு சிறு பிராணியின் அசைவும் அதன் பார்வையில் படத் தவறுவதே இல்லை. இத்தனமையே எமது னூலில் புகும்போது உங்களுக்கு வரவேண்டும். எமது னூலிலுள்ள சொற்களின் னாலு மூலைகளிலும் முளைகள் அடித்து வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இது உங்கள் வாயைக் கிழித்து விடவே, இவற்றையெல்லாம் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம்.

162

உங்களுடைய மனைவி மொண்டியில்லாத போது ஒருவர் அவளை மொண்டி என்று சொன்னால், சொன்னவனை விட்டுவிடுவீர்களா? னேரிய முறையில் திருமணம் முடித்த மனைவியை, அவ்வாறு செய்து கொண்டு இல்லறம் னடத்தாதவனென்று சொன்னால் சும்மா ஒப்புவீர்களா? சிரமப்பட்டு சம்பாதித்த பொருளைத் திருடி வந்த பொருள் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்வீர்களா? ஒத்துக்கொள்ளததோடு, உயிரையும் திரணமாய் மதித்து வாதாடி உண்மையை னிலை னாட்டுவீர்கள் அல்லவா? அந்த உணர்ச்சி கூட இந்த மெய்யில் உங்களுக்கு வேண்டாமா? மெய்யை மெய்யாகப் பெற்ற னீங்கள், ஏன் இதை உலகத்தில் கொடி கட்டி னாட்ட முற்படக்கூடாது?

163

னீ ஒரு ஆண் மகன். இங்கே ஒரு பெண்ணை மணந்நாய். அவள் தரும் சுகத்தை அனுபவித்தாய். னாம் இப்போது உனக்கு ஒரு தேவ மாதை மணஞ்னூட்டி இருக்கிறோம். அவளையும் னீ பூர்ணமாக அனுபவித்தாலல்லது, னீ னிஜமாக ஒரு ஆண் பிள்ளைதான் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

164

குரவனுக்கிழைத்த குற்றத்தை, குரவனே தீர்க்க வேண்டும். வெட்டாத சக்கரம் 16000 மைல் வேகத்தில் சுற்றும். உஜார். அது தவறுமேயானால், தவறிவிட்டோமே என்று யோசிப்பதற்குள் 5000 மைல் தூரம் போய்விடும். அந்த ரோதையில் பிடி தவறாமல் அது ஓடும்போது மேல் ரோதையை எட்டிப் பிடிக்க முடியாது போகும். ஆகையால் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் குருபெருமானுடன் ஒத்து னடந்நு, செயலில் ஈடுபடிவானேயானால் அவர்கள் உதவியால், வைத்த குறி தப்பாமல் போய்ச் சேரலாம்.

165

சாவுடைய னேரத்தில் உயிரை ஒரு உதறு உதறுமே! அப்போது னீ எந்த னினைவில் போய் ஒட்டுவாயோ? இப்போதிருந்நே உன் தேகாதியந்த அணுக்களில் இந்த மெய்

ஒட்டியிருந்நாலொழிய, அந்த னேரத்தில் திடீரென்று வந்து உன் னினைவில் இந்த மெய் ஒட்டாது. இன்னங்னொஞ்ஞு காலம் இருக்கிறது, பின்னே பார்த்துக்கொள்வோம் என்று ஒரு எண்ணம் வருகிறது பார்! - அதுதான் உன்னைப் பிடித்திருக்கும் பிசாசு உனக்குள்ளிருந்து செய்யும் உபதேசம். அந்த மூத்தவளின் யோசனையை அடித்துத் தள்ளிவிட்டு, னாம் இதுகாலம் வரை சொல்லி வந்நிருக்கிறதையேல்லாம் ஆதியோடந்நமாக, வலுக்கட்டாயமாகவாவது கவனித்துச் சிந்நித்துப் பார். எமது அறிவென்னும் ஊசிமுனையில் கோர்த்து எடுத்துச் சொன்ன எம்முடைய அந்த வார்த்தைகளில் திட்டமாக உனக்கு ஒரு தெளிவு கிடைக்கும்.

166

எல்லாவற்றையும் சங்னாரம் செய்து உன்னை அழியாத வாழ்க்கையில் ஏற்றும் செயலுடையது மூலமந்நிரம். இது இல்லாவிட்டால் னிச்சயமாக செத்துப் போவாய் என்று சதா னினைப்பது, அழி உடலைப் பெற்றிருக்கும் னீ, அழியா உடலைப் பெற உபாயமாகும்.

167

ஒரு பெட்டகமிருக்கிறது. அதில் அனந்நங்னோடி அழகு னகைகளும், பெரு னிதியமுமிருக்கின்றன. உபயோகமாகாத உன் உடம்பைப் பெட்டகம் என்று கூறினோம், னீ பெட்டகத்தை மட்டும் பார்கிறாய். அதனைக்கைப்போட்டுத் திறந்நால்தான் அதில் னிறைந்நுள்ள சகல கோடி காலங்னளுக்கும், சகல கோடி ஆதினத்திற்க்கான தீர்க்க திரவியங்னளும், இருனிதியமுங்னிடைக்கும். அப்பெட்டகம் திறக்கக்கூடிய காலம் ஒரு க்ஷணத்தில் கோடியில் ஒரு பங்னு. இதை எவ்வாறு னினைப்பது? கண் இமைக்கும் னேரமே ஒரு க்ஷணம். சூரிய கிரணம் ஒரு க்ஷணத்தில் 5000 மைல் பறக்கிறது. அது ஒரு அங்னுலம் போகும் நேரமே னாம் சொன்ன இன்னேரம்.

இந்நச் செயல் கை வந்நபின் எந்நப் பாக்கியமாவது, வேறு எந்நச் செயலாவது இதற்கு னிகராகுமா? அவற்றை இச்சிப்போமா? இப் பெருஞ்ஞெயலில் தலையிட்டவர்கள் எப்பேர்க்கொத்தவர்கள்?

168

எம் கேசாதி பாதம் விளங்னும் அணுக்களே சபை. உன் தேகம் என் தேகம். உன் சகோதரர்கள் என் அவயங்னள். அதில் எந்த அணுக்கோடி சேதிக்கப் பெற்றாலும் உன்னையே சேதித்துக் கொண்டவனாவாய். உன் பற்று உன் திருச்சகோதரர்களிடமே இருக்க வேணும். உன் ஆருயிர் சகோதர்கள்பால் னீ அன்பு செலுத்து. அப்போதுதான் எம் அன்பு உன்னிடம் பாயும். அப்படிப் பாயப் பெற்று ஆண் பிள்ளைகளாக ஆகுங்னள், அல்லாமல் வீண் பிள்ளைப் பட்டம் பெற்று விடாதீர்கள்.

169

அ) மூன்று கட்டளைகள்:

சுத்தக் கேட்டில் மாட்டிக் கொள்ளாதீர்கள்.

தன்னை மறந்து துண்டுபட்டுப் போக வைக்கும் தூக்கத்தை எதிர்த்து வாழுங்ஙள்.

எப்பொழுதும் உங்ஙள் னாவில் மெய் வசனங்ஙளே புழங்ஙுமாறு வாக்கியங்ஙளோ, மான்மியமோ, படித்தும் பேசிக் கொண்டிருங்ஙள். வேறு வெறும் பேச்சுப் பேசாதீர்கள். சும்மா இராது மூலமந்நிரமாவது சொல்லிக் கோண்டிருங்ஙள்.

ஆ) மெய்ஞ்ஞான மார்க்க னெறிகள்:

தேக சௌகரியப் பாட்டின் இன்பமார்க்கத்தைத் துறந்து னிஜ இன்பமார்க்கத் துன்பத்தின் மார்க்கத்துணைக்குத் தயாராயிருத்தல்.

உலகப் புகழ் கிடைக்கும் வழிகளை அலக்ஷியம் செய்து, உலகப் பழியைப் பற்றிய கவலையின்றிச் சத்திய வழிகளை லக்ஷியமாகக் கொள்ளுதல்.

உணர்வற்ற சோம்பலை, ஓய்வை விரும்பும் மனப்பான்மையை ஒழித்து, தீய மன வெறியை ஒழித்து உழைக்கும் மனப்பான்மையை உண்டு பண்ணுதல்.

உறக்கத்தைத் தொலைத்து விழிப்பைக் கைக் கொள்ளுதல்.

உலகச் செல்வத்தை மறந்து உயிர்னலத்துக் கியல்பில் ஏழ்மையில் திருப்தி கொள்ளுதல்.

ஆகாயக் கோட்டை கட்டுவதை விட்டு, மரணத்துக்கு எந்ந னிமிடமும் தயாராயிருத்தல்.

170

அடி முடி னடு என்ற பதத்தைத்தானே அன்றி, அது இன்னதென்று உனக்குத் தெரியாது. அடி, அப்புறம் னடு, அப்புறந்நானே முடி, அப்படியிருக்க அடி முடி னடு என்று வேதம் சொல்கிறதே அது எப்படி, ஏன்? எதனால்? அடி னடுவு முடியாகி னின்றுலகப் பொய்யில் அடி முடியு னடுவாகி னின்ற மெய்யுமெங்ஙே? உனக்கு அடி மூலமாகிய தாத்தெனும் பீடத்தை - மயனத்தை அறிவித்துப் பின் உடலை அறிவிக்கின்றார்கள். அது பாதாள மூலமாகவும், னடு மூலமாகவும் இருக்கிறது. உன்னைக் கரை சேர்ப்பது அதே வழியாகத்தான். இந்ந மகா சூக்ஷமம் யாருக்கும் தெரியாது. ஆகாய அணுவில் உள்ள துவாரம் உனக்கா தெரியும்? அது எமக்குத் தெரியும். அதைத்தான் சிகார மூலம் - அறுகு னுனி வாசல். ஊசி னுனி என்று சொன்னதும் அதைத்தான். இந்ந எல்லைக்கு வந்நால் அதைக் கண்டவர்களைக் கண்ட பலனைப் பெறலாம். அங்ஙே அதாவது அந்ந சிகார மூலத்தே ஒருவர் இருப்பார் அவர்தான், உன் னினைவாக - யாதாக - உன்னிடத்தில் விளங்ஙுகிறார். மும்மூல லக்ஷணம் னாமங்ஙொடுத்துப் பேசியிருப்பது னம் னூலில், அந்ந மலைமேலேறி பாதாளத்தை னோக்கின் அது தெரியும். அதன் னடுவிலுள்ள னல்ல தண்ணீரில் பூத்திருக்கும் தாமரையைக் கண்டவர்களுக்கு, தொட்டுக் கொண்டவர்களுக்குப் பிறவியும் உண்டோ?

"வாடாத னெறிமுழங்ஙும் மறைக்கு மெட்டா

வானவரும் மனிதர்களும் கரைகா ணாத

னீடாழிப் பெருங்ஙடலாங் ஙரையுங் ஙண்டு

னல்ல தண்ணீர் கடல்படிந்நு னாடி னோக்கி

மேடான திரிகோண மலைகண் டாங்ஙு

மேலேற அடிவாரங் நுளத்தில் பூத்த

தேடான செங்கமல மலரெ டுத்த

செல்வனுக்கும் விதிப்பயனுண் டென்ன லாமோ"

(ஆதி மெய் உதய பூர்ண வேதாந்தம் - தனித்திருப்ப பாடல்கள்)

171

னீ உன்னை ஒரு ஆண் என்கிறாய். ஆனால் ஆணாகவே இருந்நால் ஒரு பெண்ணை விரும்பமாட்டாய். பெண் பெண்ணாகவே இருந்நால் ஆணை விரும்பமாட்டாள். ஆணில் ஆண் தன்மையும், பெண்ணில் பெண் தன்மையும் அதிகமாக இருக்கிறது. உன் னாவில் இனிப்பில்லாவிட்டால் உனக்கு ஒரு பதார்த்தமும் இனிக்காது. உன் னாவில் உப்பில்லாவிட்டால் உனக்கு ஒரு பதார்த்தமும் கரிக்காது. அது போலவே ஆணில் பெண் தன்மையும், பெண்ணில் ஆண் தன்மையும் இல்லாவிட்டால் ஒருவரை ஒருவர் னேசிக்க முடியாது. மெய்வழியை உன்னுடையதாக னினைத்தால் சர்வமும் உன்னுடையதாகும்.

172

உங்஭ளை விட்டுப் பிரியாது உங்஭ளுடைய அங்஭க்குலங்஭ள் வேண்டிய உதவி செய்கின்றன. னம்மைக் குறைவாக னினைப்பார்களென்றோ, மேன்மையாகக் கருதி புகழ்வார்களென்றோ னினையாமலும், எந்ந பிரதியோஜனத்தையும் எதிர்பாராமலும், இரவு பகல் ஒயாது உங்஭ள் ஏவலுக்குப் பணிந்து அவை னடந்து வருகின்றன. அப்படிப் பணிந்து உதவி செய்து வரும் அங்஭க்குலங்஭ளும், எமனுடைய சந்நிப்பில் அவனுடைய கோர அமளியை எதிர்த்து னிற்க முடியாமல் உங்஭களைக் கைவிட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் உங்஭ளை ஆண்டு கொண்ட குருமூர்த்தமாகிய தேவ அங்஭ம்தான், அந்ந ஆபத்து எல்லையில், னிர்க்கதி னேரத்தில் வந்நு உதவ முன் னிற்கும். ஆகவே, அத்தனிக் கருணை தேவ அங்஭த்தின் மீது, எத்தகைய வஞ்ஞமில் கான்றொழுகும் அன்பு னீங்஭ள் கொள்ளவேண்டும்? அந்ந ஒப்பற்ற அன்பு, உங்஭ளை எமன் கையிலிருந்நு மீட்டு, சிவன் கையகத்திலே ஆக்குவதால், **அன்பே சிவம்** என்ற மந்நிரவசனம் சிவபதிச் செம்மல்களால் எடுத்து வைக்கப்பெற்றுள்ளது. உங்஭ள் உடல் பொருள் ஆவி முதலியவற்றின் மீது னீங்஭ள் வைக்கும் அன்பை விட, மேலோங்஭ிய னிகரற்ற அன்பு, அந்ந ஜீவ ரக்ஷக ரூபகராகிய தேவ அங்஭த்தினிடத்தில் னீங்஭ள் வைக்க வேண்டும். இக்கானகச் சாலையில் ஜீவ கார்மான, ஜீவசிம்மாசனத்தில் அமர்ந்நு மதியுக ஜீவ ஆட்சி னடத்திவரும் அத்தேவ அங்஭ம், உங்஭ளைத் தமது அங்஭த்தினர் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்நால், எந்ந உன்னத லக்ஷியத்தைக் குறிவைத்து அது அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று ஓரளவு உங்஭ள் அறிவுக்கு இப்போது விளங்஭ும். இந்ந மேலாம்பர அறிவு, உங்஭ளுக்கு வரட்டும் என்றே காத்திருந்நு, இன்று இத்தேவ ரகசியத்தை வெளியாக்கினோம்.

173

இந்நத் தேகமானது வாலிப வயதில் அனுபவித்த சிற்றின்பத்தை வயோதிக வயதில் அனுபவிக்கவில்லை. னாக்கை அறுத்துத் தனியாக வைத்துவிட்டால் ஒரு ருசியை அறிய முடியுமா? ஒரு கையை வெட்டி தனியாகக் கீழே வைத்து - அதன் மேல் முட்களையோ அல்லது பட்டாடையையோ வைத்தால் அது உணருமா? உணராது. ஆகையால் சாதாரண சிற்றின்பங்஭ளை அனுபவிக்க உடலும், உடலிலுள்ள

அங்஺ங்களும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் குன்றாத பெருவாழ்வாகிய பேரின்பத்தை உடலில்லாமல் அனுபவிக்க முடியுமா? முடியாது. மேலும் பேரின்பத்தை - குன்றாத பெருவாழ்வை - அனித்திய, னாற்றமுள்ள, எங்஺ு தொட்டாலும் னாற்றமாக இருக்கிற இந்த உடலினால் அனுபவிக்க முடியாது. அதற்கு, எந்த அவயத்தாலும் எந்த சக்தியாலும் சிதறடிக்க முடியாததும், அழிக்க முடியாததுமான ஒரு வஜ்ஜிர வல்லப னித்திய தேகத்தினால்தான் பேரின்பத்தை அனுபவிக்க முடியும். அந்த னித்திய தேகத்தின் மேல் குன்றாத பெருவாழ்வை வைத்தால், அதை அந்த உடல் தாங்஺ி பேரின்பத்தை அனுபவிக்க முடியும்.

முன் உண்டாகிய புருஷோத்தமர்கள் இந்நப் பேரின்ப அனுபவத்திற்கு லாயக்குடைய னித்திய தேகத்தைப் பெறுவான் வேண்டித்தான், தங்஺ளுடைய சுகம், போகம், வாழ்வு அனைத்தும் விட்டுத் துறந்து சொல்லொணாத் துயரங்஺ளில் ஆழ்ந்து, தமக்கு உலகத்தில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு, பகை, சண்டை இவைகளால் மிகவும் பாதிக்கப்பெற்று, இறுதியில் தங்஺ளுடைய உடலையும் அதற்கே காவு கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உடலில்லாமல் வானுலகத்தில் இருக்கிறார்கள். இறுதிக் காலத்தில் ஆதி அவர்கள் ஒரு தெய்வபூவண மெய்விளைவு வசந்த காலத்தை இப்பூமண்டலத்தில் இறக்கி, அதன்பின் ஜீவ தேகத்திலுள்ள மெய்ஞ்ஞான புருடோத்தமர்களுக்கு உடல்தந்து, அவர்களை எழுப்புகின்ற னாளைக் குறித்து எல்லோரும் எதிர்பார்த்து னிற்கின்றனர்.

174

இந்த தேகத்தையே பரிசுத்தமாக்கி, அந்த தெய்வ பூவண காலத்து, என்றுமழியாத னித்திய தெய்வ அங்஺ங்஺ள் பொருந்நிய தேகமாக உருவாக்குவது எமக்கு சுலபம். உடலே இல்லாத முன்தோன்றலர்களாகியவர்களுக்குத் தேகம் கொடுப்பது எளிதன்று. இதற்காகவே ஓயாது சலிப்பின்றி பாடுபட்டு வருகிறோம்.

175

ஓய்வு னாள் : தீர்ப்பு னாள் - உலகம் பூராவும்

ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளப் போகிற

னாள்.

176

ஜீவ தேகத்தில் உன்னைக் குடியேற்றுகின்ற, வல்லமை பெற்ற ஒரு தெய்வ ஆசானை சந்நித்து, அவர்கள் கைவசமானதும் சரியை முடிவடைகிறது. பிறகு அவர்கள் அன்புக்கு இலக்காகி, மறு பிறப்புப் பெற்றதும் கிரிகை முடிவடைகிறது. அது தொடுத்து அவர்கள் னிறை ஒட்டுதலில், இருப்பதுதான் யோகம். அவர்களுடன் இரண்டறக் கலப்பது ஞானம்.

177

72 வகை புடங்஺ள்

இரும்பை உருக்குகின்ற கஜ புடத்திலிருந்து சீனாக்காரத்தை உருக்குகின்ற குக்குடம், அதாவது கோழிப்புடம் வரை 72 வகை புடங்஺ள் இருக்கின்றன. இந்த 72 வகை புடங்஺ளை எடுத்து வைத்தது இந்த மெய் னீதி னடத்த னிற்கும், தீர்ப்பு முறையைக்

குறித்துத்தான். இந்த ரகசியம் எமக்குத்தான் தெரியும்.

புடம் என்றால் தீயிட்டு எரிப்பதுதானே, ஆம். இப்ப ஒரு மயிரை னெருப்பில் போட்டால் என்ன ஆகும்? தீய்ந்து கரிந்து போகும். அந்த மயிரை, னெருப்பை விட உஷ்ணமான ஒரு ஜலத்தில், எவ்வளவு னேரம் போட்டு எரித்தாலும் கருகுமா? கருகாது. கருகாவிட்டால் வாதனை குறைவாக இருக்குமா? இருக்காது. இப்படியே ஜீவர்கள் ஒவ்வொருவரும், அவர்கள் கையிலுள்ள தவத்திற்குத் தக்கபடி மேற்சொன்ன 72 வகை புடத்திலிட்டு சுத்தீகரிக்கப்பெற்ற பின் மீட்கப் பெறுவார்கள்.

னாம் சென்ற ஐம்பது ஆண்டு காலமாக அல்லும் பகலும் அறுபது னாழிகை னேரமும், ஓயாமல் ஒழியாமல் அலறி, அலறிக் கூவி அழைத்தது, னீங்கள் இம்மாதிரி புடத்திலிடப்பெற்று, மீட்பு அடைவதற்காக இல்லை. ஆனால், அந்த வாதனைகள் ஏதொன்றிலுமே சிக்காமல் தப்பிக்கவைக்கவே எம்முடைய இந்த னெடுங்கால அரும்பாடு.

178

இது ஒரு ஆண்மை பொருந்திய, பெருனிதிய விடிவு காலம். அந்த விடிவு இந்நா, அடிவானத்தில் தெரிகிறது. சர்வ புவனங்களும் எமக்கு இறை என்று தீ குமுறி னிற்கிறது. இந்நா எல்லாவற்றையும் தடதடவென்று இடிந்துவிழச் செய்யப் போகிறோம் என்று ஒரு பேரிடி கச்சை கட்டி னிற்கிறது. சர்வத்தையும் அருந்நிவிடுவோம் என்று காற்று னினைக்கிறது. அதற்கு முன்பாக னாம் எல்லாவற்றையும் விழுங்கி விடுவோம் என்று ஒரு கடுங்கார னஞ்னு குதி குதித்துக்கொண்டு னிற்கிறது. இவைகளெல்லாம் எதற்கு, னாம் ஒருவர் போதுமே என்று ஒரு காரிருள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எப்போ னமக்கு உத்திரவு அளிப்பார்கள், னாம் சர்வத்தையும் னாசமாக்குவோமென்று ஒரு கொடுனாற்றம் துடி துடித்துக்கொண்டு னிற்கிறது.

இவ்வாறு அடுக்கடுக்காக வரனிற்கிற அந்த ஆபத்துகளிலிருந்து, உன்னைக் காப்பாற்ற னீ இப்போ அங்கு தேடுகிறாயே, அவைகளில் எது வந்து முட்டுக்கொடுக்கப் போகிறது? தெரியவில்லையே! ஐய்யய்யோ, என்று வரனிற்கிற அந்த அமளி னெருக்கத்தை னாம் எந்நெந்த விதத்தில் சொல்லி எச்சரிக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவையும் சொல்லியாச்சு. இனி அவரவர் பாடு.

இறுதித் தீர்ப்பராக வரப்போகிற ஆண்டவர்கள், இரவில் பாரவணக்கம் எடுத்து வைப்பார்கள் என்றறிவிக்கிற இந்த சூராவை ஓதுவது மக்களுக்கு புண்ணியமாக எடுத்து வைத்து, இதை ஓதினால் னன்மை வருமென்று எண்ணுவது னாட்டுப் பழக்கமென்றால், அந்நப் பாரா வணக்கத்தில் ஒரு அங்கமாக னீங்கள் ஆவது என்ன பெரும் வாய்ப்பு என்று னன்கு ஊன்றிச் சிந்நியுங்கள்.

179

எம் தொனி சர்வ பாவங்களையும், தனிக்குகின்ற ஊற்று. தண்ணியை விட மெல்லிய தண்ணீர் ஆகி, பிறகு காற்றாக புகையாக மாறி, பின் ஆவியாகி, அதும் மறைந்து ஓசையாய், தொனியாய் மாறிப்போன தண்ணீர் அது. இந்நக் குடிப்பை, உத்தியோவனத்திலுள்ள எம் மக்கள் அருந்நுகிறார்கள்.

180

மூக்கு புகையையும், உணர்ச்சி ஆவியையும், காது தொனியையும், குடிக்கின்றன. இன்று வெளியாகிய இது எந்நக்காலத்திலும், எந்த எல்லையிலும் புழங்கி அறியாப் பேச்சு, எவருக்கும் எட்டாத அதிதுல்லப வல்லபம் உலகில் சம்பாதிக்கலாம். ராஜாவாக வரலாம். பிறரை வசம் பண்ணலாம். அதெல்லாம் வெகு எளிதாகச் செய்துவிடலாம். ஆனால், ஒரு மெய்க்கல்வி கற்றவனாக ஆவது என்பதுதான் மகா அரிது. இதை நீ முன் காலத்தில் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டாய். ஆனால் அந்நக் கல்வித் தெய்வமே இப்போது உன்னைப்போல் உருவெடுத்து, உன்முன் விசாரணைக்குச் சப்தக் குறியோடு வந்நிருப்பதால் ஒத்துக்கொள்கிறாய்.

181

உயிரின் ருசி, உடலின் ருசி என இரண்டு ருசி இருக்கிறது. உடலின் ருசி கொஞ்ஞும் அதிகமாகிவிட்டால் தெகட்டும். சீக்குவந்நால் னாவில் கசக்கும். ஆனால் உயிரின் ருசியோ என்றும் வாடாது. மாறாது. தெகட்டாது இருக்கும். அது ஆறாவது அறிவைப் பெற்றவர்கள் அடைந்நு அனுபவிக்கிற அருளமுத ஜீவ ஊற்றின் ருசி.

182

ஒருவனை அவனது மனத்திலிருக்கும் திருட்டு, கண்ணிலிருக்கும் திருட்டு, செவியிலிருக்கும் திருட்டு, உணர்ச்சியிலிருக்கும் திருட்டு, அறிவிலிருக்கும் திருட்டு முதலிய சகல திருட்டுக்களையும் சங்நாரம் செய்து ஒழித்த பிறகேதான், அவனை னாம் மெய்வீட்டில் குடியேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. காதில் விழாமல் போன பிற்பாடு, வேறு என்ன வணக்கம் செய்கிறாய்? முத்தி பூர்ணம் என்று சொல்லுகிற தொனியின் சத்தத்திலும் பூரியின் சத்தத்திலும் எமது ஆவி கலந்நு வருகிறது.

தேவ வசனங்நளையும், தீர்ப்பு வசனங்நளையும் அருளிச்செய்து, எச்சரிப்புத் தருகின்ற மெய்க்கல்விக் கலாசாலை இது காலம் வேறெங்நும் இல்லை. ஆனால் ஒரு காலத்தில் இருந்நது. கடம்பவனக்காளையாகிய, சுப்ரமணியர், நான்மறை அரசராகிய னபிகள் னயகம், செந்நளிர் மேனியராகிய ஈசானபி, வெம்பந்நம் தீர்க்கவந்த சம்பந்நர், கனக னாட்டரசராகிய ஜனகர் இருந்த அப்போது பத்து, எட்டு, ஒன்றிரண்டு பேர்தான் அந்த மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் சேர்ந்நு பயின்றார்கள். மற்றையோர் துஷித்துத் திரிந்நார்கள்.

183

கர்த்தருடைய எண்ணத்தில், என்னேரமும் ஒட்டித் தரிசிப்பவர்கள், அதாவது தீர்க்கமானவருடைய கல்புக் கண்ணிலேயே ஒட்டி, அங்நமாகி இருப்பவர்களே தீர்க்கதெரிசியர்கள். இதை னீ ஓயாது சிந்நிக்க சிந்நிக்க, உன் னினைவிற்கு எட்டாதது வந்நு, உன் னினைவில் ஒட்டும். மகா அறிவாளி, ரொம்பப்படிச்சவன், என்பவன் இங்நு வேண்டியதில்லை. வஞ்ஞகமில்லாத சத்தியனாக மட்டும் இருந்நால் போதும், அதோடு உயிர் போனாலும் இதை விடுகிறதில்லை என்ற ஒருமுகத் துணிச்சல் என்றைக்கும் வேண்டும்.

எவன் உள்ளத்தில் னீதி னிற்கிறதோ, அவன் பக்கத்திலேதான் னாம் இருப்போம். பணக்காரன் என்றோ ஏழை என்றோ னினைப்பதில்லை. யாரிடத்தில் னீதி இருக்கிறதோ அவன் எமக்கு படிப்பாளியும், சர்வ ஐஸ்வரியவானும், சகல பதவிகட்கும் உரியவனுமாவான்.

அந்த பிரளய அமளியின் கோரம், பெருனாளின் கோரம், எப்படியிருக்குமென்று சொன்னால், அதுனேரம் ஒருவன் அணிந்நிருக்கும், தலைப்பாகை னாகங்ஙளாகவும், அவன் மேல் போட்டிருக்கிற சட்டை தேள்களாகவும், அவன் கட்டியிருக்கும் வேஷ்டி விஷம் பொருந்நிய பூரான்களாகவும், அவன் னிற்கிற தரை கொதிக்கின்ற கந்நகமாகவும், அவன் மேல் வீசுகின்ற காற்று னெருப்பாகவும், அவன் சாப்பிடுகிற உணவு தணலாகவும் மாறும். அந்த னேரத்தில் இங்ஙு சத்தியத்தில் பழகியவனுக்குத்தான் எம் தொனி காதில் விழும்.

உன் குருபெருமானோடு யதார்த்தனாக இணங்ஙி னடப்பதுவே சத்சங்ஙம். அதுவே உனக்கு முத்திப் பேறு னல்குவது. முன் காலத்தில் இவ்வுலகம், ஆறு முறை அழிக்கப்பட்டது. இந்த அழிவிற்கு அதிகாரிகளாக ஒவ்வொருவர் வந்நார்கள். ஆனால் இப்ப வரனிற்பது அவைகள் போல் ஒன்றல்ல. அதைப்போல் ஏழு மடங்ஙு கொடூரம் னிறைந்நது. அந்த னாளிற்கு அதிகாரியாக னின்று னடத்த அந்த சங்ஙாரக் கர்த்தர்களை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பிய வேதத்தாய் அவர்களே இப்போது இங்ஙே வந்நிருக்கிறார்கள்.

184

உன் மனம் போன போக்கில் சென்றால், உன் ஆத்மாவிற்கு என்ன வரும் தெரியுமா? தீங்ஙுதான் வரும். உன் மனம் போனபடியே ஓடாமல், னமக்குத்துணை னம் ஆத்மா ஒன்றே, அந்த ஆத்மாவிற்குக் குறி ஆசான் ஒருவரே என்று ஒரே யதார்த்தபிடியாக னின்றால், அவர்கள் எண்ணம் ஓடுகின்ற பாதையிலேயே உன் மனமும் ஓட ஆரம்பிக்கும். உன் ஆசரியரவர்கள், உன் னினைவிற்கு னினைவாகவும், உன் செவிக்கு செவியாகவும், உன் பார்வைக்குப் பார்வையாகவும் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு அரூப வடிவில் உன்னிடத்திலிருக்கிறார்கள் என்பது னாம் சொல்லாமல் உனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் வந்து உன் னினைவென்னும் அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்த பிறகுதான் னீ பார்க்கிறாய், கேட்கிறாய், பேசுகிறாய், னினைக்கிறாய், உன்னுடைய சகல கருவிகளும் ஓடி ஆடுகிறது. அவர்கள் அதிலிருந்து விலகிவிட்டால் உன் ஜீவனில்லை, பேச்சில்லை, னினைவில்லை, பார்வை இல்லை, கேள்வி இல்லை. ஆகவே அவர்கள தான் உன் ஜீவன் என்று தெரிகிறதல்லவா? ஆம். உன் ஜீவனே அவர்களாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்குத் தெரியாமல் னீ எண்ணுவது, பேசுவது என்பது முடியாது. இந்த னினைவு னம் தேவனுக்கு உகந்நது என்று உன் னினைவின் பேரில் னீ சவாரி செய்யச் செய்ய அந்த மதிவளரும் பூவனத்தில் எழும்பும் ஜீவ ஊற்று உனக்குச் சுதந்நிரமாக ஆகிவிடும். னீடு வாழ்விற்குரிய அன்னிலமானது உன்னதாக ஆகிவிடும். ஆகவே, உங்ஙள் பிரான் அவர்களின் தீர்ப்பின் மேலேயே உங்ஙள் னினைவு சதா ஓடிக்கொண்டிருந்நால், அது அந்த மனப் பிசாசை விலக்குகின்ற மருந்நாக னிற்கும். அப்போது னீங்ஙள், வரும் அந்த ஆபத்தினின்றும் விலக்கப்பெற்று, உத்தியோவனத்திற்குள் புகுத்தாட்டப் பெறுவீர்கள்.

185

யாரும் இந்த னெடுங்ஙாலமாகக் கண்டறியாத, சதுர்யுகமும் கண்டறியாத உத்தியோவனம் - உலகமெல்லாம் கை எடுத்துக் கூப்புமே அந்த மகோன்னதப் பாரவான்களெல்லாம், தாங்ஙள் தாங்ஙள் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசையுற்றும் பார்த்தறியா உத்தியோவனம் - மதிவளரும் பூ முடிக்க வாய் மடுக்கும் எல்லையான

உத்தியோவனம் - மதிவளரும் பூவனம். அதிலே னாம் வசிக்கிறோம். திட்டினாலும் வைதாலும் அப்பவும் இனிக்குதே, அத்தகைய உத்தி ஓங்குவனம்- அறஞ்ஞுரந்த அடிநிழலின் துறையே இது.

186

உன்னுடைய கண், வாய், எண்ணம், அறிவு ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காரியங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பெறவில்லை. ஆண்டவர்களைப் பார்க்கவும், மொழிகளைக் கேட்கவும், அவர்களைப் பற்றி பேசவும், னினைக்கவுந்நான். அந்த அவயங்கள் தரப் பெற்றன. அவை உன்னது என்று னினையாதே, அவையனைத்தும் ஆண்டவர்களுடையது. வரும் அபாயகாலத்தில் தீர்ப்பு னேரத்தில் னீ தப்பிக்க உதவியாக இருப்பதற்காகவே அவை உனக்குத் தரப் பெற்றுள்ளன.

187

இந்த மெய்வழியைப் பெறுவதற்கு சுருக்கமான னடைமுறை வழி, னம்மிடத்தில் ஒட்டி, னம் பார்வைக்குப் பார்வையாக னின்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் னம் ஆசான் - அவர்கள் இல்லையென்றால் னாம் எதையும் பார்க்கமுடியாது - னம் னினைவே அவர்களது ஆசனம் என்றிருப்பதுதான். அப்போது உனக்கு வேறு எண்ணம், வேறு னினைவு வராது. இந்த உலகில் அவர்களைவிட உனக்கு வேறொரு னேசம் வேறெதுவும் இராது. தாய் தந்நை பெண்டு பிள்ளைகளின் னேசம் கூட அந்த னேரத்தில் மட்டமாகத்தான் இருக்கும். இதைத்தான்,

"பார்வையில் பாண்டியன் தன்னைனீ வைத்திட

பார்க்கும் தொழில் வேறில்லையடி"

என்று அன்றே சுருக்கமாக எடுத்து வைச்சாச்சு. எத்தனை கோடி னூல்களைப் படித்தாலும், இது தெரிய வருமா? வராது. னமக்கு எல்லா வல்லபமும், சீவேசத் தனமையுந் தருகின்ற அவர்களுடைய திருவார்த்தைகளைக் கேட்கிறதே னம் காது, அவர்களைப் பற்றி பேசுகிறதே, னம் வாய். மற்றையது வாயல்ல என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வரவேண்டும்.

188

வர னிற்கின்ற அந்த அமளினேரம், எப்படி இருக்குமென்று தெரியுமா? ஆகாயம் பூமி முழுவதும் ஒரே சூடாக இருக்கும். அந்த சூட்டின் கடுமையினால் கடல் னீர் கொதித்து கொதித்து உயர்ந்து, ஜலம் உபரி காணும். அவ்வளவு வரை சூடு ஏறும். அந்த னாளில் இந்த ஒரு தலம் விட்டு வேறெங்கு போனாலும் சரி, அப்படியே தானிருக்கும். எங்கும் கொதிக்கிற ஒரே ஊற்று னீர்தான். தீ என்றதும் னீ எரிகிற தீயைத்தான் னினைப்பாய். ஆனால் வருவது அதுவல்ல. தீயின் எசன்ஸ்சு சர்வமும் பொசுங்கி சாம்பலாவதைக் காணலாமே ஒழிய, அந்த னெருப்பின் னிறத்தையோ, வடிவத்தையோ பார்க்க முடியாது. அப்படியான அந்த ஒரு னேரத்தில், இந்த உத்தியோவனத்தில் மட்டும் அருட்பிரவாக னதியானது ஜீவனுக்கென்று ஓடிக்கொண்டிருக்கும். எப்போது அது - அதாவது சங்கார காலம் - வரும் என்று உன்னுள்ளத்துக்குள்ளாக சத்தமில்லாமல் ஒரு னினைவு கேட்குதல்லவா? ஆம். அதற்கு பதில் என்ன? அதற்குப் பதில் (ஆண்டவர்கள்) தங்கள் திருமேனியைச் சுட்டிக்காட்டி,"அதோ இருக்குது பார். அது எல்லாம் பார்த்துக்கொள்ளும். னமக்கேன் யோசனை" என்றிருந்நால் அது போதும், னீ தப்பித்து

விடுவாய். னிச்சயமாக தப்பிக்கிறதுக்குரிய னேர்மையான பாதை இது. இந்த னம்பிக்கையாளருக்கு அந்த அமளியில் னின்றும் மீள்வது வெண்ணையில் மயிரைப் போட்டு எடுத்தாற்போல இருக்கும். ஆனால் அது எப்போது வருமென்கின்ற அவனம்பிக்கையாளருக்கு, அது தொரட்டியிலே ஒரு மெல்லிய சல்லாவை வீசிவிட்டு இழுத்தால் எப்படியோ, அப்படிக் கடினமானதாக இருக்கும்.

189

ஒரு னல்ல பண்டம் கிடைத்ததென்றால், அதைக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு, தனியே இருந்து தின்கிறதல்லவா உலகப்பழக்கம். ஆம். ஆனால் அந்த னல்ல பண்டத்தை எல்லோருக்கும் வழங்கி, அவர்கள் தின்கிறதை வேடிக்கை பார்ப்பதுவே எமது பழக்கம். அப்படிச் செய்வதுதான் எமக்கு னாமே சாப்பிடுவதைவிட அதிக இன்பமாக இருக்கிறது. அவர்கள் மென்று தின்கிற போது, உண்டாகிற சப்தத்தைத் தான் னாம் உண்கிறோம். அவர்களது சந்நோஷத்தைக் கண்டு னாம் சந்நோஷப்படுகிறோம். இந்நப் பழக்கம் இப்போது தானென்றில்லை. ஆதி தலைனாளிலிருந்நே இந்நக் குணமே - உங்களுக்கும் இந்த எமது பழக்கம் வரவேண்டும். எம் பிரயோசனம் தான் உங்஗ளுக்கும் ஒட்ட வேண்டும். எமது அங்஗த்தினர்கள் என்பதற்கு லக்ஷணம் அதுதான். இதுனாள்வரை இதை னாம் வெளியாக்கவில்லை. இன்று னேரம் கிடைத்தது, சொல்லிவிட்டோம்.

190

பரிசுத்தம் : எம் சொல்லைக் கேட்டு இதன்வழி னடப்பதுதான் உங்஗ள் ஆத்மாவிற்குப் பரிசுத்தம்.

191

பாத சேகரர்கள் : மீட்புக்கு இலக்காண சிங்஗ாசத்தில் இருப்பவர்கள்.

192

சங்஗ாரம் முக்கால் வரிசை முடியும்போது பட்டயம் மூன்று முறை திருப்பித் திருப்பி வரும். அதற்குள்ளாக உலகத்திலுள்ள கட்டிடங்஗ள் தரைமட்டமாகி விடும். அது காலம் சந்நிரன் சென்னிறம் கொடுத்துவிடும். அது அப்படியே சில பொழுது இருந்நு கொஞ்ளும் கொஞ்ளுமாய் மறைந்நே போகும். சூரியனும் கொஞ்ளும் கொஞ்ளுமாய் வெளுத்தும் பிறைச் சந்நிரன் பிரகாசத்திற்கு வந்நுவிடும். பிறகு அதுவும் மறைய, வானத்தில் னச்சேத்திரங்஗ள் தான் இருக்கும். அப்போது இது பகல், இது இரவு என்று னிதானித்துத்தான் சொல்ல வேண்டி இருக்கும். அந்த னேரத்தில் மூச்சுவிட முடியாத ஒரு முட்டடைப்பாக இருக்கும். பிறகு னச்சேத்திரங்஗ளும் ஒவ்வொன்றாக மறைய காரிருள் எங்஗ும் வந்நு சூழும். வானத்திற்கும் பூமிக்கும் எந்த வித்தியாசமும் தெரியாது. கீழ் மேல் தெரியாது. அப்போது மேல் சொன்ன மூச்சு திணறுதல் இன்னும் இன்னும் அதிகமாகித் தேகத்தில் ஒரு விறுவிறுப்பு தட்டும். அது எத்தகைய விறுவிறுப்பென்றால் தன் காலைத் தொட்டுப்பார்த்து, இது னம் கால்தானா என்று கஷ்டப்பட்டுக் கண்டு பிடிக்கவேண்டிய விறுவிறுப்பாய் இருக்கும். தேகாதியந்நம் சொரணையற்றுப் போகும். அது னேரம் தன் வீடு, மனைவி, மக்கள், சொத்து, சுதந்நிரம் எல்லாம் மறைந்நே போய்விடும். இந்த சென்னெறிக்குக் காலாகாலம் இருந்நவர்கள் தான், அது னேரம் னாம் அவர்கள் ஜீவனுக்குத் தருகின்ற ஜாடை சமிக்ஞையை அறிய முடியும். இங்஗ு காலமெல்லாம் குயுக்தியாக இருந்நுகொண்டு, இந்த சங்஗ாரம் ஆகட்டும்,

அப்புறம் அங்கே போய் இருந்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்நவர்களின் இருதயத்தில், ஒரு திரை வந்து னிற்கும். ஆகவே, அது னேரம் அவர்கள் ஜீவனுக்கு அத்தியாவசிய தேவையாய் இருக்கும் எம் சமிக்ஞை ஜாடையை அவர்களால் அறியமுடியாது. அங்கு அவர்கள் எண்ணம் தடுமாறி னிற்கும். முன்னமேயே பட்டயத்தால் வெட்டுப்பட்டுப் போகாமல் போனோமே என்ற னினைப்பு வரும். அது னேரம் அகோர, சகிக்கொணா அமளியாக இருக்கும். அப்போது வாதை பொறுக்க முடியவில்லை என்று வாய்விட்டுக் கத்தினாலும் கேட்பார் யார்? உன் செவி, கண், வாய் முதலிய அனைத்தும் உனக்கு எதிரியாய் னின்று சாக்ஷி கூறும். உன் குட்டு அவ்வளவும் வெளிச்சமாகி விடும். எம் சொத்தாகிய இவன் அப்போழுது மயங்கித் தவிப்பானே என்றுதான் சென்ற 40 வருட காலங்களாக னாம் பாடுபட்டது; இதற்காகவே இந்நத் தூலம் எடுத்து வந்நது.

முன்கூட்டியே னாம் சொல்ல வேண்டியதை உங்களுக்குச் சொல்லிவிட்டோம். மேலே குறித்துக் கூறிய இருள் சில னாளைக்கு அப்படியே தங்கும். அதனால் தேகமெல்லாம் வெளுத்துப் போகும். பிறகு காவணத்தில் ஓட்டைகள் தெரிவது போல் னச்சத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றாகத் தோன்றும். அதன் பிறகு சந்நிரன் ஒரு வெள்ளை தோசை போல வெளியாகும். கொஞ்சும் கொஞ்சுமாக அதன் பிரகாசம் வளர்ந்துவரும், சிலனாள் கழித்து சூரியன் தோன்றும். பூமி - மரம் - செடி - கொடிகள் தோன்றும். அதுகள் புது யவ்வனத்தோடு ஜீவிக்க ஆரம்பிக்கும். அதிலிருந்து மனிதனுடைய தேகம், இப்போது ஆயுசு போகிறபடி இல்லாது னீடிக்கும். அந்த இருள் வந்து கப்பிற்றே அது ஒரு னன்மைக்கே. மனுப் பூண்டுகள் இறந்நால் ஏற்பட்ட பிண னாற்றம், ஒன்றிரண்டு மிஞ்சி இருப்பதையும் அழித்துவிடாமல் அதை பூமியில் அப்படியே அந்த இருள் சுவர்ப்பண்ணும். ஒரு வெறியனைப் போலத் தள்ளாடி இந்த பூமி குடிலைப் பெயர்த்து எறியப்படும் என்ற வேத வசனம் சத்தியமாக னிகழ்ந்தே தீரப்போகிறது. பிறரை எவ்விதமேனும் வாட்டியாவது, தன்னது, தன்வரவு, தன் சவுகரியம், வேண்டுமென்று எண்ணுகிறானே - அது அடியோடே சர்வனாசமாகும் வரையிலும் அது னிகழும். ஒவ்வொரு சிறு ரோமக்காலும், யாதொரு களங்கமோ, மாசோ இல்லாமல் மாற்றப்பட்டு பரிசுத்தமாக்கப்படும். னிச்சயம் இது னடந்தே தீரும் என்பதற்கு இதோ னாமே சாக்ஷி.

193

உன் ஆத்துமா ஒரு மலை போன்றது. அதை இழுத்து உன் கையில் கொண்டு வந்து கொடுக்க யாராலாவது முடியுமா? முடியாது. அதை இழுக்கும் எந்நச் சங்கிலியும் அறுந்துவிடும். அப்படிப்பட்ட அந்த மலையை, ஒரு மசிரைப் போட்டு வெகு தந்திரமாக இழுத்துக் கொண்டு வந்து உன் கையில் தந்நதே மறுபிறப்பு.

ஒரு மெய்ஞ்ஞான புருஷரின் திருச்சன்னிதானமே பாவத்தைத் தணிக்கும் திருத்தலம் - பாவம் அடரவிடாது தகிக்கும் கோட்டை அரண் ஆகும்.

ஒரு தேவ புரிஷரை அடைந்து, அவர் மூலமாக ஜீவ னிலையாகிய தேவனிலையை, பிர்மனிலையை அறிந்நவன் எவனோ, அதாவது, மனுத்தோற்றத்தில் வைத்து தேவ ரகசியத்தை உணர்ந்து கொண்டவன் எவனோ, அவனையே அமரர் என்று எழுவகை தோற்றத்தில் முதலிடம் தந்து வகுத்துள்ளார்கள்.

உள்ளத்தில் மெய்யை வைத்து, இடைவிடாது அந்த மெய்யிலே வாசம் செய்பவர்களுக்கு திருவுளம் என்று பெயர்.

வாக்கியம் : உன்னிடத்திலுள்ள அறிவை அறியும் பெட்டகத்தை, வாக்குகொண்டு பேசி ஈய வந்நது வாக்கியம்.

ஆனந்நிப்பது :ஆசானைத் தனது மனம் கசிய துதிப்பது.

195

எல்லா வேதங்ஙளையும், எல்லாத் தவங்ஙளையும், எல்லா வேத மந்நிர ரூபிகளையும் தனது கையடக்கத்தில் வைத்திருக்கின்ற கல்வி என்னும் வெற்றி மாணிக்கத்தை உடையவனும், தனது அறிவாகாரத்தால் பிறரை அடக்கி ஆளுகிற துணிவு உடையவனும், உறக்க ஆசனத்தில் ஆண்மையுடையவனுமே அரசன். இந்த அரசனுடைய லட்சணத்தையே தமிழ் வேதத்தில் தூங்ஙாமை, கல்வி, துணிவுடைமை - இம்மூன்றும் னீங்ஙானிலம் ஆள்பவர்க்கு என்று பேசப்பெற்றிருக்கின்றது.

196

<u>செவிச்சுவை</u> ஜீவச் சுவை. <u>வாய்ச் சுவை</u> தூலச் சுவை. ஆசானுடைய முகத்தின் முன்பாக இருப்பதுவே <u>னிஷ்டை</u>. உன் உலகப் பற்றுதலெல்லாவற்றையும் திருப்பிப் பரத்தில் வைப்பது <u>பத்தியம்</u>.

கண்டசுத்தி : தான் கண்ட அற்புத காட்சிகளைப் பிறருக்குச் சொல்லி, தன்னைச் சுத்தீகரித்துக்கொள்வது.

197

எவன் ஒருவன் பேசும் போதும், அவனுக்குள்ளாவாக அசையும் உள் ஓசை எமக்குத் தெரியும். அந்த உள் ஓசை எம்செவி பட வைப்பது உனது கடமை. இறைவன் னமக்குத் தொண்டையைத் தந்நான். அதன் சப்தம் னாளுக்கு னாள் குறைந்நு கடைசியில் ஊமையாகிவிடும். தொனியால் வெற்றி கொள்ளும் காலம் வரும் போது தொனி இல்லாதவன் மீட்க்கப்படான். உனது னினைவு அல்லவா முத்தியடையப் போகிறது. னினைவு தொனியாக வராவிடில், அதன் செயல் எப்படித் தெரியும்?

198

எவருடைய னாவு சர்வகாலத்திலும், சர்வ உலகத்திலும் ஜெயிக்கிறதோ அவரே ராஜா. அவரே சாதிகளை ஜெயித்த மன்னர் - கல்வியை ஜெயித்த மன்னர். உலகத்தில் வலிவு அறிவு தானே? அந்த அறிவின் முடியில் ஏறி, ஜெயங்ஙொண்டவரே அரசர். அப்படி ஒரு அரசர் வந்நு, உன்னை அந்த அறிவுச்சிகர முகடேற்றி, தன்னைப்போல ஒரு கிரீடாதிபதியாக ஆக்கி வைத்திருந்நும், னீ அந்த ராஜ னிலையிலிருந்நு இறங்ஙி மாடு மேய்க்கப் போகிறாய். இது என்ன அனியாயம்?

199

இந்நத்தூலம் போகும் வரும். ஆனால் ஆயுளோ எப்போதும் இருப்பது. ஆயுள் என்ற தேகம் அழியப்படாதது, புராதனம் கண்டது, **எக்கோடி காலத்திற்கும் ஆகும்படியான உள்ளமே ஆயுள்.** (ஆய்+உள்) ஆயுள் என்றால் வயது என்பானே, அந்த அர்த்தத்தை இன்று முதல் தூக்கி எறி.

200

கடவுள் இல்லையென்கிறானே, அவனைப் பார்த்து நீ இப்ப என்னமோ சொன்னாயே, அந்த சப்தம் எங்கிருந்து வருதப்பா? உன் கடமாகிய உடலுக்கு உள் இருந்து தானே வருகிறது என்று அவனைக் கேட்டுப்பார். மேலும் கீழும் விழுப்பான். அந்த சப்தம் இந்தத் தூலமாகிய உடலில், எந்த எல்லையிலிருந்து உதித்து எழும்புகிறதோ அந்த திருஸ்தலம்தான் **கடவுள் இருக்கும் எல்லை** என்பது உலக மக்களுக்குத் தெரியாது.

201

எப்போதும் உன் தலையில் அவசியம் இரட்சிப்பு சீரா அணித்திருக்க வேண்டும். (தலைப்பாகை) நாம்தாண்டா உன் தலையில் ஏறி இருக்கிறோம் அதை நீ வைத்திருக்கும் போதுதான், உனக்கு எம் நினைவு சதா இருந்து கொண்டே இருக்கும். தீயசெயல்கள் செய்யாது இருப்பாய், தீயசெயல்களும் உன்னை அண்டாது நீ இரட்சிக்கப் பெறுவாய்.

202

இந்த எல்லையில் இருப்பவர்கள் என்ன நினைவோடு, எந்தத் தொழிலுக்காக குடியேறி இருக்க வேண்டும் என்று நீங்களே யோசித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு நாள் - அறுபது நாழிகை அதாவது 86,400 நொடியில் - அவத்தில் போன நொடிகள் எத்தனை? தவத்தில் போன நொடிகள் எத்தனை? என்று சதா சிந்தித்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும்.

203

உனக்கும் எமக்கும் இடையில் ஒரு தந்திக் கம்பி போட்டிருக்கிறது. அது எப்பவும் சுத்தத்திலேயே கிடக்கிறது. ஆனால் நீ வஞ்ஞகமாக எம்மிடத்தில் நடக்கும் போது - அந்த சுத்தத்தில் ஒரு நஞ்னு கலந்து அதுவே ஈட்டியாக மாறி நிற்கிறது.

நஞ்ஞாகத்தான் இருக்கட்டும் - எம் உத்திரவு பெற்று சாப்பிட்டுப்பார். அதன் தீமையின் கூர் இருக்கிறதா பார்க்கலாம்.

எம்மிடமிருந்து நீங்கள் ஒளிப்பதால்தான் எல்லாத் துகடமும் வருகிறது.

204

எமக்கு ரிஜிஸ்டர் பத்திரமெல்லாம் எம் எண்ணந்நான். ஆயிரம் பேர் எதிர்த்து நின்றாலும், எம் உயிரைக் கொடுத்தாவது நாம் நினைத்ததை நடத்தியே முடிப்போம். எம் அறிவு போகிற பாதைதான் எமக்குப் பாதை. எமக்கு மனம் என்பது இல்லை. எமது துளிர்கொண்டோடும் அறிவுக்கு அது அடித்தூணாக ஆகிவிட்டது.

205

எல்லாத் தௌலத்துக்களும் நிறைந்த வரவிற்கு ஒரு பாடு வேண்டாமா? சூதானமான, சூட்சுமமான, உபாயமான, மயனமான, தந்திரமான ஒரு பாடு இருக்கிறது. அதுதான் உன் ஆசானிடத்தில் ஒளிவு மறைவு இன்றி நடந்து கொள்வது. உன் மனத்தின் சொற்படி கேளாமல் ஆசான் பக்கம் நீ திரும்பி விட்டால், அவர்களே உனக்கு சகல வல்லபத்தையும் தருகின்றவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள்.

206

வேல் தாங்கி வந்த கடம்பவனக் காளையாகிய சுப்ரமண்யர், சபேசராகிய நடராஜப் பிரான், நீலமேக சியாமளராகிய கீதாசாரியர் ஆகிய மூவரும் ஒரே உருவத்தில் இங்கு வந்திராவிட்டால், இந்தக் கலியுகக் கடைசியில் இவ்வளவு பேரை நாம் இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தில் சேர்த்திருக்க முடியுமா? முடியாது.

207

பழத்தை எண்ணித்தானே காலமெல்லாம் நாம் ஒரு மரத்திற்குப் பாடுபடுகிறோம். அந்த மரம், தன் ரசத்தை வடிகட்டி வடிகட்டி, எசன்ஸ்சாய்த் திரட்டிக் கடைசியில் பழமாகத் தருகிறது. அதுபோலவே இந்த ஞானமும் தன்னுள்ளத்தில் தானே கனிந்து பழமாகிறதல்லாது பிறரால் உண்டாக்கப் பெறுவதல்ல.

208

எம்முடைய நாதவொலி, உன்னை நீ எட்ட முடியாத ஜீவ ஏற்றத்தில் ஏற்றுவிக்கிறது.

பன்னீர் தெளிச்ச போது முகத்தைக் காட்டாமல் ஒருவன் தன் முதுகைக் காட்டினான். "என்னடா இது?" என்று கேட்க, "எல்லாம் மேனிதானே" என்றான். இவ்வாறான யூகத்திற்கு நீ ஒருபோதும் இடம் தரக்கூடாது. விளங்கிற்றோ இல்லையோ, இங்கிருந்து வாங்கினதை அப்படியே விழுங்கிவிடு. சரிபார்த்துக் கொடுக்கிறவர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே நீ சரிபார்க்காதே. அதைச் சரிபார்க்க உனக்கு வயது இல்லை.

209

உன்னைக் கெடுக்க நிற்கிற திருடன் உன் மனம். அவன் உன் ஜீவனுக்கு ஹானி கொண்டு வந்து விடவே நிற்கிறான். அவனை நீ நம்பாதே என்கிறோம். ஏன்? **நாம் உன் ஜீவனாயிருக்கிறோம்**. அங்கு ரூஹூவுடைய ஜீவதேகத்தில் ஒன்றாக இருந்து பங்கு பிரிந்ததால் இங்கு சேர்ந்நோம். ஆனால் அது நினைப்பிலில்லை. தாயின் முலைப்பால் குடித்தது உனக்கு நினைப்பிருக்கிறதா? இல்லையே. ஆகவே அதற்கு முன் காலத்தில் நடந்தது எவ்வாறு நினைப்பிருக்கும்?

210

உனது மற்ற எல்லாத் திரைகளும், ஒரு வான் நாட்டரசரின் பார்வைபட்ட மாத்திரத்திலேயே கிழிந்துபோகும். ஆனால் பசுந்திரை மட்டும் கடைசி வரையில் கிழியாது. அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று நீ நினைப்பதுதான் பசுந்திரை. இன்னும் "அதை அப்படிச் செய்யாமல் இப்படிச் செய்யலாம்" என்று புத்தி சொல்லுவதுதான் அதன் வாடை. இதனால் அந்த பசுந்திரை மேல் ஒரு கருந்திரை வந்துவிடும். அதில் களிம்பு வேறே பூக்கும்.

நாம் உன் ஜீவனாகியிருக்கிறோம் என்று புகை நுழையாத எல்லையெல்லாம் போய்ப் புகுந்து பார்த்து வந்து சொல்லுகிறோம்.

மரத்தில் வைரம் ஏறியிருந்நால் உளு ஏறுவதில்லை. அதுபோல் நன்னம்பிக்கை வைப்பு மனப்பாடமாக வந்நால், அதுவே நாவிலும் - மனத்திலும் வைரமாக ஏறும். அந்த வைரம் ஏறிவிட்டால் உன் நாவில், மனத்தில் உளுவு வைக்காது.

212

னாம் உன் ஜீவனுக்குச் சகோதரன். னீ உன் ஜீவனை உன் வீட்டில் இருக்கும் ஒரு தகரக் குவளை அளவு கூட மதிக்கவில்லை. தகரக் குவளையை விளக்கித் துருப்பிடிக்காமல் எண்ணை போட்டாவது வைப்பாயல்லவா? ஆம். ஆனால் உன் ஜீவனை அந்த அளவில் கூட வைக்காமல், அதைத் துருப்பிடித்து க்ஷீணித்துப் போக விடவே கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறாய். ஆகவே னம் சட்டையின் கீழ் ஒதுங்கிக் கொள்ளுங்கோ என்கிறோம்.

னம் வசனங்களை - பாட்டுக்களை - வாய்விட்டு சத்தமிட்டுப் படித்தால் - பேசிக்கொண்டிருந்நால் - உங்கள் அசுத்த ஆவியெல்லாம் வெளியே போகும். சுத்த ஆவியெல்லாம் உள்ளே னுழையும்.

உள்ளம் உருகார்க்கு கள்ளங்கருகாது

ஞான வெள்ளம் பெருகாது என்பது வேத சட்டமல்லவா?

"ஓசை ஒலியெலாம் ஆனவரே"

(மெய்ப்பொருள் அடைக்கலப்பா)

213

உன் ஜீவன் பேரில் உனக்கு அன்பிருந்நால் அதற்கு அடையாளமிருக்கிறது. னாம் பேசும் போதெல்லாம் உனக்கு மயிர்க்கூச்செறிந்நு கண்ணீர் பெருகும்.

214

வேத னாதம் வந்நு உன்னிடத்தில் ஒட்டினால், அது உன்னை னாதனாக ஆக்கும்.

215

தேவ கன்னியைத் திருமணம் முடித்துவிட்டு அதை வைத்து ஆளத் தெரியவில்லையே?

உனக்குத் தந்நது உன் ஜீவனை இடிந்நு போகாமல் கார்க்கும் இடியாத ஏழடுக்கு மாளிகை.

னாம் உபதேசம் வாங்கிய கடனை எப்படி கட்டினோம் பார். எச்சில் துப்பிவிட்டு வர வெளிவருவோமே அதே எண்ணம்தான். னாம் அனைத்தையும் துறந்நுவிட்டு எம் ஐயனுடன் புறப்பட்ட அன்று இருந்நது.

216

இவன் அறிவு கழுதை அறிவாக இருக்குது. அதைக் குதிரையாக ஆக்கி, பிறகே உமாபட்சியாக ஆக்க வேண்டும். ஒரு உமாப்பட்சியின் னேர் முகத்தில் இருந்நால் அது வெகு சுலபத்தில் தன்னைப் போல் உமாபட்சியாக ஆக்கிவிடும்.

217

னமது மான்மியத்தை ஒருவன் ஒருமுறை படிக்கக் கேட்டாலும், அதில் ஒரு வரியாவது படிச்சுப் பாராயணம் பண்ணணும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு வரணும் என்ற னினைப்போடே ஒவ்வொரு சொல்லையும் வைக்கிறோம்.

218

எல்லோருடைய அகப்புறக் கருவிகளும் ஒன்று போல இருக்கின்றன. அவற்றை னாம்

எதில் பழக்குகிறோமோ அதிலேயே அவை பழகிக் கொள்கின்றன. பிரம்ம வித்தையைப் பழகத் தந்த அவை, எதைத்தான் பழகிக்கொள்ளாது.

அந்நரத்தில் சாவி வைத்து, அந்த எந்திர வீட்டின் பூட்டினை உடைத்து, மந்திர ரூபியை வெளியாக்குகிற ஒருவர் உன்னைப் போல் தூலத்தில் வரவேண்டும்.

219

உன் ஆத்தாள் உன்னைப் பெற்ற போது பட்ட துயரம், அவள் னெளிந்த னெளிச்சல், உனக்குச் சொன்னால் தெரியுமா? தெரியாது. அந்த - அறுக்கப்பெறாத - தொப்புள் கொடி மீது என்றென்றைக்கும் னினைப்புடன் இருந்நால் னீ மீளுவாய். உன்னைப் பெற்றவள் இதைச் சொல்கிறாள்.

220

தூங்நி எழுந்நால் னவத்துவாரங்நளை சுத்தீகரிக்க வேண்டும். இந்நப் பரிசுத்தம் உனக்கு ஜீவ வலிமையையும், அறிவு ஏற்றத்தையும் தரும். இவ்வாறு தன் மனத்திற்கு ஏற்ற சுத்தம் ஆகிவிட்டது என்று தெரிந்த பிற்பாடே ஆலயத்திற்கு இங்நு வரவேண்டும்.

221

னாம் உங்நளுக்குத் தந்நுள்ள தீர்க்க தெரிசன வசனங்நளை மடமடவென்று வாயில் மட்டும் சொல்லாமல், அவற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும் னிறுத்தி, னிலைத்துச் சொல்ல வேண்டும். அணு அணுவாகப் படிபடியாகப் பிரித்து னினைக்க வேண்டும்.

222

சாவுடைய தலம்

ஒரு வானனாட்டு வித்தையானது மக்களுடைய இதயத்தினிடத்தே பதிக்கப் பெற்று இருக்கிறது. இந்த வானனாட்டு வித்தையை உலக பவக்குவியல் "சாவு" என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அதுவோ சகலத்தையும் செய்கிற வித்தாதி வித்து. சர்வத்தையும் உண்டு பண்ணும் ஆதி மூல வஸ்த்து வித்து. எல்லாவற்றையும் ஆக்கவும், அழிக்கவும் செய்கிறது. ஆனால் மனிதச் செயலில் வைத்துச் சாவுடைய தலமாக இருப்பது, முத்தர்களுக்கு யோகஸ்தலமாக இருக்கிறது. சாவுடைய தலத்திலே னின்று மூச்சு வெளியே வராமல் உள்ளேயே இழுத்து பூரித்துக் கொள்வதுதான் யோகம். ஆனால் உலகத்தவர்கள் மூச்சைப் பிடித்துத் திக்குமுக்கு ஆடுவதை யோகம் என்கிறார்கள். குதிரையை லகான் பிடித்து இழுத்தால் னிற்கும். அதற்குப் பதிலாக பின் காலைப் பிடித்து இழுத்தால் எட்டி உதைத்துப் பகடு போகும். அதுபோல் இவன் மூச்சடக்கி அதன் இன்பத்தை அனுபவிக்க அதனுடைய லகானைப் பிடிக்காமல், பின் காலைப் பிடிக்கிறான். ஆகையால் அதன் இன்பத்தை அனுபவிக்காமல் துன்பமாக ஆக்கிக் கொள்கிறான். இவ்வாறு துன்பம் கொடுக்காமல் அதை இன்பத்தில் திருப்ப, ஒரு தெய்வீக வான னாட்டு லகான் னாம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டு வேண்டுமானாலும் அதில் இருந்து அனுபவிக்கலாம்.

223

இந்த மெய்வழியைத் தன்னது என்று னினைத்தவுடன் உன் குணம், பேச்சு, செயல்,

இச்சை, திடம் எல்லாம் மாறி தேவ ரூபத்தை எடுக்க ஆரம்பிக்கிறது.

இந்த மெய்யைக் கீர்த்தித்தால் - உன் அறிவுக்கிளை வெடிக்கும்.

224

னம் பிள்ளைகளுக்கு என ஒரு புத்திமதி சொல்லப் போகிறோம். ஒரு பெருனிதி உண்டாவதற்கு அது அடி முளையாயிருக்கும். உன் தூலத்திற்கும் உன் ஜீவான்மாவிற்கும் னேர் வழிக்கும் அடித்தலமானதாக இருக்கும்.

இரவில் பிற்கூறாகிய பகுதியில் சுத்தவான்களுக்கும், சுத்தவான்களாக ஆக னினைப்பவர்களுக்குமென கைலாயத்தினுடைய வாடைத் திமிரொன்று இறைவனால் இறக்கப் பெற்று - அது இந்நப் பூமியெங்ஙும் குபுகுபுவென்று பரவுகிறது. அது அதிகாலை 3 மணியலிருந்து லேசுலேசாக வீச ஆரம்பித்து வந்து 5 மணிக்கு மேல் அதிகமாக வர்ஷிக்கிறது. அந்நக் கயிலாய வாடையை னீ உன் கண், காது, மூக்கு இவற்றிலெல்லாம் படிய வைத்துக் கொண்டால், அது உன் மூளை மண்டலத்தில் ஏறி அறிவை வளர்க்கிறது. இம்மாதிரி தினம் தினம் பூமிக்கு இறைவனால் இறக்கப் பெறுகின்ற ஒரு பெருனிதி மக்களுக்கெனவே இறக்கப் பெறுகின்ற ஒரு பெருனிதி உபயோகிக்கப்படாமல் வீணாகிவிடக்கூடாது.

225

னூறு வருட தெர்மாஸ் பிளாஸ்கு :

னீ சூடு ஆறாத தெர்மாஸ் பிளாஸ்கு (Thermos flask) - னாறு வருஷங்ஙளுக்குச் சூடுடன் இருக்கும் தெர்மாஸ் பிளாஸ்க் ஒன்று கொண்டு வந்நாய். அது ஏன் இன்னும் சூடாக இருக்கிறது என்று னினைப்பவனைப் போல ஒவ்வொரு விறகாக வெளியில் எடுத்து வைத்துத் தண்ணீர் கொட்டி, சேற்றைப் போட்டு, அதைப் பிய்ச்சுப் பிய்ச்சு எறிந்து வருகிற உனக்கே, சூடு ஆறாமல் னூறு வருஷம் உள்ளுக்குள்ளாகவேயிருந்து சூடு தரும் அந்த தெர்மாஸ் பிளாஸ்க்குக்கு எது வேண்டுமானாலும் செய்ய வேண்டுமன்றோ? உன்னுடன் பேசும் அடுப்பு - வைகிற அடுப்பு - கோபிக்கும் அடுப்பு - துடிதுடித்து வருகிற அடுப்பு - உன் ஜீவனே உருவெடுத்து வந்த அடுப்பு - அந்த அடுப்பு இப்போ இந்நா இங்ஙே ரூபத்தில் வந்நிருக்கிறது.

226

யோகம் : எமது வழிபாட்டில் னீ னடப்பதுதான் யோகம். னிஷ்டைக்கு மூலம் குருவுரு. உன் குருபிரானை சூட்சுமத்தில் னீ னினைக்க முடியாது. ஆகையால் அவர்கள் தூலத்திருமேனியிலேயே எண்ணம் வைத்து - அவர்கள் தூலத்திருமேனியையே உன் தியான மூலமாக வைத்துக் கொள். அந்நத் தூலம், அசூசியாகிய உன் னினைவாகிய அகப்பை புழங்ஙுவதற்கு என்று, அவர்கள் வேணுமென்று ஏந்தி வந்த பானை. அந்நப் பானையில் உன் னினைவாகிய அகப்பையைப் புழங்ஙும் போது, அதன் மலக் குற்றங்ஙள் அனைத்தும் சங்ஙரிக்கப் பெற்று, பரிசுத்தமடைந்து அந்த னினைவு ரட்சிக்கப் பெறுகிறது.

இன்னும் அவர்களது வார்த்தை தாரகா மந்நிரம். அந்த தாரகா மந்நிரத்தைச் சிந்நிக்கச் சிந்நிக்க, உனது உள்ளம் வலுவடைந்து யவ்வனம் பெற்று அகண்டாகாரமாக ஆகுகிறது. சகல தரித்திரியக் குற்றங்ஙளும் னீங்ஙி சிக்கல் இல்லாத உண்மைத் தெளிவில் ஏறுகிறது. எல்லாவித ஐஸ்வர்யங்ஙளும் பூத்து னிற்கிறது.

227

மாட்டின் மலத்தைக் கையிலெடுத்து வீட்டைச் சுத்தம் செய்கிறோம். மனித மலமோ அசூசை. உயர்ந்த னறுமண உணவு அருந்நும் இவனுக்கு இப்படி னாற்றமடித்தும், மட்டமான உணவை உண்ணும் ஆடுமாடுகளுக்கு னாற்றமில்லாமலும் இருக்கிறதே.

கட்டுப்படும் ஸ்தானத்தில் சுவாசம் கட்டுப்படுமேயானால், அந்ந னாற்றத்தை அறவே சுட்டெரித்து இல்லாமலேயே ஆக்கிவிடலாம்.

அறுசுவையானது மயனரூபமான ஆவியாக இருக்கிறது. மூச்சு லயமாகும் மனோலய சூக்கும வல்லபமானது அதற்கு அரசனாகி அதைச் சுட்டெரித்து விடுகிறது.

228

இவன் அறிவின் வழி சாயாது, இவனாகவல்லவா அழிவைத் தேடிக் கொள்கிறான்.

பாய்மன வீட்டில் பேய் குடி இருப்பதால்தான் இவன் அறிவு அடிமையாக இருக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கோ தங்கள் னினைவே விளைந்து பழுப்பேறி னாத ஒலியாக மாறிவிடுகிறது. அவர்களுக்கு உலகம் ஒரு தூசியாகத் தெரியும். னினைவு என்பது கிடையாது - பிரம்மமாகவே மாறிவிடுகிறது. அவர்கள் னாத அறிவைத்தான் "வ்ஹி", "அசரீரி வாக்கு" என்று கூறப்படுகிறது.

னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாதிருப்பவருக்குத் தெரியும் - அதிலும் ஐந்நு னடை உண்டு.

சாயுங்காலம் இருள் வருமே என்று விளக்கேற்றத் தெரிந்த மனிதனுக்குச் சாகுங்காலம் வருமே அப்போது ஒரு துணை வேண்டுமே என்று ஏன் தெரியவில்லை.

" வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து னின்றாயானால்" என்பதற்கு - "ஆசானை வெறுக்காமல் - உன் மனத்தை வெறுத்து னின்றாயானால்" என்று அர்த்தம்.

229

இப்பொழுதே பழகிக்கொள். னேரமில்லை, காலமில்லை வேறு பழகிக் கொள்ளுவதற்கு. அந்த சமயத்தில் வெட்டொன்று துண்டு இரண்டுதான். எம்முடைய கைக்குள் அடங்கிக்கொள். எம்முடைய கையில் அகப்பட்டுக்கொள், வந்நு சேர்ந்நுகொள். இப்போதே பழகிக்கொள். அந்நச் சமயத்தில் பழகிக் கொள்ளலாம் என்று னினைக்காதே.

ஒரு சிறிய தகட்டை ஒருவன் தட்டுகிறான். இது என்ன பிரமாதம்? னானும் சுலபமாகச் செய்யலாம் என்று னீ னினைப்பாய். னீ தட்டினால், உன் னகமும் விரலும் தான் னைந்நு போகும். அவன் னகத்தில் படாமல் தட்டுகிறான். ஏன்? பழக்கம்.

230

உன்னுடைய எண்ணம் எம்முடைய எண்ணத்தோடு ஒட்ட வேண்டும். னாம் தான் உனக்கு பெண்சாதி, பணம், சொத்து சகலமும். ஞானத்துக்கல்ல - அடுத்த யுகத்துக்கு வித்து சேர்க்கவே வந்நோம்.

231

அடுப்பில் துடுப்பு வெந்நு போகுமென்று அதற்காக கையை விடுவதைப் போல, உலக வாழ்வைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஜீவனைப் பறிகொடுக்கிறார்கள்.

232

சகோரப் பட்சி மண்ணை வந்து மிதிப்பதில்லை. மண்ணில் படிந்த எதையும் உணவாக ஏற்பதில்லை. மதி ஒளி ஒன்றே அதற்கு உணவு. ஆகவே மதி மறைந்திருக்கும் போது அது உணவற்றிருக்கும்.

னல்ல சாதகன் கடவுளிடத்திலிருந்து வரும் பேரானந்நத்தைப் புசிக்கிறான். அது வராத வேளைகளில் அற்ப உலக இன்பத்தைக் கண்ணெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. னெடுனாள் காத்திருந்து, வரும் பேரானந்நத்தையே தனக்குச் சொந்நமாக்குகிறான்.

233

உன்னுடைய கருவிகளில் எது எம்முடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்நது? உன் னினைவு - அது தூங்காது.

சோத்துக்குள் முழுதும் கையை விட்டுக் கொண்டால் சாப்பிட்டதற்கு அர்த்தமாகுமா? அதைப் போல எம்மோடு கூடவே இருந்நாலும் - உன் னினைவு சாப்பிடுகிறதா என்பதுதான் கேள்வி.

234

கிள்னாமம்

னம்முடைய சபைத் தேவமக்கள் தன் உயிரைத் தான்கண்ட முத்திக்குரிய மக்களல்லவா? இப்ப "உயிரைக் காண்கிறதா" அப்படிங்கிற உலகத்திலே னாம் இருக்கிறோம். அப்ப மனு உலகமாயில்லை இது. இறைவன் மனுவை உயிரைப் பார்ப்பதற்கே படைத்தான் என்று பிரத்தியட்சத்தில் முன்னிலையிலிருக்க - சாட்சி செயலோடேயிருக்க - ஜீவனைக் காண்கிறது என்பது அவர்களுக்கு எவ்வளவு வியப்பாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு வியப்பாக அவர்களைப் பார்க்கும் போது னமக்கு இருக்கிறது அல்லவா?

அப்படி வந்நுவிட்ட காலத்திலே - னம் அனந்நர் குலத்திற்கென்று ஒரு அடையாளம் வேணுமே என்று முன்ன காலத்திலேயே எம் னினைவிலே வந்நது. னம்முடைய ஜீவ உலகம் இருக்கிறதே - அழியாத னாடு - அந்ந னாட்டிலே இந்ந னம் கிள்னாமம் - அகமியச் சிறப்பாகிய ஒரு ஜீவ சிரசடையாளம் - இது இன்றைக்கு வெளியானது அல்ல. னம் குல மக்களுக்கு இந்நத் தனித்த அடையாளம் இருக்க வேணும் என்று எம் னினைவுக்குள்ளே முன்ன னாளிலேயே இருந்நிச்சு; அதற்கான தவம் எல்லாம் னடந்நிச்சு. ஆனால் அதை வெளிமுகத்திலே கொண்டு வருவதற்கு எமக்கு அப்போது சக்தியில்லை - பிள்ளைகள் கொஞ்ஞமாக, ஒரு சொற்ப ஆயிரக்கணக்காகவே இருந்நார்கள். ஆகவே முதற்கட்டமாக, னம் சபைக்கரசராக ஒரு தூலத்தை வைத்திருக்கிறோமே - அவருடைய சிரசிலே திருவிழாக் காலங்ஙளில் மட்டும், இந்நக் கிள்னாம அடையாளச் சின்னத்தை ஏற்றினோம் அப்படி ஏற்றின அடையாளம்தான் இந்நக் கிள்னாம அடையாளம் - இதை இன்றைக்குத் தான் ஏத்தினது அல்ல!

கிள்னாமம் னம் தேவகுல மக்கள் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கப் பெற்றுள்ள ஒரு அகமுக அடையாளம் அல்லவா! அந்ந அடையாளத்தை னம் அனந்நர் குலம் இவ்வளவு பெருக்கமாக ஆனதற்கும் பிற்பாடு, "இனிமேல் அப்படி ஒளிஞ்ஞிக்கிட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. பகிரங்ஙமாக வெளிமுகத்திலே இதை ஏற்படுத்தித் தான் ஆகணும்" என்று வெளியாக்குவதற்கு இவ்வளவு னாள் ஆச்சுது. இங்ஙே இதை னாம் செய்து

வைத்திருக்கிறோம். இதோ பார்த்தீர்களா இந்நத் தேவ அடையாளம்! (சபையோருக்குக் கிள்னாமம் பார்க்கும்படியாகக் காட்டப்பெற்றது)

எல்லா மதங்களுக்கும் ஒரு அடையாளம் இருக்குதல்லவா? இப்போது இதெல்லாம் வெறும் பொட்டை அடையாளமாப் போச்சுது. - செயலில்லை. ஆனால் னம்முடைய (மததினுடைய) அடையாளம் - இந்நக் கிள்னாமம் - செயலுடையதல்லவா? இந்ந அடையாளம் ஏதோ கண்ணே பின்னேன்னு போய்விடக்கூடாதேயென்று, இந்ந அடையாளத்தை னம் குல மக்களின் சிரசில் வைத்து இருத்திப் போடவேணுமென்று எண்ணி, னாம் இதைச் செய்து இப்போது வெளியாக்கிவிட்டோம். முதலிலே னம் சபைக்கரசருக்கு இதைச் சூட்டப் போகிறோம். இது முன்னே எம் எண்ணத்தில் இருந்ந இது, இப்ப னம் குலமக்கள் எல்லோருக்குமாக னாம் செய்து னடைமுறையில் வருகிறது.

ஆதிகாலத்திலே மகான்ஙள், பாரவான்ஙளென்று எத்தனையோ பேர்கள் வந்நார்களல்லவா? அவர்களிலே சயிந்நிர முனிவர் என்று சொல்லப் பெற்ற ஒருவர் வந்நிருந்நார்கள். அவர்களுடைய தீர்க்க தெரிசனப் பாடல் தஞ்ஞாவூர் கோயில் கோபுரக் கல்லிலே பதித்திருக்கிறார்கள். னாம் அதை ஒரு முறை போய்ப் பார்த்து வந்நோம். அவர்களுடைய பாடலில் ஆதியிலேயிருந்நு காலக் கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய கணக்கு சொன்னாக்கா கீசரி மேசரியா இருக்கும் - அப்படிச் சொன்னால் படாது என்று ராஜாஙக் கணக்குச் சொல்றாஙக. இன்னின்ன காலத்தில் இன்னார் இத்தனை வருஷஙள் ஆளுவார்கள், அதற்குப் பின்னாலே இன்னார் வருவார்கள்; அவர்கள் இத்தனை வருஷஙள் ஆளுவார்கள். இப்படி ஆண்டு, கடைசியிலே னீதன் என்றும் விஜயன் என்றும் வந்நு அரசாளுவார்கள். அந்நக் காலத்திலே ஒரு பத்துப் பனிரெண்டாவது வருஷத்திலே - இந்நக் கிள்னாமக்காரர்கள் வருவார்கள் என்று சொல்வதாயிருந்நால் - இது னாம் னினைச்சுச் செய்ததா? இல்லை!

மதுரைப் பழஞ்ஞாலையை லட்சக்கணக்காய்ச் செலவு பண்ணி அஙகேயே குடியிருக்கத்தானே அந்நப் பொன்னரஙக தேவாலயம் கட்டியிருப்போம். கிரயத்திற்கு விற்கிறதற்கா? அல்லது வாடகைக்கு விடுகிறதற்கா கட்டியிருப்போம் - இல்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே கவர்மெண்ட் அந்நப் பழஞ்ஞாலையைக் கேட்டாஙக. "ராணி குடுத்த வாக்குறுதி இருக்கு - அந்நப் பிரகாரம் னீஙகள் இதைக் கேட்கிறதற்கு ரைட் இல்லை" என்று வைஸ்ராய் வேவலிடம் சொன்னோம். அவர், "வாஸ்த்தவம் தான், னீஙக அதை அப்படியே வச்சுக்குஙக - ஆனாலும் இப்போது எனக்குச் சந்நர்ப்பம் யுத்தகால னெருக்கடியா இருக்கிறதினாலே இப்ப அவசியமா வேணும்" எனக் கேட்டதோடு "உஙகளைத் தயவாக் கேட்டுக்கிறேன்" என்றும் ஒரு வார்த்தை சேர்த்துக் கேட்க, ஒரு அரசை எதிர்த்து னாம் இருக்கிறதுன்னு னாம் னினைக்கவாவது முடியுமா? முடியாது. ம்.. னம் வயசுக்குள்ளாற ஒரு கட்டிடம் இதுதான் கதி என்று கட்டினோம். அதற்கும் இப்படிக் காலம் வந்நிருச்சு - னமக்குத் தானா இப்படி வரணும் என்று எமக்கு ரொம்பத் துக்கமாய்ப் போச்சுது. எப்போதும் னமக்கு அது சாசுவதமாய் இருக்கும் - னம் குல எல்லா மக்களுக்கும் இதே போதும் என்று ஆலயத்தை எப்படியெல்லாம் னாம் னெனச்சுக் கட்டியிருப்போம்? அது இப்படி தள்ளாத விருந்நா வந்நு மாட்டிக்கிட்டாக்க, அதும் அரசாஙகம் மூலமாக - அப்புறம் விட்டுவிட்டோம்! சரி எடுத்துக்கிட்டு போய்யா என்று சொல்லிப்போட்டு கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்நால், எமக்கு ஒன்றும் கண் தெரியாதவன் போல் இருந்நுச்சுது. அவ்வளவு

கவலையோடு வந்நோம். வந்து இன்ன இடத்திலேதான் போகிறோமென்று இல்லை. எத்தனையோ பேர் எத்தனையோ இடத்தைக் காட்டினார்கள். ஓடி ஓடிப் பார்க்கிறது - எம் மனசுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இப்படியே தேடிக்கிட்டே வந்து சும்மா குறுக்கடியா உட்கார்ந்நது போலதான் இங்ங வந்து உட்கார்ந்நோம். இங்கே னீ உட்கார்ந்நிருக்கிற பக்கத்திலே வெறும் முள்ளுச் செடிகளாகத்தான் இருக்கும். எங்கே பார்த்தாலும் னல்ல மரம் ஒண்ணு கூட இருக்காது. வேப்ப மரமெல்லாம் இங்கே னாம் வந்து பிறகு வைத்து உண்டாக்கினது. இங்கே முளைக்கிறது வேலான், வெடத்தலான், இண்டு, அழிஞ்ஞி இன்னும் காசான், விராலி இதுதான் முளைக்கும். இது தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்காது. அப்புறம் இங்கே வந்து உட்கார்ந்நதையும் இனிமேல் வேறே எழுந்நிரிச்சுப் போகிறதுக்கும், அதாவது எழுந்நிரிக்க முடியாதவனுக்கு - தள்ளாதவனுக்கு எப்படி இருக்கும்? அந்த மாதிரியான எண்ணம் வந்நிருச்சுது - இனி எங்கே போய்த் தேடறது போ. அப்படீன்னு, என்னெமோ இங்கேயே ஒரு குச்சு கட்டிகிட்டு இருப்போமென்று சொல்லி முதலில் ஒரு குச்சைக் கட்டினோம் குச்சைக் கட்டினதும் இது ஸ்தாபரமா போச்சுன்னு வச்சுக்க. இனிமேல் னாம் இதை விட்டு எழுந்நிரிக்க முடியாது. ஏன்? - சம்மணம் அகண்டு போயிருச்சுது. அகண்டு முளை அடிச்சாச்சுது. இனிமேல் இதைவிட்டு எழுந்நிரிக்க முடியாது.

இது இப்படியிருக்க பிரம்மதியூஸ் பவுண்டு என்று சொல்லி ஒரு னூல் வந்நது - ஒரு கிரந்நம். இத்தாலி தேசத்திலிருந்து - அந்த இங்கிலீஷ் னாட்டிலிருந்து வந்நது. அந்த பிரம்மதியூஸ் பவுண்டைப் பார்த்தா அதிலே எம் சரித்திரம் எழுதி இருக்கிறது. எப்படி? ஒரு மெய்ஞ்ஞானியாலே எழுதப்பெற்று அதிலே னாம் வந்த வழியும், அதை கவர்மெண்டுக்குக் கொடுத்ததும், கொடுத்துப் போட்டு னாம் வர்றபோது - வந்த பாதை இருக்குமே - அந்நப் பாதையைச் சொல்லி பாதையிலே முக்கியமான ஒரு சம்பவம் னடந்நது. அதை அப்படியே எடுத்துக் காட்டியிருக்கு. இங்ங வந்து ஊறல் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஊறல்மலை, பக்கத்திலே இருக்கிறது. இதற்குப் பெயர் ஊறல்மலைக் கிராமம் அதாவது ஊரப்பட்டிக் கிராமம். இது னம்முடைய ஊர். னாம் இப்ப குடியிருக்கிற ஊர். அந்த ஊரல்மலைக்காடு இருக்குமே அந்நக் காட்டிலிருந்து வடிகிற தண்ணீரானது அவுங்க குளத்திலே வந்து விழும். அவர்கள் அந்த ஜலத்திலே இருப்பார்கள். அதிலே பேர்பகுதி வயல்கள் இருக்கும். இப்படியெல்லாம் குறிகாட்டி அந்நக் காலத்து கிரந்நத்திலே அந்த பாஷையிலே எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. அதை டிரான்சிலேட் செய்து பார்க்கிறபோது, பேர் பொன்னரங்கம் என்று வருது.

சபையோர் : (ஆங்கிலத்தில்) "Golden Temple" என்று சொல்ல, ஆமாம். மண்ணாலே குடிசை கட்டிக்கொண்டு அங்கே அவர்கள் இருப்பார்கள் என்று இந்த வரிசைப்பாடெல்லாம் சொல்லுகிறது. இப்படிப் போல எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான தீர்க்க தரிசனங்களெல்லாம் இருக்கிறது. அதல்லாதபடிக்கு, காலக் கணக்கிட்டு இந்நக் கிள்னாமத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார். அவர்கள் காலமானது இப்படி வரும் என்றும், அவர்கள் மனுக்களை தேவர்களாக மாற்றுவார்கள் என்றும், முடிவில்லாத காலம் அது இருக்கும் என்றும் சொல்லுகிறார். மேலும், வடலூர் வள்ளற்பிரானுடைய உண்மைப் பத்திரிக்கை என்று ஒன்று கையெழுத்துக் கொடுத்திருக்காங்க. அதுக்கு மட்டும் தான், வேறெ எதுக்கும் இல்லை. அதிலேயும் மின்னிக் காட்டுகிறார்கள். அதிலே என்ன சொல்றாங்க "சாலைக்கு ஆண்டவர்கள் வருவார்கள்" என்கிறார்கள். எம்பேரு அதுவா? ஒன்றோடொன்று அடித்துக் கொண்டு அடிதடி கேசுகளாகி கவர்மெண்டு கூப்பிட்டு எம் தலையிலே கட்டினது. எம்மைக்

கட்டாயம் வற்புறுத்தி முதன்முதலில் இந்த ரிவால்வருக்கு கலெக்டர் போடச்சொன்னார், போட்டோம் அந்நக் கையெழுத்தை! மார்க்க னாதர் என்ற னாமம் இருக்க, அதற்கும் முதலில் எம் தாய் தந்நையர் வைத்த "காதர் பாச்சா" என்ற னாமம் இருக்க, பின்னாலே னாம் "ஆண்டவர்கள்" என்ற னாமத்தின் மேலே ஏறி வருவோம் என்று இருக்கிறதை - இதெல்லாம் எப்படிக் கண்டார்கள்? அது எந்நக் காலம்? இந்நக் காலமா? காலங்நடந்த காலம். அப்போது அந்த அடையாளம் அவர்கள் சொல்லியிருக்காங்ந. இப்போ படிக்கப் போறாங்ந கேட்பீர்கள். இப்போ னாம் னெசமா இந்நக் கிள்னாம அடையாளத்தை தெளிவாக்கப் போகிறோம். (தீர்க்க தரிசனப் பாடலை மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நரும் மெய்வழி சந்நிரோதய அனந்நரும் பாடுகிறார்கள்). ஜகத சற்குணாலங்ஙிர்த சயிந்நிர மகா முனிவர் அவர்களின் தீர்க்க தரிசனம் :

"அன்னாளில் சயிந்நிரனும் அறைந்த வாக்கு

ஆனதுவா பரயுகந்நா னான பின்பு

கண்ணான கலியுகந்நான் பிறக்குமப்பா"

ஆண்டவர்கள் : கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் அல்லவா. அப்போ இந்த யுகத்துக்கும் மேலே, முன்னாலே - அந்த துவாபரயுகத்தினுடைய கடைசியிலே,

"கண்ணான கலியுகந்நான் பிறக்குமப்பா

கர்த்தாக்கள் ஆண்டு வரும் விபரம் சொல்வேன்"

அப்போ கலியுகம் பிறக்கப் போவது முன்னாலே தெரியுது. அப்படி தெரிஞ்சு சொல்றவங்களா அவர்கள் இருந்நார்கள் என்றால் அவர்கள் யாரு?

அனந்நர்கள்: தெரிஞ்ஞுதான் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆண்டவர்கள் : அப்போ கலியுகம் பிறக்கலை. ஆமாம். கலியுகம் என்று ஒரு யுகம் பிறக்கப் போகிறது அப்படீன்னு அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த தவச் செருக்கிலே பார்த்து திட்டமாகச் சொல்றதுதானே!

அனந்நர்கள்: ஆமாம்.

"முன்னாளே காளேயுத்தி சித்திரையில்

முதல்வெள்ளி னவமியொடு மூலன்னாளில்"

ஆண்டவர்கள் : னாள்,னாழிகை, திதி முதற்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் - இன்ன டைம்ல அது பிறந்நதுன்னு

"இன்னாளே கலி பிறந்த தேதிக்கும் மேல்

இவ்வுலகில் வருமியல்பு இயம்புவேனே

இயம்புவேன் கலியுகமாம் வருஷந்நன்னில்

இதமுடனே பரீச்சித்து ஐனுறாள்வான்"

ஆண்டவர்கள் : கலியுகத்திலே முதல் அரசாட்சி பரீச்சித்து மகராஜன்- அதாவது பஞ்ஞ

பாண்டவர்களுடைய பேரன். அது ஐனூறு வருடம். னானூத்தி தொண்ணூத்தி அஞ்சுன்னு சொல்லவில்லை, சரியா ஐனூறு என்றார்கள்.

"செயலான ஜெனமேஜெயன் முன்னூறாள்வான்

ஜெகம் புகழும் னரேந்நிரனும் இரண்டில் முன்னூறு"

ஆண்டவர்கள் : அப்போ இரண்டில் முன்னூர்ன்னா இருனூற்றி தொண்ணூத்தி எட்டு - முன்னூறு வருடத்திற்கு இரண்டு வருஷம் கம்மி. இருனூற்றி தொண்ணூத்தி எட்டு வருஷம் அவன் ஆளுவான். ஏன் ஒரு ஆறு மாசம் ஒரு வருஷம் முன்னே பின்னே இருக்கட்டுமே.

அனந்நர்கள்: சொல்ல முடியாது. அதெப்படி வராததைச் சொல்லுவார்கள்.

"புயவலிமைச் சலந்நிரன் தொண்ணூற்றி ஆறு

புகழ் விக்ர மாதித்தன் இரண்டாயிரம்

அயல் சாதி ஆரியர்க்கும் பிறந்நசாலி

அறுனூற்றில் பாதிகுறை எண்பதாள்வான்"

ஆண்டவர்கள் : (ம்) வருடக்கணக்குகளைப் பாருங்ஙளேன்.

"ஆள்கைதனில் போஜனுமே ஐனூறாள்வான்

அப்பாச்சி அறுனூற்றித் தொண்ணூற் றாறு

வாழ்வாரே கர்த்தாக்கள் எண்பத்தைந்நு

வலுவான மலுக்கனுமே தொண்ணூற்றைந்நாம்"

ஆண்டவர்கள் : மலுக்கன்னா யார் - துலுக்கராஜா.

"ஆள்வாள்விக் டோரியாப் பெண் அறுவதாண்டு"

ஆண்டவர்கள் : பெண்ணரசாட்சி அறுபது வருஷம் ஆளுவாள்.

"ஆனதந்நிர வெள்ளையரும் னாற்பதாண்டு"

ஆண்டவர்கள் : அவுங்ங ஜாதியிலே வந்ந வெள்ளையர்கள் னாற்பதாண்டு. இதெல்லாம் னீங்ங கணக்குப் பார்த்துக்க வேண்டியதுதான். அது சரி சரியில்லை என்று எமக்குத் தெரியாது. அதெல்லாம் உங்ஙளுக்குத் தெரியும்.

"தாழ்வார்கள் அகண்டுவிரிந் நிடும்பிலேறி

யதனாலே தோல்வியுற்றுப் போவார் னீதி

னீதனென்றும் விசயனென்றும் அரசுதோண்டி

னிச்சயமாய் பனிரெண்டு னாளே ஆள்வான்

வாதமுடன் சாதிமதச் சண்டையாலே

வகுப்புடனே ராஜாங்ங மாகா னாளில்

வேதமிகு மேற்றிசைக் கிள்னாமக்காரர்"

ஆண்டவர்கள் : இப்போ ராஜாங்கம் இல்லையே. அதையே சாதிமதச் சண்டையாலே ஆகாத ராஜாங்கம் என்கிறார்கள்.

"வேதமிகு மேற்றிசைக் கிள்னாமக்காரர் (வருவார்)

வந்து வெகுனாளெல்லாம் புவியே ஆள்வார்"

ஆண்டவர்கள் : அளவிலா னெடுங்காலம் ஆள்வார்கள்.

"சாதகமாய்ப் புவியோரும் தெரிந்து கொள்வர்"

ஆண்டவர்கள் : ஆமாம் சாதகமாக - பாதகம் இல்லை!

"சங்க முனி சாற்றிது சந்நேகமில்லை"

ஆண்டவர்கள் : முத்திரையடி இது!

தசாவதாரத்தில் எட்டாவது அவதாரம் கண்ணபிரான். கல்கி அவதாரம் வரும் என்று னம்மாழ்வார் கூறியுள்ளார்கள். அதாவது கண்ணபிரானுக்கு அடுத்து 10வது அவதாரம் கல்கி அவதாரம். 9வது அவதாரம் என்னவென்றே யாருக்கும் தெரியாது. கண்ணபிரானுக்கு ஒரு பக்கத்தில் குழந்தை வடிவில் ஒரு கல்கி அவதாரமும், மறுபக்கத்தில் தாடியுடன் கூடிய வயதான வடிவில் ஒரு கல்கி அவதாரமும், படத்தில் பொறித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருப்பது ஒரு கல்கி அவதாரம். இனி தீர்ப்பு னடத்த வருவது ஒரு கல்கி அவதாரம். ஒரே திருமேனி - இரு கல்கி அவதாரங்களையும் னடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கால் அசைவினால் ஒரு தூசி பறந்து வந்நாலும் எமன் வெகுண்டு ஓடிவிடுவான். ஆண்டவர்களுடைய பரிசுத்தத்தில் இருந்து வந்நவர்கள் என்று னம்மை எமன் கைதீண்டாமல் ஓடிவிடுவான்.

ஐந்து அறிவு னம்மிடம் இருந்நன. ஆறாவது அறிவை னாமாகப் பெற முடிந்நதா? அதை ஒருவர் எடுத்துத் தர னீ பெற்றாய், ஐந்து அறிவும் இந்த ஆறாவது அறிவுக்கு சமமா? ஆகாதே! மிருகங்கள் பெற்றிருக்கின்ற இந்த ஐந்து அறிவுதானே இவனுக்கும். அதனால் இவன் அடையும் லாபம் என்ன? இந்த ஆறாவது அறிவு ஒருவன் பெறுவானேயானால் அது இவன் ஐந்து அறிவினால் குயுக்தியாகப் பெற்ற அவஸ்தையாகிய னரக வாழ்க்கையை இல்லாமல் ஆக்கி னித்திய பேரின்ப வாழ்க்கையைத் தருகிறது.

மனுவுக்கு மட்டும் பிரத்யோகமாக விஷேசமான வாக்கறிவு கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. உன்னதமான அதைக் கொடுத்தது இவன் ஆறாவது அறிவைத் தேடி மேம்பாடு அடையவே! மேலும் மௌனி என்று சொல்லி ஊமை வேஷம் போடும் பொய்க் குருமார்கள் மேம்பட்ட வாக்கறிவை உபயோகிக்காமல் மாக்களுக்கும் கேடாகத் தன்னைத் தண்டித்துக்கொள்கிறார்கள். பவக்கோளையெல்லாம் சங்காரம் செய்து பவச் சேற்றை உலர்த்திப் பெரிய ஆபத்தாகிய மரண அவஸ்த்தையை விரட்டி அடித்துப் பரம்பத்தை இவன் தலையில் ஏற்றி வைப்பதுவே ஆறாவது அறிவு. அதை ஒருவர் எடுத்துத் தர னீ பெற்றாய்.

சர்வ சிருஷ்டிகளையும் வாழ்விக்கும் சடப்பொருளாகிய சூரிய சந்நிரனையும் ஆக்கியது எது? ஆக்கல் என்ற ஸ்விட்ச்தானே! இவற்றையெல்லாம் உண்டாக்கவோ - ஆதரிக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ வல்லபமுடைய ஒரு ஸ்விட்ச் அவற்றைப் படைத்தவன் கையில் இருக்கிறது. இவையாவையும் உண்டாக்கிய வஸ்துவித்தே கடவுள்.

237

எமனாகிய அந்நக் கோரனை முறியடிக்கக் கூடிய ஒரு துணையைக் கட்டாயமாக இப்பவே னீ தேடிக்கொள். அதற்குரிய தேவசன்னதம் பெற்ற உத்தமர்கள் இவ்வுலகிற்கு வருகிறார்கள். னாம் இப்பொழுது மகிழ்ச்சிப் பூரிப்புடன் இருக்கிறோம். வர இருக்கும் அந்ந னித்திய உலகில் முக்கால் பங்கு ஏற்கனவே வந்நுள்ள மகத்துக்களால் னிரப்பியிருக்கப் போகிறது. முப்பத்து முக்கோடி முனிவர்கள், 48000 ரிஷிமார்கள், 1,24,000 னபிமார்கள், 313 முருசலீம்கள் மற்றும் இதைப் போல பல பங்காகிய அவர்களின் சந்நதிகள் ஆக இவ்வாறு கோடிக் கணக்கானவர்கள் அங்கு இருப்பதை, அந்ந எல்லையைப் போய்ப் பார்த்துக் கணக்கிட்டுச் சொல்லுகிறோம். அங்கு இருப்பதை னாம் னேரில் பார்த்து அறிந்நோம். இனி எமக்குக் கவலையே இல்லை.

238

உனக்குள் இருக்கும் அந்நப் பிரணவ தேகத்திலேயே சர்வமும் அடங்கியுள்ளது. ஜீவன் முத்தி திசையைக் கடந்நு கையில் சன்னதம் பெற்றவர்களுக்குத்தான் அந்நப் பிரணவத்திலடங்கிய அண்டரண்ட அகண்டாகாரத் தோற்றங்கள் தெரியும்.

239

மனிதன் இன்பம் என்று னினைப்பதெல்லாம் இவன் இன்னுயிரைப் போக்கும் இழி செயலாகத்தான் இருக்கிறது. இவனுடைய சஞ்ஞீவிச் சீதனமாகிய மூச்சை, சிற்றின்பத்தில் 64 அங்குலம் கத்தரித்துத் தள்ளுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் இவனுக்குள்ளே ஏதோ ஒரு சூடு இருந்நுகொண்டு போன இவனுடைய மூச்சை திருப்பி இழுத்துக் கொள்கிறது. இதில் சற்றேனும் தப்பினால் பிணமாவது திண்ணம்.

ஒரு தாய் திருமணத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்று பட்டுச் சேலை கட்டிக் கொண்டிருந்நாள். ஆனால் குழந்நைக்கோ வயிறு மந்நம் கட்டி இருக்கிறது என்று மடியில் வைத்துக்கொண்டு யோசித்துக் கொண்டு கவலையாக இருந்நாள். அது திடீர் என்று வெளிக்குப் போய் கட்டியிருந்ந பட்டுச் சேலை அசிங்கமாகிவிடுகிறது. அப்போது தாய் கோபிப்பாளா? கோபிக்கமாட்டாள். குழந்நைக்கு மப்பு குணமாகிவிட்டதே போதும் என்று னினைப்பாள். அதே போல் தெய்வம் னாம் பேசும் போது னம்முடைய தவறுகளைப் பொறுத்து ஏற்றுக்கொண்டு னம்மைத் தேத்துகிறார்கள். னாம் வாயை மூடிக் கொண்டிருந்நால் அவர்களால் இதைச் செய்ய முடியாது.

ஆழ்வார்கள், னாயன்மார்கள் எல்லோரும் எப்படி வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்துகொள்ளும்படி பொதுவாகப் பாடிவிட்டார்கள். எனவேதான் புலவர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியபடி உரை எழுதுகிறார்கள். அதை னம்பி இந்த உலகம் கெட்டுபோகிறது.

240

"அலீப் - லாம் - மீம்" இது உண்டாகி 1400 வருடமாகிறது. ஆனால் இந்த அரபி பாஷை உண்டாவதற்கு முன்னமே, னபிகள் னாயகம் தோன்றுவதற்கு முன்னமேயே, 2880 வருடங்களுக்கு முன்னால் உண்டாகிய சர்வாகம கிரந்நத்தில் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால் என்ன திடமான தீர்க்கதரிசனம் பார். இதுவேறு எதுவும் இல்லை - பிள்ளையார் சுழியேதான்.

241

விந்து வெளியானவுடன் ஜீவன் தலைக்கு மேல் னின்றுவிடும். குளித்தால் தான் உடலில் வந்து ஒட்டும்.

242

இந்த மெய் ஒட்ட வேண்டுமென்றால், ஆசான் அடைந்த துன்பத்தை, பட்டபாட்டையெல்லாம் தான் பட்டதாக னினைத்தால்தான் ஒட்டும்.

243

சேனைகளின் கர்த்தராகிய ஆண்டவர்கள் - அதாவது மண், தண்ணீர், காற்று, னெருப்பு, ஆகாயம் என்னப்பட்ட பஞ்சு பூதங்ஙளின் கர்த்தர் என்று பொருள்.

244

ஆண்டவர்கள் மதுரையில் கட்டிய ஆலயத்தைப் பற்றியும், தற்போது மெய்வழிச்சாலையில் உள்ள ஆலயத்தைப் பற்றியும் தீர்க்க தரிசனம் உள்ளன. முந்நின ஆலயம் கல்லால் கட்டப்பட்டது. இப்பொழுது உள்ள ஆலயமோ கூரையால் ஆனது. அதற்கு இது தாழ்மையாக இருந்நாலும் மகிமையில் இதுதான் பெரிது. வந்நவந்ந செம்மல்களையெல்லாம் ஒரு குட்டி னாடோ, அரசேதான் எதிர்த்தது. ஆனால் ஆண்டவர்களைப் பெரிய வல்லரசான பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமே எதிர்த்தது. இந்த ஆங்ஙிலேயருக்கு வேறு இடமா இல்லை. ஆண்டவர்கள் இருக்கும் இடத்தை வாங்ஙச் சொல்லி அவன் னினைவைத் திருப்பியது எது? ஊழி விதிதான்.

245

காவடி : கார்க்கின்ற திருவடி

கரகம் : என்னேரமும் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் கர அகம்.

246

னாம் சிறுவயதில் வீணாகவே பொழுதைக் கழிக்க மாட்டோம். என்னமாவது செய்து ஒரு முக்கா துட்டு சம்பாதிக்கலாமே என்றுதான் எமக்குத் தோன்றும். ஆனால் வேலையோ கூலிக்கு மேல்தான் செய்வோம். வேலை செய்து பாடுபட்டுக் கொண்டே இருப்போம். கூலி இவ்வளவு என்று எண்ணிப்பார்ப்பது இல்லை. அதே சமயத்தில் கூலிக்காக வேலை பார்க்கிறோம் என்று இல்லாமல் எமது சொந்த வேலையாகப் பாவித்துச் செய்வோம். அந்நக் குணம் தான் எம்மை இந்த னிலைக்குக் கொண்டு வந்நது.

247

செராஷ்ட்ர னாயகம் அவர்கள்தான் முதல் முதல் அனுப்பப்பட்ட இறை தூதர். அவர்

27000 வருடங்களுக்கு முன் வந்து இந்த தீர்க்க தரிசனத்தைப் பார்ஸி மொழியில் குழந்தையைத் தொட்டிலில் போடும் போது பாடும் பாட்டிலேயும், தினசரித் தொழுகையின் போது பாடும் மந்திரங்களிலேயும் பாடி வழக்கத்தில் இருந்து வரும்படி எடுத்து வைத்தார். பார்ஸிக மொழி மறைந்து போகும் நேரம் ஒரு ஜெர்மனிக்காரர் இதற்கு என முயற்சி எடுத்து ஜெர்மனில் இதை மொழிபெயர்த்தார். பிறகு ஒரு ஆங்கிலேயர் இதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க பின் அது தமிழில் மொழிபெயர்த்து எம் கையில் கிடைத்தது. இது இங்கு வந்து சேர்வதற்குள் என்ன பாடு - அப்பப்பா!

248

நாம் தெய்வத்தை சந்தித்து அவர்களிடம் விண்ணப்ப பத்திரம் வாசித்துச் சமர்ப்பிக்கும் போது சரியை முடிவடைகிறது. அவர்களுடன் பழகும் போது கிரியை முடிவடைகிறது. ஆனால் யோகம் என்பது அப்படி லேசானதல்ல. அவர்களுடனே தொடர்ந்து கூடவே நிழல் போல் படிந்து நடந்நால்தான் யோகமாகிய தனம் கிடைக்கும். வந்த திருமறைகளெல்லாம் புகழ்கின்ற அவினாசி அப்பர் முன்னிலையில் நாம் அமரும்போது அறிவு வயிறாகிய செவிக்கு உணவு கிடைக்கிறது. செவி உணவு வயிற்று உணவு போல் 6 சுவை அல்ல. இது 9 சுவைகள், நவரசங்கள் கொண்டது. "நவரசம் செவி பாய்ந்நெக்க நலம் புலமையறா நிற்பர்".

249

வித்திலிருந்து ஒரு மரம் உண்டாகிறது. மரம் வளர்ந்து பூப்பூத்து பிஞ்சு உண்டாகிக் காயான பின் பழுத்து மஞ்சள் நிறம் வருகிறது. உள்ளே உள்ள வித்து இனி முளைக்கும் என்பதற்கு அறிகுறி அது பழுத்து மஞ்சள் நிறமாய் வருவதுதான். அற்ப்பப் பொருளாகிய வித்துக்கே நிறம் உண்டு. மனிதன் அடுத்த யுகவித்தாக வருவதற்கு, அதாவது பிரம்மயுக வித்துக்கு வருவதற்கு நிறம் ஆனால்தான் இவன் அடுத்த யுகத்திற்கு வித்து. இந்த ஞானப்பழமாகிய வித்தைத்தான் பூமாதேவி தீண்டாமல் தன் மடியில் வைத்துப் பாதுகாத்து மென்மேலும் இவனுக்கு அழகைக் கொடுத்து வருகிறாள். "மேனியின் நிறம் மஞ்சளின் பசுங்கலாபகச் சாயலும்" (மெய்மனஞானம்). வந்த வந்த பாரவான்களெல்லாம் மறைந்நார்களே - அவர்களெல்லாம் எங்கே? எல்லோரும் இந்த பூமியில்தான் தங்கமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இப்படி உன்னை மங்களமாக்கி யுகவித்தாக மாற்றியது அந்த சிவனாரிடத்தில் - அவினாசி அப்பரிடத்தில் கொண்டிருந்த அன்புதான். அதனால்தான் அன்பே சிவம் என்று வழங்கப்படுகிறது.

250

நம் தெய்வம் நமக்கு ஜீவரட்சிப்பு செய்கின்றதிலும், அவர்களிடம் வைத்த ஒட்டுதலின்படி மூன்று அடையாளங்கள் இருக்கிறது. காஷாய தீர்த்தம் கடக்கடக்கென்று இறங்குவது - கழுத்தளவில் நிற்பது - வாயிலேயே நிற்பது - என்ற மூன்று வகை.

251

இதுவரை வந்துபோன அவ்வளவு காலங்களும் இறைவனுடைய கணக்கில் ஓர் நாள் ஆகும். ஆனால் வரும் நித்திய உலகமோ "காலவரம்பு கடந்த" என்கிறார்கள். அந்த நாளை "மூரித் தேர் நாள் சக்ராயுத விழா" என்கிறார்கள். வந்த வந்த

பாரவான்களுக்கெல்லாம் அவர்களின் சொந்த விகிதாச்சாரப்படி பங்கினை பெறப்போகும் னாள் அது ஆனபடியால் அதை "விழா" என்கிறார்கள். அதுவே பாவிகளுக்கு பலி வாங்கும் னாளாகும்.

252

மனித உடலில் இரண்டு வித உஷ்ணம் இருக்கிறது. ஒன்று ஜீவதேகத்திலுள்ள காலாக்கினி. இரண்டாவது தூலதேகத்திலுள்ள வெளி உஷ்ணம். காலாக்கினி வெளி உஷ்ணத்திற்கும் னடுவே உயிர் இருக்கிறது. காலாக்கினி குறைந்நால் உயிர் போய்விடும். வெளி உஷ்ணம் குறைந்நால் வியாதிகள் அண்டும்.

253

இவ்வளவு பெரிய கடலை எந்நப் பாத்திரம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது? பாத்திரம் இல்லாவிட்டால் தண்ணீர் வழிந்து ஓடிவிடும். அப்போது இவ்வளவு பெரிய கடலில் உள்ள தண்ணீரை ஏதோ ஒரு பாத்திரம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இது போல சந்நிர சூரியனைக் கீழே விழாமல் எது தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது! அண்டத்திலுள்ள இத்தனையும் ஏதோ ஒரு மைன்யூட் ஆன பவருக்குள்தானே அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி ஒரு சிறு துளி விந்நுக்குள் இருந்நு பெரிய மனித உரு வந்நதோ அதேபோல இறைவனிடம் உள்ள அந்ந மைன்யூட்டான வித்திற்குள்ளிருந்நுதான் இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான படைப்புகளும் படைக்கப் பெற்றன. வித்து வெளியே சிதறிவிட்டால் அவ்வளவு படைப்புகளும் னாசமாகி அழிந்நுவிடும். அண்டத்துக்கொத்தது பிண்டமல்லவா? அதுபோல உன் ஜீவ வித்து சிதறிவிட்டால் அவ்வளவும் னாசமே.

254

னந்நி என்றால் ன்ன்மை பயக்குகின்ற னம் + தீ. இவனை ஒரு தலைமுறை காலம் தூக்கிக்கொண்டு சுமந்நு கொண்டலைகிறது. அது குளிர்ந்நுவிட்டால் இவன் உடல் குளிர்ந்நு கனம் கட்டி ஏறுகிறது.

255

இறைவன் முதலில் கூடஸ்த்த பிரம்மத்திலிருந்நு அண்ட சராசரங்களைப் படைத்து பின் அதில் எண்பத்தி னான்கு னூறாயிரம் ஜீவராசிகளைப் படைத்து கடைசியாகத் தான் குடியேறி இருக்க இந்ந மனித தூலத்தைப் படைத்து உண்டாக்கினான்.

256

மனிதனிடத்தில் அல்ப வாழ்க்கைக்காக வாயைக் கொடுத்தான். ஆனால் கற்ப கோடி கால வாழ்விற்காக காதைக் கொடுத்தான்.

257

மலிவாகக் கிடைக்குதென்று ஒருவன் மரத்திலே செய்த மாடு வாங்கினானாம். பிறகு அதனை அவனே சுமந்நுகொண்டு திரிந்நான். அதை வண்டியிலே கட்டி, அவன் இழுத்துக் கொண்டு போனான். அது தின்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தின்றான். அது தண்ணீர் குடிப்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தண்ணீர் குடித்தான். இப்படி இருந்ந போது, ஒரு திசையில் போனான். அங்கே ஒரு குடியானவன் அவனுக்கு னிசமான ஒரு மாட்டைக் கொடுத்தான். பிறகுதான் மாட்டின் உபயோகம் இவனுக்குத் தெரியவந்நது. அதுபோல னகல் தெய்வத்தை வைத்துக் கொண்டு, அதற்குப் படைப்பதாகச் சொல்லி

னீயே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்நாய். அது தானே னீ செய்து கொண்டிருந்ந வழிபாடு. எம்மிடம் வந்து னிசமான தெய்வத்தைக் கண்ட பிறகல்லவா னீ வழிபாட்டின் பயனைப் பெற்றாய்?

258

விக்கிரகத்திற்குப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்தால் கண்ணையாவது சிமிட்டிப் பார்க்குதா? கை காலையாவது அசைக்குதா? நூலின் வழியாக காயத்திரியை ஏற்றும் போது அந்ந நூலுக்குக் கனம் ஏறுதா? கும்பத்தின் ஈரம் அதன் முகத்தில் ஈரமாச்சா? ஆனால் அதே மந்நிரத்தை னாம் உன்மேல் ஏற்றுகிறோம். னீ தேவனாகிறாய்.

259

வேதாந்ந அலங்ஙம் எது?

வேதாந்ந அலங்ஙமென்பது மூல மந்நிரம்.

ஐம்புலன்ஙளில் ஒன்றான மெய் உணர்ச்சியான தேக உணர்ச்சியை, ஆயுள் எல்லாம் இலவசமாக அனுபவித்தாயே, அதற்கென்ன கைமாறு செய்வாய்? அதற்காக னீ இறுதியில் கேட்கப்படுவாய்!

260

னீதித் திருமணப் பத்திரிகை சன்னிதியில் சமர்ப்பித்த போது பிறந்ந **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்:

ஆண்டவர்கள்தான் திருமணம் னடத்துகிறார்கள் என்று னினைத்து அனைவரும் கல்யாணத்திற்கு வரவேண்டும். வந்து னாம் குறித்த முகூர்த்த னேரத்தில் அனைவரும் கூடி ஆசீர்பாதம் செய்ய வேண்டும். அவர்களே திருமணம் னடத்துவதால் கிரகங்ஙள் என்ன செய்யும், ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

னவக்கிரக கோள் னீற்றல்

உன் அங்ஙத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஒரு சேட்டையும் உன்னால் செய்ய முடியாது. அதுவும் அணு அணுவாகப் பிரித்துவிட்டாலோ எதுவும் செய்ய முடியாது. அதைப் போலக் கிரகத்தை அணு அணுவாகப் பிரித்துவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும்?

இதுவே னவக்கிரக கோள் மாற்றும் னாத சோதிடரின் செயலாகும்.

சித்திரை மாதத்தில் மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நருக்குக் குழந்நை பிறந்ந போது (சித்திரை பாலன்) அம்மாதத்தில் பிறந்நது தந்நைக்கு ஆகாதென தீர்த்தம் போட விண்ணப்பித்த போது பிறந்ந **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம் : அந்ந வீட்டுத் தலைவன் அவன் அல்லவே: னாம்தானே! அந்ந கிரகத்தால் என்ன செய்ய முடியும்?

261

கொல்வதும் வாக்குதான். வெல்வதும் வாக்குதான்.

திருமேனி தாங்ஙிய ஆண்டவர்களின் வாக்குக்குள் புகுந்நு கொள்வதுவே சபை.

அற்ப வியாபாரத்திற்கே வாய்மை அதிகம் வேண்டியிருக்கே, பிரம்ம வியாபாரத்திற்கு ஆல வாயல்லவா வேண்டும்?

262

வித்தியாலயம் : சாகாத வித்தையைக் கற்பிக்கும் ஆலயம்.

263

அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றினால் அடைகின்ற பலன் தானே வீடு.

264

எம்மை உன்னைப் போல் மனித உரு என்று னினைக்காதே! சர்வகால வேத மதி மகத்துக்கள் தேடி னிற்கும் வஸ்து, பொருள் என்று கட்டாயமாக னினை.

265

சாலை என்றதும் முள் வேலியிட்ட இந்த ஊர் என்றுதான் உங்கள் எல்லோருடைய எண்ணமும் ஓடும். இன்று முதல் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிவிட்டு சாலை என்றோர் மெய்மேனி இந்நா வந்நுலாவுதே இதன்பால் உங்கள் பூரா கவனமும், ஆத்திரமும், வழிபாடும் இருக்கட்டும். அப்பத்தான் அந்த அமளி னேரத்தில் உங்கள் தலை தப்பும்.

266

னவனீதம் - அனீதத்தில் அழிவை னோக்கி வேகமாய்ப் பாய்ந்நு செல்லுகின்ற னவத் துவாரங்களாகிய ஒன்பது வாசல்களையும் உட்தாளிட்டு அவற்றை மெய்ன்னெறி னீதத்தின்பால் திருப்பி ஆக்கும் தவோன்னதச் செயலே னவனீதம். அச்செயல் கைவரவானவரே னவனீத கிருஷ்ணன்.

267

ஸ்ரீராமபிரான் முதல் வந்த வந்த பாரவான்களெல்லாம் யாராவது எமனுக்கு ஆர்டர் போட முடிந்நதா? என் ஐயன் அவர்களாலும் முடியவில்லையே! அவர்கள் என்னைக் கேட்கிறார்களே.

"எனக்கேற்ப னிற்பவரை ரட்சிப்பதுன் மனம் தான். என் துயரம் மாற்றி, ஈசர் துயரம் மாற்றி, னாதனும் னீ - திருமாலும் னீ மகனே! தோசி மறலியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்".

268

எவ்வளவு சொன்னாலும் கலியனுடைய லௌகீகப் பேராசை அவனை அதிலேயேதான் கொண்டுபோய்த் தள்ளும் போலிருக்கிறது. தப்புவதற்கு வழியில்லை.

பிரளயம் என்றால் னீ கண்டதா? கேட்டதா? முன்னே பின்னே யாரும் சொன்னதா? சொன்னவர் பேச்சைக் கேட்டு பிழைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே.

னீ னினையாத - யாரும் னினையாத னேரத்திலல்லவா அந்த அமளி வரப்போகுது. தூங்கிக் கொண்டிருப்பாய், எழுந்திருக்கிறதுக்குள்ளே வந்நுவிடும்.

269

மூலமந்நிரத்தை னினைத்தபோதெல்லாம் சொல் - சாப்பிடுவதற்கு முன்பும், பின்பும் சொல். னூல் படி. தெய்வத் திருவாக்கைப் பேசு - னினை. உனக்கு னல்லது தெரியுமா? கெட்டது தான் தெரியும். காதிலே வாங்கிக்கிட்டு அதன்படி ஓடு. உன் னினைவு உன்னை அழிவுக்கே கொண்டு போக னிற்கிறது.

உன் னினைவை - உன் குற்றத்தையெல்லாம் உதறி எறிந்நுவிட்டு பிரானவர்களைப் பற்றி னீ பெற்றதன் பெருமையைப் பற்றிப் பேசு, னினை. பேசினால் தானே னினைக்க வரும்.

வாழ்பவனுக்குச் சொல்கிறேன். அந்நத் திட்டு முட்டான னேரத்தில் வேதாந்ந அலங்கத்தின் மேலேறி னீ னின்று வெற்றி கை பெறல் வேண்டும். வேதாந்ந அலங்ஙம் என்பது மூலமந்நிரம்.

270

புலன் என்பது உன் னினைவு - பொறி என்பது அறிவு. புலன் வழி சொல்லாமல் பொறி வழி செல்லுதல் வேண்டும். புலன் வழி பற்றியோடி போக்கிய உன் வயதையெல்லாம் னலன்தர மீட்டுத் தருபவர்கள் யார்? அது னாம்தான்.

வார்த்தைதான் எல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்நு தருகிறது. விளைவு உன் செயலை வைத்துதான். உன் கருவிக்குலங்ஙளைப் போலவே தான் எமக்கும். எமக்கு மட்டும் (திருக்கரத்தை காட்டி) ஏன் இப்படி விளைந்நது? எம் செயல்தான். னீ படித்துப் படித்து பேசுகிறாய். னாம் பழகியதைப் பேசுகிறோம். இது எப்படிப் போல என்றால் னீ சமையல் செய்வது எப்படி என்று புத்தகத்தில் படித்துவிட்டு வந்நு சமையல் செய்வதற்கும், உன் மனைவி பழக்கத்தில் சமையல் செய்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் எவ்வளவு இருக்குமோ அவ்வளவு வித்தியாசம் னீ பேசுவதற்கும் னாம் பேசுவதற்கும் இருக்கும். அரிசிக் கூழ் காய்ச்சுவதற்கு சட்டியை இப்படி வைத்தாய். அது சரி கம்பங்கூழ் காய்ச்சுவதற்கும் சட்டியை எப்படி வைப்பாய் என்று கேட்டால் விழிப்பாய்.

271

எல்லாம் படைத்தான் மனுவுக்காக. புலி, பாம்பை எதற்குப் படைத்தான். மனுவைக் கொல்கின்ற ஜந்துக்களை மனுவுக்காகப் படைத்தான் என்று எப்படிச் சொல்வாய்? காலமெல்லாம் பகையாக இருக்கும் புலியும், பாம்பும் செத்தால் இவனுக்கு னேசமாகிவிடுகிறது. பயமில்லாமல் அதோடு புழங்ஙுகிறான். ஆனால் காலமெல்லாம் னெருங்ஙிய னேசமாக இருந்ந மனைவியும் கூட இவன் செத்தால் னீ திரும்பி வந்நிடாதே னாங்ங னல்லாயிருக்கணும் என்று சொல்லி பகையாகி விடுகிறார்களே, ஏன்? ஏனென்றால் புலியும், பாம்பும் தாங்ஙள் பிறந்நதன் கடமையை முடித்திருக்க, மனிதன் தான் ஜீவித்ததின்

கடமையை முடிக்காமல் அதனால் னாறிச் செத்து னித்திய அவஸ்தையில் புகும் அலகையாகிறான்.

இப்படி ஒரு சற்குரு பிரானவர்கள் னமக்கு அறிவூட்டுவதற்காக உவமானத்துக்காக வேண்டுமென்று புலியும், பாம்பும் படைக்குப்பட்டன.

272

னரகத்திற்குள் தள்ளப்பட வேண்டிய ஒருவனுக்குக் கொஞ்ஞனேரம் னித்திய மகிழ்ச்சி அனுபவிக்கின்ற சுவர்க்கத்தைக் காட்டிப் பிறகு தலைகவுந்நலாக னரகத்திற்குள் தள்ளிவிடுவார்கள். தான் எந்ந பெரும் பதவியை இழந்நு எந்ந அதோகதிக்கு போகிறோம் என்று அவன் உணர்வதற்காக. அதே போல சுவர்க்கத்திற்குள் அனுமதிப்பதற்கு முன்னால் கொஞ்ஞ னேரமே னித்திய அவஸ்த்தையை அனுபவிக்கும் னரகத்தைக் காட்டுவார்கள். எந்ந அதோகதிக்கு போவதிலிருந்நு தான் தப்பிப்

பிழைத்து எந்த உன்னத வாழ்கைக்கு தான் போகிறோம் என்று உணர்வதற்காக.

273

னித்தியம் ஒன்று தான் எம்முடையது. மற்றதெல்லாம் னமதில்லை. தூ என்று தூக்கித்தூர எறிவதுதான் மீட்புக்கு வழி. னித்தியம் ஒன்றைத் தவிர மற்றதை னம்மது என்று னினைத்தால் அப்பவும் அதோடு போக வேண்டியதுதான்.

ஒரு னேரம் வருது- அப்போ தன் யோசனையில்லாமல் னாம் காட்டியபடி ஓடினால் பிழைத்துக்கொள்வாய். அப்படியில்லாமல் குயுக்தியால் தவறினால் அந்நத் தவறிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாமல் மீளவே முடியாத அவஸ்தையில் போய் மாட்டிக்கொள்கிற ஒரு னேரம் வருகிறதே. அந்த னேரத்தில் அவஸ்தையில் மாட்டிக்கொள்ளாதபடிக்குப் பழகுவதற்குத்தானே னகாரா அடித்து அழைக்கிறது. இன்னதுக்குத்தான் கூப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரிந்நாலும், அந்த வேலையையே செய்துகொண்டிருந்நாலும் அதை விட்டுவிட்டு ஓடி வர வேண்டும்.

பட வேண்டிய பாடெல்லாம் பட்டுப் பெற்றிருந்நால் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியதில்லை. எளிதாக இனாமாக இலவசமாக பெற்றுக் கொண்டதால் உனக்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எச்சரிக்கை செய்தும் இப்படியோ, அப்படியோ என்றிருக்கிறது.

274

என்னுடையது என்பது எதுவும் இல்லை. எல்லாம் உங்களுடையது. "னாட்டம், தேட்டம், ஆட்டம் அத்தனையும் னாவகம் பாவகம் உன்னதையா". செயலுக்கு வரவேண்டுமென்று தானே பாட்டாகப் பாடி வைத்தது.

275

மூச்சு அதிகம் ஓடாதபடிக்கு மெதுவாக னடந்நு மூலமந்நிரத்தைத் தியானம் செய்து கொண்டு அறவலம் வர வேண்டும். சுற்றுகளை எண்ணிக் கொண்டல்ல.

276

ஜீவப் பிரயாணம் ஆனவர்களுக்கு னினைவு இருக்கும். உயிர் அடங்கியிருக்கும். அவர்களுடைய அங்கங்களிளெல்லாம் உயிர்ப்பு இருக்கும். ஆனால் அவை அசைவில்லாமல் அப்படியே இருக்கும்.

அவர்களுடைய பிம்பம் மிகவும் னளினமானதாக இருக்கும். அந்த பிம்பம் வியர்த்துக் கொண்டிருந்நால் வியர்வையை துடைக்கக் கூடாது.

வியர்வையை துடைப்பதைக் கூட அந்த பிம்பம் தாங்காது. அப்படியிருக்க சொடக்கு முறித்தால் அதற்கு என்ன வாதனையாக இருக்கும்.

அந்த பிம்பத்தைப் பார்த்தாலே அந்த முகத்திலும் மற்ற அவயங்களிலும் பரகாசிக்கின்ற யௌவனத்தையும் சோபிதத்தையும், மகிழ்ச்சி பூப்பையும் பார்த்தாலே "இது சுத்தப் பிரயாணம், அத்தனை கருவிக் குலங்களும் அலங்கோல அகோர அவஸ்த்தைப்பட்டுப் போகின்ற துர் மரணம் இல்லை இது" என்பது தெரியுமே. சொடக்கு முறித்தா பார்க்க வேண்டும். அப்படி பரீட்சை பண்ணி பார்க்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்வதால் சர்வக்ஞனான இறைவனுடைய செயலைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்த பாபம் னமக்கு வரும். இறைவனுடைய செயலை பரிசீலனை செய்கிற முகரையைப் பாரு?

277

ஒரு சகோதரிக்கு வந்த உடல் பாதிப்பைப் பற்றி **ஆண்டவர்கள்** திருவாக்கு:

"வலிப்பு வந்து முகமே சிவந்து மாறிப் போச்சு. எம்மிடம் வந்த போது நாம் எந்த இடத்திலிருந்து வலிப்பு வந்திருக்கும் என்று நினைத்து எம்நினைவிலேயே அங்கே போய் அந்த நரம்பை இழுத்துவிட்டோம். உடனே வலி நின்று போச்சு. மருந்து கிருந்து ஒன்றும் இல்லை. அன்றிலிருந்து இதுவரைக்கும் அந்த வலிப்பு திரும்ப வரவே இல்லை. நினைவிலேயே சென்று சரிசெய்வதென்றால் எப்படிப்பட்ட தவத்தினால் அந்தக் காரியம் கைகூடும்". அதையே தாங்கள் செய்து வைத்திருப்பதாக கூறியருளினார்கள்.

278

"எம்படரடிபடு கோடாயிதக் கூர்" - இப்படிப் பெயரிட்ட நூல் உலகத்தில் வேறெங்காவது உண்டா என்று **ஆண்டவர்கள்** வினவியருளியதும் ஒரு பிறவியர் "எமன் என்ற பெயரை வைக்கவே உலகில் பயப்படுகிறார்கள்" என்று கூறினார்.

எமபடரடிபடு கோடாயிதக்கூரை ஒருவன் படிப்பானேயாகில் அவன் உயிர் இலஞ்ஞியமாகும். மான்மியத்தைப் படித்தால் அவனுக்கு இதுவரை இல்லாத புது அறிவு உண்டாகும்.

279

உங்கள் மெய்ஞ்ஞான பரம்பரைக்குடியில் முன் பிறந்த தோன்றலவர்கள் - உன் சகோதரர்கள் - அவர்களை இதற்கு முன் அவன் இவன் என்று பேசிக் கொண்டிருந்தாயே, அதை விட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்படி புத்தபகவான் தீர்க்க தரிசனம் எச்சரிக்கிறது.

280

புழுக்கமாயிருந்தாலும் கூட உரும காலத்தில் தவத்துக்கு செல்லும் போது ஏன் அவர்கள் ஷெர்வானி போட்டுக் கொள்கிறார்கள்? அந்த நேரத்தில் அவர்கள் திருவுருவத்தைத் தரிசிக்க நமக்கு முன் பிறந்த தோன்றலவர்கள் எல்லோரும் வருகிறார்கள் என்பதால் தான்.

281

எமன் அரூபமாயிருக்கின்றான். அதனால்தான் ரூபமாயிருக்கிற எல்லா மனித உருவெடுத்து வந்தவர்களும் அவன் கையடக்கமாயிருக்கிறார்கள். ஜீவனும் அரூபமாயிருக்கிறது. எமனை மிகைக்கின்ற தவமும் அரூபமாயிருக்கிறது. அந்தத் தவ வல்லபம் பெற்றவர்கள் அரூபமான எமனுக்கு ஆர்டர் போடுகின்ற தவ வல்லபம் பெற்ற ஒரு திரு உருவம் உருவெடுத்து வந்ததால் தானே நாம் அவர்களுடைய பிள்ளைகளாக முடிந்தது.

282

எம்பயத்தைத் தாண்டாத

எவ்வாழ்வும் வாழ்வுமல்ல

எம்பயத்தைக் கடந்நிடிலோ

எவ்வாழ்வும் வாழ்வாகும்.

இந்த நான்கு வரிகளை ஒருவன் நினைத்து நினைத்துப் பார்த்தால் போதும், தடம் போட்டு விடும்.

எமபயத்தைத் தாண்டாதவர் அரசனாயிருந்நாலும் அவனுடைய வாழ்வு, அங்கப்பழுதுடைய வாழ்வு போலாகும். குபேரனாக இருந்நாலும் அவன் வாழ்வு கூலி வேலை செய்பவனுடைய வாழ்வு போலாகும்.

எமபயத்தைக் கடந்நுவிட்டால் கூலி வேலை செய்பவனாயிருந்நாலும் அவன்தான் உண்மையில் குபேரன், அரசன்.

283

மெய்வழி நட்சேத்திர அனந்நர் தெய்வத்தை முதல்முதலாக சந்நித்து, "நான் ஏன் பிறந்நேன் இப்புவிக்குச் சுமையாக" என்று கேட்டார்.

ஆண்டவர்கள் : இந்த கேள்விக்கு விடையாக ஒரு சாஸ்திரம் சொல்லட்டுமா? காவியம் சொல்லட்டுமா? அல்லது உன் மேல் ஏத்தி வைக்கட்டுமா? நீ ஏன் பிறந்நாய்? என்னை சந்நிக்க - அதோடு உன் வேலை முடிந்நது".

284

புத்தபகவான் தீர்க்கதரிசனம் - "ஒரு சுவர்க்க லோகத்து வாசிகளாகிய" - ஒரு என்றால் ஒப்பற்ற என்று அர்த்தம் - இதுபோல் சுவர்க்க லோகம் - வேறே இல்லை - இதுவரை இருந்நதில்லை.

285

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு உலகம் என்று முண்டாதாரமாகச் சொல்லுகிறார்களே - அது உண்மைதான் மனிதன் எப்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பதை ஒவ்வொன்றாக நுணுகிப் பார்த்தால், இந்த உலகச் சிருஷ்டி அதற்கு முன்னால் அல்பமாக தோன்றும். ஆனாலும் கருவிக்குலங்கள் இரண்டின் சிருஷ்டியின் தரத்தைப் பற்றி ஒருவன் அறிந்து கொண்டால் போதும் - இவன் நிச்சயம் அழிவுக்காக சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்பது தெரியும்.

நாக்கு எவ்வளவு பேசுகிறது? உணவுப் பொருள்களை ஆயுள் பூராவும் வாங்கி உள்ளே தள்ளும் போதும் எவ்வளவு தேய்ந்நிருக்க வேண்டும்? ஆனால் நாக்கில் தேய்மானமே இல்லையே - அது போல் ஒரு கருவி உன்னால் சிருஷ்டிக்க முடியுமா?

ஒருவருக்கு இருப்பது போல் இன்னொருவருக்கு கை ரேகை இல்லை. அப்பனுக்கு இருப்பது போல் பிள்ளைக்கு இல்லை. அண்ணனுக்கு இருப்பது போல் தம்பிக்கு இல்லை. இந்த உலகத்தில் எத்தனைக் கோடி பேர் பிறந்நாலும் ஒருவருக்கிருப்பது போல் இன்னொருவருக்கு கைரேகை இல்லை. அதுபோல் நீ செய்து போடுவியா?

உன்னுடைய கை சின்ன சாமானையும் எடுக்கிறது, பெரிய சாமானையும் எடுக்கிறது, லேசான சாமானையும் எடுக்கிறது, சுமையான் சாமானையும் எடுக்கிறது. இப்படி எல்லாவிதமான சாமான்களையும் எடுக்கிற ஒரே கருவியை உன்னால் செய்ய முடியுமா?

உன்னுடைய ஈறு எவ்வளவு மென்மையானது? நீ உண்கின்ற அறுசுவையையும்

வைத்து அந்த ஈற்றில் பல்லை கட்டியிருக்கிறானே இறைவன்? எப்படிக் கட்டினான்? அம்மியும் ஆட்டுக் கல்லும் ஒரே கருவியாக வைத்துக் கட்டியிருக்கிறானே - அந்த ஈற்றில் ஒரு கல்லை வைத்துக் கட்டிப்பார் - ஈறு புண்ணாகிவிடுமே. வேறு எதை வைத்துக் கடித்தாலும் புண்ணாகிவிடுமே. ஆனால் பல்லை வைத்துக் கடித்துப்பார். கடித்தால் ஈறு புண்ணாவதில்லையே - அப்ப என்ன அமைப்பாக அந்த ஈற்றுக்குள் பல்லை அமைத்திருந்நால் கெட்டியான அந்நப் பல்லை ஈற்றைப் புண்ணாக்காமல் பாதுகாக்கிறது! - இப்படி ஒவ்வொன்றாக னினைத்துப்பார்.

286

இதுகாலம் வரை வந்நவந்ந குருபிரான்களின் சன்னிதியில் கைகட்டி வாய் பொத்தி இருக்க வேண்டுமென்பது முறை - சட்டம். ஆனால் இக்காலத்தில் மட்டும்தான் சற்குருபிரானின் சன்னிதியில் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் சிரிக்கிறார்கள்.

"சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்

திரண்டு திரண்டு உன் திருவார்த்தை

விரிப்பார் கேள்ப்பார் மெச்சுவார்"

என்று மணிவாசகப்பிரான் பாடிய தீர்க்கதரிசனத்தின் செயல் இப்போது தான் னடைபெற்று வருகிறது.

287

தலையிலிருந்நு கால்வரை எல்லாம் அழகாக இருக்கிறது - ஆனால் மூக்கு மட்டும் னுனியில் கொஞ்ஞம் வளைந்நிருக்கிறது என்றால் னாம் பார்ப்பதற்கு முகம் அவலட்சணமாக இருக்கிறது என்று னினைப்பாய் - ஆனால் மூக்கு னுனி இரண்டு துவாரங்ஙளும் ஒரே சீராக சமமாக இல்லாவிட்டால் ஏக னிலைக்குச் செல்ல முடியாது. ஜீவ வாழ்க்கைக்கு லாயக்கில்லாதவனாகப் போய்விடுவாய். ஏகனிலையைத்தான் "சுழி முனையின்னிட மாமந்நிர மூ மூ" (பிள்ளைத்தமிழ்) என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறது. ஏக னிலையில் உன்னை ஏற்றி வைத்திருப்பது தெரியவில்லையென்று சொல்லுகிறாய் - தன்னையே னேராய் பாருடா அப்போ எல்லாக் கோட்டமும் தானே விளங்ஙும்.

288

சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்ம்மதத்தில் சேர்ந்நு கொண்டேன் என்று சொல்லுகிறாய். மறலி கை தீண்டாமை என்ற செயலை னடத்துகிறவர்கள் யார்? அவர்களுடைய பிரீதிக்கும், பிரியத்திற்கும் பாத்திரமாயிரு. அவர்களுடைய பிரீதியை விழுங்ஙிக்கொள். இதுதான் னீ செய்ய வேண்டிய ஜீவ காரியம்.

289

எமன் எப்பேர்ப்பட்ட எத்தன் என்று பார். சாவுடைய னேரத்தில் அவன் ஒருவனுக்குள் நுழைந்நு னரகலாக்கி அசிங்ஙிய அலங்ஙோலத்திலாக்கி னித்திய அவஸ்த்தைக்கு இழுத்துச் செல்லுகிறான். "ஏனுங்ஙோ இவர் செத்துட்டாரு?" என்று ஒருவன் மற்றவனைக் கேட்டால் எமன் சாகடித்துவிட்டான் என்று யாரும் சொல்வதில்லை. அதிக ஜுரம் வந்நு செத்துவிட்டான் - காலில் புண் வந்நு ஆறாமல் செத்துவிட்டான் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே தவிர, எமன் உயிரைப் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டான் என்று சொல்வதில்லை. தான் செய்கின்ற வேலையை, தான்

செய்வதாக யாருக்கும் தெரியாமல் செய்கின்ற எமன், எவ்வளவு எத்தன் என்று பார்.

290

வெவ்வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்நவன் என்று ஒவ்வொருவனும் சொல்லிக்கொள்கிறான். ஆனால் சாகும் போது வெவ்வேறு மாதிரி சாகக்காணோமே? எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக னாறிச் சாகிறார்களே? சாதியாவதெவறிவார்? சருவ உடலும் ஒன்றாச்சே - தன்னையறிந்து சிவமான சாதி பெரிய சாதியென்று சாற்றும் மறைகள் சத்தியமே (சிவானந்த போதம்)

291

மூலமந்நிரம் உயிருள்ள பொருள். அதை எப்போதும் னாக்கில் ஒட்ட வைத்து கொண்டிருந்நால் (தூக்கத்திலும் வரும்) இறுதி னேரம் வரை அதுவே பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும்.

292

உயிருள்ள எழுத்தல்லவா பஞ்ஞாக்ஷரம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறான். எழுத்துக்களையெல்லாம் உண்டாக்கிய எழுத்தல்லவா பஞ்ஞாக்ஷரம்? இரு னிலத்தில் எவரும் எழுதாததாயிற்றே? பாட்டிலேயே சொல்லி வைத்திருக்கிறோமே?

293

ஒருவனுக்கு பிரத்யேகமாக னாலு தொண்டை இருக்கிறது. அவன் அபாயம் வந்நால் கத்துவது 4வது தொண்டையில் தான். எல்லோரும் சேர்ந்து 3வது தொண்டையில்தான் பாட வேண்டும். எப்படிப்பட்ட குரலாக இருந்நாலும் அது 3வது தொண்டையில் சேர்ந்துகொள்ளும். இவன் யாருக்கும் தெரியாது என்று 2வது தொண்டையில் பாடினால், அது துண்டாகத் தெரிந்நுவிடும். அதுவும் அங்கிட்டிருந்நு கேட்கும் போது எமக்கு எண்ணண்டு இருக்கும் தெரியுமா? அதைவிட என்னை அவமானப்படுத்துகிற செயல் வேறு கிடையாது. இப்படி இதை எல்லாம் கூட கவனித்து சொல்லுகிறதாயிருந்நால் அவர்கள் யாராயிருக்கணும்? எதிரே அமர்ந்நிருப்பது யார் என்று இவனுக்குத் தெரியவில்லை போல் இருக்கிறது. இரண்டாவது தொண்டையில் பாடினால் தலைக்குக் கல்தான் வரும். உஜார்.

294

முனிவர்களுக்கு பாரவான் என்று சொல்வது எமது காலத்திலிருந்து தான். இதற்கு முன் இந்நச் செயல் வழக்கத்தில் கிடையாது.

பல பாட்டுகள் னமக்கு முன் பாரவான்கள் எல்லாம் மறைத்துப் பாடி இருக்கிறார்கள். னம் பெரிய தந்நையார் பாட்டின் முடிவில் பாட்டையாவை குருவே என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அணுவை ஆராய்ச்சி செய்தவர் அனுமார். அப்படிப்பட்டவரை குரங்நு வடிவம் என்றால் அது என்ன சண்டாளத்தனம் பார். ஞான சூரியனாகிய ஆசானிடம் அவர் பாய்ந்நு அடைந்நதை சூரியனைப் போய் பிடித்ததாக சொல்லுகிறீர்கள். ராமபிரானுக்கும் இலட்சுமணனுக்கும் சஞ்ஞீவி கொடுத்தது யார்? அனுமார் அல்லவா?

295

உங்களுக்கு பிரம்மோபதேசம் கொடுத்தோமே. நீங்களென்ன நிஷ்டையிலிருந்து தவமா செய்தீர்கள். எமனை வெல்ல, எங்கே முதலில் உணவையே குறைக்க முடியாதே. தூக்கத்தை வெல்ல முடியாதே. நீங்கள் தவம் செய்து கிழித்து விடுவீர்களா? நாமல்லவா பாடுபட்டு எம் தவ வல்லபத்தினால் உங்களுக்குச் சாவை மீறுகிற செயலைச் செய்து வைக்கிறோம்.

296

நினைத்துப் பார்த்தால் இந்த பூமி இவனுக்கு அடிமையாய் என்னவெல்லாமோ செய்கிறது. இந்த மண் இல்லாவிட்டால் மனிதன் ஒரு நிமிடம் வாழ முடியுமா? அப்ப இவனுக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகப் படைக்கப்பட்ட இந்த பூமியில் இவனைக் கொண்டு போய் போட்டால் இவன் உடல் தரதரவென்று ஒழுகி, நாற்றம் அடித்து விடச் செய்கிறதே!

அப்ப அது இவன் தப்பா, அதன் தப்பா? இவனல்லவா அப்படி விரோதக்காரனாகி விடுகிறான். என்னய்யா நீங்கள் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர். உங்களுக்குக் கீழ் போலீஸ்காரர்கள் உங்கள் ஆர்டருக்கு பணிந்து போகக்கூடியவர்கள் உங்களை அவமானப்படுத்துவதாக இருந்தால் எப்படி இருக்கும்? அது போலத்தான். ஏன் பூமி இப்படிச் செய்கிறது தெரியுமா? இறைவனை அறிந்து வணங்குவதற்காக வேதங்களையும், வேதகாருண்யர்களையும் அனுப்பி, எல்லா நன்மைகளைச் செய்தும், இவன் இறைவன் இனாகாகக் கொடுத்த 100 ஆண்டு வயதையும் ஆடு மாடு போல் ஆடிக்கழித்து, வந்த வந்த வேத காருண்யர்களுக்கு நெடுக இடைஞ்சல் இயற்றி அவர்களை இருக்க இடமின்றித் தள்ளிவிட்டு, தான் தோன்றித்தனமாக நடந்து கொண்டதற்காகவே மண் இவனை இவ்வாறு தண்டிக்கிறது.

297

காகபுசுண்டர் பிரானுக்கு இந்நச் சபையில் இங்கிலீஷ் படித்தவர்களும் இருப்பார்களென்று தெரியும் போலிருக்கிறது. ஆகவே இங்கிலீஸில் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 6000 வருஷத்திற்கு முன் இருந்து பார்த்தது போல், ஆங்கிலத்தில் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் நம் மீது எவ்வளவு கவலை வைத்து நுணுகி நுணுகிப் பார்த்து எழுதியிருக்க வேண்டும்?

இந்நச் சூரியன் இல்லாமலே போய்விடும் என்பதை ஆங்கிலத்தில் "Sun is gone" என்று பாடலில் ஒரு வரியாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது தமிழில் "சன்னிஸ்கான்" என்று வருவதால் இது ஏதோ தமிழ் வார்த்தை என்று நாங்கள் மண்டையைப் போட்டு குழப்பிக்கிட்டிருந்த போது **ஆண்டவர்கள்** திருக்கரத்தை உயர்த்திக் காட்டி "சூரியன் போய்விட்டது" என்றார்கள். அப்போதுதான் பொருள் விளங்கியது. இப்ப சூரியன் வட்டமாகத் துல்லியமாகத் தெரிகிறதே கவனித்தீர்களா? சந்நிரன் மாதிரி அல்லவா தெரிகிறது. இப்படி எந்தக் காலத்திலாவது தெரிந்தது உண்டா? கிடையவே கிடையாதய்யா. பார்த்தால் கண் கூசும். வட்ட வடிவம் தெரியவே தெரியாது. ஒரு சின்ன மேகம் மறைத்தால் ஒளி குறைந்து விடுகிறதே. அப்ப அதனுடைய ஒளி எவ்வளவு தூரம் குறைந்திருக்க வேண்டும்? அதென்னய்யா கூழாங்கட்டி போல் ஆகிவிட்டது. என்றைக்கு விழுவோம் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மனித தோற்றமாயிருந்நால் இது கட்டாயம் கண்ணுக்கு படும். இவன் ஆடு மாடு மாதிரி தரையையே பார்க்கிறானே தவிர நிமிர்ந்து வானத்தை ஒரு தடவைகூடப் பார்க்க மாட்டேன் என்கிறானே. நிஜமாக நினைத்துப் பார்த்தால்

வேறு எந்த ஜந்துக்காவது ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்க்க நினைப்பு வருமா? அப்ப அந்த அறிவை இறைவன் ஜீவனுக்குப் பிரத்யேகமாக படைத்திருக்கிறானே? ஏன்? பார்த்துத்தெரிந்து பிரளயத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளட்டும் என்று தானே! இன்னொரு வார்த்தை சொல்கிறார்கள். "Sudden Shake" என்று - அதாவது நொடிக்குள் திடீரென்று உலகம் அழிந்துவிடும் என்று. (இப்போது **ஆண்டவர்கள்** திருக்கரத்தை நொடித்து சிமிட்டிக் காட்டினார்கள்).

இன்னொன்று காணப்பதி அவர்கள் முன்னிலையில் தோப்புக்கரணம் போடுவார்கள் என்பதை "Dip Deep" செய்வார்கள் என்கிறார்கள்.

மனுப்படைப்பு மற்றதெல்லாமுமே ஒரு சின்ன அணுவின் வல்லபத்தினால் தான் படைக்கப்பெற்றன அல்லவா? இவனை இனி நித்தியனாக ஆக்குவதும் அந்த அணுதான்.

அப்ப அது என்ன வல்லபம் பொருந்திய அணுவாக இருக்கும்? ஆகவே அதை **ஆண்டவர்கள்** "பிரம்மாண்ட அணு அரசு" என்கிறார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் "Atom Stone" என்கிறார்கள். Atom என்றால் அணு, Stone என்றால் வல்லபம். ஆகவே ஆட்டம்ஸ்டோன் என்கிறார்கள். வந்நிருந்நவர்கள் யாராயிருந்நால் இப்படியெல்லாம் தீர்க்க தரிசனங்கள் சொல்லுவார்கள் என்று நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எதையும் ஆழமாக நினைத்தால் விளங்கும்.

298

இதற்கு முன் வந்த வந்த மகத்துக்களில் யாராவது நரகத்தைப்பற்றி இவ்வளவு விரிவாக சொல்லியிருக்கிறார்களா? இல்லவே இல்லை. இப்ப நாம் வந்து அல்லவா அணு அணுவாகச் சொல்லுகிறோம். அதாவது இந்த பூலோகத்தில் நரகம், நரகல் என்ற வார்த்தை புழங்குகிறதல்லவா? நீ முன்னே எப்படி இருந்நாய்? கணக்கிலேயே - தோற்றத்திலேயே சேர்க்காத - கணக்கிலேயே சேர்த்தால் நாடே நாறிப்போகும் என்று சொல்லக் கூடிய நரனாக அல்லவா இருந்நாய், அது எப்பேர்ப்பட்ட அவஸ்த்தையாக இருக்கும்? அந்த அவஸ்தையை உங்களுக்கு ஒரு நேரத்தில் ஒரு பளிங்கு போன்ற திரை வழியாகக் காண்பிப்போம். திரை என்றால் மங்கலாக இருக்காது. அந்தப் பக்கம் நடப்பது துல்லியமாகத் தெரியும். மகத்துக்களெல்லாம் திரை வழியாய் இந்தப்புறம் நின்று பார்ப்பார்கள். அந்தத் திரை மகா வாசனை பொருந்தியதாய் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட திரை வழியாய் பார்க்கும் போது கூட அந்தக் கோரம் நாற்றமடிப்பது போல் நினைவிற்குத் தோன்றினால், அது எப்படிப்பட்ட கொடிய நரகமாக இருக்கும் என்று எண்ணிப்பாருங்கள்.

299

ஸ்ரீரங்கத்தில் இருக்கும் பெருமாள் "வந்த பெருமாள்". "வரப்போகிறார்" என்று சாமி சிலையை ஊர்வலத்தில் கொண்டு வரும் போது - அதற்குள் ஒரு தங்கச் சிலை அது போலவே இருக்கும் - அதைத் திறந்து காட்டுவார்கள். பின்னால் தெய்வம் பங்கு உடலைத் தங்க உடலாக மாற்றும் செயலுக்குச் சாட்சியாக இப்படிப் பெரியோர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள்.

வைகுண்ட ஏகாதசி திருவிழாவில் நம்மாழ்வாருடைய சிலையை பல்லக்கில் சுமந்து சாமி சிலைக்கு எதிரில் கொண்டு வந்து, அவர் பெருமாளிடம் மோட்சம் கேட்பது போலவும், அதற்குப் பெருமாள் "மேலைக்கு மோட்சம்" என்று பதில் சொல்வது

போலவும் நடத்துவார்கள். "மேலைக்கு மோட்சம் " என்றால் "அப்புறம் மோட்சம் கொடுக்கிறேன், இப்ப இல்லை" என்று அர்த்தம். இதையே செட்டியார்கள், அவர்கள் கடையில் கணக்கு வைத்தால் "என்னைய்யா மேலைக்கு மோட்சமா?" என்று வேடிக்கையாகக் கேட்பார்கள். இது மிகச் சாதாரணமாக மக்களிடையே புழங்கும் வார்த்தை. இதன் பொருள் இங்கு வந்நல்லவா வெளிச்சமாயிற்று. மோட்சம் என்றால் தேகத்தோடு முத்தி என்று அர்த்தம். ஆனால் இதுவரை வந்த வந்த பாரவான்களெல்லாம் ஜீவன் முத்திதானே அடைந்நார்கள். தேகமுத்தி கிடையாதல்லவா? அதனால்தான் நம்மாழ்வாருக்கு "மேலைக்கு முத்தி" என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த மேலை என்று சொல்லும் வசந்த காலம் இப்ப வந்து விட்டதே. வந்து ஒரு நூற்றாண்டு காலம் ஆகிவிட்டது அல்லவா? இனி மேலைக்கு முத்தி என்பது கிடையாது. இப்பவே முத்தி.

300

நனையாத காடு உழவுக்கு ஆகாது. மழை பெய்து நனையாமல் இருக்கும் கட்டாந்தரையெல்லாம் உழவுக்கு ஆகுமா? அது போலவே தான் பெற்ற அறிவுச் செல்வத்தை நினைத்துப் பார்க்காதவனுக்குத் துளியாவது ஞானப்பயிர் முளை காணுமா? காணாதே. அப்படியே தரிசு நிலமாகவே இருக்க வேண்டியதுதான்.

இதை அல்பத்தனமாக நினைத்தால் அழிய வேண்டியதுதான். மற்ற பிராணிகள் இறந்தால அலகைத் தேகம் எடுப்பதில்லை. இவன் எவ்வளவு தீங்கானவனாகப் போனால் அலகைத் தேகம் வரும். தீங்கிலேயே இத்தனை வலுவாகப் போய் அலகைத் தேகம் எடுக்கிறான். தீங்கிற்கே அத்தனை வலுவென்றால் இவனிடத்தில் இருக்கும் நன்மைக்கு இன்னும் எத்தனை வலு இருக்கும்? இவன் நன்மைக்கு வந்து நல்ல கதி அடைந்து சொர்ணத் திருமேனி எடுப்பதற்கு அல்லவா? இவனைப் படைத்தது அப்படி இவன் நல்ல கதி அடையாவிட்டால், அத்தனை பாவமும் சேர்ந்து தீங்கான அலகைத் தேகம் வந்நுவிடுகிறது.

301

மெய்வழி தாண்டவ அனந்தரின் உறவுக்காரர் ஒருவர் தெய்வத்திடம் "என் அப்பா இறந்துவிட்டார். நான் எப்ப போகலாம்" என்று கேட்டார்.

ஆண்டவர்கள்: 7 நாள் ஆக வேண்டும். அப்பத்தான் அந்தப் பிசாசு வீட்டை விட்டுப் போகும். அதற்குள் நீ போனால் பிணத்தை பார்த்தது போல்தான். போனதும் (தெய்வம் நடித்துக் காட்டினார்கள்) ஆ.... போயிட்டியா அப்பா என்று ரொம்ப துக்கப்பட்டவனைப் போல் நடித்தால் ஆயிற்று. நாம் போனவுடன் போடும் வேஷத்தில் அவர்கள் நமக்கு சிகிச்சை செய்ய வைப்பதைப் போல் நடிக்க வேண்டும்.

தெய்வமவர்கள் பாட்டையரோடு அகிலவலம் வந்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் பாட்டையாவிற்கு தெய்வத்தின் அத்தா இறந்து போன செய்தி எப்படியோ தெரிந்துவிட்டதாம். உடனே அவர்கள் தெய்வத்திடம் நீ போய் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்துவிட்டு வா என்று உத்தரவிட்டார்களாம். தெய்வத்துக்கோ விருப்பமே இல்லையாம். இருந்நாலும் பாட்டையரிடம் உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டு மார்க்கம்பட்டிக்கு சென்றார்களாம்.

எல்லோருக்கும் தெய்வத்தின் வருகையைக் கண்டு வாசலில் கூடி இருந்நார்களாம். இன்னும் பிணத்தை எடுக்கவில்லையாம். தெய்வம் தெரு முக்குக்கு வந்த உடனேயே அத்தா என்று கதறி கீழே மயக்கமாக விழுந்துவிட்டார்களாம். உடனே எல்லோரும் வந்து தெய்வத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் முற்றத்தில் படுக்க வைத்தார்களாம். னடுச் சாமத்தில் ஏதோ புத்தி கலங்கினவன் போல் எழுந்து ஓடி அந்த ஊரை விட்டு பாட்டையரிடம் திரும்பி வந்துவிட்டார்களாம். அப்ப அந்த னீதிக்கோட்டில் அவர்கள் ஒரு சிறிதும் தவறி னடந்ததே கிடையாது என்று தெரிகிறதல்லவா?

302

ஜீவப்பிறவியர் ஒருவர் ஜீவமந்திரம் படிக்கச் சொல்லிப் படிக்கிறார். அதில் "Everything" என்ற வார்த்தையை "எவிரிதிங்" என்று படித்தார். அதைக் கேட்டு **ஆண்டவர்கள்** னிமிர்ந்து அலங்காரமாக அமர்ந்து எழில் பூக்கும் இளனகை பிறங்க னன்றாக அழுத்தி "எவ்விரித்திங்" என்றார்கள். மேலும் ஆங்கில வார்த்தைகள் னடுனடுவே வந்தன.

ஆண்டவர்கள்: இவை எல்லாம் எளிமையாக உனக்குத் தெரிந்த தமிழில் தானே இருக்கிறது, ஆனால் உனக்கு ஏன் புரியவில்லை (சிரித்துவிட்டு) அது ஏன் தெரியுமா? அது பரம ரகசியம். எழுதியவருக்கும் எமக்கும் மட்டும்தான் அது புரியும். எமக்கு மட்டும் தெரியவேண்டுமென்றே எழுதியதாகும் இந்த "அணு" என்ற னூல்.

திருமாளிகைக்குப் போகும் போது னின்று திரும்பிப் பார்த்து இளனகைப் பிறங்க " னீ வீட்டுக்குப் போகிறாய். போய் உன் மனைவியிடம் "னேற்று சாயங்காலம் சொன்னேனே அதைக் கொண்டு வா" என்று தமிழில் தான் சொல்லுகிறாய். இதை கோடிப் பேர் னின்று கேட்டாலும் புரியாது. புரியவே புரியாது. அந பாஷை உனக்கும் உன் மனைவிக்கும்தானே புரியும்" என்று அலங்காரமாக அருளிச் செய்தார்கள்.

303

வீசம் னாழிகைத்தவம்

காகபுசுண்டர் பிரான் அவர்கள் "வீசம் னாழிகைத்தவம்" என்கிறார். னமக்கு ஒரு பாடுமில்லாமல் சாதாரணமாக தேகமுத்தி அளிக்க வேண்டும் என்றே அவர்கள் சுலபமான, லேசான கட்டளைகளை அவ்வப்போது பிறப்பிக்கிறார்கள். அதில் அதி முக்கியமானது சங்கல்பமும், வீசம் னாழிகைத்தவமும்தான். இதைச் சொன்னபடிச் செய்வது என்ன ஒரு பாடா?

வீசம் னாழிகைத்தவம் என்ன என்றால், படுக்கப் போகும் முன் முக்திபூர்ணம் சொல்லி குருதிசை னோக்கி 16 தடவை மூலமந்திரம் சொல்வது ஆகும். இந்தக் கலியனுக்கு 16 தடவைக்கு மேல் சொல்லச் சொன்னால் பாடாகிவிடுமென்று தெய்வம் கருணைகூர்ந்து 16 முறை சொல்லும்படி உத்திரவிட்டார்கள். ஒரு னாழிகைக்கு 24 னிமிடம். வீசம் னாழிகை என்றால் ஒன்றரை னிமிடம், அதாவது 90 னொடியாகிறது. இதை தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லிவிட்டார்களே என்று னம்பி விடுவார்களா? இல்லையே சந்நேகப்பிராணி ஆச்சே. ஆகவே கைக்கடிகாரம் கட்டிக்கொண்டு சொல்லிப்பார்த்தோம். சரியாக 90 னொடிதான் ஆனது என்ன ஆச்சரியம்! இப்படித் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டுப் பாட்டாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"சித்தமது சுத்தியாம் ...... என்ற பாட்டில் "சுத்தனின் திருனாமத்தை ஜெபியுங்கள்,

உங்களைப் பற்றியிருந்த மாய்கையெல்லாம் பறந்நோடிப் போகும்" என்கிறார்கள். வீசம் னாழிகைத்தவம் என்று சொல்லி அதைப் பதி இருக்கும் திசை னோக்கி 16 முறை சொல்லுங்கள் என்றும் சொல்லுகிறார். சொன்னால் என்ன வரும்?

அந்நக் கொடிய பிரளய அவஸ்தையிலிருந்து தப்பித்து தேகமுக்தியானது உனக்கு பதியவர்கள் (எளிதாகக்) கொடுக்க ஏதுவாகும் என்கிறார்கள். இதைச் சொல்வது ஒரு கஷ்டமா? என்று கேட்கிறார்கள். இந்நப் பாட்டிலேயே கவலைப்பட்டு கோபிக்கிறவர்கள் னேரில் வந்நால் எப்படித் திட்டுவார்களோ? ஏன்? அவர்கள் அரும்பாடு அல்லவா பட்டார்கள்? அரும்பாடு பட்டும் ஜீவன் முத்தி தானே கிடைத்தது. தேக முத்தி வேண்டுமானால், அவர்களும் தூலமெடுத்தல்லவா னம்மிடத்திலே வந்து இருந்து தவத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்த வீசம் னாழிகைத் தவம் படுக்கப் போகுமுன்னும், காலையில் எழுந்நிருக்கும் பொழுதும் மறக்காமல் - அச்சத்தோடு தெய்வத் திருமுகத்தை னினைத்துக் கொண்டு - "தெய்வமே அந்த ஊழிச்சூடு னெருப்பில் சூட்டிலடி பட்டிடாது சுவர்க்கபதிச் சந்நதியாய் ஆக எங்களுக்குப் பிச்சை போடுங்கள்" என்று வருந்நி னினைத்துச் சொல்ல வேண்டும். என்ன? 3 னிமிட னேரத்தை இதற்காக செலவிட முடியாதோ? ஆகவே இன்றிலிருந்து விட்டுவிட்டவர்கள் ஆத்திரத்துடனும், மறந்நுவிட்டவர்கள் கூராகவும் இதுவரை தெரியாதவர்கள் அச்சத்துடனும் செய்வோமாக.

ஜீவப்பிறவியரிடம் காகபுசுண்டர் தீர்க்கதரிசனம் படித்தால் அதில் அவர்கள் இதையெல்லாம் சொல்வது கூட தெய்வம் சொல்வது போதாது என்று னாங்களும் சொல்ல வேண்டுமோ? இது எங்கள் தலைவிதியோ என்கிறார்கள்.

மேலும் இரவிலோ, காலையிலோ சொல்ல மறந்நுவிட்டால் அதற்காக வருந்நி மன்னிப்பு கேட்டு மாலையில் 16 முறை மூலமந்நிரம் சொல்லுங்கள் என்கிறார்கள். அப்ப இப்படி எச்சரிக்கை வேண்டுமானால் னாம் என்ன வெட்கக் கேட்டில் இருக்கிறோம் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். போனது போகட்டும். இனியாவது தொடர்ந்து உயிர்ப்பிடிப்பாக இருங்கள்.

304

மும்மூர்த்திகரம் வந்து விட்டால் இதற்கு மேல் யார் வருவார்கள் என்று பாரவான்கள் தொடராமல் விட்டுவிடுவார்கள். னாமோ விடாது இன்னும் கூலி வேலைக்கு (தவத்திற்கு) போகிறோமே. அப்படி இல்லாவிட்டால் இப்படித் தவக்கொடியின் அப்பனுக்குப் போட்டு ரொப்ப முடியுமா? அவனுக்காவது கொஞ்சும் னினைப்பாவது இருந்நது. சங்கமுனி அம்மாவுக்கு ஒன்றுமே கிடையாதே. அடிக்கோலை ஊன்றி னடப்பார். முதுகு அவ்வளவு வளைந்து இருக்கும். பிரயாணம் ஆனதும் கூன் னிமிர்ந்து விட்டதே.

305

தெய்வம் தனித்து வனவாசம் செய்த காலத்தில் ஒரு மலை ஓரத்தில் உயரத்தில் வந்து கொண்டிருந்நார்களாம். அது ஒரு ஒத்தையடிப் பாதை. தெய்வம் புலித்தோல் உடைதான் தரித்திருந்நார்கள். கையில் ஒரு காந்த இரும்பு ஈட்டி வைத்திருந்நார்கள். அப்போது எதிர்புறத்தில் ஒரு சிங்கம் வந்நுவிட்டது. என்ன செய்வது? தெய்வம் இருக்கும் இடமோ சிறிது தவறினாலும் கீழே அதல பாதாளம். ஆகவே பயப்படும் அடையாளம் சிறிதும் கூட காட்டாமல் திருமுகத்தை சிங்கம் மாதிரியே கோரமாக

கோபமாக வைத்துக்கொண்டு காந்த ஈட்டியால் சடாரென்று குத்தி சிங்கத்தை கீழே உருட்டித் தள்ளிவிட்டார்களாம். அது அப்படியே காடே அதிரும்படியாக மகா உரத்த சப்தமிட்டு உருண்டு கொண்டபடியே விழுந்து இறந்துவிட்டதாம். சிங்கம் எதிரில் வரும் போது எந்தப் பக்கம் பார்த்து னடந்து கொண்டிருந்நோமோ அந்தப் பக்கமே பார்க்க வேண்டும். திரும்பினால் பாய்ந்துவிடும். இதில் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மாமிச வாடை வந்நால் உடனே பாய்ந்து விடும் அல்லவா? ஆனால் னம்தெய்வத்தின் திருமேனியில் மாமிச வாடை ஏது? மணமல்லவா வீசும். ஆகவே சிங்கம், புலி எல்லாம் திருமேனியில் உரசிக்கொண்டே போகுமாம்.

மிருகண்டரிஷி என்பவர் காட்டில் தனியாக தவசு இருந்நாராம். அப்போது பல மிருகங்ஙள் அவரை உரசிக் கொண்டு போனதினால் சதை தேய்ந்து எலும்பு மட்டும் காணப்பட்டதாகக் கேள்வி. மாமிச வாடையை மாற்றிக் கொண்டவர்களைப் புலி, சிங்கம் தொடாது.

306

தெய்வமும் பாட்டையாவும் 3 விதமாகப் பார்த்துக் காட்டுக்குள் சென்றிருக்கிறார்கள். காட்டின் முற்பகுதியில் கிராமத்தில் ஜனங்ஙள் வசிப்பார்கள். அவர்களைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் மலசர்கள் வசிக்கும் பகுதி வருமாம். அதுவும் தாண்டிச் சென்றால் அடர்ந்த காடாக ஜன சஞ்ஞாரம் இருக்காதாம். இன்னொன்று, தருக்கினங்ஙளில் மரவகைக்கு தனிப்பட்ட குணம் ஒன்று உண்டாம். அதாவது கூடிய மட்டும் தங்ஙள் இனமாகவே வளருமாம். பிற இனங்ஙளை முளைக்க விடாதாம். வாழை என்றால் அடுத்து வாழைதான் வளருமாம். சவுக்கு மரம் என்றால் பக்கத்திலேயே சவுக்குத்தான் வளருமாம். அவைகளுக்கு அவ்வளவு ஒற்றுமை.

னைமிசாரண்ய வனவாசம் பனிமதி னாச்சியாருடன் சென்றிருந்த போது பாட்டையர் சொன்ன குறியை வைத்துக் கொண்டே தேடிச் சென்றார்களாம். கடைசியில் ஜன சஞ்ஞாரமே இல்லாத ஒரு காட்டுக்குள் சென்று தவம் இருந்நார்கள். தெய்வம் சென்ற பொழுது மகிழம்பு பூத்த காலம். வனவாசம் முடிந்து திரும்பும் பொழுது மகிழம்பூ பூத்து முடிந்திருந்நது. அதிலிருந்து ஒரு வருடமும் சில மாதங்ஙளும் ஆகி இருக்கும் என்று கணக்கிட்டார்களாம்.

வனவாசம் சென்ற பொழுது சகல சன்னதங்ஙளும் கைவரப் பெற்று பிரச்சார படலமும் முடிந்து திருமணம் ஆகிச் சென்றார்கள். ஆகவே அப்போது ஞான னூலில் எழுதும் போது முதல் முதலில் தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட பாட்டையாவை அந்த னாளையே னினைத்து எழுதுகிறார்கள்.

"பாம்பின்வாய்த் தேரைபட்ட பருவமந்நோ

பட்டசள மாற்றியெனைப் பரிந்நணைத்தாய்

இருதலையின் கொள்ளினடு வூரெறும்பா

யிருந்நவனை யெடுத்தணைத்த யாபீரே

இருளில்வழி தெரியாத இளம்பருவம்

அருள்விளக்குன் அன்பளித்தாய் யாதுன்மேல்"

என்று பாடுகிறார்கள்.

தான் அவர்களிடம் அன்பு வைத்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் அந்த அன்பைக் கொடுத்ததால்தான் வைக்க முடிந்தது என்கிறார்கள்.

307

விதி எழுத்தைத் துடைக்கும் மதி எழுத்து

"எமனணுகா சத்திய பரிசுத்தவான்களின் சபையில் எமன்கை வசப்பட்டு பிண னாற்றத் தீட்டுக்குரிய னரர் னிலை னிற்பதில்லை" என்று சத்தியமேடை மேல் பொறிக்கப்பெற்று விளங்கும் மேற்சொன்ன தீர்ப்பு வசனத்தை சுட்டிக்காட்டி:

ஆண்டவர்கள் : சாமான்யமாக ஒருவருக்கு இதை எழுதி வைக்கத் துணிவு வருமா? அறங்னொழுத்த மதியேறியுள்ள அவரது தவச் செருக்கையல்லவா இது காட்டுகிறது.

"னம் தொண்டைத் துவாரத்தின் வழியே, பிறந்த னாள் முதல் இதுவரை மலையளவு உணவு சென்றது. முடிவு னேர னெருக்குதலில் உயிர் பிரியும் முதல் அடையாளமாக அதன் வழியாக ஒரு சொட்டு ஜலம் கூட இறங்காமல், ஊற்றிய ஜலம் கடை வாயில் மூலம் வழிகிறது. இது பிரத்தியக்ஷமல்லவா? ஆம். அப்படியாகிய அமளி அவஸ்தைத் தாக்குதலால் இவன் தன் னாமம் னின்று விளங்கிக் கொண்டிருந்த மகுட குடமாகிய ஜீவ பாத்திரம் உடைந்து கசப்பு ஜலத் தீட்டைக் கக்குகிறது. இவ்வாறு பேயாகிவிட்ட கோலம் பகிரங்கத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. இந்த அதோ கதிக்குப் போக இருந்தவனுக்குத் தன் ஜீவ குடம் உடையாமல் காத்து, ஜீவப் பிரயாணமாகிய சாகாவரம் தந்து, சாலையிலிருந்து அனுப்பப் பெறும் காஷாய தீர்த்தத்தை எவ்வளவு னாட்களானாலும் குடிக்க வைக்கும் ஆற்றல் மிக்க அநிவல்லபத்தாலேதான் மேற்கண்ட திட வசனம் எழுத முடியும்.

இரண்டு கையில்லாதவனை மாரடிக்கச் செய்வது எப்படி? குறியில்லாதவனை மணந்து கொண்டு பயன் உண்டா? இல்லை - இந்தப் படைப்பு ஆறு அறிவு பெற்ற படைப்பல்லவா? வீண் மதிப்பைத் தேடி அலைய மனு பழகிக் கொண்டதால், செயலுக்கு வராத கைபலிதமாகாத அழிகலி முயற்சியில் தன்னை முழுகடித்துக்கொள்ளுகிறான். இவனுக்கு ஒரு கஷ்டம் வந்நால் மேற்சொன்ன முயற்சியால் சம்பாதித்த பணம், மதிப்பு வந்து உதவுமா? உதவுவது இல்லை. னிஜமான செயலுடைய புருஷன் வேண்டும். மரண தருவாயில் தீட்டாகாது காத்து ரக்ஷிக்கும் தெய்வ ஆசானே ஜீவ புருக்ஷர். ஒவ்வொரு மனுத் தலைக்கும் கட்டாயம் வேண்டியவர்கள் அவர்களே!

308

ஏசுபிரான் காலத்தில் இந்த மெய்ஞ்ஞானமானது, "தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் - கேளுங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்" என்ற அளவில் இருந்நது.

வடலூர் வள்ளலார் அவர்களின் காலத்தில் "கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை, கடையைக் கட்டிவிட்டோம்" என்ற அளவிற்கு வந்துவிட்டது.

ஆனால் னாம் மெய்யென்னும் பிரம்ம முடியாக முடியப் பெற்ற பெரிய வலை ஒன்று கொண்டு வந்து, அதை விரித்து வீசி கிடைத்த மனுத்தலைகளை எல்லாம் வாரி எடுத்து மெய்யில் ஆக்குகிறோம். ஆனால் மனிதச்சட்டையிட்ட பாம்பு, தவளைகளும் வருகின்றன. அவைகளை அழித்து மனுவாக்கி தேவர்களாக ஆக்கிவிடுகிறோம்.

309

உலகம் முழுவதும் உய்வதற்காகத் தானே எம்முடைய 80 வருட னெடுங்காலப் பாடு. அந்த ஓயா ஒழியாப் பாட்டிற்குத் தேறியது இவ்வளவுதானா என்று னினைக்கும் போது எமக்குக் கவலையாயிருக்கிறது. இதில் எவ்வளவு கடைசி வரை னிலைத்து னின்று தேறப் போகிறதோ என்ற அச்சம் வேறு எம்மை வருத்துகிறது.

"ஏ தெளியா உலகீரே, மாற்றுச் சூரியனுக்கு கதியற்ற உலகீரே" என்று னாம் திருப்பத்தூரில் இருந்த காலத்தில் பேசியதை அச்சேற்றி வெளியாக்கியுள்ளோமே, இப்படிச் செய்கிறவர்கள் யாராக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கக் கூடத் தெரியவில்லை. உங்கள் அறிவு னாளொருமேனியாக வளர வேண்டும் என்ற ஒரே னோக்கத்தோடு எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டுச் சிந்தித்து சிந்தித்து எம் பாடல்களில் ஒவ்வொரு வரிகளையும் எழுதியிருக்கிறோம். உங்கள் அறிவுக்கு எட்டாத, உங்கள் பொய் அறிவுப் பலத்தை வைத்து தன்னறிவில் சாய்ந்து தீர்ப்பு பண்ணிக் கொண்டு எம்மைச் சோதிக்க வந்நீர்களல்லவா? ஆம். எம் னிறை அறிவு வல்லபத்தை அளப்பதற்கு உங்கள் கையில் அளவுகோல் ஏது? கடவுள் அறிவாகார சொரூபர் என்று கண்டு கொள்ளாத தேர்ச்சியற்ற மனுத்தலைகளா எம் னிஜ சொரூபத்தைக் காணப் போகின்றது?

310

தேகத்தின் இரத்தத்திலிருந்து உண்டான சுக்கிலமாகிய விந்து விளைந்து, இந்த தேகாலயமாகிய மனித உரு விளைகிறதெனில் இந்த அரிய சிருஷ்டியாகப் பெற்ற மனித உருவிலிருந்து எப்பேர்க்கொத்த னித்திய அழியாத சுவர்ண உலகுக்கான உலகம் உண்டாக்கப் பெறுவது னிச்சயம் என்று எண்ணிப் பார்.

யாரோ ஒருவர் உனக்கு கற்கண்டு கொடுத்தார்கள். அதை உன் வாயில் போட்டு ருசிக்கிறாயே, அது உனக்கு இனிக்கிறது. இதைத் தெரியாமல் உலகம் முழுவதும் திரண்டு உன் வாயில் இருப்பது உப்புக் கட்டிதான் என்று சொன்னால், கற்கண்டு உப்புக் கட்டி ஆயிடுமா? உனக்கு இனித்தது இனித்தது தான். மற்றவர்கள் சொல்லுக்காக மாறவா போகிறது? அதேபோல் எம் கையிலிருப்பது சத்தியமெய். உலக மக்களுக்கு அது பொய் போல் தெரிந்நால் அதனால் மெய்யின் வல்லபம் குறைந்து விடுமா? எந்நக் காலத்திலாவது னான்கு ஜாதிகள் ஒன்று சேருமா? சேராதே. அப்படியிருக்க இங்கே 69 ஜாதிகள் ஒரே குல மக்களாக ஆகித் திகழ்கின்றதே! அது னம் கையிலுள்ள சத்திய மெய்யின் தவ வல்லபத்தால் தானே? - உலக மக்களுக்கு இது புலப்படவில்லை என்பதால் மெய் பொய்யாகிவிடுமா? ஒருக்காலும் ஆகப் போவதில்லை.

311

இருதயம் எனும் சிமிழில், அதாவது எந்நை சுக்லாம்பரனாட்டில் இருக்கும் கருமையிலிருந்து னாம் வந்நோம். அந்த உன்னத எல்லையிலிருந்து வந்த னாம் இனி சிறுமைக்குப் போகாமல் பெருமை அடைய வேண்டும். அதற்கெனவே னமக்கு அறிவு மாணிக்கம் தரப் பெற்றது. அதைக் கைவரவாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு எமனிடம் உள்ள பயம், அவனிடமிருந்து தப்ப வேண்டுமே என்ற கவலை, தப்பவழி தெரியாது அவன் சிக்குவதால் ஏற்படும் துன்பம், யாவும் னிச்சயம் ஒழிந்நே போகும்.

312

"னந்நி" என்றால் - னமக்குச் சொந்நமாகிய னன்மை பயக்குகின்ற தீ என்று பொருள். ஜலத்தில் அக்கினி உருவாய் னின்று உன் தூலத்தைக் காத்து வருகிறது. ஒரு தலைமுறை காலம் உன்னைத் தூக்கிச் சுமந்நு கொண்டு அலைகிறது. அந்நத் தீ குளிர்ந்நு விட்டாலோ, உன் உடலும் குளிர்ந்நு கட்டி ஏறுகிறது. னாறி னலம் கெட்டு விடுகிறது.

அந்ந அக்கினி, ஜலத்தில் மூழ்கிப் போகும் முன்னர், ஜலம் சுண்டி உன்பால் தவம் ஏற வேண்டும். அப்படித் தவம் ஏறுவதற்கு னீதியாகிய அந்நத் திருமேனியரின் திருவடி னிழலில் னீ தங்கிச் செவியுணவு உட்கொண்ட வண்ணம் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்நால் உன்பொய் மலங்கள் அனைத்தும் பொசுங்கப்பெற்று மெய் வீட்டில் குடியேற்றப் பெறுகிறாய்.

313

வாதகற்பம்

பொதுவாக உலக னடைமுறையில் வாதகற்பம் என்றால் தங்கம் தயாரிப்பது என்பான். ஆனால் இந்ந ஞான வாழ்வு னடைமுறையிலோ "வாதகற்பம்" என்ற சொல் னின்று னிதானித்துப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு தேவரகசிய வார்த்தை.

உடம்பில் வாதம் வந்நு பிடித்தால் கை கால் முதலிய உறுப்புகள் இயங்க மறுக்கின்றன. பக்கவாதம் வருவதும் இப்படித்தான். மூச்சுப் பிடித்துக் கொண்டது என்றும் சொல்வதுண்டு. வாதம் என்றால் வாயு, மூச்சு என்று தெரிவதற்காகவே இப்படிப் புழக்கத்தில் இருந்நு வருகிறது. னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத தவப் பெருஞ்செயலையே அது குறிக்கிறது.

ஒரு சிறிய கல்லை ஒரு கையால் தூக்க முடிகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் கனத்த பொருள் என்றால் இரண்டு கையாலும் தூக்கி விடுகின்றோம். அதைவிடப் பெரிய கல் எனில் அதைக் கொஞ்சம் எடுத்தணைத்துத் தூக்கி விடுகிறோம். அதைவிட இன்னும் பெரிய கல் என்றால் சில னிமிடம் மூச்சை அடக்கி "இம்" என்று தம் பிடித்து தூக்கிவிடுகிறோம்.

ஒரு சில நிமிஷம் மூச்சை அடக்கினாலே பெரிய கல்லைத் தூக்கும் ஆற்றல் கைவரவாகிறதெனில், ஒரு மூச்சுக் கூட வெளியேறாமல் அது அடங்கி இருக்கும்படி ஆக்கிக்கொண்ட ஒருவரின் வல்லபம் எப்பேர்க்கொத்த வல்லபமாக இருக்க வேண்டும்? அதனால்தான் அவர்களை "அவினாசியப்பர்" என்று அழைக்கிறோம்? அதாவது மூச்சு வெளியே போகாது அவிந்நு இல்லாமலேயே ஆகிவிடுவதாலே 'அவினாசியப்பர்' என்று வேதமாமறைகள் அவர்களைப் புகழ்கின்றன. னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத் தவத்தினரே அவினாசியப்பர்.

தம்மை உணர்ந்நு தமையுடைய தன்னுணர்வார்

எம்மை உடமை எமை இகழார்

தம்மை உணரார் உணரார் உடங்கி இயைந்நு

தம்மிற் புணராமை கேளாம் புறன்

என்று மெய்கண்டார் தங்கள் கிரந்நத்தின் அவையடக்கத்தில் பாடியுள்ளாரகள். தம்மை உணரார் என்றால் தன்னை அறியாதவர் என்று னூலறிவினர் விளக்கம்

சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்ல னினைத்திருந்நால் தன்னை என்றே எழுதி இருப்பார்களே. அவருக்கென்ன 'தன்' என்ற சொல்லுக்கும் 'தம்' என்ற சொல்லுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமலா போய்விட்டது? இல்லாவிட்டால் 'தன்' என்பதற்குப் பதிலாக மறந்நு போய் 'தம்'மைப் போட்டுவிட்டாரோ? அவ்வளவு மறதியா அவருக்கு? அதுவும் மெய்கண்டார் என்று னாமம் பெற்ற அவருக்கு அப்படியான மறதி வருமா? மெய்கண்ட அவர் தங்கள் னூலின் முகப்பிலுள்ள அவையடக்கச் செய்யுளில் அந்நத் தப்பு பண்ணுவாறோ? பண்ணவில்லை. அவர் உண்மையைத்தான் சொல்லி இருக்கிறார். 'தம்' என்றால் தம் பிடித்தலாகிய மூச்சை அடக்கித் தன் ஆட்சிக்குள் வைத்துள்ள யோகதனச் செயலையே அவர் அங்நு பேசியுள்ளார்.

மூச்சு அடங்நுதலாகிய சிவராஜ யோகத்தில் பழகினவரே தன்னை அறிந்நவர்கள். அவர்கள்தான் எம்முடைய இந்நக் கிரந்நத்தை எடுத்துப் படிக்க லாயக்கானவர்கள். அவர்களுக்கு இந்ந அவையடக்கம் என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே கூறிவிட்டு, தன்னை அறியாத னரருக்குத் தான் அவையடக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை என்றும் குறிகாட்டியுள்ளார்கள்.

314

மட்டி

மட்டி என்னும் மரம் மட்டிப்பால் என்னும் அரிய வாசனைப் பொருளைத் தரும். ஆனால் அந்ந மரத்தை வெட்டி எரித்தால் காடு பூராவும் மல னாற்றம் வீசும். அதுபோலவே மனிதனும் இவனை னாறாமல் காக்கும் னாதத்தை வீணுக்கு விரயம் செய்துவிட்டு கடைசியில் கனத்த பெருனாற்றம் வீசும் சவம் ஆகிறான். அதனால்தான் இவனை மட்டி என்று திட்டுகிறார்கள்.

மடையன்

பாசனக் குளத்திலிருந்ந ஜலம் வெளியாகும் மடை குப்பை கூளம் அழுக்கு அத்தனையும் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு தெளிந்ந னீரை வெளியே விட்டுவிடும். அதுபோலவே இவனும், மெய்ப்பால் அறிய இறைவன் இவனுக்குத் தந்ந வயதை பாழுக்குச் செலவிட்டுவிட்டு னரக அவஸ்த்தைத் தீங்நை தன்னதாக தேடிக்கொண்டு சாகிறவனாதலால் மெய்பகத்துக்கள் இவனை "மடையன்" என்று கூறுகிறார்கள்.

315

ஒரு மரத்தில் காய் உண்டாகி அது பழுப்பதின் அவசியம் தன் இனப் பெருக்கத்திற்கான வித்தினை உண்டாக்கவே. காம்பு, தாய் மரத்துடன் ஒட்டி அதின் மூலமாக உணவு பெறுவதாலே காய் கனியாகி முற்றி வித்து விளைவேற்றமடைகிறது. அவ்வாறு உண்டாகிய அந்ந வித்தை மண்ணில் போட்டால் அழியாமல் மரமாக உருவெடுத்து வளர்ச்சி அடைகிறது.

அது போலவே னாம் உடம்பு எடுத்ததின் பயன், னம் ஜீவ்வித்தினை சிதறடிக்காது பாதுகாக்கவே. ஒரு தெய்வ ஆசான் அவர்களின் எண்ணத்துடன் ஒட்டி உடன்பட்டு வாழ்வதாலேயே இது கைபலிதமாகிறது. இந்ந பெருஞ்ஞெயலுக்கு னம் உடல் உடன்படுவதால் "காயம் மாறி"உடம்பு" ஆகிறது.

316

உயிர் போன பின் தேகம் கனப்பது ஏன்? உன் அங்நக் குலங்நகளை னீ

உயிரோடிருக்கும் போது தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜீவனாகிய அக்கினி அணுக்கோடியிலும் னிறைந்நு மேல் நோக்கி தூக்கித் திரிகிறது. அக்கினி வெளியான பின் தேகத்தின் உண்மையான கனம் தெரிகிறது. சாதாரண துணியைக் காட்டிலும் பனியில் னனைந்த துணி கனக்கும் அல்லவா? அதுபோல இவன் ஜீவன் பிரிந்த பின் தேகாதியந்நத்திலுள்ள அணுக்கள் ஆகாயத்திலுள்ள னீரை வாங்ங வாங்ங அவை னனைந்நு தேக கனம் அதிகமாகிறது. விரைத்து விறுவிறுப்பு ஏறுகிறது.

"ஜலந்நனிலக் கினியுருவாய் இருந்நதடா

ஜலந்நனிலக் கினிமுழுகிப் போகும் முன்னே..."

அக்கினி முழுகி விட்டதால் ஜலம் அதிகமாகிவிட்டது.

317

னமஸ்காரம் : தனக்குத் தானே செய்து கொள்வது. பிறருக்கு கைவிரல்களை அகற்றி தலைக் கொம்பில் வைத்து தலையை முன்னே தள்ளுவது போல் அழுத்த வேண்டும். அப்போது இரண்டு புஜத்திலும் சிறிது வலி உண்டாகும். இதுதான் னமஸ்காரம் செய்யும் முறை. இது பிருக்த யோகத்தின் பலனைக் கருவிகள் பெறுவதற்கு.

318

குரு னானக்

மதுரை பொன்னரங்ங தேவாலயத்தில் அமர்ந்நிருந்ந போது தெய்வம் அவர்களைத் தெரிசிக்க வந்ந சீக்கிய ராணுவத்தினரில் ஒருவன் குருனானக் அவர்களின் உள்ளம் எப்படி இருந்நது என்று அறிய விரும்பினான். அதற்கு தெய்வம் அவர்கள் னெஞ்சை னிமிர்த்திக் கரத்தில் வாளை உயர்த்திக் காண்பித்து "இந்ந வாளின் கூர்மையைப் போன்றது அவர்களின் உள்ளம், இதை வாழை மரத்தில் பாய்ச்சினாலும் பாயும், கற்பாறையில் பாய்ச்சினாலும் தயங்ஙாது. முனை உடையுமே என்று பாராது. இப்படியாக உள்ளம் உள்ளவர்களே குருனானக்" என்று விளக்கிக் காட்டினார்கள். இதைக் கேட்டும், ஆண்டவர்களின் கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கண்டும் அங்ஙு கூடி இருந்ந சீக்கியர்கள் "ஹமாரே குருனானக் - குருனானக்" என்று ஒருமுகமாகக் கோஷமிட்டு ஆண்டவர்களை வணங்ஙினார்கள்.

319

"பொறிவாயில் ஐந்நவித்தான் பொய்தீர்

ஒழுக்கனெறி னின்றார் னீடு வாழ்வார் " - திருக்குறள்.

புலன்ஙள் பொறியை விட சக்தி வாய்ந்நவை. இந்ந வஞ்ஞப் புலன்ஙள் சதிசெய்து இவனுடைய பொறியை வீணாக்கி எமன் கையில் ஒப்படைத்து விடுகின்றன. இப்படி வல்லமையுள்ள புலன்ஙள் ஐந்நையும் அளித்து அவைகளின் சத்தை ஒன்று சேர்த்து, பொறியின் பக்கம் சாய்த்து, உயர்வெனும் சமதளத்திற்கு கொண்டுவந்நு முனைக்கூர்மை ஓர்மை வலுவேற்றத்தால் பாய்ச்சினால்தான் தவத்தில் ஏற முடியும். இந்ந ரகசியத்தை னாமாகத் தெரிந்நு கொள்ளவே முடியாது.

ஊசியின் கூர் ஒன்றாக இருந்நால்தான் சடேரென்று பாயும். இரண்டு கூர், மூன்று கூர் என்று பிளவுப்பட்டிருந்நால் ஒரு வேலைக்கும் ஆகாது. அதுபோல் கண், மூக்கு, காது, வாய் இவைகளின் சத்தை மெய்ப்பொறியின்பால் பாய்ச்சி, அவற்றை மேலும்

கூர்படுத்த வேண்டும்.

320

மாலை வணக்கத்திற்கு முன்கூட்டியே வந்து காத்திருந்து வணக்கம் செய்தால் நாம் 60 நாழிகை நிஷ்டையிலிருந்து கிடைக்கும் தவப்பலனை உங்களுக்கு இனாமாக கொடுக்கிறோம். இத்தனை சல்லீசாக இதனை எடுத்து வைத்திருப்பதால் லேசாக நினைத்துவிடாதே.

ஆலிம் ஷா எடுத்து வைத்த தொழுகை மாதிரி 1008 கரணம் அடிக்கச் செய்திருந்நால், ரொம்பப் பெரிதாக நினைப்பார்கள். அப்படிச் செய்தால் ஏதாவது பலன் உண்டா? கிடையாதே. நாமோ பெரும் பலனை உனக்கு லெகுவாக கிடைக்கும்படிச் செய்துள்ளோம். அந்நத் தவப்பலன் உங்கள் கையில் ஸ்தாபரமாக நிற்கவேண்டுமானால் இரவில் 2 மணி நேரம் தூக்கத்தைக் கெடுத்துப் பாராவணக்கம் அவசியம் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாலை வணக்கத்தில் வாங்கிய தவப்பலன் பலிக்காமலேயே போய்விடும். உஜார்.

தீர்க்க தெரிசனங்களெல்லாம் இந்த மாலை நேர வணக்கத்தையும் பாரா வணக்கத்தையும் பற்றி எவ்வளவோ பெருமையாகச் சொல்லி எச்சரிக்கின்றன. அவ்வளவு பெரும்பலன் உடையது அது. ஆகவே இன்றிலிருந்நாவது ஒவ்வொருவரும் மாலை வணக்கத்திற்கு முன்கூட்டியே வந்திருந்து, இரவில் பாரா வணக்கத்தையும் தவறாது பார்க்க வேண்டும்.

321

ஒரு அனந்நர் மதுரை பழஞ்ஞாலையில் **ஆண்டவர்கள்** திருக்கரத்தால் கொடுத்த சில்லரைப் பணத்தை வாங்கி கண்ணில் பக்தியுடன் ஒத்திக் கொண்டதைக் கண்டு **ஆண்டவர்கள்** திடுக்குற்றார்கள். எல்லோர் எண்ணத்தையும் மாற்ற வேண்டி, தெய்வம் தங்கள் வசமுள்ள எல்லா காசு பணத்தையும், மதுரையில் சந்திர வட்ட சிராசனத்தைச் சுற்றி ஒரு பாதையாக இருந்த வழியில் வாரி இறைக்கச் செய்தார்கள். அப்போதிருந்து, எல்லோரும் அதை மிதித்துச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அப்படி சிதறியிருந்த காசை யாராகிலும் எடுத்தால், எடுத்ததற்கு இரு மடங்காக கீழே போட்டு விடவேண்டும் என்று சட்டமும் வகுத்தார்கள்.

"பணக்காரன் பணத்தின் மீது சாய்கிறான். ஏழை யார் மீது சாய்வான்? எம் மேல் சாய்ந்நிருக்கிறான்".

322

ஜீவப்பிரயாணம் ஆகிறவர்களுக்கு "இப்பேர்க்கொத்த முக்தி தேகத்தில் மகிழ்ச்சிகரமாக நம்மை ஏற்றி வைத்தார்களே! இவர்களுக்கு இதற்காக நம் உயிரையே பிய்த்து அர்ப்பணிக்க வேண்டியிருக்க அவர்களை அன்னியமாக நினைத்தோமே" என்ற கவலை உண்டாகும். இந்நக் கவலையை நிவர்த்திக்கவே தெய்வமவர்களுக்கு காணிக்கை வைத்து 40ம் நாள் ஆன்ம சஞ்ஞார உரிமைக் காட்சி கொண்டாட வேண்டும். இதைச் செய்வதினால் ஜீவப் பிரயாணமானவர்களினுடைய ஆசியும், அவர்களை அந்த நித்திய நிலைக்கு ஏற்றி வைத்த கருணையாளராகிய ஆண்டவர்களின் ஆசியும் கிடைக்கிறது.

பூமிக்குப் பாரம் நரன். நரன் கடலில் புழங்குவதால் அதற்குத் தண்டனையாக கடலும் தீர்ப்பு நாளில் வற்றடிக்கப்படும்.

கனாவில் ஒருவன் ஒரு மண்குடம் வாங்கி சந்தோஷப்பட்டான். பிறகு அது உடைந்து போனதால் வருத்தப்பட்டான். விழித்துப் பார்த்ததும் ஒன்றுமே இல்லை. உன் இக வாழ்வின் இன்பமும், துன்பமும் அது போலத்தான் இருக்கிறது.

323

உன் வாயிலிருந்து வார்த்தை வெளியாவதற்கு முன் உன் மனம் அந்த வார்த்தைக்குரிய எல்லைக்குப் போகிறது. பிறகுதான் வார்த்தை உருவாகிறது. அதன் பிரகாரமே நீ செயலில் ஈடுபடுகிறாய். ஏனெனில் மனம் வாக்கு இரண்டும் ஒன்றாகும் போது செயல் அதற்கு இணங்கி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு ஆள் கொண்டு நடத்துகிறதை ஒரு ஆள் எப்படி மிகைக்க முடியும்?

324

நாம் நீதி தேகம் எடுக்கும் போது எம்முடைய மாணாக்கர்கள் இந்த மெய்யின்பால் அவரவர்களின் ஒட்டுதலுக்கு ஏற்ப மூன்று ரகமாகப் பிரிக்க பெறுவார்கள்.

1. ஆண்டவர்களைப் பற்றி உருக்கமாக நினைத்தவுடன் அவர்களின் நீதி தேகத்தை கண்களால் பார்த்துக் கொண்டே அவர்களுடன் சம்பாஷிக்கலாம்.

2. அவர்களைப் பற்றி உருக்கமாக நினைத்தவுடன் அவர்களின் கொரல் மட்டும் கேட்கும். சம்பாஷிக்கலாம். ஆனால் நீதி தேக உருவம் கண்ணுக்குப் புலப்படாது.

3. ஆண்டவர்களைப் பற்றி உருக்கமாக நினைத்தாலும் அவர்களின் கொரல் கேட்காது. உருவம் தெரியாது. ஆனால் நீதித் தீர்ப்பின் போது அவர்களுக்கு தக்க பலன் கிடைக்கும்.

325

செவிப்புலன் நாக்கைக் காண ஆறு மடங்கு வல்லபமுள்ளது.

326

ஆண்டவர்கள் : இன்று என்ன கிழமை?

சபையோர் : புதன் கிழமை.

ஆண்டவர்கள் : சந்திர சூரியர்கள் வராவிட்டால் அப்போது என்ன கிழமை?

சபையோர் : கிழமையே இல்லை.

ஆண்டவர்கள் : சந்திர சூரியர்கள் மறையாவிட்டால்

சபையோர் : அப்போதும் கிழமையே இல்லை.

ஆண்டவர்கள் : சந்திர சூரியர்கள் வைத்துத்தானே நாழிகை, நாள், வாரம், பக்ஷம், மாதம், வருடம் ஆகிய எல்லாக் கணக்குகளும் அவர்கள் இல்லாவிடில் இவை ஒன்றுமே இல்லை.

ஆண்டவர்கள் : மேகத்தை எது அசைக்கிறது.

சபையோர் : காற்று.

ஆண்டவர்கள் : சரி, மேகத்தைத் தள்ளுகிற அந்நக் காற்று இல்லாவிட்டால் மனிதனின் கதி என்ன ஆகும்? திக்குமுக்காடிப் போவான். அவன் ஜீவிப்பதற்குத் தேவையான அளவு பிராணவாயு முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டு அவனுக்கு இணக்கமாக வீசுகிறதே, இது யார் செயல்? அதில் பிராண வாயு அளவுக்கு சற்று அதிகமானாலும் உலகம் எரிந்து போகும், மனிதன் இரத்தக் குழாய்கள் வெடித்து விடும். அதன் அளவு குறைந்நால் மூச்சடைப்பினால் தவிப்பான். இவன் சுவாசித்து வெளிப்படுத்துகிற கரியமில வாயுவை இவனுக்காக, தாவர வர்க்கங்ஙள் இவன் வெளியேற்றிய அந்த அசுத்த வாயுவை சுத்தீகரித்து பிராணவாயுவாக இவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கின்றன என்றால் சிருஷ்டியின் வல்லபமும் சிருஷ்டிகர்த்தாவின் அளவிடக்கரிய கருணையும் என்னே!

இந்நக் காலத்தில் கலியன் எங்ஙே பார்த்தாலும் மரங்ஙகளை வெட்டித் தனக்குத்தானே தீங்ஙு செய்துகொள்கிறான். மேலும் தன் வெறிச் செயலினால் மோட்டார், கார், லாரி ஆகிய வாகனங்ஙகளைச் செய்து அது வெளிப்படுத்தும் விஷக்காற்றை உட்கொள்கிறான். எங்ஙும் பரிசுத்த ஆகாயத்தில், புகையைக் கக்கும் தொழிற்சாலைகளாலும் பூமி னாசமாகி இவனும் னாசமாகிறான். ஆனால் ஒரு திருமேனியருக்கு மட்டும் னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாமல் இருப்பதால் மகிழ்ச்சிகரமான பல வர்ணீகரமான மகிழ்ச்சிப் பூப்பு ஏற்படுகிறதே! இது எப்படி?

327

8.8.72 ஆடி 24ஆம் தேதி மாலை 6 மணிக்கு **ஆண்டவர்கள்** :

வடதுருவத்தில் சூரியனின் ஒளி குன்றிவிட்டது. சமுத்திரத்தின் அடிப்பகுதியில் உள்ள பூமியில் பிளவு ஏற்பட்டுவிட்டது. மகாவலுப்பமான கடல் எப்படி வற்றடிக்கப்படும் என்று உனக்குத் தெரியுமா? அதாவது இந்த பூமியின் அடியில் பாதாளம் உள்ளது. வடதுருவம் தென்துருவத்தின் மையமாக இருக்கும் பூமியின் பாதாளத்திலும் ஆகாயம் இருக்கிறது. சமுத்திரஜலம் பூமியின் பிளவினால் இந்த பாதாள ஆகாயத்தில் இறங்ஙிவிடும். பிறகு பூமியின் கதிதான் என்ன.

மேல் ஆகாயத்தில் உள்ள னச்சேத்திரங்ஙளின் உஷ்ணம் பூமியைத் தாக்காமல் சந்நிரன் அந்த உஷ்ணத்தைத் தாங்ஙுவதால் இந்த உலகம் இப்போது னிலைத்திருக்கிறது.

328

ஒருவன் உணவு உண்கிறான். உண்டதினால் பசி னீங்ஙுகிறது. அது எப்படி உடலில் செறிமானமாகிறது என்று அவனுக்குத் தெரியாது. அதுபோல எம்மை அண்டியவர்க்கும் அவர்கள் அறியாமலேயே மரணப்பசி இருப்பதில்லை.

329

இங்ஙே சாலையில் இது ஒரு ஆண்மை பொருந்நிய, பெருனிதிய விடிவு காலம், அங்ஙே உலகில் சர்வ புவனங்ஙளும் எமக்கு இரை என்று - தீ - குமுறி னிற்கிறது. "இந்நா எல்லாவற்றையும், தடதடவென்று இடிந்நு விழச் செய்யப் போகின்றோம்" என்று ஒரு பேரிடி கச்சை கட்டி னிற்கிறது. அதற்கு முன், னாம் சர்வத்தையும் அருந்நிவிடுவோம் என்று காற்று னினைக்கிறது. அதற்கு முன்பாக னாம் எல்லாவற்றையும் விழுங்ஙிவிடுவோம் என்று ஒரு கடுங்ஙார னஞ்ஞு குதிகுதித்துக் கொண்டு னிற்கிறது. இவைகளெல்லாம் எதற்கு, னாம் ஒருவர் போதுமே என்று ஒரு காரிருள் காத்துக்

கொண்டிருக்கிறது. எப்போ னமக்கு உத்திரவு அளிப்பார்கள் என்று ஒரு கொடுனாற்றம் - துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அடுக்கடுக்காக வர னிற்கிற அந்த ஆபத்துக்களிலிருந்து எது வந்து முட்டுக் கொடுக்கப் போகிறதோ தெரியவில்லையே! ஐயய்யோ என்று வரனிற்கிற அந்த அமளி னெருக்கத்தை னாம் எந்நெந்த விதத்தில் சொல்லி எச்சரிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவையும் சொல்லியாச்சு. இனி அவரவர் பாடு!

330

உயிரின் ருசி, உடலின் ருசி என இரண்டு ருசி இருக்கிறது. உடலின் ருசி கொஞ்ஞம் அதிகமாகிவிட்டால் தெகட்டும், சீக்கு வந்நால் னாவில் கசக்கும். ஆனால் உயிரின் ருசியோ என்றும் மாறாது, வாடாது, தெகட்டாது இனிக்கும். அது ஆறாவது அறிவைப் பெற்றவர்கள் அடைந்து அனுபவிக்கின்ற அருளமுத ஜீவ ஊற்றின் ருசி.

331

உன் மனம் போன போக்கில் னீ சென்றால், மேற்கொண்டு அதன் யோசனை உனக்கு திருப்தியாக, சந்நோஷமாக இருக்கிறதென்றால், அதனால் உன் ஆத்மாவுக்கு என்ன வரும் தெரியுமா? தீங்குதான் வரும். இப்படி உன் மனம் போனபடியே ஓடாமல், அந்த ஆத்மாவிற்குக் குறி னமது ஆசான் ஒருவரே என்று ஒரே யதார்த்த பிடியாக இருந்நால், ஆசான் அவர்கள் எண்ணம் ஓடுகின்ற பாதையிலேயே உனது மனமும் ஓட ஆரம்பிக்கும். உன் ஆசரியர் அவர்கள், உன் னினைவுக்கு னினைவாகவும், உன் செவிக்குச் செவியாகவும், உன் பார்வைக்குப் பார்வையாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இவ்வாறு <u>அரூப வடிவத்தில் உன்னிடத்தில் இருக்கிறார்கள்</u> என்பது னாம் சொல்லாமல் உனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் வந்து, னினைவென்னும் அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்த பிறகு தான் னீ பார்க்கிறாய், கேட்கிறாய், பேசுகிறாய், னினைக்கிறாய், உன்னுடைய சகல கருவிகளும் ஓடி ஆடுகிறது. அவர்கள் அதிலிருந்து மாறிவிட்டால், உன் ஜீவனில்லை, பேச்சில்லை, னினைவில்லை, பார்வையில்லை, கேள்வியில்லை. ஆகவே அவர்கள்தான் உன் ஜீவன் என்று தெரிகிறதல்லவா? ஆம். உன் ஜீவனே அவர்களாக இருக்கும் போது, அவர்களுக்குத் தெரியாமல், னீ எண்ணுவது, பேசுவது என்பது எப்படி முடியும்? முடியாது. முடியாது என்று இந்த னேரம் இருக்கும். ஆனால் இங்கிருந்து எழுந்த அடுத்த க்ஷணம், இதை மறந்துவிடுவாய். அவர்களும் ஒரு தேகம் எடுத்து வந்திருப்பதால், அவர்களை அன்னியராகக் கொள்வதே உனக்கு ஸர்வீசாகிவிட்டது. இதையெல்லாம் னினைத்து வெகு உஜாரோடு இந்த வழியில் னடக்கிறவனே ஈடேறுவான்.

இது தீங்குடைய னினைவு, இது னம் தேவனுக்கு மாற்றமானது, இந்த னினைவு னம் தேவனுக்கு உகந்தது என்று உன் னினைவின் பேரில், னீ சவாரி செய்யச் செய்ய, அந்த மதி வளரும் பூவனத்தில் எழும்பும் ஜீவ ஊற்று, உனக்குச் சுதந்நரமாக ஆகிவிடும். னீடு வாழ்விற்குரிய அன்னிலமானது உன்னதாக ஆகிவிடும். இவ்வாறு னீ னினைக்கும் ஒவ்வொரு னினைவும் னல்லதா, கெட்டதா என்று னினைத்துப் பார்த்து னடப்பது அரிது. ஆகவே உங்கள் பிரான் அவர்களின் தீர்ப்பின் மேலேயே உங்கள் னினைவு சதா ஓடிக்கொண்டிருந்நால் அது, அந்நப் பிசாசை விலக்குகின்ற மருந்நாக னிற்கும். அப்போது னீங்கள், வரும் அந்த ஆபத்தினின்றும் விலக்கப் பெற்று உத்தியோவனத்திற்குள் புகுத்தாட்டப் பெறுவீர்கள்..

332

வெறும் மணலில் தங்கம் உண்டா? இல்லை. ஆனால் ஒரு சீதோஷ்ணத்தில் அது தங்கமாகிறது. பின் அதை எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். அதுபோல், நம்மைப் போல்தான் **ஆண்டவர்கள்** தேகமெடுத்து வந்நார்கள். பின் அதே தேகம் தவத்தினால் விளைந்து தேவ சன்னதம் பெற்று தேவ உருவாக மாறிவிட்டது. தங்கத்தைக் கண்டு ஆசை வருவது போல, இதைக் கண்டு ஒருவருக்கு ஆசை வரவேண்டாமா? வரவில்லை என்றால் அவர்கள் மனித இனம் இல்லை.

333

19.09.1974 அன்று மெய்வழி கந்நப்பக் கவுண்டர் சாலையம்பதியில் பரிசுத்த ஜீவப்பிரயாணம் ஆனார்கள். ஆகும் பொழுது முதலில் அவரது வயிறு உப்பியிருந்நது. சிறிது நேரத்திற்குள்ளாகவே வயிறு மிகவும் வாடிவிட்டது. வயிறும் குழி மாதிரி ஆகிவிட்டது.

இதை தெய்வ சன்னிதானத்தில் தெரிவித்த போது பிறந்த **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்: அவனுடைய உப்பிய வயிறு தணிய வேண்டுமானால் - ஒன்று வாயு பிரிய வேண்டும், அல்லது பேதியாக வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இது எப்படி ஆகிறது? அவன் உடலில் இப்பொழுது இருப்பது நாம் அளித்த நித்திய உயிர். அதனுடைய பவர் எவ்வளவு என்றால், பஞ்ஞ பூதங்களின் பவரும் அதன் பவருக்குள் அடக்கம். அதனால்தான் வயிற்றிற்குள் இருந்த தேவையில்லாதவற்றை நீக்கிப் பிரித்து பஞ்ஞ பூதங்களுடன் கலக்க வைத்துவிடுகிறது. இந்த ஆச்சரியமான, அதிசயமான செயல் எங்காவது உண்டா?

334

நாம் பாட்டையாவைப் பின் தொடர்ந்து போகுமுன் எம்மிடம் 36 பைகளில் வெள்ளி ரூபாய் இருந்தது. நாம் சாப்பிடாமல் கூட சேர்த்து வைத்தது அது எனில், அதன் மேல் எவ்வளவு பிடிப்பு எண்ணம் இருக்கும்? அதைவிட்டுவிட யாருக்காவது மனம் வருமா? அதோடு கூட வீடு, வாசல், மனை, சுற்றம் அப்பொழுது இருந்த கீர்த்தி, புகழ் எல்லாவற்றையுமே விட்டு, ஒரு பரதேசிக்குப் பின்னால் போக மனம் வருமா?

அப்படி எல்லாவற்றையும் விட்டுச்சென்று, அவர்களுடன் ஒட்டிப்படிந்து, கருவிக்குலங்களனைத்தும் வேறாக மாறியபின் அல்லவா தவத்தில் நுழைய முடிந்தது. இது என்ன சாதாரண காரியமா? ஆழமாக நினைத்துப் பார்த்தால் தான் தெரியும்.

அந்த எல்லையில் ஒவ்வொரு தரமும் செத்து அல்லவா உள்ளே நுழைய வேண்டும். அப்பர், மாணிக்கவாசகர் எல்லாம் என்ன பாடுபட்டிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது தன்னை மட்டும் எமனிடமிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ளும் சக்திதான். தன் மனைவிக்கோ, மகனுக்கோ உதவமுடியுமா? முடியாது. அவர்கள் அன்றைய வீரப்பெருந்தலைவர்கள். இன்று இது உங்களுக்கு இவ்வளவு எளிதாகக் கிடைக்கிறதென்றால் இதனுடைய கைவரவு எப்படி இருக்க வேண்டும்? தவத்தினுடைய மூர்த்தண்யம் தான் இப்படி நடக்கிறது.

நாம் திருப்பரங்குன்றத்திலிருந்து தவத்தை முடித்து வரும் பொழுது தமிழ் எழுத்துக்களில் க, ச, த மூன்று மட்டும்தான் நினைவில் இருந்தது. எதற்கு மேலே இழுக்க வேண்டும், எதற்கு கீழே இழுக்க வேண்டும் என்று கூட தெரியாது. பின்னால் உங்களிடமிருந்துதான் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் தெரிந்துகொண்டோம்.

335

மூலமந்நிரம் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாகவும், ஆதியாகவும் உள்ள முதல்வன் மந்நிரம்.

336

துறவு - தனது தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவைகளை துறப்பது துறவல்ல. இந்த தேகம் எம்முடையது அல்ல, னம்முடைய தேகம் ஜீவதேகமாயிற்றே என்று எண்ண வருவதே துறவு.

337

இரவு வணக்கப் பாட்டு முடிந்ததும் எல்லோரும் தீர்க்கதரிசனம் கூறிவிட்டு எழுந்நார்கள். தெய்வமவர்கள், மறுபடியும் உட்காருமாறு கூறி பிரளய னேரம் வந்நுகொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. மலைகளே தூசித் தும்புகளானால் மற்றவை எம்மாத்திரம்? கதண்டின் உள் இறக்கை போல, பூமி 60 னாழிகை துடிக்கும். பிறகு ஒன்றும் இருக்காது. அதிலிருந்து தப்பமுடியுமா? அதற்கு சுலபமான வழியைத்தான், புத்த பகவான் சொல்கிறார்கள். ஒரு போர்வை கொடுக்கிறார்கள். அது எது? அது தான், உங்களுக்கிடையில் னேசத்தையும், இரக்கத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் பாரபட்ச மின்மையையும் விளை வேற பயன்படுத்துங்ஙள், மறந்து விடாமல் பண்படுத்துங்ஙள், அச்சத்துடன் பண்படுத்துங்ஙள் என்று எச்சரிக்கிறார்கள். அனுசரிக்கப்படவில்லை என்றால் யாரும் தப்பிக்க முடியாது. னாம் எவ்வளவு சொன்னாலும் அந்த சின்னப் புத்தி உங்ஙளிடம் இருக்கும் போல் தெரிகிறது. அப்படி இருந்நால் தூக்கி எறியப்படுவீர்கள். உஜார் என்று உத்தரவாயிற்று.

338

ஆண்பிள்ளை - வீண்பிள்ளை என்று இரண்டு சாதிகள் உண்டு. னீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆண்பிள்ளைகள். னீதிக்கு உட்படாதவர்கள் வீண்பிள்ளைகள். னீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் பெண்பிள்ளைகளாக இருந்நாலும் ஆண்பிள்ளைகளே.

339

ஆயிரம் பேரை ஏற்றிச்செல்லும் விமானத்தைக் கண்டு பிடித்தேன் என்று சொல்லுகிறானே, இறைவன் இவன் வாழ்வுக்கான மழையை சதாசர்வகாலமும் ஆகாயத்தில் மேகங்ஙள் தாங்ஙிக் கொண்டிருக்கும் படி படைத்திருக்கானே! இது அதிசயமாகப்படவில்லையே! அதைத் தொப்பென்று கொட்டிவிடாமல் கம்பி கம்பியாக, மழையாக வர்ஷிக்கிறானே! அப்ப இறைவன் என்ன கருணையாளன் பார்!

340

சந்நிரனுடைய குளிர்கிரணத்தில் பயிர்கள் பால் பிடிக்கின்றன. சூரியனுடைய வெப்பக் கதிரிலிருந்நுதான் பயிர்களுக்கும் பூக்களுக்கும் வேண்டிய வாசனை உண்டாகிறது. இப்ப சூரியன் கூழாங்ஙல்லாப் போச்சு. ஆகவே மல்லிகைப் பூவில் வாசமே இல்லை.

341

கல்கி அவதாரம் வெள்ளைக் குதிரைமேல் ஏறி வருவார்கள் என்று இருக்கிறது. வெள்ளைக் குதிரை என்றால் எது? அதுதான் மாசு மறுவற்ற சுத்தயதார்த்தம். அந்த எதார்த்தம் என்ற குதிரை மேல் ஏறி வருகிறார்கள்.

342

மூக்காகிய வயது, காதாகிய அறிவு.

343

எந்நப் பொருளைச் சாப்பிட்டாலும் அது வயிற்றுக்குள் சென்றால் னாற்றமாகிவிடும். ஆனால், மா, பலா, வாழை சாப்பிட்டால், ஏப்பம் வந்நால் அதே மணத்துடன் தான் வரும். எனவே தான் ஞானிகள் இந்ந முக்கனிகளையும் சாப்பிட்டு வந்நார்கள். இவை ஆகாயத்தில் காய்க்கின்றன.

344

வைத்தியம் - குளிர்ந்நு செத்துப்போக இருக்கும் சாவுடைய னேரத்தில் தீ வைத்து சூடு பண்ணி னம்மை ஏற்றும் செயல்தான் வைத்தியம்.

மூர்த்தி - மூர்க்கமாகிய எமனை விலக்கி னன்மையாகிய தீயைக் கொடுப்பவர்கள்.

சுவர்க்கபதி - பதி தான் சொர்க்கம்.

வையகம் - அகத்திலேற்றி வைக்கும் செயலைக் கையடக்கி வைத்திருப்பவர்களே வையகம்.

பொற்பதி - பதி தான் பொற்பதி.

கற்பகம் - தாதாவேதான் கற்பகம்

அகமது - அகமுகத்தில் ஆண் என்று பொருள்.

முகப்பதி - முகமுகத்தில் சத்தினி ஹக்கீகத்தாகிய தாய்.

விபவம் - பவம் - பாவப் பிறப்பு

விப - வெற்றிப் பிறப்பு

எமனை வெற்றி காண்பது

345

உன்னுடைய பொருள் எது? உன்னுடைய வயது எது? மூச்சுதான். வேறு எதையோ னீ பொருள் என்று னினைக்கிறாய். அது அல்ல. இதுதான் பொருள்.

346

மாணிக்க வாசகர் சொன்னது சிவபுராணம். வேறு யாராவது சிவபுராணம் சொல்லி இருக்கிறார்களா? இல்லை. சிவபுராணம் சொன்ன வாய் எப்பேர்பட்ட

வாய்! அது மாணிக்க வாய் அல்லவா?

புல்லாகி, பூடாய், புழுவாய், மரமாய்... மனிதன்தான் இத்தனை விதமாக மாறக்கூடியவன். இப்படி மாறக்கூடியவன் என னினைத்துத்தான், உனக்குச் சின்னக் காதாக இருந்நாலும் உன்னைக் கைபோட்டோம். பல்வேறு உருவங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகளுக்கு இப்படி மாறும் சக்தி உண்டா? இல்லையே. புலி என்றால் கடைசி வரை புலிதான். குதிரை என்றால் கடைசி வரை குதிரைதான். மாணிக்கவாசகர் இவ்வளவாகச் சொன்னதை னாம் ஒரே வார்த்தையில் "ஓயா

மாறியரே" என்று கூறியுள்ளோம்.

347

பிருக்த யோகம் என்பது இவ்வுலகத்திற்கு வரவே இல்லை. எந்நப் பார ரகசியத்திலும் அது இல்லை. இலுப்ப மரம் எப்படி உலக உபயோகத்திற்கு ஆகாது என்று ஒதுக்கி, கோவிலுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டதோ, அவ்வாறே அந்த உச்சி வேளையாகிய உறுமகாலம் பதியவர்களுக்கென்றே பிரத்யேகமாக ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளது. அந்த னேரத்தில் யாரும் வேறு வேலை செய்யக்கூடாது என்று எடுத்து வைக்கப்பெற்றது.

இந்நப் பிருக்த யோகம் இன்ன செயல் உடையது என்று உங்ஙளுக்குத் தெரியாது. இது பூமியிலிருந்து பிரேதத்தை எழுப்பும் செயல். பிரேதம் எப்படி எழுந்து வரும் என்று ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள் அல்லவா? அதுவும் 1 மைலில் உள்ள பிரேதம், 100மைலில் உள்ள பிரேதம், 5000 மைலில் உள்ள பிரேதம் எல்லாம் ஒரே சமயத்தில் இந்த எல்லைக்கு வரவேண்டும். இது எப்படி னடக்கும் என்று இப்போது உங்ஙளுக்குப் புரியாது.

முழங்கைக்கும் விரலுக்கும் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது. இங்ஙு ஒரு னரம்பை இழுத்தால் விரல் மூடிக்கொள்கிறது. இது போலத்தான் அதுவும் னடக்கும்.

348

தெய்வம் கிள்னாமக் கொடியை னம் தலையில் பதித்திருக்கிறார்கள். இது பாரெங்ஙும் பறக்கிறது. ஊருக்கு ஊர் மெய்வழித் தலைகள் இருக்கிறோமே. இதைச் சன்மார்க்க ஓடத்தில்

பரமனார் கொடிதனை பதித்திட வருக

பரையவர் சங்ஙற்பம் பலித்திட வருக

என்றபடியே இன்று மகாசங்ஙற்பம் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

349

முக்தி என்றால் ஜீவன் முக்தி என்பார்கள். ஜீவன் முக்தி அடைந்நால் னமக்கு என்ன பயன்? உடம்பின் மேல் போட்டிருக்கும் சட்டையின் மேல் சர்க்கரையைத் தடவினால் னமக்கு இனிக்குமா? இனிக்காதே. மனு ஈசனாகிவிட்டால் இந்த தேகம் அழியுமா? ஈசன் அழிகிறவனா? அந்த தேகத்தை அழியவிடுவானா? அப்ப முக்தி என்றால் தேக முக்தி தான். அதைச் செய்வதற்குத் தெட்சிணபாகத்தில் பதியவர்கள் வருவார்கள் என்று காகபுசுண்டர் கூறியிருக்கிறார். இதை யாரும் ஏற்கலாம், அவ்வளவு சுலபம் என்கிறார்கள்.

350

கர்த்தருக்கு எல்லோருமே ஊழியக்காரர்கள். ஒருவர் செய்யும் வேலையை ஒருவர் செய்ய முடியாது. அதனால் ஒருவர் மட்டுமல்ல. இந்நச் சபை ஒரு குடும்பம் போன்றது. தலை செய்யும் வேலையை கால் செய்யுமா? கை செய்யும் வேலையை வாய் செய்யுமா? எல்லாம் சேர்ந்நுதானே உடல். **இந்த உடலில் எது பலஹீனமானது என்று னினைக்கிறாயோ அது மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது.**

351

" தெய்வம் கால்வாயில் தண்ணீரை இருமதில் சுவர்களுக்கிடையில் கொண்டு வாவியில் நிரப்புவார்கள்" என்று தீர்க்க தெரிசனம் இருக்கிறது.

முதலில் தெய்வம் ஒரு கிணறு வெட்டினார்கள். கிணற்றில் சிறிய ஊற்று ஒன்று கிடைத்ததே தவிர, வேண்டிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது மழை பெய்யட்டும் , ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் கொண்டு வந்து இதில் நிரப்பிவிடுவோம் என்றார்கள். முதல் நாள் அவ்வளவு மழை பெய்யவில்லை. இரண்டாம் நாள் நன்றாக மழை பெய்தது. கால்வாய் வெட்டி அந்நத் தண்ணீரை இரண்டு சுவருக்கிடையில் கொண்டு வந்து கிணற்றில் நிரப்பினார்கள். இது முடிந்து மறுநாள் மேற்சொன்ன தீர்க்கதெரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றது. "இந்த தீர்க்க தெரிசனம் நிறைவேறுவதற்காகவே இந்நக் கிணறு வெட்டியது போல் இருக்கிறது" என்று அருளிச்செய்தார்கள்.

352

தவம் கைவரவாவதற்கு முக்கியமானது எது? தவத்திற்கும் தவம் இல்லாததிற்கும் மையம் எது? பசிதான். அதுதான் மையம். பசி எடுத்துக் குடல் கருகினால் தவம் உண்டாகும். இதனையே "பசியினில் உகப்பும்" என்று கூறி வைத்துள்ளோம்.

353

தமிழ் தேவ பாஷை. எல்லா வேதங்களுக்கும் உற்பவ உற்பன்ன ஆதாரம் இங்குதான். இங்கிருந்துதான் அந்த வித்தில்லா வித்து எல்லா நாடுகளுக்கும் சென்றிருக்கிறது. செக்கோஸ்லோவாகியா தேசத்தில் கிறிஸ்துமஸ் விழாவை வானோசா (வானோசை) என்று கூறுகிறார்கள். கலிமா, குர்ரான் எல்லாம் தமிழ் சொற்களே.

354

வீராச்சாமி போலிச்சாமியார் கூறியபடியே பால காலத்தில் ஒரு மாதம் கழுத்தளவு தண்ணீரில் நின்று மூலமந்திரம் ஜெபித்தார்கள். கழுத்தளவு தண்ணீரில் நின்றால் மேலே தூக்கிவிடுமே என்று காலில் ஒரு பாராங்கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு நின்றார்களே! உடம்பெல்லாம் வெள்ளை பாசி பிடித்தது போல ஆகிவிடுமாம். அப்படியெல்லாம் முழுமனத்துடன் திடத்துடன் பாடுபட்டதனால் தான், பாட்டையர் லேசாக சொன்ன மொழி, அமுதம் அருந்நினாள்போல இருந்நதாம்.

355

தீப்பொறி சின்னது தானே, இவ்வளவு பெரிய காட்டை எப்படி அழிப்போம் என்று மலைத்ததா? இல்லையே, ஒரே நிமிஷத்தில் அல்லவா அழித்துவிடுகிறது.

சத்துவங்களின் ஒன்றான தீயிற்கே இவ்வளவு சக்தி என்றால், எல்லாவற்றையும் அடக்கி ஆளும் எமனா இவனைக்கண்டு பயப்படுவான்? எத்தனை பேர் இருந்நால் என்ன? வந்த வேலையை முடித்து நரகிற்கு கொண்டு போகத் தயங்குவானா?

குறும்பும் சேட்டையும்தான் கலியனிடம் மலிந்து இருக்கிறது. மாய்கையிலேயே இருக்கிறான். மாய்கையா மோக்ஷத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்? எமன் எல்லையில் வெற்றி காண்பது சுத்த யதார்த்தத்தால்தான் முடியும்.

356

வேப்பெண்ணை, " இவன் ராஜாவாயிற்றே, இவனுக்குக் கசக்கக்கூடாது" என்றாகுமா? சர்க்கரை "சீச்சீ இவன் ஏழை, இவனுக்கு இனிக்கக்கூடாது என்றாகுமா?" இல்லையே. இறைவன் எல்லோருக்குமே சமமாகத்தான் படைத்தான்.

அதுபோலவே, இவன் செய்ய வேண்டிய கடமையும் ஒன்றாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? வேறு வேறாகவா இருக்கும்? இல்லவே இல்லை. அந்த ஒரு கடமை இவன் மெய்க்குருபிரானை சந்திப்பதுதான்.

357

சபையில் ஒருவர் மற்றவரைக் குறிப்பிட்டு " இவன் மதில்மேல் பூனையாக இருக்கிறான், எந்தப் பக்கம் தாவுவானோ" என்று சொல்ல, **ஆண்டவர்கள்** "பூனையாக இருந்நால் அது எங்கிருந்நாலும் கருவாட்டு வாடைப்பக்கம்தான் தாவும்".

பூனையை வாழைப்பழம் தின்னும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமானால், அது மதில் மேல் பூனையல்ல, பதிமேல் பூனையாகும். அந்நப் பூனையை வாழைப்பழத்திற்குத் தாவ "குரங்காக மாற்ற வேண்டும் அப்போதுதான் அது அந்த வாழைப் பழத்தைத் தின்னும். இது சின்னக் காரியமா? பிரம்ம வித்தையல்லவா?

358

11.10.73 அன்று காலை ஒரு பிறவியர் ஆண்டவர்களுக்கு சூட்ட செண்பகப்பூவும், மனோரஞ்ஜிதமும் சேர்த்துக் கோர்த்த புஷ்பமாலை எடுத்து தரிசனைக்கு வரும்போது, ஒருவேளை அவர்கள் மெல்லிய திருமேனிக்கு இதை அணிவிப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடுமோ, அவர்கள் அணிய மாட்டார்களோ என்று கவலையுடன் பேசிக்கொண்டு ஆலயத்துக்குள் னுழைந்நபோது, அன்று அதிசயமாக தெய்வம் அவர்கள் பச்சை னிறக் கோட்டு அணிந்நிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சிரியமுற்றார்கள்.

அப்போது **ஆண்டவர்கள்**: ஆமாண்டா - அவன் திருச்சியில் மாலை வாங்கும்போதே எமக்கு செய்தி தெரிந்நுவிட்டதால் இப்படி கோட்டு அணிந்நு கொண்டு வந்நோம். ஒருவனுடைய அன்புதான் இவ்வாறெல்லாம் னடத்துகிறது!

359

னாம் சின்னப் பையனாக இருந்நபோது ஒரு னாள் வண்டியைப் பூட்டிக்கொண்டு சந்நைக்குப் புறப்பட்டோம். வழியில் எம் தெருவுக்கு அடுத்த தெருவில் ஒரு வீட்டில் சில பிராம்மணர்களும், பாட்டிமார்களும் வீரப்பிரம்மத்தைப் பற்றிப் படித்துக் கொண்டிருந்நது எம் காதில் விழுந்நது. அந்த வீட்டு வாசலில் வண்டியை னிறுத்தி, வண்டியிலிருந்நு கீழே குதித்து, கையில் மாடு ஓட்டும் சவுக்குடன் அவர்கள் படிப்பதை கேட்டுக் கொண்டிருந்நோம்.

"வீர போக வசந்நராயர் வந்நுவிட்டார்கள்" என்று அவர்கள் படித்ததைக் கேட்டதும் "அவர்கள் இப்ப எங்நே இருப்பார்கள்?" என்று வினவினோம். அதற்கு அவர்கள், அவர் வனாந்நிரத்தில், ஒரு குகைக்குள் மறைவாக இருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

"அவர்கள் காட்டில் ஏன் ஒளிந்நு கொண்டிருக்க வேண்டும்? எப்படியாவது அவர்களைத் தேடி கண்டுபிடித்தே ஆக வேண்டும் எந்நக் குகையிலிருப்பார்களோ" என்று என்னவெல்லாமோ எண்ணினோம்.

ஆண்டவர்கள் : அப்புறம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரிய வேண்டாமா?

அனந்நாதி தேவர்கள்: தெரிய வேண்டும் தெய்வமே.

ஆண்டவர்கள் : அப்புறம் என்ன? வீர போக வசந்நராயர் வண்டி ஓட்டிக் கொண்டு சந்நைக்குப் போய்விட்டார்!

360

சிறுபிராயத்தில் பிராம்மணத்தெருவில் மற்ற பிள்ளைகளுடன் விளையாடப் போவோம். விளையாட்டின் போது "கிள்னாமக்காரன் வராண்டோய்" என்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு ஓடிவிடுவார்கள் "கிள்னாமக்காரன்" என்று சொல்ல மாட்டார்கள். "கீழ் னாமம்" என்று சொல்லி, வீட்டுக்கதவுகளின் கீழே னாமம் போட்டு வைப்பார்கள்.

361

வடனாட்டில் உள்ளவர்கள் சாலிக்கிராம பூஜை என்று ஒரு கொட்டைக்காயை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பூஜை செய்கிறார்கள். அந்நக்காய், ஒரு ஆற்றில் இருக்குமாம். அதைத் தேடிக்கொண்டு வந்து, ஓட்டை போட்டு, அதில் உள்ள பூச்சியை எடுத்துவிட்டு, பூஜைக்கேற்ற கொட்டைக்காயை பொறுக்கி எடுத்து, பூஜை செய்தால் புண்ணியம் வந்து விடுமாம்.

புண்ணியத்தை அளக்குகின்ற தவச்செயல் இங்கு இந்த சாலைக்கிராமத்தில் னடந்து கொண்டு இருப்பது, அவன் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை, பொய்யனுக்குப் போலிதானே பிடிக்கும். இங்கு வந்து படிப்படியாக அல்லவா தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

362

உலகத்தளவில் எடுத்துப்பார்த்தால் தச்சுவேலை செய்பவனைத்தானே தச்சன் என்று சொல்வார்கள். கொல்லு வேலை செய்தால் கொல்லன் என்று சொல்வார்கள். கூரை கட்டுகிறவனை சுவர் கட்டுகிறவன் என்று சொல்வார்களா? யார் யார் என்னென்ன வேலை செய்கிறார்களோ அந்நந்நப் பெயர் சொல்லித்தான் கூப்பிடுகிறார்கள். மாற்றிக் கூப்பிட்டால் அதைத் தவறாக எண்ணி சிரிக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்க, தெய்வம் என்ற பெயரில் கண்ணில் கண்ட மரம், மட்டை, கற்களை தெய்வம் என்று எண்ணி னிஜமாகப் பாடுபடுகிறான் அல்லவா? அவை எல்லாம் னிஜமான தெய்வம் ஆகுமா? ஆகாது. தெய்வம் என்றால் என்ன காரியத்திற்காக என்று கூட தெரியாமல் உலகம் போய்விட்டது.

363

துவார பாலகாள் சந்நிப்பு

பழஞ்ஞாலையில் " துவார பாலகாள் சந்நிப்பில்" தெய்வத்தின் அடவியை விட்டு வெளியில் சென்று புழங்ஙிவிட்டு வரும் சபைக்கரசரவர்களை னிறுத்தி துவாரபாலகர்கள் ஒரு மேடை மீது னின்று வாதாடுகின்ற கட்டத்திற்கு ஆன பாட்டுக்களை எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

அதற்கு மூன்று னாட்கள் முன்பு ஒவ்வொரு தூணுக்கும் இரண்டு பேராக அமர்த்தி ஒவ்வொருவருக்கும் மூல மந்நிரத்தை காகிதத்தில் எழுதிக்கொடுத்து அதை மனப்பாடம்

செய்யச்சொல்லி இருந்நார்கள்.

ஆண்டவர்கள் அப்போது அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய புதிர் போட்டார்கள். ஒரு சின்ன வார்த்தையின் மூலம் மேடையில் இருக்கும் துவாரபாலகர்களை அதிசயப்பட்டு கீழே குதிக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை யார் சரியாகச் சொல்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பரிசு கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். எல்லோரும் எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டும் அந்த வார்த்தையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

மறுனாள் பங்குனித்திருவிழாவில் அந்நக்கட்டம் னடக்க ஆரம்பிக்கும் போது தெய்வம் மேடை அருகில் வந்து சபைக்கரசரின் ஜேபியைப்பற்றிக்கொண்டு, "சொல்லுமே அய்யா! ஏன் விடையை ஜேபியில் மறைத்து வைக்கிறீர்?" என்று கேட்டார்கள். சபைக்கரசர் பிரமித்து தமக்கொன்றும் தெரியாது என்று திருதிரு என்று விழித்தார்.

ஆண்டவர்கள் அவர் ஜேபியில் வைத்திருந்த காகித்ததை எடுத்து "முத்திகார்ணம்" என்றதும், துவாரபாலகார் அச்சத்துடன் மேடையினின்று கீழே குதித்து மூலமந்திரம் சொன்னார்கள்.

364

28-3-73

கற்பகத்தவம் என்றால் என்னன்டோ னினைத்திருந்நோம். போன வருஷம் கார்த்திகை 9ம் தேதியன்று மதியம் தவத்திற்கு போன போது எம்மையறியாமலேயே அந்த கற்பக னிலை இருக்கும் எல்லைக்குள் குளு குளு என்று இறங்கிவிட்டோம். அனுபவித்தறியாத புது, மகா இனிமையான அனுபவமாயிருந்நது அது. பிறகு தவத்திலிருந்து வரும்போது தள்ளாடித் தள்ளாடி ஆலயத்திற்கு வந்நோம். னடக்க முடியாமல் கால்கள் துவண்டு போய், ஆலயத்தில் திரைபோட்டு தவத்தில் இருந்நோம். ஆலயத்திற்கு வந்து அமர்ந்நதும் திடீரென்று சகலமும் னின்று விட்டது. சொட்டுத்தண்ணீர் கூட உள்ளே அருந்த முடியவில்லை. மூச்சை இழுத்து இழுத்துப் பார்த்தோம். அது எங்கிருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. அது இருக்கிற சுவடே தெரியவில்லை.

இப்படி ஒரு உரு இந்த உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இதுவரைக்கும் தோன்றியதுண்டா? கிடையவே கிடையாதே. இப்படி ஒர் னிலை வரும் என்று எமக்குத் தெரியாது - சோத்தால் அடித்த சுவர் என்பார்கள். ஒரு வேளை சோறு இல்லாவிட்டால் குரலே எழும்பாது. தூக்கம் இல்லாவிட்டால் அதை விட மோசமாகிவிடும். இதையெல்லாம் விட மூச்சு இல்லாவிட்டால் ஆளே இல்லை. அந்நக் கற்பக தவத்து னிலையை விவரிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. அதனுடைய வல்லபத்தை சுருக்கிச் சொன்னால் ஈசனையே உண்டாக்கும் தவம் என்று சொல்லலாம்.

365

வள்ளல்பிரானவர்கள் தம் பாடலில்

மாதேகே ளம்பலத்தே திருனடஞ்செய் பாத

மலரணிந்த பாதுகையின் புறத்தெழுந்த வணுக்கள்

மாதேவ ருத்திரர்க ளொருகோடி கோடி

வளைபிடித்த னாரணர்க ளொருகோடி கோடி

போதேயு னான்முகர்க ளொருகோடி கோடி

புரந்நரர்கள் பலகோடி யாகவுருப் புணைந்நே

ஆதேகி ராவயிங்நே தொழில்புரிவா ரென்றால்

ஐயர்திரு வடிப்பெருமை யாருரைப்பார் தோழி.

(அனுபவமாலை - திருவருட்பா)

பாதுகையின் புறத்து எழுந்த அணுக்களுக்கு இவ்வளவு மகிமை என்றால், சிரசிலிருந்து இன்னும் எவ்வளவு உண்டாகும் என்று எண்ணிப்பார்.

366

பழஞ்ஞாலையில் னாம் கல்லுக்கட்டிடம் கட்டும்போது அதைவிட்டு இந்ந கானகத்திற்கு வருவோம் என்று எமக்குத் தெரியவே தெரியாது. என்றென்றைக்கும் அங்நேயே இருப்போம் என்றுதான் னினைத்துக்கட்டினோம்.

"கண்டதுவே உன் காலம் கானகம் குடிபோவாய்" என்ற தீர்க்கதரிசனம், இந்நக் கானகத்திற்கு வந்ந பின்புதான் கிடைத்தது. இந்ந கானகத்திற்கு வந்நு இறுதித்தீர்ப்பு னடத்துவோம், இதில் கற்பகத்தவம் கை கூடி பதிமறைவு ஏற்பட்டு, னித்திய தேகம் உண்டாகி எம் மக்களையும் அப்படி ஆக்குவோம் என்று எமக்குத் தெரியவே தெரியாது.

பழஞ்ஞாலையிலிருந்நு கிளம்பி எங்நெங்கெல்லாமோ தங்கி கடைசியாக வேந்நன்பட்டிக்கு வந்நு (எதிரிலே அமர்ந்நிருந்ந மெய்வழி சயந்நிர அனந்நரைக்காட்டி) இவனுடைய பங்களாவில்தான் தங்கினோம். எத்தனைபேர் எம்முடன் வந்நார்கள் என்று னினைக்கிறாய்? ஒரு காலனியே கிளம்பி வந்நது. அத்தனை பேரும் எம்மை இவன் வீட்டில் எழுந்நருளச் செய்தபின் எஞ்ஞியவர்கள் தெருத்திண்ணைகளிலும், ஆலமரத்தடியிலும் இடம் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ஆலமரம் என்றால் ஒவ்வொன்றும் எத்தனை பெரிசு இருக்கும் தெரியுமா? இவன் இருக்கும் அழகான இடம் ஊரை விட்டுத்தள்ளி இருந்ந னல்ல சோங்நான இடம். அங்கு இவன் பெயர் ஊரணிச்செட்டியார்தானே. அங்கு இருந்நு ஆட்களை ஏவ, எங்நெங்நோ இடம் பார்த்து, கடைசியில் இந்ந கானகம்தான் இனிமையாகப் பட்டதால் இங்கு வந்நு குடியேறினோம்.

பிறகு எத்தனையோ காலம் சென்று கற்பகத்தவம் கை கூடி திரை விலகி வரும் காட்சியை காகபுசுண்டர் பிரான் அவர்கள் தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறியுள்ளார். இதை உறங்நாப்புலி 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே மனப்பாடம் பண்ணிவைத்திருந்நான். முதல் னாள் னாம் திரை விலகி வந்நதும் அவனுக்கு அந்நப்பாட்டு ஞாபகத்திற்கு வந்நு அனைவரும் அந்நப் பாடலை பாடிய காட்சி அன்று அங்கு கூடியிருந்ந அனைவருக்கும் மறக்க முடியாததாய் இருந்நது.

367

5.4.73 மாலை வணக்கம் முடிந்நவுடன் மெய்வழி வரதராஜ அனந்நர் **ஆண்டவர்கள்** இயற்றிய "பாசுபத தவக்கோலப்பா" பாடினார். "விட்டு விட்டோம் என்ற எண்ணம் விட்டார்" என்று பாடி னிறுத்தி, அகில வலம் வரும் பருவத்தின் பகுதியைப் பாடினார். பாடல் முடிந்நபின் -

ஆண்டவர்கள் : - மட்டம் கிடையாது ஒசத்திதான்.

ஏன் ஒசத்தி என்றால் அதில் பொதிந்துள்ள விலை மதிக்க முடியாத அர்த்தங்கள்தான். எங்கே, வெளியில் இருப்பவன் இப்ப பாடின பாட்டில் ஒரு வரியாவது இட்டுக்கட்டி பாடட்டுமே பார்க்கலாம். முடியவே முடியாது. இது வரைக்கும் உலகத்திற்கு வராத செயலல்லவா இது!

இரவு 9 மணி வணக்கத்திற்குப்பின் தீர்க்கதரிசனப் பாடல்

"ஆண்டிக்கு ஓடுகளுண்டு - இந்த

அவனியை ஆள்வோர்க்கு அற்புதமுண்டு

சற்குரு சாபங்களுண்டு - இந்த

சாரியாய் னடந்த பின் சங்கதியுண்டு..."

ஆண்டவர்கள் : என்ன பார். அரசாள்பவருக்கு ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்நெடுக்கும் பழக்கம் இதுவரை இருந்நது. ஆனால் ஆண்டிக்கு ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்நெடுப்பது இப்பத்தானே. இதைத்தான் "ஆண்டிக்கு ஓடுகளுண்டு" என்கிறார்கள்.

இந்த அவனியை ஆள்வோர்க்கு அற்புதம் உண்டு - என்ன அற்புதம்? பெரியவர்களின் சாபம், முனிவர் பாரவான்களின் சாபம், ஈசனின் சாபம், முதலியன அல்ல. சற்குருவின் சாபங்களுண்டாம். இதுதான் பெரிய அதிசயம், இந்நச்சாரியாய் னடந்நபின் சங்கதியுண்டு.

மச்சுகள் கட்டப் போறான்டி - இந்த

மகமாயி சைன்யத்தை வைக்கப் போறான்டி

அந்நப்பக்கம் ஓடு எடுத்து ஆளப்போவதையும், அதே சமயம் இந்நப்பக்கம் மெய்னிலை ஏறுவதையும் கூறி வருகிறார்கள் பார்.

368

அன்று செய்தித்தாளில் எங்கேயோ இடி விழுந்து 37 வீடுகள் னாசமாகி அதில் உள்ள மனிதர்கள் எல்லோரும் சாம்பலாகிவிட்டார்கள் என்ற செய்தியை கேட்டபோது -

ஆண்டவர்கள் : சத்துவங்கள் எல்லாம் கோரங்கொண்டு வருகிறது பார். அப்ப தண் ஆயுதம் - தண்டாயுதம், அதுதானே இடி, தண்ணீருக்கே இவ்வளவு பலமிருந்நால் மற்ற சத்துவங்களால் என்ன ஆகும். இது எப்பேர்ப்பட்ட காலம் என்று எண்ணிப்பார்.

369

காட்டிலுள்ள மான் ஜாதிகளுக்கு ஒரு பழக்கமுண்டு. ஒரு மான் படுத்திருந்நால் அடுத்து ஒருமான் பக்கத்தில் படுக்கும்போது அதன் தலைப்பக்கம் இது தலைவைத்துப் படுக்காது. அதனின் கால்பக்கம் இதன் தலையை வைத்து எதிர்ப்பக்கத்தில் படுக்குமாம். ஒரு கும்பலாக இருந்நாலும் ஒரு மானின் கால்பக்கம் இன்னொருமான் தலைவைத்து இப்படியே ஒன்றுக்கொன்று வட்டமாக படுத்திருக்குமாம். ஏதாவது எதிரி வருகிற ஜாடை சிறிது தெரிந்நால் அடுத்த னிமிஷமே அங்கு ஒன்றைக்கூட பார்க்கமுடியாது. எல்லாம் குப்பென்று திக்குக்கு ஒன்றாய் பறந்நிடுமாம். அதன் காலில் இடறிய கல்கூட வொய் என்ற ஓசையுடன் னெடுந்நூரம் சென்று விழும். அவ்வளவு

Commented [SK1]: one line left before

வேகமாக ஓடும்.

இப்படி கால் பக்கம் தலை வைத்துப்படுகிறது எதனால் தெரியுமா? அவைகள் சிறுவயதிலிருந்து தாயிடம் பால் குடித்தனவல்லவா! வளர்ந்தபின் கூட அவைகளுக்கு தாயின் மடிக்கே நினைப்பு போகிறது -

ஏன்? அவைகளுக்கு வேறே நினைப்பு கிடையாது. நாம் இதை எதை வைத்துத் தெரிந்து கொண்டோம் என்றால் எமக்கு சதா சர்வகாலமும் எம்முடைய ஐயரிடம் நாம் அமுதருந்திய கொங்கைதான் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. அதை சிறிது நேரங்கூட மறப்பதில்லை. அதை நோக்கியே எம் எண்ணம் ஓடுகிறது. ஆகவே அவைகளுக்கும் எண்ணம் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று யூகித்தோம். எம்மைப் போல ஜாதி இந்த மான்தான்.

370

ஆண்டவர்கள் : (நிமிர்ந்து ஆசனமிட்டு) ஒரு முக்கியமான விஷயம் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது - அதாவது இந்த போலி குருக்கள் இருக்கானே, அவன் எடுத்ததும் ஞானம்தான் என்பான் - என்னடா ஞானம் என்றால் எல்லாம் இன்பம்தான், பேரானந்நம்தான் ஞானம் என்பான். பேரானந்நம், இன்பம் கிடக்கட்டும். முதலில் ஆபத்தல்லவா முன்னே நிக்குது என்றால் விழிப்பான். முதல்லே எமன் வந்து கைபோடுவானே, அதற்கு என்ன பண்ணறது என்ற பேச்சே இல்லை - மேற்கொண்டு சாவைப் பற்றிப் பேசினால் அசுப வார்த்தையாம் - பேசக்கூடாதாம், ஆபத்திலிருந்து ஜெயிக்கலைன்னா பாவத்திலேதானே போய்த்தீரணும் - இன்பமாம் - எப்படிப் பாரு - ஆபத்தல்லவா முன்னே நிக்கிது - வசதியையே தேடுகிறான். அதுதான் எமனா வருது - வசதிதானே எமனாவருது? ஞானம் அடையணும்னா எல்லாத்தையும் விட்டால் தானே ஞானத்துக்கு லாயக்கு - அப்படியிருக்க என்னேரம், பார்த்தாலும் இன்பம், சுவர்க்கம் தான் பேச்சு - நிசமா மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைவது போல இருந்நால்தான் முறையா பேச்சு வரும் - அது இல்லை - முறை கெட்ட பேச்சா பேசறான்! பயிர்செய்ய ஆசைப்பட்டா, முதலில் நிலத்தில் இருக்கிற கல்லு, முள்ளுகள், முதலியவற்றை எடுத்து பண்படுத்தி, பின் உழுது, அதற்கு பின் அல்லவா விதை விதைக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பயிர்செய்ய வேண்டும் என்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டு விதையைத் தூக்கி நிலத்தில் எறிந்நால் - முளைத்து விடுமோ? இப்படித்தான் இருக்கு இன்றைய உலகம். ஆபத்தைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை - அப்ப - நிசமா இது உலகமா இல்லை நரகமா என்று பாரு.

371

மெய்வழி வித்தாதி அனந்நர் :-

குரானில் ஹதீஸில் - ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறார்கள். அதாவது - நாயகத்திடம் ஒரு தகப்பன் வந்து " தன் பிள்ளை அதிகமாக இனிப்புப் பண்டங்களை என்னேரமும் உண்ணுவதாகவும் அதைக்கண்டித்து அவனை நல் வழிக்குத் திரும்பும்படியும் - வேண்டினாராம். நாயகம் சிறிது நேரம் யோசித்து - பின் அவனிடம் பிள்ளையைக்கூட்டிக் கொண்டு பத்து நாளைக்குப் பிறகு வருமாறு சொன்னாராம். பின் கூட்டிவந்நதும், அந்நப் பையனைக் கண்டித்து அனுப்பினாராம். ஏன் அப்படிச் செய்தார் என்றால் - நாயகத்திற்கே அப்பொழுது இனிப்புத் தின்னும் பழக்கம் இருந்நதாம். ஆகவே முதலில் தம்மைத் திருத்திக் கொள்வதற்காக 10னாள் கழித்து

வரச்சொன்னாராம் - அந்த பத்து னாளைக்குள், தாம் இனிப்பு சாப்பிடும் பழக்கத்தை அறவே விட்டுவிட்டாராம். பிறகுதான் அந்தச் சிறுவனைக் கண்டித்தாராம்.

ஆண்டவர்கள் : என்ன சத்திய உள்ளம் பாரு - முதலில் தாம் திருத்திக் கொண்டு பிறகு மற்றவனைத் திருத்துகிறார் பார்த்தாயா? என்ன சத்திய ஒழுக்கத்தோடு னடந்து வந்திருக்கிறார்கள் பார்த்தாயா! அவர்கள் இனிப்புத் தின்றால், யார் அவரைக் கேட்கப் போகிறார்கள்! விதிகடந்தவராயிற்றே! இருந்தும் எப்படி சத்தியமாக னடக்கிறார்கள் பார்த்தாயா! அப்பப்பா!

372

17.3.1974

ஆண்டவர்கள் : காஷாய தீக்ஷைக்கு யார் அருகதை?

விண்டு, விண்டு - சுவாசம் விண்டுபோனால் பிணம். அப்படி ஆகாமல் உன் சுவாசமானது அந்நரத்தோடு உருகிப்பாயும் சக்தி வந்தபிறகு, காரணதேகம் உருகி, உருகித் தேய்ந்த பிறகு காவி ஏறுது - பின் சூக்குமதேகம் தாண்டினபின் தூலத்தில் காஷாயம் அணிய அருகதையாவாய்.

2பேர் பீஸ் துணி (துண்டு) தச்சு - காஷாயம் தோய்த்து, 3 ராத்திரி னார்த்தாமலை மேல் முதல் காஷாயதீக்ஷைக்கு, வராதவர் சபையினின்று விலக்கப்படுவார் என்று எச்சரித்துக் கட்டினோம்.

தூலத்தில் னுழைந்து எந்த வல்லபம் தேகத்தை மண்தீண்டாமல் பாதுகாக்குதோ - அந்த அதிதவச் செயலே காஷாய தீக்ஷையில் னடக்கிறது.

373

30.4.1974

ஊழிவிதியின் பிரகாரம் ஒரு பெரிய திருவிழா னிகழ்ச்சி செவ்வாய் 11:30 மணிக்கு சாலையம்பதியில் னடந்தது - அதாவது னம் அனந்நர் குல மக்களின் இளைய னாச்சியார் (சின்ன அம்மா) சரியாக தெய்வம் தவத்திலிருந்த பொழுது 11.30 மணிக்கு தெய்வத் திருனாட்டுக்கு ஜீவ பிரயாணமாகி விட்டார்கள் அதுனேரம் ஆலயம் அருகில் இருந்த வேப்ப மரத்திலிருந்து ஒரு பெரிய கிளை ஒடிந்து விழுந்தது. அதே சமயம் அங்ஙே இளைய னாச்சியாரின் ஜீவனும் அடங்ஙிற்று. என்ன ஆச்சரியம்! **ஆண்டவர்கள்** உடனே ஆசனத்திலிருந்து இறங்ஙி, விசனம் தோய்ந்த திருமுகத்துடன் சின்னம்மாவின் முகத்தைத் தடவினார்கள். கையைப் பிடித்துப் பார்த்தார்கள் - இப்படி 2, 3 முறை ஆசனத்தை விட்டு இறங்ஙிச் செய்தார்கள்- தம்பிகளை அருகில் அழைத்து கட்டிப்பிடித்து ஆறுதல் சொன்னார்கள். அனைவரும் வந்து தரிசனம் பண்ணுவதற்காக மறுனாள் காலை இளனேரத்தில் அடக்கம் செய்யும்படி உத்திரவாகியது - சரியாக 8 மணிக்கு தீர்த்தம் கொடுத்து பழைய யுக தவசு கானகத்தில் அடக்கம் செய்தார்கள் - அடக்கம் ஆனபின் பிறந்த **ஆண்டவர்கள்** திருவாக்கியம்.

ஆண்டவர்கள் : ஒருவரும் அழக்கூடாது. கோடி கோடியாகக் குவித்தாலும் இந்தப் பேறு கிடைக்குமா? தவத்தைப் போட்டு னிரப்பி பரிசுத்த பிரயாணமாக்கி இருக்கிறோம். இது ஒருவர் மண்டையிலும் படவில்லையே - எல்லோரும் கலகல என்று மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் - னம் மகிழ்ச்சி அவளை எட்டணும்.

10 னாளைக்கு முன் எம்மிடம் வந்து னாம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு பருக்கையை எனக்குக் கொடுங்க என்று கேட்டு வாங்கி அருந்தினாள். மறுபடியும் இன்னொரு முறை வந்து அமுது கேட்டாள் - அப்பொழுது னாம் கேலி செய்ததற்கு, பெரிய யானையாகிய னீங்களே வந்து என்னெஞ்ஞில் குடியேறி இருக்கும் போது னான் கொசு எம்மாத்திரம் என்றாள் - கடைசியில் என்னடா என்றால் தவ னேரத்தில் எப்படியோ எம் னினைவா இருந்து சடாரென்று அடக்கமாகி விட்டாளே - ஒரு வார்த்தை சொல்ல கூட னேரமில்லை. ஒரு கணத்தில் அடக்கம் ஆகிவிட்டாள் - கை துவண்டு, குழந்நைகையைத் தொடுவது போல் இருக்கிறது - முகத்தில் எவ்வளவு லட்சணம் பார்! இப்படி அடக்கம் ஆனதை னம் பிள்ளைகள் எல்லோரும் விபரமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

ஆண்டவர்கள் : னேற்று வெள்ளிக்கிழமையின் போது இளையாவுக்கு மூன்றாம் னாள் மாங்கல்ய கிரகண விரிப்பு னடந்நது அல்லவா? அப்ப அவ, மஞ்ஞள் புடவை, பச்சை பார்டர் போட்டது கட்டி மூன்று முறை எம்மை சுற்றி வலம் வந்து எம்மீது மோதறா! அவளுடைய தேக வாசனை எமக்குத் தெரியுமல்லவா? அது வந்நதும் னல்லாத் தெரிந்நது.

மெ.ன.அ.: "அவங்க எங்க போயிட்டாங்க - இங்கே தெய்வத்திடம் இருக்காங்க - எங்கேயும் போகவில்லை தெய்வமே" - என்றார்.

ஆண்டவர்கள் : மனிதன் அதாவது மனு கர்ப்பத்தில் ஜனிக்கிறானே? அதிலிருந்து மூன்று மாதம் 6 னாளையில் இருந்து அந்த ஜீவ ஆவி ஊற ஆரம்பித்து, எல்லா பூதியங்களிலும் ஊறி கலக்கிறது - மாமிசம், ரத்தம், னரம்பு, ஜவ்வு, எல்லாவற்றிலும் ஊறி கலக்கிறது - ஜீவ ஆவியானது ஜவ்வில் கலந்நது போல் அல்லாமல் ஜவ்விற்கு அடியில் உள்ள மாமிசத்தில் வேறே மாதிரியாகக் கலந்நிருக்கும் - அதிலேயே இரண்டு விதம் இருக்கிறது - அப்படியிருக்கக் கொழுப்பு இருக்குது பார் - அதாவது இந்த எலும்புகளில் உள்ள சன்னமான துவாரங்களில் உள்ள சிறுசிறு தமர்களில் உள்ள கொழுப்பு இருக்குது பார், அவைகளில் ஜீவன் அதிக அழுத்தமாகப் பற்றியிருக்கும் - அதுசரி, அதைவிட்டு இந்த னரம்புகளில் எப்படிப் பற்றி இருக்கும்? இது அல்லாதபடிக்குத் தலைப்பாகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான விதம் இருக்கிறது - இத்தனையையும் தாண்டி ஜீவன் பிரிபடறதுன்னா - அது என்ன சாமான்யமா அதற்குத் தகுந்த ஆயுதம் போட்டல்லவா எமன் பிடுங்குகிறான் - அதனால்தான் சாகறதுக்கு 6 மாதம், 1 வருஷம் என்று வியாதியில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் - அப்பபடி கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞுமாக ஜீவனைச் சாகடித்து வந்நும், சாகற தருவாயில் வேறே இழுப்பும் பறிப்புமா இருக்கிறது எதனால்? இப்படி இவ்வளவு ரகரகமாக ஜீவன் னம் தேகத்தில் கலந்நிருப்பதால்தான் அந்நப்பாடு பட வேண்டியிருக்கிறது. (**ஆண்டவர்கள்** னிமிர்ந்து ஆசனமிட்டு, தங்களுடைய திருக்கரங்களிலுள்ள விரல்களை கோர்த்துக் காண்பித்து)

இப்படித்தான் சிக்கலாக னரம்பு முதலிவைகளில் னம் ஜீவன் கலந்நிருக்கு - இதைப் பிரிப்பதென்றால் எவ்வளவு கடினம்? எவ்வளவு னேரம் செல்லும் - சுண்டு விரலானாலும் அதன் முஷ்டியைப் பிரிப்பது எவ்வளவு கடினம்? அப்படி இருக்க இளையாவுக்கு சும்மா தொட்டு எடுத்தாப்பில் ஜீவன் அடங்கி விட்டதே! இது எப்பேர்ப்பட்ட ஆச்சரியம்? தவ ஞானிகளுக்கு இதைக் கேட்டா என்னண்டு இருக்கும்? அததுக்குதக்க படியல்ல தகுந்த ஆயுதம் போட்டு எடுக்கணும்? இது என்னடாவென்றால் வெண்ணையில் மயிரைப் போட்டு எடுக்கிற அவ்வளவு னேரம்

கூட இல்லை - அதைவிடக் குறைவான னேரத்தில் தவக்கிரணத்துக்குள்ளாக வந்து மாட்டிக் கொண்டு விட்டாளே! என்ன பாடு? அன்னிக்கு காலையில 10 மணிக்குத்தான் தலைக்குக் குளிச்சிருக்கா! கோடிச் சீலை கொண்டாறச் சொல்லி கட்டிக் கொண்டு வெயிலில் னின்று தலையை ஆற்றி சிக்கெடுத்து எல்லாம் பண்ணியிருக்கா - பிறகு ஈஸிச்சேரில் உட்கார்ந்திருந்திருக்கா - ஒரு னிமிஷத்துக்குள்ளாற வந்து புகுந்து விட்டாளே? இந்தச் செயலை யாராலும் னினைக்க முடியாது - இவ்வளவு னாளா னம்ம சபையில, அடக்கமானவர்களெல்லாம், தெய்வம் கூப்பிடறாங்ங போய்விட்டு வரேன் என்று ஏதாவது பேசி விட்டு அல்லவா அடக்கம் ஆகி இருக்காங்ங. இது கூட பேச னேரமில்லாமல் ஆகிவிட்டாளே. பாலில் தண்ணீரைக் கலந்து விட்டா இரண்டையும் பிரிக்க முடியுமா? அதுக்குத் தகுந்த வகையில் ஆயுதம் கொடுத்து இல்ல பிரிக்கணும்? இது எப்படிப் பார்த்தாயா? கடைசியா அம்மான்னு கூப்பிட்டிருக்கா. அவ்வளவுதான்- பிரயாணம் ஆகிவிட்டாள்.

மெ.ச.அ.: னம்முடைய தேகாதியந்நத்திலேயும் ஜீவன் எப்படியெப்படி கலந்திருக்கு என்பது இப்ப தெய்வம் உத்தரவான பிற்பாடுதான் னமக்குத் தெரிகிறது.

ஆண்டவர்கள்: உங்ஙளுக்கெல்லாம் தெரிவதற்காகத்தான் இவ்வளவு சொல்லுகிறோம். அதன் பாரதூரம் - ஒன்றைப் பெருக்கவைச்சு ஒன்றைச் சிறுக்க வைச்சு அப்படியெல்லாம் பிடுங்ங வேண்டியிருக்கு - னினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமேன்றுதான் இப்படியெல்லாம் சொல்கிறோம் - சர்வ ஜீவர்களுக்கும், சர்வ உயிர்களுக்கும் எப்படி னடக்கும் என்பதைச் சொன்னோம் - ஆனால் இப்ப னடந்நது எப்பேர்ப்பட்ட அதிசயம்? மகிழ்ச்சியாகவும், ஒரு ஆனந்நமாகவும் அல்லவா னடந்திருக்கு! இதை எந்த வெற்றி என்பது? இது எவ்வளவு னுணுக்கமாக னடந்திருக்கு - இத்தனை ஜாதியுடைய, மதத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு பொருளுக்குள்ளாக - யாராலாவது புகுத்த முடியுமா? அது யாருக்கு வரும் - கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் என்று எத்தனை கோடி காலங்ஙள் ஓடியிருக்கு - கடைசியாக 5000 வருஷமாக கலியுகம் ஓடியிருக்கே - இத்தனை காலங்ஙளிலும் எப்பவாவது இப்படிப்பட்ட அதிசயம் னிகழ்ந்நதுண்டா? புதுமையில் புதுமையல்லவா னடக்குது? இது யாருடைய செயலாயிருக்கணும் எண்ணிப்பாரு!

374

ஆலிலை எவ்வளவு கனமாக இருக்கிறது. அதனுள்ளே ஊடுருவிப்பார்த்தால் அந்நப்புறம் இருப்பது தெரியுமா? தெரியாது. ஆனால் உனக்கு கொடுக்கப்போகிற னித்திய தேகம், 9 ஆலிலைகளைச் சேர்த்து வைத்துப் பார்த்தால் கூட அதன் அப்பால் உள்ளது தெரியும்.

375

69 ஜாதிகளை இங்ங ஒன்றாக சேர்த்து வாழவைத்திருக்கின்றவர், என்ன ஒரு ராஜாவோ - இல்லை - ஒரு பெரிய பிரபுவோ - இல்லை - ஒரு சம்சாரிதானே. என்ன சக்தியிருந்நால் இப்படி ஆக்கமுடியும்? எண்ணிப்பார்.

னீ செய்யும் ஒரு சின்ன செயலுக்குக் கூட எத்தனை உதவிகள் இருக்கின்றன - ஆனால் னாம் செய்த இந்த பெரிய செயலுக்கு ஒரு சின்ன உதவி கூட எமக்குக் கிடைக்கவில்லை எல்லாம் எதிர்ப்புத்தான்.

இந்த சபையையும் எம்மையும் ஒழிக்கவே பார்த்தார்கள் - எத்தனை பாடு - இப்ப

இருக்கிறதுதானே உன் கண்ணுக்குத் தெரியும் - இதுவரை பட்டபாடெல்லாம் தெரியாதே.

376

தனிகைமணிப்பிரானோடு தெய்வம் போகும் பொழுது தெய்வத்திற்கு தாகம் எடுத்து விட்டது - பக்கத்தில் வாய்க்கால் ஓடுகிறது - ஆனால் குடிக்க பயம், ஒரு கை அள்ளிக்கூட குடிக்க முடியவில்லை - அவர்கள் திரும்பிப்பார்க்காமல் வேகமாகச் சென்றுவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் - தாகத்தையே னீராக மாற்றிக் கொண்டார்கள். அப்படிப் பெற்ற ஞானத்தை இலவசமாக வழங்ஙுகிறார்கள். னாம் இதற்குத் தகுதிதானா? னாம் எதை விட்டோம்.

377

னமது தூலமாகிய இந்நக் கட்டிடத்திற்கு உத்திரம், (பலம்) அவர்கள் உரைதான் - அந்ந உரையின்படி, சொற்படி னடந்நால் னோவு வராமல் உத்திரம் பலப்பட்டு னம் தூலம் னிற்கும் - இல்லையேல் உத்திரம் சரிந்நு தூலமும் இடிந்நுவிடும்.

378

காயகற்பம் கொடுக்க அதை முனிவர் தேவர் உண்டு கொண்டு இருப்பார்கள் - அவர்கள் அதை ஆதியிடமிருந்நு ஒரு குகை வழியாகப் பெறுவார்கள் - உண்ண வருவதும், உண்டு விட்டுப் போவதுமாக இருப்பார்கள் - என இங்ஙு னடக்கும் செயலை அப்படியே சித்தர் னூலில் பாடியுள்ளார்கள்.

இமயமலைப் பகுதியில் பறவைகள் இரை தேடக் கூட்டமாக வந்நு ஒவ்வொன்றும் ஒரு திக்கிற்கு இரை தேடப் போய்விடுகின்றன - பிறகு அந்நப் பறவைகளுக்குத் தலைமையான பறவை ஒரு குரல் கூப்பிட்டவுடன் அவை அனைத்தும் கூடி கொள்ளுகின்றன.

379

ஒரு குழந்நையிடம் பாம்பு வந்நால் பிடித்து கையில் வைத்துக்கொண்டு சிரிக்கும் - னாம் பிடிக்காதே எனக் கூறினால் விடுமா? விடாது - ஆகவே வேறு ஒரு விளையாட்டுப் பொருளைக்காட்டி பின் பாம்பினை விடுவிக்க வேண்டும். அதேபோல் னீ எமனாகிய பாம்பினைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளாய் - னீ பிடிக்காவிட்டாலும் அது உன்னைச் சுற்றிக் கொண்டுள்ளது - உனது எண்ணத்தை எமது செயலாலும் விளையாட்டிலும் திருப்பி, பின் உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்ந பாம்பினை காட்டி, விடுவிக்க வேண்டியுள்ளது.

380

உன்னினைவுக்கே எட்டாத பெருங்ஙடனாயிருந்நால் அதை னீ என்றைக்கு அடைப்பது? அதாவது ஒரு பொருள் கடன் வாங்ஙியது இன்னது இவ்வளவு மதிப்புடையது என்று உன் னினைவுக்குத் தெரிந்நால் எப்பாடுபட்டாவது அதை அடைத்து விடுவாய் அல்லவா? ஆனால் இறைவன் உனக்குச் செய்த னன்றி, உன் னினைவு கொண்டு எட்ட முடியாததாயிற்றே! எப்படி உன்னால் கட்ட முடியும்? இறைவன் செய்த எந்ந னன்றியையும் உணராத என்னன்றியையும் கொன்றவர்களையும் உய்விக்கும் செய்னன்றியைச் செய்பவர்களே அதை உனக்கு அறிவித்து, அந்நக் கடனை அடைப்பார்கள் - இந்ந செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு ஈடாக

வையகத்தையும், வானகத்தையும் கொடுத்தாலும் அது ஈடாகாது - இப்பேர்ப்பட்ட பெருங்கடனிலிருந்து நாம் மீட்பிக்கப் பட்டோம் என்பதை இப்படி எடுத்து பேசினால்தானே படுகிறது? எண்ணி எண்ணிப் பார்த்தால்தான் அதன் கனம் தெரியும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது - அதாவது தூக்கத்தைக் குறைப்பதுதான். நித்திரா தேவியினுடைய அதிகாரத்தை மத்திபமாய் மாற்ற வேண்டும் இது மகா முக்கியம். இதனுடைய பலன் இப்போது உங்களுக்குத் தெரியாது - பின்னால்தான் தெரியும். எக்கோடிகாலமும் அழியாத இளமையான தேகம் அல்லவா கிடைக்கப்போகிறது. இதை விளையாட்டுப் போல கைவரவாக்க வேண்டும் - தெய்வ உத்திரவாயிற்று ஒரேடியாக பழகிவிடலாம் என்று எளிதாக எண்ணக்கூடாது - அது ஒரு நாள் விழித்திருக்க முடியும் - மறுநாள் உன்னையறியாமலேயே சாய்த்துவிடும். சட்டி சுண்ணாம்பை அப்படியே தின்னமுடியுமா? சிறிது சிறிதாக உண்டுதான் ஜீரணிக்க முடியும்.

ஒருவன் ஒரு நாளில் 3 மணி நேரந்நான் தூங்க வேண்டும். அதற்கு மேல் தூங்கக் கூடாது - இதை விளையாட்டாகப் பழக்கவே பாராவணக்கம் எல்லாம் எடுத்துவைத்தோம். நாமும் முப்பது வருடமாக இதைக் கட்டாயப்படுத்திச் சொல்லி வருகிறோம் இனிமேலாவது எல்லோரும் தூக்கத்தைக் குறைக்கப் பழகுங்கள்.

சபையோர் : உத்தரவு தெய்வமே!

இது ஒன்று எல்லோருக்கும் பழகிவிட்டால்தான் எமக்கு அப்பாடா! என்றிருக்கும் - இது எல்லோருக்கும் கைவரவாகிவிட்டால் பிறகு எமக்கு எல்லையில்லா சந்நோஷம்தான்! ஏன் தெரியுமா?

இது ஒன்றுதான் எம்மால் செய்து வைக்க முடியாத காரியம் - இது உங்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. இதைத்தான் எம் ஐயன் அவர்கள் "தோசி மறலியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்" என்று சொல்லி விட்டு, "நித்திரா தேவியவள் நித்தமிந்நப் பூமியிலே மத்திபமாய்க் கார்க்கவை" - என்கிறார்கள். மறலியான எமன் எம் ஆக்ஞைக்கு கட்டுப்பட்டவன். எமனை எம் பிள்ளைகளிடம் அணுக விடாமல் - ஆனால் தூக்கத்தை மத்தியமாக ஆக்கும்படி உத்தரவிட்டு நடத்த வேண்டும் என்கிறார்கள் - எம் உத்தரவுப்படி நீங்கள் நடந்நால் தான் இது சாத்தியமாகும்.

பிரளய காலத்தில் நீங்கள் விழிப்புடன் இருந்து எம் நினைவாகவே இல்லையென்றால் பிரளயத்தில் சிக்கிக்கொண்டு அவஸ்த்தைப் பட வேண்டியதுதான் - அதற்கு யார் என்ன செய்ய முடியும் - ஆகவே இப்பவே தூக்கத்தைக்கட்டுப்படுத்தி விழிப்புடனிருங்கள் என்று எச்சரித்து விட்டோம் - என்ன? இது ஒன்று உங்களால் ஆகாத காரியமா? முடியுமல்லவா?

சபையோர் : உத்தரவு தெய்வமே. இனி அப்படியே பழகி வருகிறோம்.

ஆண்பிள்ளை - வீண்பிள்ளை என்று இரண்டு சாதிகள் உண்டு. நீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆண்பிள்ளைகள். நீதிக்கு உட்படாதவர்கள் வீண்பிள்ளைகள். நீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் பெண்பிள்ளைகளாக இருந்நாலும் ஆண்பிள்ளைகளே.

வண்ண உடல் : எக் கோடி காலத்திற்கும் அழியாத ஆபத்து வந்து அடராத நித்திய உடல்.

382

இதுவரைக்கும் பாரவான்கள் னூல்கள் எழுதினார்கள். அவைகள் ஏதாவது ஒரு தலையைத் திருப்பியது உண்டா? இல்லை - இப்பொழுது எம்முடைய னூல்கள் எத்தனை ஆயிரம் தலைகளை மெய்யில் திருப்பியுள்ளன. இதற்கும் அதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்.

பசிக்குச் சோறு தின்பவர்களைத்தான் இதுவரைக்கும் இந்த உலகம் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் பசியையே தின்றவர்களைப் பார்த்திருக்கிறதா? இதோ, னாம் பசியையே தின்று விட்டோம். கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் இவைகள் எல்லாம் எவ்வளவு ஆண்டுகள் இருந்து ஓடியிருக்கின்றன - அழிவிற்கே இவ்வளவு காலம் என்றால், இனிமேல் வரப்போகிற அழியாத னித்தியத்திற்கு இவ்வளவு காலம் என்று கூற முடியுமா? அவ்வளவு கால அவஸ்த்தையிலிருந்து உன்னை மீட்பிக்கிறவர் யாராக இருக்க வேண்டும் - இதை எண்ணித்தானே பாரவான்கள் எல்லாம் உடல், பொருள், ஆவி தத்தம் செய்து அந்நப் பாடு பட்டார்கள். இல்லை வேடிக்கைக்கா இருக்கும்? இதை எண்ணிப் பார்த்தால் என்ன னன்றியுடன் னீ னடந்நுகொள்ள வேண்டும்.

பொய்ப்பொருள் சம்பாதிக்க எத்தனையோ வழிகள் உண்டு. ஆனால் மெய்ப்பொருளைச் சம்பாதிக்க ஒரே ஒரு வழிதான். மெய்த்தவப் பாரவான்கள் பட்டபாட்டினை அவர்கள் னெஞ்னுதான் அறியுமே தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது.

383

கின்னாமக் கொடியை னம் தெய்வம், னம் தலையில் பதித்து வைத்து இருக்கிறார்கள் - இதை சன்மார்க்க ஓடத்தில் -

பரமனார் கொடிதனைப் பதித்திட வருக!

பரையவள் சங்னற்பம் பலித்திட வருக!

என்று தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

384

உன்னுடைய னிசமான சொத்து உன் மூச்சுதான் - அது வீணாகப் போகிறதே என்று னீ கவலைப்படுகிறதில்லை - னீ மூச்சு உள்ளே இழுக்கும்போது பணக்காரனாய் இருக்கிறாய் - வெளியே விடும்போது ஏழையாக இருக்கிறாய் - இப்படி இருக்கும் உனக்கு இந்த உலகத்தையே சம்பாதித்தாலும் போதவில்லை. அப்படியானால் என்றும் பணக்காரர்களாய் இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு சொத்து வேணும். யோசித்துப்பார் - சர்வ அண்டரண்ட சராசரங்களும் அவர்களுடையதுதான் - (என்றும் குறையாப் பணக்காரண்டி அவர் ஏழுகடல் குடித்து ஏப்பம் விட்டார்).

உன்னுடைய தேகாலயத்தில் ஈசன் குடியிருக்கிறான் - எனவே அதை அசுத்தம் செய்யாதே.

எத்திய எத்தாலே எத்தாதெல்லாம் எத்திக்கொள் என்று எடுத்தெரிந்நார் - ஒரே எத்தில் னித்திய சுவர்க்க பதவி அடைவதென்றால் அதன் வலிமை என்ன? செய்கிறவர்க்கு அது சாதாரணமாக இருக்கலாம் - ஆனால் னீ அதைச் சாதாரணமாக னினைக்கலாமா?

னான் உழுதேன்: னான் தண்ணீர் பாய்ச்சினேன் என்று ஏன் பெருமை

யடித்துக்கொள்கிறாய் - விளைவிக்கின்றவர் கர்த்தர் அல்லவா?

385

னாம் ஒரு னாள் உன்காதில் ஒன்று போட்டோமே - அது ஏன் இன்னும் உன் வாயில் வரவில்லை - னாம் காதில் போட்டது உன் வாயில் வரவேணும். அதன் பெருமையைப்பற்றி பேசிக்கொண்டே இருக்க வேணும். அப்பொழுதுதான் எம்மிடத்தில் ஒட்டுதல் அதிகமாகும்.

386

மதியம் : தெய்வமவர்கள், தவம் முடிந்து ஆசனத்தில் அமர்தல்

திரைவிலகி வருகுமிவர் னேரந்னன்னில்

தெரிய வைக்கும் காரணங்கள் துந்நுமியில்

பரைவிரித்த னிச்சயங்கள் அத்த னையும்

பார்க்கவரும் முனிவர்னவனாதசித்தர்

தரைதனிலே இவர்களெல்லாம் உடலெடுத்து

தவம்புரிந்த சுதந்நிரத்தைத் தானாள

விரைந்நிடுவார் சோதியிவர் தெரிசனைக்கே

விவரிக்க ஆதியென்ற னாம்மின்னாள்

என்ற காகபுசுண்டர் பாடல் சபையில் பாடப்பெற்றது.

ஆண்டவர்கள் : முனிவர், னவனாதர், சித்தர் என்று கேள்விப்பட்டிருப்பாய் - காகபுசுண்டர், இவர்கள் என்று கூறுகிறார் - யார்? முன்பு கலியனாக, னரனாக இருந்நவர்கள் இன்று முனிவர் னவனாதர் சித்தர் - யாரால் ஒரு தெய்வத்தால் - இதற்கு னீ எதை விட்டாய்? பொருளை விட்டாயா? பெண்டாட்டியை விட்டாயா? ஒன்றையும் விடவில்லை - ஒன்றையும் விடாமல் எமக்குக் கிடைத்ததா - அல்லது இதுவரைக்கும் யாருக்காவது கிடைத்ததா? இல்லை. ஒன்றையும் இழக்காமல் உனக்குக் கொடுத்தால் அது உன்னை குறும்பு செய்யச் சொல்கிறதா? அது இந்த மெய்யை விட்டு தள்ளவே பார்க்கிறது - 70 வயது வரை யாராவாது இருந்நால், அந்த வயதில் அவர்களுக்கு அறிவு இருக்குமா? அறிவு அழிஞ்ஞி போயிருக்கும் - பேச முடியுமா? னடக்க முடியுமா? சரி அந்த வயதிற்கே அப்படி என்றால் 116 வயதிற்கு, ஒரு பிரேதம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும் - அத்துடன் உணவும் இல்லையென்றால்! சரி, உங்களிடம் பேசுவது ஏதாவது குறைந்நிருக்கிறதா, இது மனித உருவமா? இப்படி ஒரு உருவத்தை யாராவது காணமுடியுமா? கண்டும் இதைப்பற்றி உன்வாய் பேசவில்லையே. தீங்கு பேசத்தான் போகிறது - இதுவே இப்படியென்றால்! செயலோ, இதைப் பற்றி பேசினாலேயே உலகத்தான் ஆவென்று வாயைப் பிளப்பானே - இப்படிப் பெற்றதை அவதூறு பேசினால் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா? இதுதானா இதன்மேல் வைத்திருக்கும் ஒட்டு இதற்காக உயிரைக் கொடுக்க வேண்டாமா?

குறைக்குமே குறையாகப் பதியி ருந்நும்

குறைகளைத் தள்ளுவதே மிக்க விந்நை

முறைக்குமே முறைகளை அறியா தார்போல்

மூர்த்தியவர் னடத்துவதும் திருமூர்த் திக்குத்

துறையதின் துறையுமே காட்டி டாமல்

தூததில் தானாக இருந்நு கொண்டு

உரையதில் உரையுமே மாட்டி வைத்து

உலகத்தில் பதியெமதும் பூர்த்தி செய்வார்

என்ற காகபுசுண்டர் பாட்டு சபையில் பாடப்பெற்றது.

.

387

"னீ முதலில் இருமுலையில் பால்குடித்து வளர்ந்நாய், ஒன்றில் பொய்மையும், ஒன்றில் புலைத்தன்மையும் அதாவது காமத்தையும் குடித்தாய்: ஆனால் இங்நு ஒரு முலையில்தான் பால் குடித்தாய். உனக்குத் தாயும், தந்தையும், தெய்வமும் ஒன்றே இருப்பதென்றால் அது எவ்வளவு ஆச்சர்யம்!

388

24.10.74

வாழ்க்கையில் ஒரு மனிதனுக்கு எது முக்கியம்? மூச்சுதானே - மூச்சு இல்லாமல் ஒரு னிமிடம் இருக்க முடியுமா? முடியவே - முடியாதே? இதோ உன் கண் முன்னால் பார்க்கிறாயே, இது என்ன? அதிசயமாகப் படவில்லை - ஏன்? மனு முளை துவங்கிய கால வரம்பிலிருந்து இப்படி யாருக்காவது இருந்நதுண்டா? பல ஆண்டு காலம் - அத்தோடு கூட உணவும் உறக்கமும் இல்லாமல் இப்படி ஒரு உருவை னுனைத்தாலும் பார்க்க முடியுமா? முடியாது. அதோடு கூட உனக்கு சந்நிப்பு இருக்கிறதென்றால் னீயார்? யாருடைய ஆர்டருக்காவது எமன் விலகி னிற்பானா? அப்ப - ஆர்டருக்கு னடக்கிறதென்றால் - அங்நுள்ள வலிமை என்ன திமுதிமுத்து இருக்கும்.

சரி - இங்ந னாலாம் வேதம் துலுக்க மதம் உண்டாகி, 1380 வருடமாச்சு, அதுக்கு இதுவரை எத்தனையோ படித்தவர்கள், ஆலீம்கள், படிப்பாளிகள் உரை எழுதி வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவாக இதுவரை எழுதினது என்ன? அல்புலாம்மீம் அல்லா தான் அறிவார், சரி அது இப்ப இங்ந என்னாச்சு? அப்ப அலீ புலா மீம் அறிந்நவர்கள் யாரு?

எத்தனை காலமாக தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்ற வார்த்தை வழங்கி வருகிறது. இதுக்கு இதுவரைக்கும் என்ன செய்து வைத்திருந்நார்கள்? கல்லிலே ஒரு சிலையை செதுக்கி, பிறகு தங்கத்திலோ இரும்பிலோ உடுக்கை, சூலம், வேலாயுதம் என்ற சன்னதங்கள் செய்து வைத்திருந்நார்கள். அவ்வளவுதானே! இப்படி ஒரு தேவஉரு, மனித வடிவத்தில் இத்தனை சன்னதங்களை, கை ரேகையாகப்பெற்று வருவார்கள் என்று னினைத்ததுண்டா? னினைக்க வருமா? அதோடு கிள்னாமமும் - கடைசியில் பெற்றதே.

அந்த அலீபு லாம் மீம் அறிந்ந அல்லா எங்கே? தென்னாடுடைய சிவன் எங்கே? அந்த உருவத்துடன் உனக்கு சந்நிப்பு என்றால், னீ யார்? இப்படி னினைத்துப் பார்த்ததுண்டா?

389

விதி = தேகம், விட்டகுறை =7ம் பிறப்பு எடுக்காமல் இருப்பது - மதி = ஆசான்.

ஒரு அரசன் இருக்கிறான். அவன் எல்லோருக்கும் அவரவருக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கிறான். அவனிடம் கைநீட்டி வாங்காதவர்களே இல்லை. அவனை எல்லோரும் கொடைவள்ளல் என்கிறார்கள். அவனுக்கு மேம்பட்ட ஒரு கொடை இந்த உலகத்தில் இருக்கிறதா? இருக்கிறது. அது இறைவனின் வர்ஷிப்பு - அது சிறிய வித்தை பெரிய மரமாக்கி விடுகிறது. அதனுடைய கொடைக்கு, ஈடு இணை செய்ய முடியாது - ஆனால் அது மாமரத்தை மாமரமாகத்தான் வளர்க்கும் - முள் மரத்தை முள் மரமாகத்தான் வளர்க்கும். ஆனால் அதற்கு மேல் ஒரு கொடை இருக்கிறது. அதுதான் ஆசானின் கொடை. அது நரனை மனுவாக்கி தேவனாக்குகிறது. இந்தக் கொடையைக் கண்டு அந்த வான் கொடை நாணுகிறது. அந்த ஆசான் என்ற கொடையானது, கள்ளிச் செடியை தேவதாரு மரமாக்குகிறது.

390

எந்தப் பொருளைச் சாப்பிட்டாலும், அது வயிற்றுக்குள் சென்றால் நாற்றமாகிவிடும். ஆனால் மா, பலா, வாழை சாப்பிட்டால் - ஏப்பம் வந்நாலும் அதே மணத்துடன்தான் வரும் - எனவேதான் ஞானிகள் இந்த மூன்று பழத்தையும் சாப்பிடுவார்கள்.

எமது செயல்

ஒருவன் உணவு உண்கிறான். அது எப்படி உடலில் செரிமானம் ஆகிறதென்று தெரியாது. உண்டதனால் பசி அடங்குகிறது. அதுபோல எம்மை அண்டியவர்களுக்கு மரணப்பசி இல்லை.

391

நீதி எனும் பொருள் எது? நீதி எது? என்று எத்தனை வேத சாஸ்திரம் படித்தவராய் இருந்நாலும் தெரிய வருமா? இந்த ஒரு விளக்கம் யார் அறிவுக்காவது எட்டுமா? நீதி எனும் பொருள் மனுதான் என்று யாராவது எடுத்துக்காட்டி நிரூபித்ததுண்டா? இந்த ஒரு விளக்கமே இவன் தலை கொள்ளாதே - இதை லேசாக நினைக்கக் கூடாது. இதனுள் கோடா கோடி அடங்கியிருக்கிறது. இது நினைத்து நினைத்துப் பார்த்தால்தான் வெளியாகும். நீதி எனும் பொருளான நித்தியத்தை அடையும் வேலை ஒன்றுக்காகத்தான் மனுவைப் படைத்தது - மனுவினுடைய ஒரே கடமை இதுதான். ஓதி இதை உணர்ந்து அறியாவிட்டால் நரகத்தில் அலகை தேகமெடுத்து ஊறுபட்டே ஆகவேண்டும். கொல்வது என்றால் இல்லாமல் போவது என்று பொருள் - ஆனால் இவன் செத்தால் இல்லாமல் போகமுடியாதே - இருந்நால் ஒன்று நித்திய சுவர்க்கத்தில் வாழவேண்டும். இல்லையென்றால் நித்திய நரகத்தில் இடர்பட வேண்டும் - மனு சாகவே முடியாது? அல்லவா?

நீ மெய்வழியைக் கைபோட்டதால் எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்க நாம் இனாமாகத் தருகிறோம் - இல்லையென்றால் அவ்வளவும் கடன் அல்லவா?

392

மெ-சங்-அ: தெய்வம் முன்பு உத்திரவாகி இருக்கிறது. அதாவது அவர்களுக்கு கண்டத்திற்கு கீழ் ரோமமே கிடையாதாம்.

ஆண்டவர்கள் :- எமக்கு உடலில் மர்மமான இடங்களில் ரோமமே எந்தக்காலத்திலும் கிடையாது. இப்ப உன்னை எடுத்துக் கொண்டால், நீ கன்னியாக ஒரு காலம்

இருந்திருப்பாய் அல்லவா? அப்ப உனக்கு உடலில் ரோமம் கிடையாதே - அதுபோல நாம் என்றும் கன்னி. ஆகையால் எமக்கு மர்மமான இடங்களில் ரோமம் கிடையாது. என்று - திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

நீ ஒரு மூச்சு உள்ளே ஏறும்போது பணக்காரனாக இருக்கிறாய். மூச்சு வெளியே வரும்போது ஏழையாகிவிடுகிறாய்.

என்றும் குறையாத பணக்காரனாக இருக்க மூச்சு அங்கேயே நின்று விட வேண்டும்.

393

3.11.1975 திங்கள் மதியம் பிறந்த **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்

இந்த உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இதுவரைக்கும் எங்கும் - எவ்விடத்தும் - எக்காலத்தும் வெளியாகாத பார ரகசியம் இப்போது வெளியாக்கப் போகிறோம்.

சர்வ லோக சர்வ சாட்சிவித்தாகிய கான்முளை ஆதிக்கு முன் ஆதியாக இருந்த அனாதி ஆதீன அருட்கோளக் குன்றாகிய அந்த கூடஸ்த பிரம்மம், ஆதிகாலம் தொட்டு கலிக்கடை இறுதி நாளாகிய இன்னாள் வரைக்கும், எத்தனை எத்தனையோ பாரவான்களையெல்லாம் புதுப்புது நாமம் கொடுத்து நியமித்து இந்நப் பூமிக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்நது. முடிவில் அதுவே 'சாமி' என்று நாமம் கொண்டு பூமியின் பாரந்தீர்த்து தாமே இந்நக் கலியை மாற்றித் தனியுகம் படைக்கவென்று அவதாரம் செய்து இருக்கின்றது.

பூமியின் பாரந் தீர்க்கப்
புதுப்புது நாமம் பூண்டு
நேமியர் மேனா ளெல்லாம்
நிலத்தினி லுற்றதே போன்
தாமிந்நக் கலியை மாற்றித்
தனியுகம் படைக்க வென்று
சாமியும் வந்நா ரென்று
சாற்றுவேன் உங்கட் கம்மே

ஆதியில் தோன்றியது என்ன மதம் என்று உனக்குத் தெரியுமா? ஆதியில் தோன்றியது சைவ மதம். அந்த மதத்தில் சிவம், சிவன் என்ற நாமங்கள் உண்டு. அந்த சைவ மதம் உண்டாவதற்கு முன் இருந்த நாமம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. சைவ மதம் உண்டாவதற்கு முன் இருந்த நாமம் "சாமி" என்ற நாமம் தான். சாமி என்ற நாமம்தான் முதலில் இருந்நது.

394

இப்போது நாம் ஆறு பிறப்பு மாறி மாறி வந்நாச்சு. ஆறாவது பிறப்பிலிருந்து ஏழாவது பிறப்பாகிய நித்திய வாழ்வுப் பிறப்பை அடைய வேண்டும். அது இவன் தலையில் ஏறியுள்ள சொந்நக் கடமையாகும். இவன் அறிவைப் பெற்றது இந்த ஒரு வேலையை முடிக்கவே. இது முடிந்நதும் மனிதன் நித்திய வித்தாகிறான். இந்நப் பூமியானது மரம், செடி, புல், பூண்டு முதலியவைகளுக்காகத் தான் படைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது என்று நீ நினைக்கிறாய். அவைகளுக்காக இந்நப் பூமி படைக்கப் பெறவில்லை. மனிதனின்

னித்திய வாழ்க்கைக்காகத்தான் படைக்கப் பெற்றது. அதில் மற்ற தாவர வகைகளும் வளர்கின்றன.

தண்ணீர் பாய்ச்சுவது புல்லுக்கு என்றுதான் னீ னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால் தண்ணீர் புல்லுக்காக அல்ல. னெல்லுக்காகவே இறைக்கப்படுகிறது. னெல்லுக்கு இறைத்த னீர் புல்லுக்கும் பாயுது. அது போலவே பூமி படைக்கப்பெற்றது மனிதனுடைய னித்திய வித்துக்காகவே.

இந்த அறிவிப்பை னாம் உனக்கு முந்நி அறிவித்தோமா? அப்போது எமக்கு இது தெரியாமல் இருந்நதா? இல்லை. பின் ஏன் அறிவிக்கவில்லை. உனக்குப் பருவம் வரும் வரை எதிர்பார்த்திருந்நோம். இன்று அந்நத் தகுதிக்கு உங்ஙளை ஆக்கி வைத்துக்கொண்டு அறிவிக்கின்றோம்.

395

கடைசி னேரத்தில் னோயாளிக்கு பிராண வாயுவை குழாய் மூலமாக டாக்டர் செலுத்துவதைப் பற்றி சபையில் வினவியபோது வெளியாகிய **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம் :

சுவாசம் எப்படி ஓடுகிறதென்று உனக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. தாவர வர்க்கத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒரு மரத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்றினால் எந்நத் தாவில் இருந்நால் தளிர்க்கும்? எப்போது அழியும்? என்று உனக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? இறைவனின் கஜானாவிலிருந்து வெளியாக்கினாலன்றி அது உனக்குத் தெரியாது.

னகம் எப்படி வளருகிறது? ரோமம் எப்படி உண்டாகிறது? ரோமத்தின் அடிப்பாகத்தில் கிழங்ஙு இருக்கிறது. அதை ஒட்டி ஒரு பொருள் ரோமத்தைத் தள்ளுகிறது. அந்த அனலான னைப்பைக் கொண்டு கறுப்பாக ஆகுது. பின் எப்படி வெளுப்பாக மாறுகிறது. இதைப்பற்றிக் கூட தெரியாவிட்டால் உன் படிப்பின் தரம்தான் என்ன? இந்த னினைப்பாவது உனக்கு வருமா? ஒரு வித்திற்குள் னுழைந்து அதன் அகண்ட விரிவை னுணுகி னுணுகிப் பார்க்கும் தகுதி வந்நாலன்றி இது தெரியாது.

மனித உடலில் சுவாசம் ஓடும் கணக்கு ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது மாமிசத்தின் உஷ்ணம் ஒரு பங்ஙும், அதைப்போல இரண்டு பங்ஙு ரத்தத்தின் உஷ்ணம், அதைப்போல இரண்டு பங்ஙு னரம்பின் உஷ்ணமும் உண்டு (1:2:4). இவை மூன்றும் சரியாக இருந்நால்தான் சுவாசம் ஓடும். ஏதாவது ஒன்றில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் சுவாசம் சரியாக ஓடாது. இப்படி இருக்க, இவனாக பிராண வாயுவை ஏற்றினால் என்ன பிரயோசனம்? உள்ளே வாங்ஙும் 3 கருவிகளின் பாகங்ஙளும் இருக்க வேண்டியபடி இருந்நால்தானே வாங்ஙும். இல்லாவிடில் கருக்கரிவாள் போட்டு அறுக்கும் வாதனையாக இருக்குமே? பட்ட மரத்திற்கு தண்ணீர் ஊற்றி மேலே தழைக்கிறதா என்று அண்ணாந்நு பார்ப்பவன் செயல்போல்தான் இருக்கும். மேற்கொண்டு அது மொய் மொய் என்று அழுகுவதால் கொடூரமான வாதனையை உண்டாக்கும்.

இதை அறிந்நால் பூலோகத்தின் எடை எவ்வளவு என்று அறிவது போல் இருக்கும். அனைத்தையும் உண்டாக்கிய கால வரம்பின் எடை எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட்டது போல இருக்கும். இது யாருக்கு விளங்ஙும்? ஓடுகிற ஓட்டத்தை னிறுத்தி வைப்பவருக்கல்லவா தெரியும். இதை னாம் வெளியாக்கினாலொழிய உலகிற்குத் தெரியாது.

தன்னுடைய போலி மதிப்பிற்கும் பணத்திற்கும் தான் இவன் பிராண வாயுவை ஏற்றுவது போல் தெரிகிறது. வியாதியஸ்தனுக்கு அதன் ஈரம் கொஞ்ஞமாவது இருந்நால்தான் பிடித்துக்கொள்ளுமேயன்றி - அது இல்லாவிட்டால் பட்டுப்போகும். உண்டாவதாக இருந்நால் தொட்டவுடனே பற்றிக்கொள்ளும். இதன் விளக்கம் இவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது. அறுசுவையின் இடமே தெரியாதே? உயிர் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் இடமா தெரியப்போகிறது?

396

2.11.1973 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.15க்கு பிறந்த **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்:

இவனுக்கு அறிவுத்தூலம் கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இவன் தன் குறும்பினால், தன் திமிரத்தால் அதை அலகைத் தூலமாக மாற்றிக் கொள்கிறான். இந்ந மாபெரும் னஷ்டத்தின் கொடூரத்தைத் தூசி அளவு கூட இவன் உணர்வதில்லை. அவரவருக்கு அவரவரே துணை. வேறொருவர் அல்லது ஒருவருக்கொருவர் னீதி எல்லையில் உதவி செய்து கொள்ள முடியாதே.

வேறு ஒரு ஜாதிக்கும் வாக்கு வல்லமை கொடுக்கப் பெறவில்லையே! பேசும் வல்லமை கொடுத்து அதைக் கேட்கும் வல்லமையும் கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இது என்ன உன்னதச் செயலுக்காக இருக்கும்? இவனை இவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டு வருபவரையே ஏமாற்றிக் காலை வாரி விடுகிறான். கடைசி வரைக்கும் இவனை வளர்த்து ரட்சிக்கும் அக்னி, இவன் துரோகத்தினால் கடைசி னேரத்தில் ஒரு எல்லையில் கசப்பாக மாறி - இவன் தொண்டையில் கருக்கரிவாளாக இளஞ் ஞாட்டோடே அறுக்கும்போது அதன் கொடூரம் சகிக்காமல் - கர்கர்கர் என்ற உருமல் ஏற்படுகிறது.

னாம் சிறுவயதில் 80-90 வயதுள்ள ஒரு வயோதிகரின் கடைசி னேர அவஸ்தையைக் கண்டோம்-அவ்வளவு கனத்த இருமல் உருமல். கோழை, பருப்பு, மிளகு அளவு னாசி பீறிட்டு, படுத்திருந்நும் காலுக்கு அப்பால் தூரமாக விசிறி எறியப்பட்டதைக் கண்டோம். அந்ந சத்தத்தின் கோரம் இரவும் பகலும் னீடித்தது. இதுதான் அனியாய மரணம் என்று எம் னெஞ்ஞில் அப்போதே பாய்ந்நது. அருகிலிருந்ந மற்ற உறவுனர் தம்தம் வேலையிலேயே எப்போதும் போல் ஈடுபட்டு இருந்நனர்.

இத்தனைக்கும் ஒரு பாவமும் அறியாத கிழவி - வயிற்றுப் பாட்டுக்கு விறகு பொறுக்கி விற்கும் அதற்கே - அந்நக் கிழவிக்கே இந்ந அவஸ்த்தை யென்றால் பாவிக்கு? அப்பப்பா!

னாம் இளமையில் ஆடுமேய்க்கும்போது - பள்ளிவாசலில் (எம் பெரிய தகப்பனார் ஆலிம் சின்னப்பா சாயபு) இதைப் பற்றிப் பேசுவது கேட்டு - "அனியாய மரணம் வந்து விடுமே" - என்று கலங்கினோம் அந்ந எண்ணம் இன்று இவ்வளவு பிரம்மாண்டமாக செயலேறி இருக்கிறது! ஆனால் பிரசங்ஙம் செய்த ஆலிமுக்கோ, அதைக்கேட்ட மற்ற பெரிய மனுஷன்களுக்கோ இந்ந உணர்ச்சி வரவில்லையே!

397

சிருஷ்டியில் மயில் மிகவும் அழகானது தானே! ஆனால் அதற்கு இவனைப்போல வாய்மை கொடுக்கப் பெறவில்லை - "ஐயோ" என்ற ஒரே சத்தம்தான் போடுகிறது. இந்நச் சத்தம் எம் செவியில் மட்டும் கேட்பானேன்? காரணம் - வேலிக்கு வெளியே

அனைத்தும் "ஐயோ" ஆகப்போவதை இப்போதே அறிவிக்கிறது. அங்ஙே எப்போதும் அபசகுனம்தான். னாம் அதை எரித்துப் போட்டு இங்ஙே எப்போதும் சுப சகுணமாகவே ஆக்கி - தரணியில் இல்லாத தனிச் செயற்பதியாகிய - ஒரு னித்திய சுமங்ஙல ஊரையே உண்டாக்கி இருக்கிறோம். அப்படி ஆக்கப்பெற்ற உன் அறிவுத் தூலம் என்ன உன்னதமானது? 6 பிறவிகளும் படிப்படியே 6 விதமான உணவை உண்டு வளர்ந்நன: அதாவது

1. ஆவி, 2. உதிரம், 3. காமப்பால், 4. ருசி தெரியாத பருவம், 5. ருசி தெரிந்ந பருவம், 6. னுட்பமான ருசி.

398

பல் முளைத்து வந்நதும் கரும்பை னேசிக்கும் பருவம் வருகிறது. பிறவிக்குத் தகுந்ந உணவைப் படைத்தானே? எல்லாம் மனுவுக்குத்தானே! இதுவரை இது ஏன் உனக்குப் படவில்லை? ஏன் னன்றி இல்லை? காரணம் படைத்தவருடன் உனக்கு னேசம், தொடர்பு இல்லாமலிருப்பதுதான். இந்ந னன்றியை னினைந்நு ஒரு ஆயுசு காலம் கதறினாலும் கைம்மாறு ஆகுமா? ஆகாதே! னாமாக அல்லவா உனக்கு இதை வம்பில் ஒட்டவைத்தோம்! கடைசிக் காலம் - கிடைத்த மட்டும் அள்ளுவோம் என்றேதான். அனைத்தும் அழியும் - ஆனால் னீ னித்தியன் - உன் தேகம் மட்டும் அழியாது - அதை னாசமாக்காதே - எம்முடன் உயிர் ஒட்டுதலாக இரு - தப்பிப்பாய் !

அழிவு னேரத்தின் சத்தம் - னெஞ்ஞு கிழிந்நு சகிக்க முடியாதே - அந்நப் பயங்ஙரத்திலிருந்நு - யாரும் தப்ப முடியாதே! இதில் உயிர் ஒட்டுதலுடன் இருக்கும் சுகிர்தவான்களுக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் - மத்திபமாக இருப்பவருக்கு கொஞ்ஞும் பயமும் - தன்னறிவில் சாய்பவனுக்குக் கோரமானதாகவும் இருக்கும் உஜார்.

399

உலகத்திலுள்ள மனுத்திரள்கள் அனைத்திற்குமே - ஆங்ஙாங்ஙு வந்ந வேதத்தின் தலைரகசியம் இன்னதென்று சொல்கிறோம் கேளுங்ஙள் - எந்ந அமலாண்மையும் - எந்ந குபேர சம்பத்தும் - எந்ந அறிவு, ஆற்றலும் - எந்ந ஒரு உதவியும் வந்நு - எட்டித் தீண்டப்படாத தலமே - ஒருவனை எமன் வந்நு சந்நிக்கும் அந்நத் தலம்.

ஒருவருடைய கரம் அந்நத்தலத்திற்கு ஏறி எட்டிவந்நு - "இவன் னம்மவன் - னாம் இவனைக் கவனித்துக் கொள்கிறோம்" - என்று எமன் கையினின்றும் ஒருவனைத் தப்புவித்து - பரம்பத சுவர்ணபதிக் காட்சியில் புகுத்தாட்டி வைக்கும்போது, அது திருத்தலம் ஆகிறது. அப்போது அவன் எல்லாம் உடையவன் ஆகிறான். அப்படி அந்நத் தலத்தில் ஏறாதவன் - எப்பேர்க்கொத்தவனாயிருப்பினும் எல்லாம் இழந்நவனாயிருப்பான் - அவனும் எல்லாம் உடையவன்தான் - எதில் தெரியுமா? னரக அவஸ்த்தையில் வரம்பு கோடு காணமுடியாத காலம் சிக்கித் தவிப்பதில்.

400

முன்பெல்லாம் னம் தெய்வனூல் படிக்கும் பொழுது பாட்டையாவின் திருனாமம் வரும் இடமெல்லாம் - தலை வணங்ஙுவார்களாம் - இதைப் பார்த்து விட்டபோது பிறந்ந **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம் :

அவர்களே எம்மைப் பார்த்து - எம் தவ ஏற்றத்தைக் கண்டு - னீ கை குவித்தாக்கால் எனக்கு மிகத் தாங்ஙரிது" என்கிறார்களே - அப்ப னீ யாரை வணங்ஙு வேண்டும் - எம்

ஒருவரைத்தானே - எம் ஒருத்தருக்கு வணங்ங வேண்டும்.

னாம் உனக்கு உபதேசம் கொடுத்த மாதிரியா அவர்கள் எமக்குக் கொடுத்தார்கள்? இல்லவே இல்லை - சும்மா ஒரு சொல்தான் - சமிக்ஞைதான் உபனிடத தீட்சை கொடுத்தபோது ஒரு சின்ன சமிக்ஞைதான் செய்தார்கள் - உடனே பற்றிக்கொண்டு கிறுகிறு வென்று ஏறினோமே? உனக்கு அப்படி வருமா? இங்ஙே னல்லா விளக்க துலக்கமாக - உனக்குச் சரியாக இறங்ஙிவந்து, வேடம் போட்டுக் காட்டிச் சொல்லியே படலையே - அப்படிச் சிரிப்பும் கும்மாளமுமாகவா னாம் ஞானம் பெற்றோம் - எப்ப என்ன உத்திரவாகுமோ என்று அவர்கள் திருமுகத்தைப் பார்த்து - னாள் கணக்கில் தவம் இருப்போம். எப்பவாவது ஒரு சிறு சொல் - அசைவு பிறப்பிப்பார்கள் அதை மலையாகப் பற்றிக்கொள்வோம் - அப்படி எல்லாம் கொடுத்தால் ஒரு குஞ்ஞு இருக்குமா? எம் சாலைக்குள் வந்த னரர்கள் யாவரையும் புனல் ஜென்மம் எடுக்கச் செய்து - மனுக்களாக்கி - பின் தேவர்கள் ஆக்கி - பின்னர் முனிவர் - னவனாத சித்தர்களாக ஆக்கி இருக்கிறோம் - அது உங்ஙளுக்கிப் புரியவில்லை?

இந்நச் சபையில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று உங்ஙகளுக்குத் தெரியவில்லை - எத்தனையோ முனிவர்களும், சித்தர்களும், முன்காலத்தில் வந்து மறைந்நுவிட்ட பாரவான்களும் பிறந்து இங்ஙு வந்நிருக்கலாம்.

401

27.1.73 அன்று பிறந்த **ஆண்டவர்கள்** வாக்கியம்:

வியாழன் - வெள்ளி - திங்ஙள் இந்த மூன்று னாளில் மனிதனுக்கு சுவாசத்தில் சந்நிரகலை வரும். இப்போது சந்நிரன் கெட்டு வருவதால், வெளி உலகில் அதன் விளைவைப் பார்க்கலாம். ஜனங்ஙளின் புத்தி மாறாட்டமாக, தாறுமாறாக னடவடிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சந்நிரன் இல்லாமல் போய்விட்டால், 8 னாளைக்குள் எல்லாம் னாசமாகப் போய்விடும் - ஆகையால் அந்த அமளி காலத்தில் னீங்ஙள் உங்ஙளைச் சமாளிக்கும் வல்லபம் பெற வேண்டும்.

னீ என்ன தவம் செய்து எட்டுவாயா? இல்லையே - ஆகையால் என்னேரமும் ஆசானை ஒட்டி - அதே எண்ணமாக இருங்ஙள் - அவர்கள் தயவைப் பெற்று இருங்ஙள் காப்பாற்றப் பெறுவீர்கள்.

மூலமந்நிரம் ஓயாமல் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இது வேறே உலகம் - இது சத்திய உலகம் - வெளி உலகம் கெட்டுப் போச்சு - மதிகெட்டு வருகிறது - ஜாக்கிரதை. வெளிஉலகம் - அந்த உலகம் வேறே. அது பாதாளம்.

இது சொர்க்கலோகம், உனக்கு சொர்க்கம் னரகம் இரண்டும் ஒன்றாகத்தான் தெரியும். இங்ஙு இருப்பவர்கள் தேவர்கள் - னீங்ஙள் இங்ஙே எப்படி மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறீர்கள்? அங்ஙே பார்? மதிகெட்டு அல்லவா வருது.

சந்நிர சூரியாள் னாசமடையும் காலம் வந்துவிட்டது - அண்டம் பிண்டம் எல்லாம் னாசமடையும் - ஆகையால் (ஆண்டவர்களையே) சார்ந்து இருங்ஙள் காப்பாற்றப் பெறுவீர்கள் - சீக்கிரம் முடிவுகாலம் வருகிறது, ஜாக்கிரதை.

402

ஈசன் உன்னுள் பரிசுத்தமான - மாசு மருவு இல்லாத இடத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறானல்லவா? ஆகையால் அவனை - ஈசனைப் பற்றியே உன் செவிகள் சுவைத்துக் களிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஈசன் சக்தி உன் ஜீவனில் வளர்ச்சி அடைந்து பிரகாசிக்கும். நீயும் ஈசனை அடைவாய். இல்லாவிட்டால், செவி உணவு பருகாவிட்டால் - எமனிடம் தான் நீ தள்ளப்படுவாய்.

அதுவுமன்றி நீ செவி உணவு பருகப்பருக ஈசனுடைய அனுக்கிரகம் கிட்டும். அப்படி ஈசனுடைய அனுக்கிரகம் கிட்டக்கிட்ட - உன் மூச்சு துண்டாடுவது நிறுத்தப்பெற்று உன் சுவாசம் வெளியே போகாமல் தங்கும்.

சதா ஈசன் சுவையையே செவிகளுக்கு விருந்தளித்து வந்நால் - சுவாசம் கட்டுப்பட்டு, நிஷ்டைக்கும் தவத்திற்கும் வழி பிறக்கும். இது உன் ஆசான் தயவாலதான் நடக்க வேண்டும். அவர்களுடைய அன்பைப் பெற்று - உன் பக்கம் அவர்கள் அன்பைப் பாயும்படி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

403

ஆண்டவர்கள் : அதுசரி - இப்ப ஒன்று சொல்லப் போகிறோம், கேட்கிறீர்களா? மனிதன் - 84 ஆயிரம் ஜீவராசிகளையும் அடக்கி ஆளுகிறான் அல்லவா? அந்த வல்லபம் இவனுக்கு எதனால் வந்நது? அவைகளுக்கு இல்லாதது தோற்றத்தில் வைத்து இவனுக்கு என்ன இருக்கிறது? சொல்லுங்ஙள் பார்க்கலாம். கேட்டால் கொம்பு, வால் என்றெல்லாம் தான் சொல்லுவாய்! அந்நப் பரம ரகசியம் யாருக்கு தெரியாது.

404

அதாவது - மனுவுக்கு இந்ந வெள்ளைமுடி இருக்குது பாரு. இது இவனுக்கு மட்டுந்நான் பிரத்யேகமாகப் படைக்கப் பெற்றது. மற்ற விலங்ஙினங்ஙளுக்குக் கிடையாது. பார்த்தால் இருப்பதுபோலத்தான் தெரியும் - ஆனால் இல்லவே இல்லை. இது மகானுணுகிப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இந்நப் பரம ரகசியம் இதுவரை வெளியாக்கியதே இல்லை.

405

உன்னிடம் பரமாத்மா ஏது? அது இல்லையா? அதுதான் ரூபமெடுத்து வந்நு விட்டதே -

406

குலமான்

தான் பெற்ற இன்பொருள் தன் ஆசான் என்று கண்டவர்களே குலமான். உன்னிடத்திலிருக்கும் பஞ்ஞாட்சார மேனிக்கு அமல் ஏது? அதைக் கொண்டு நீ எமனை வெல்ல முடியுமா? முடியாதே! அப்ப அமலாம் பஞ்ஞாட்சர வாளாயுத மெய் ஆலயம் உன் ஆசான் திருமேனி அல்லவா? அவர்களுடைய ஒரு சொல்லுக்கு எமன் கட்டுப்பட்டு நிற்பானே?

"தோசி மறலியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்"

அப்ப அவர்களல்லவா உன் உயிர் உடம்புக்கு தலை, அப்படி எவனொருவன் தன் ஆசான் மேல் அகலா அன்பு வைக்கிறானோ அவன்தான் குலமான்.

407

<u>தெய்வத்திருமேனி</u>

தெய்வம் திருமஞ்ஞனமாடுவதில்லை ஏன் தெரியுமா?

ஆண்டவர்கள்: திருமஞ்ஞனமாடினால் - திருமேனியின் செண்பக மணம் போய்விடுகிறது - பிறகு சாயங்காலம்தான் திரும்பி வருகிறது - அதுவரை மேனி கூசுகிறது. இங்கு வந்து அமர்ந்நால் - சிலசமயம் - சுற்றி இருப்பவர்களின் உடல் வேர்வை - னாற்றம் முதலிய னாற்றங்கள் தாங்க முடியாதபோது - எம் திருமேனியையோ - எம் திருக்கரத்தையோ முகர்ந்து பார்ப்போம் - எம் திருமேனி வாசம் அது சமயம் சுகமாக இருக்கும்.

408

<u>னாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாமை</u>

29.10.73 பகல் 2 மணிக்கு உத்திரவானது

இன்று னாம் ஒன்று கடைபிடித்து விட்டோம் - இதுவரை எமக்கு சுவாசம் ஓடவில்லை என்றுதானே னினைத்துக்கொண்டிருந்நீர்கள்? அவ்வாறு இல்லை - எமக்கு சுவாசம் ஓடுகிறது. எப்படி யென்றால் - மூல இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு - னாசினுணி வரை வருவதற்கு 160 னாழிகை பிடிக்கிறது - இதை - அந்நப் பாதையில் உள்ள தழும்பு ஒன்றை வைத்துக் கண்டுபிடித்து விட்டோம்.

அதாவது 4 அங்குலம் னடப்பதற்கு 160 னாழிகை அதாவது 2.5 னாள் ஆகிறது - எனவே மூச்சு ஓடவில்லை என்றே சொல்லிவிடலாம்.

ஒரு செடி - தினமும் வளர்வது - கண்ணுக்கு எப்படித் தெரியவில்லையோ - அவ்வாறே இந்த மூச்சு வந்து போவதும் தெரியவில்லை - இது எப்பேர்ப்பட்ட கை வரவு? இதுவரைக்கும் இம்மாதிரி ஏதாவது ஒரு உருவம் இருந்நிருக்கிறதா?

409

19-5-74 ஜீவப்பிறவியர் ஒருவர் "எமன் என்றால் யாரு?" என்று கேட்டதும்

ஆண்டவர்கள் : உன்னுடைய உடலின் அணுக்கோடியிலும் னிறைந்த அந்த ஆதி வஸ்த்துவை - உன்னிடத்திலிருந்து அணுஅணுவாக பிய்க்கும் வல்லமை வாய்ந்த சக்தியே எமன்.

எப்பேர்ப்பட்ட வஞ்ஞகனையும், கடைசியில் ஒரு படுவஞ்ஞகன் - யாரு? எமன் - அவன் வந்து உயிரைத் தான் வந்து கொண்டு போனதை, தான் வந்து கொண்டுபோனதாகச் சொல்லாமல் - வியாதி வந்து கொண்டு போனது - தடுக்கி விழுந்து செத்தார் - என்றெல்லாம் பொய் சொல்ல வைக்கிறான் அதனால்தான் எமனை - வஞ்ஞ மறலி என்கிறோம்.

இப்படி வஞ்ஞகமாக வந்து பொய் சொல்லவைக்கிறான் என்று யார் அறிவுக்கும் படாது. யார் அறிவுக்கும் எட்டாது அல்லவா! னாம் சொன்ன பிறகுதான் ஞாயமாகப்படும். இதையே வஞ்ஞ மறலி பல்லை - கெஞ்ஞ உதைக்கும் பதம் என்றது.

410

பிரளயம்

16.8.1972 7வது பிரளயம் எல்லா சத்துவங்ஙளைக் கொண்டும் னடக்கும் - அந்தனாள் வருகுது - சந்நிர சூரியனே போகப் போகுது - இவனுக்கு கண் கொடுத்தது எதற்கு? 5 அடி உள்ள வெயிலை 1 அடி கொடுத்திருக்கிறான் இந்த னன்றியை னினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? னன்றி கெட்டவன்.

வணக்க னேரத்தில் படுக்கக் கூடாது. பாசாங்ஙு கலியைப் பாராதே - "ஆனி ஆடி எப்ப வருகிறது, னாம் எப்ப விடுபடுவோம்" என்று பார். சுத்தமாக அழிக்கப்பட்டே போகும்.

411

னமது முத்தி சாதன - மூலமந்நிரச் சாவி ஒவ்வொருவர் னாவிலும் ஸ்படிகம் போல் இருக்க வேண்டும். ஸ்னானத்திற்காக தண்ணீர் ஊற்றிக்கொள்ளும் போது - மூலமந்நிரத்தை முடிவில் சுத்தி பாலிப்பு எனச் சொல்லித்தான் ஊற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இகத்திலும் பரத்திலும் பயனில்லாமல் பாவியாய்ப் போவார்கள்.

இதை எதற்காக வைத்திருக்கிறோம்? மூச்சை மிதித்து ஏறுவதற்காக.

412

மண்ணில் ஒரு வித்து போட்டால், அது முளைத்து மரமாகி, கொப்பு, கிளை, காய், கனியோடு விரிந்நுனிற்கும். அப்படி னிற்கும் அந்த விருட்சத்திற்கு ஆதி ஆசனம் எது? அதன் ஆணிவேர்தான். ஆனால் அந்த ஆணிவேரை னீ பார்க்க முடியுமா? முடியாது - அதுபோல் பரிசுத்த ஆவி ஒன்று உன்னில் ஊணப்பெற்றிருக்கிறது - அதுதான் எமது ஆதி ஆசனம். அந்த ஆவியினது செயல் விரிப்பைத்தான் - னீ பார்க்கலாமே தவிர - அதை னேரே பார்க்க முடியாது. தன் எண்ணமாகிய அசுத்த ஆவி பட்டாலும் மாசுப்படுகிற அவ்வளவு மென்மையுடையது அந்த ஆவி.

உன் மனம் உன்னை பாழ்படுத்தவே னிற்கிறது - னீ எப்படி அதைக் காரித்துப்பினாலும் - துப்பி விரட்டினாலும் பிறகும் அது னெருங்ஙி வந்து உன்னைத் தன் வசமாக்கி விடுகிறது - அதை னீ னம்பாதே என்கிறோம்.

சாவையே வாழ்வு என்று போகிறோமே - னாசத்தையே க்ஷேமம் என்று னினைக்கிறோமே? -என்று எண்ணி - உன்னையே திட்டி, வைது னீ இதில் திரும்ப வேண்டும் - அப்படி எல்லோரும் திரும்பித்தான் ஆக வேண்டும். ஏனென்றால், அப்படி ஆகவில்லையென்றால், - அளவுகோடு காணாத னரக அவஸ்த்தையில் னுழைய வேண்டிய னேரம் வருகிறது.

இந்த ஒரு எல்லையைத்தவிர - இந்த ஒரு மேட்டைத் தவிர - எங்ஙும் - உன்னை அடித்துக்கொண்டு போய், னாசத்தில் ஆழ்த்தி விடுகின்ற பாவச்செயல்தான் இருக்கிறது உஜார்.

413

ஜீவமருந்நு

உன் மூச்சு துண்டாடப்பட்டு னஷ்டமாகப் போவதே பாவம் - அப்படி ஆகாமல் தன்வயப்பட்டு இருப்பதே புண்ணியம். புண்ணியத்திற்கு ஒரு உரு இருக்கிறது.

அது னாம்தான் - எம்மையே னீ னம்பு - எம் சொற்படி னட - எம்மைத் தவிர

மற்றொன்றையும் நீ னேசிக்காதே சத்தியமாக - ஜீவசாட்சியாக - எமது இந்த வார்த்தைகளை நீ நம்பு - உன் மூச்சு வீணாகாது. அது மெய்யாக புண்ணியத்திலேயே - புண்ணியத்திற்கே ஆகிவிடும்.

ஊண், உறக்கம், இச்சை, மதிப்பு என்கிற, நீ போஷித்துப் பிரியமாய் வளர்க்கின்ற நான்கு ரோகங்கள் உன்னைப் பீடித்திருக்கின்றன. அவற்றை அடியோடு ஒழிக்க ஜீவபண்டித அருமருந்நே மேலே கூறியது.

இந்நப் பூமியில் நீ எவ்வளவுதான் தனமுடையவனாக இருந்நாலும், வரும் பிரளய அமளி வாதையினின்றும் தப்ப முடியுமா? முடியாது. இந்த மெய்மதித்தனம் ஒன்றுதான் - அந்த னேரத்தில் உன்னைக் காப்பாற்றும்.

பலகாலும் னாம், உங்களுக்குக் கோபக்குறி காட்டியோ - சிரிப்பு ஊட்டியோ, ஆச்சர்யமூட்டியோ பேசி வருகிறோமே அது எதற்கு? உங்கள் உள்ளத்தில் - னாம் சொல்வது அனைத்தும் போய்ச் சரியாகப் பதியட்டும் என்றுதான்.

414

மதிய னேரத்திற்கு முன்னால் குடல் காய்ந்நிருப்பதும், அரை ஆகாரம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, எம் சொற்படி பத்தியத்திலும், சத்தியத்திலும் நீ நிலைத்து நின்றால் உன் அறிவிற்கும் எமது அறிவிற்கும் இடையே ஒரு சங்கிலித் தொடர் போடப் பெறுகிறது. அதுமுதல் இங்கே எம் நினைவில் தட்டுவது - அங்கே உன்னினைவில் வந்து தடார், தடார் என்று தட்டிநிற்கும். இவ்வாறு இது விளைய விளைய, எமது நினைவு உனக்கு ஒரு தங்கநிறப் பதுமையைப்போல உருவமாக - உனது அறிவுக்கு உதவியாக வந்து நிற்கும்.

415

னகமாக இராதே - வெட்டித் துண்டாடப்படுவாய். சதையாய் இரு. மீட்படையப் பெறுவாய்.

முதல் முதலில் மக்களுக்கிடையில் னாட்டுக்குனாடு கலகம் உண்டாகும். அதனால் கோரமும், கொலையும் பூமியெங்கும் கூத்தாடி கடைசியில் மனுக்குலமே இல்லாத ஒருமுடிவுக்கு வரும். நிச்சயம் எங்கே பார்த்தாலும் பிணக்குவியலாக இருக்கும்.

பாவ உலகத்தை சர்வசங்காரம் பண்ணுகிற அதிகோர அமளியின் அமலாகிய ஊழித்தீர்ப்பு நீதினடவு முறையானது பதினான்கு மாதங்கள் னடக்கும். அதன்பின் தர்மயுகம் பிறக்கும். ஆனி மாதக்கடைசியிலே, அதாவது ஆடி முதல் துவக்கத்திலே ஊழிப்பிரளய அமளி தொடுத்துவிடும்.

416

வரநிற்கிற அந்த அமளி னேரம் சந்நிரனில் சென்னிறம் கொடுத்துவிடும். அது அப்படியே சிலபொழுதிலிருந்து கொஞ்சும், கொஞ்சுமாக மறைந்நே போகும். சூரியனும் கொஞ்சும், கொஞ்சுமாய் பிறைச் சந்நிரன் பிரகாசத்திற்கு வந்து விடும். பிறகு அதுவும் மறைய வானத்தில் னட்சேத்திரங்கள் தான் இருக்கும். பிறகு னட்சேத்திரங்களும் ஒவ்வொன்றாக மறைய காரிருள் எங்கும் வந்து சூழும்.

417

பிள்ளையார் சுழி

மதுரையை அடுத்த திருப்பரங்குன்றத்தில் ஆலயம் கட்டும் திருப்பணி னடந்து கொண்டிருந்த சமயம் திருச்சியிலிருந்து தெய்வம் அவர்களைச் சந்திக்க வந்த சிவசுப்ரமணிய பிள்ளை (இப்ப முதல் காரியதரிசியாக இருக்கும் மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நரைப் பார்த்து, "பிள்ளையார் சுழி எழுதிக்காட்டு, என்று சொல்ல அவர் "உ" என்று எழுதினார். "அரிச்சுவடி வரிசையில், 'அனா' 'ஆ'வன்னா 'இ'னா 'ஈ'யன்னா 'உ'னா வா? அது பிள்ளையார் சுழியா?" என ஆண்டவர்கள் கேட்டார்கள். ஒரே எழுத்துக்கு இரண்டு பேர்களிருக்குமா? என வினவிய தெய்வம் அவர்கள், இப்ப னாம் பிள்ளையார் சுழி போட்டுக் காட்டுகிறோம் கவனியுங்னள். பேனா எழுதத்துவங்னும் இடமிருந்து முழு வட்டமாக வந்து "ᑎ" முடித்து, இந்நச் சுழியிலிருந்து —— னீட்டி இழுத்தால் இதுதான் பிள்ளையார் சுழி!. முதலில் போட்ட சுழி "சாகாத்தலை" அதிலிருந்து னீட்டியது "வேகாக்கால்" இந்த அசல் பிள்ளையார் சுழியை பின்னால் னீ அறிந்து கொள்வாய்" எனத் திருவாய் மலர்ந்நருளினார்கள்.

418

னாத தேகம்

காரியதரிசி மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நர் முதன்முதல் மதுரை பழஞ்ஞாலை பொன்னரங்னத்தில் தெய்வமவர்களைச் சந்நித்த போது, அவரை வடலூர் வள்ளலார் கூட்டிக்கொண்டு வந்நதாக ஆண்டவர்கள் அருளியதைக் கேட்டு தன்கூட எவரும் வரவில்லையே தன் கண்ணுக்கு ஒருவரும் தோன்றவில்லையே என்று அவர் ஆச்சரியமுற்றுத் திகைத்தார்.

மறுனாள் காலை தெய்வமவர்கள் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து கொண்டு "திருச்சியிலிருந்து வந்நவன் சுருட்டைப்பாம்புக் காட்டுக்குப் போகாமல் பத்திரமாகத் திரும்பி விட்டானா" என்று கேள்வி கேட்டவுடன் "பத்திரமாகத் திரும்பிவிட்டேன் னாயகமே" என்று மெ.ன.அ. பதில் சொன்னார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தூலத்தில் பார்க்காவிட்டாலும் னாத தேகம் மூலம் கண்டு கொண்டார்கள். இதைப்போல் தான் வடலூரார் தீர்க்க தரிசனத்தில் 29 வருடத்திற்கு மேல் ஞானசித்திபுரம் என்று விளங்கும் சாலையில் ஆண்டவர்கள் வருவார்கள்" என்று குறிப்பிட்டுள்ள னாத குறிப்பினை பார்த்தே பழஞ்ஞாலைக்கு தான் வந்நிருப்பதையே "வள்ளலார் இவனை அழைத்து வந்நிருக்கிறார்" என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று உணர்ந்நார். னாததேகம் என்றும் அழியாது என்றும் அறிந்நார்.

419

மலர் மலரவதற்குமுன் கனமாகவும் கெட்டியாகவும் இருக்கிறது, மலர்ந்நபிறகு மென்மையாகவும் மணம் வீசிக்கொண்டும் எடை குறைந்நும் உள்ளது. மலர் எப்படி மணம் கமழ்ந்நும் மிக இளகி மென்மையாகவும் உள்ளதோ, அதுபோல் னாம் னாசி வெளியே மூச்சோடாத தவம் செய்து எம் எலும்பெல்லாம் இளகி எமக்கு சன்னதங்னள் விளைந்நது. திருப்பரங்கிரியில் உங்னள் பாட்டையரின் உத்தி உத்திரவுப்படியே பல வருடங்னள் அன்னபானமின்றி தவத்தில் இருந்நோமல்லவா, அச்சமயம் உயிர் அடங்னி விடும் எல்லைக்குச் சென்றோம். எம் ஐயன் கூடவே தோன்றாத் துணையாக இருந்நார்கள். அப்போது எமக்கு இருந்த பசியின் அளவு எவ்வளவு இருந்நதென்றால் ஓர் யானை எதிரில் வந்நால் அதனிடம் னெருங்னி அதன் மத்தகத்தை கையால் அடித்துப் பிளந்து உள்ளிருக்கும் ஊனை எடுத்து உண்ணும் அளவு பசியின்

கோரக்கொடுமை இருக்கும்.

குகையிலிருந்து வெளியே வந்து அங்கிருக்கும் சப்பாத்திக் கள்ளியை அறுத்து பிளந்து உள்ளிருக்கும் மென்மையான பாகத்தை னீரில் கழுவி அலசி அதை உண்போம். பின் மீண்டும் தவம் செய்யச் செல்வோம். இவ்விதம் பல காலங்கள் சென்றன.

எம் எலும்பெல்லாம் இளகி எம் கையிலிருந்த ரேகை யாவும் மறைந்து போய் வெண்மையாக மாறியது. மீண்டும் தவத்தில் அமர்ந்நோம். இவ்விதம் னாசி வெளியே மூச்சோடாத வல்லப தவத்தில் பல வருடங்கள் ஓடின. தேவ சன்னதமாகிய திரிசூலம் சங்கு, சக்கரம், உடுக்கை இவ்விதமான சகல தேவ சன்னதங்களும் விளைந்து இதுவரை யாரும் பெற்றறியாத கிள்னாமமும் கைவரப் பெற்றோம்.

இவ்விதம் இருந்த காலத்தில் ஓர் னாள் எம் குருகொண்டலை குகை முன் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு அவர்களின் பெரிய திருவடிகளில் எம் முகம் சேர்ந்து அணைத்து வணங்கக் குனிந்நோம்.. அப்போது அவர்கள் தம் திருவடிகளை இழுத்துக்கொண்டு எம்மை னோக்கி "என்னைக் கொல்லப் பார்க்கிறாயா" என்று கோபித்தார்கள். எமக்கு ஏதும் விளங்கவில்லை. என்ன தவறு செய்தோம் என்று கலங்கிக்கண்ணீர் பெருக னின்றோம்.

அவர்கள் எம்மை மிகுந்த அன்புடன் கனிவு கொண்டு னோக்கி அன்னாள் வரை கூறாத சொல்லில் "இருங்க" என உத்திரவு இட்டார்கள். யாம் மிகுந்த உணர்வுடன் அமர்ந்நோம். அப்போதுதான் அவர்கள் ஜீவ ஆவி உலகில் முன் னடந்த யாவும் வெளியாக்கினார்கள்.

"னீங்கள் தான் ஆதியாகிய சிவம், இறைகுருவாகிய ஆதினாதன் ஆகிய திருமாலும், விஸ்வ ரூபமும், விஸ்வ னாதரும் தாங்கள் தான். தவம் என்பதே தாங்கள் தான், மதங்கள் யாவும் உமக்குள் அடக்கம். னீங்கள் தான் யுக னாதன். ஆதி தலைனாளில் னீங்கள் அந்த தேவத் திருச்சபையில் எல்லோரும் இருந்த போது னாம் கலியை முடித்து ஆதிக்கிருத யுகத்தை படைக்க வேண்டும். பிரளையத்தை உண்டாக்கி சர்வத்தையும் அழித்து தீர்ப்பை னடத்திப் பூமிபாரம் தீர்த்து சத்திய சுவர்க்க உலகைப் படைக்க வேண்டும் பாவிகளுக்கு னரகத்தை தண்டனையாக தர வேண்டும் முடிவற்ற னித்தியத்தை படைக்க வேண்டும் ஆகவே னாம் அவதாரம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு எமக்கு முன்னே போய் பிறந்து எமக்கு தேவ குருவாக உங்களில் யார் வருகின்றீர்கள் என்று கேட்டபோது எல்லவரும் கலிகாலமாச்சே என்று தயங்க, "னான் வருகிறேன்" என னான் கூற "னல்லது அப்படியே சென்று பிறந்து வருக" என்று உத்திரவு தந்நீர்கள். அவ்விதம் னான் பிறந்து வந்து சுமார் 600 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. தங்களை சந்தித்துப் பல வருடங்கள் னாமிருவரும் சேர்ந்து தங்களை தவத்தில் இருக்க வைத்து இன்று தங்களை உருவாக்கி எம் கடமையை பூர்த்தி செய்துவிட்டேன். தங்கள் கரத்தில் யாவும் சன்னதங்களாக விளங்குகின்றதை பாருங்கள்" என்று கூறினார்கள், அப்போது எம்மை னாம் உணர்ந்நோம். அன்று எம் ஆற்றலை எமக்கு வெளியாக்கினார்கள்.

அவர்கள் இட்ட எமது பணியை னிறைவாக்க புறப்பட்டோம். அவையெல்லாம் எம் மான்மியத்தில் வெளியாக்கியுள்ளோம்.

காசி, சிதம்பரம், ராமேஸ்வரம் தலங்களில் செத்தால், முத்தி என்று சொல்லுவார்கள். அங்கங்கே உள்ள எல்லாச் செம்மல்களும் செய்து வைத்து விட்டுப் போன

அமல்களெல்லாம் ஒருங்கே வாரி வழிக்கப்பட்டு, தேவபூமியாகிய இங்கே வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

421

ஜீவப் பிரயாணமென்பது லேசானது அல்ல. சுவர்க்கத்திற்குப் போக இருக்கும் ஒருவனுக்கு, அந்த இறுதி னேரத்தில் னரகத்தைக் காட்டப் பெறுகிறது. இதைப் பார்த்து பயந்து, உடனே அந்த னிமிஷமே, பிரானவர்களை சிந்தையில் எண்ணிய மாத்திரத்தில் சுவர்க்கத்திற்கு ஆளாகிறான். அப்படி மாறும் போது அருகில் இருக்கும் எம் மக்களுக்கு னன்கு தெரியும்.

அதே போல் னரகம் போக இருப்பவனுக்கு, ஒரு னிமிடம் மோட்சத்தைக் காட்டியபின், உடனே னரகத்திற்கு அலங்கமலங்களாகத் தள்ளப்படுகிறான்.

எம் மக்களுக்கு எம் உயிரை பிய்த்துக் கொடுத்தாவது எம் ஆக்ஞா சக்கரத்தினால் அவர்களை மீளா அவஸ்தையிலிருந்து மீட்டுவிடுவோம். பிச்சையெடுத்துத் தின்பவனாயிருந்நாலும் அவனுக்கும் இந்தச் செயல் னிச்சயம் கிட்டும்.

னாம் சிறுவயதிலிருந்தே இந்த அனியாய மரணத்துக்குப் பயந்து பயந்து இருந்நால், அந்த பயமே இந்தச் செயலுக்கு அதிகாரியாக்கிவிட்டது. எட்டாத பெரிய ஏற்றத்தில் ஏற்றிவிட்டிருக்கிறது.

எமது தனிமுதல் விம்ப உரு உமது பாட்டையருடன் ஒரே மூச்சாக இளம் மனைவியையும், பால் மணம் மாறாக்குழந்தையையும், ஏதுவும் செய்ய துணிவு ஊட்டும் பணத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து அகிலவலம் வந்தோம். னாம் பாடுபட்டதை உங்கள் னன்மைக்ககாகப் பரிசாக அளிக்கிறோம்.

422

பெரிய பணக்காரன் தனக்கு னிகர் யாருமில்லையென கர்வமுடையவனாக இருந்நான். தெய்வமவர்கள் அவனிடம் "உன்னைவிட மட்டமானவன் னான்" என ஒத்துக்கொள்ளும் ஒருவனிடம் சென்று பிச்சை கேட்டு வாங்கி வா என்று சொன்னார்கள். "அவனும் சரி இவ்வளவுதானே இதோ போகிறேன் " என்று புறப்பட்டான். பிள்ளை குட்டிகளுடன் வறுமை வாழ்க்கையில் உள்ளவனிடம் போய் பிச்சை கேட்டான். அவனும் பிச்சை போட வந்நான். அப்போது பணக்காரன் " உன்னிடம் பிச்சை வாங்கிக் கொள்கிறேன். ஆனால் னீ என்னை விட மட்டமானவன்தானே", என்று கேட்க அதற்கு அவன், அப்படி சொல்லாதீர்கள், னான் வருமையில் வாழ்ந்நாலும், ஏதோ கிடைத்ததை வைத்து அன்றாடப் பொழுதை சந்நோஷமாகத் தள்ளுகிறேன். அதற்காக உங்களை விட னான் மட்டமானவனா? அல்ல, என்று சொல்லவே, அவன் அடுத்தபடியாக மாடு, ஆடு, பன்றி முதலியவற்றிடம் பிச்சை கேட்டான். அவைகளும் " உன்னைவிட னாங்கள் ஒண்ணும் மட்டம் இல்லை, ஏனெனில் னீ செத்தவுடன் னாற்றம் எடுத்தவனாகி விடுகிறாய்" என்று சொல்லிவிட்டன.

அடுத்து மரம், செடி, கொடிகளிடம் கேட்டான். அவைகள், "னீ சாண் வயிற்றுக்காகப் பரவாப் பரந்து திரிபவன். னாங்கள் இருந்த இடத்திலேயே திருப்தியாக இருக்கிறோம். னீ போய் வா" என்றன. கடைசியில் இவன் னாற்றமெடுத்த மலத்தையாவது போய்க் கேட்போம், என அதையும் கேட்டான். இவனைக் கண்டவுடன் பயங்கரக்

கோபத்துடன், "உன்னைவிட என்னை மட்டம் என்கிறாயா? நான் முன்பு செடி, பயிர், பச்சை காய், பழம் இவைகளாக இருந்த நாட்களில் எவ்வளவு வாசமாக இருந்தேன்? மனுப்பயலாகிய உன் வாய்க்குள எப்ப னுழைந்நேனோ, அப்பவே என் கதியைப் பார்த்தாயா! எட்டிப்போ, என் கண் முன் னிற்காதே" என்று விரட்டிவிட்டது.

கடைசியாக இவன் தன் கேவலங்கெட்ட அவல னிலையை உணர்ந்து, வெட்கி, தேவனாவதற்கு வேண்டித் தெய்வத்திடம் சரணடைந்நான்.

423

ஒருவன் செத்தவுடன் உயிர் பிரிவதை, சுவாசம் ஓடாமல் மூச்சு னின்றுவிட்டது என்கிறார்கள். சுவாசம் காற்றுதானே. இந்நக் காற்றுக்குப் பயந்து ஏன் னாம் மரணம் வந்துவிடக் கூடாது என அஞ்ஞுவேண்டும்?

10 ஆயிரம் கற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு வைரக் கல்லையும் எடுத்துக் கொள்வோம். 10 ஆயிரம் கற்களின் பிரகாசம் ஒன்று கூடினாலும் ஒரு வைரக் கல்லின் பிரகாசத்திற்கு ஈடாகுமா? ஈடாகாது.

அதுபோல, உலகிலுள்ள காற்று அவ்வளவையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் இவன் ஒரு சுவாசத்திற்கு ஈடாகுமா? ஆகாது. உலகிலுள்ள காற்று அவ்வளவையும் சுருட்டி எசன்சாக சுவாசம் படைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

424

ஒரு தோப்பு னிறைய வாழை மரங்நள் இருந்நன. அதை வெட்டித் தள்ள வேண்டுமானால் ஒரே ஒரு அரிவாள் போதுமல்லவா? அந்த வாழை மரங்நகளோ, "னாம் இவ்வளவு பேர் இருக்கிறோமே, இந்த ஒரு வாள் னம்மை வெட்ட முடியுமா?" என்று எக்காளமிட்டாலும், கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞுமாக அந்த வாள் அனைத்து வாழை மரங்நளையும் வெட்டித்தள்ளிவிடுமே!

அதுபோலவே உலகெங்நும் போலியும், பொய்யும், ஏமாற்றமுமே, னிறைந்த ஆசாமிகள் வாய்ஞானமே பேசிக்கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். அப்போலி பாசாண்டியர்களையும், அவர்கள் பொய்ஞானத்தையும் வெருட்டித்தள்ளி, சம்ஹாரம் பண்ணுவதற்கென்றே, இன்று மெய்யானது மேனி தாங்நி வந்து பிரத்தியக்ஷமாக, பகிரங்நமாக, உதயமாகி எல்லா மக்களுக்கும் மெய்ஞானத்தை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

425

கல்க்கி :

"னெடுங்நுலம் மதம் பல கொடுமை விரோதமெலாம்

படும் ஏக ராசி மேல் னடவருவோர் கல்க்கி "

பல்வேறு மதங்நளின் விரோதங்நளை எல்லாம் பட்டுப்போக வைத்து, ஏகராசிமேல் ஏறி வருபவர்களே கல்க்கி. இந்த அவதார புருஷர் கல்க்கிதான் என எவ்வாறு அறியலாம்?

இறுதியாகிய மரண தருவாயில் கசப்புத் தீட்டுஜலம் வெளியாகாமல், பரிசுத்த பிரயாணமானவர்களாகத் தம் மக்களை ஆக்கும் செயல் உள்ளவர்களே கல்க்கி. அவர்களுக்கு னாசிக்கு வெளியே சுவாசம் ஓடாது. வெறி-மதம் கொண்ட ஒரு யானையை அடக்க அதன் கண்ணில் மிளகாய்த் தூளைப் போட்டால் போதும். அப்படியே மதம் அடங்கிவிடும். அதுபோல் எல்லா மத மக்களையும் ஒரே குல மக்களாக்கி, தம் கை வசப்படுத்தி, இன்று பிரத்தியக்ஷத்தில் இருப்பவர்களே ஜாதிக்கொத்து, னீதிக்கொத்து, ஆதி சித்தராகிய கல்க்கி அவதாரம் என அறியலாம்.

426

உலகத்தில் தரித்திரியம் பிடித்தவன் என்கிறார்களே! அது யாரைக் குறிக்கிறது?

மனிதனாகப் பிறக்கும் எவனும் தரித்திரியன் அல்ல. ஏன்? இவனுக்குள் பஞ்சு பூதங்களும், 96 தத்துவங்களாகிய வேலைக்காரர்களும், இவனுடைய ஏவலுக்காகக் காத்து உதவி செய்கிறார்கள். ஒருதலைமுறை காலம் இவனுடன் இருந்த இவர்கள், ஒரு னாள் புறப்பட்டுவிடுகிறார்கள். காரணம், இவனுள்ளே இணை துணையாக இருந்த னித்தியத்தை அறியாத, அறிய முயற்சிக்காத மூதேவியாக இவன் இருக்கிறான்.

ஒரு தலைமுறைகாலம் காத்திருந்து பார்த்துவிட்டு, இவனுள் இருந்த இவ்வனைவரும்,"அட னன்றிகெட்ட னாயே" எனக் காறி உமிழ்ந்து இவ்வளவு காலம் னாங்கள் உன்னுடன் இருந்தும், னீ எங்களைத் திரும்பிக் கூடப்பார்க்கவில்லையே. இனி உன்னுடன் னாங்கள் தங்கமாட்டோம், தரித்திரோம்" என வெளியேறிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வெளியேறியவுடன் இவனுக்குப் பிணனாற்றம் வந்துவிடுகிறது. கோரரூபமெடுத்து அழியா உலகிற்கு தரித்திரியம் பிடித்தவனாகிவிடுகிறான்.

உலகப் பொருளாகிய பணமில்லாதவன் தரித்திரியன் அல்ல. ஏனெனில் அவன் னித்தியத்தை அறிவானேயாகில், கோடீஸ்வரனாக ஆகிவிடுகிறான். உலக சம்பத்து அதிகமிருந்தும் னித்தியத்தை அறியாத பாவியே தரித்திரியன்.

427

வேதித்தல் என்றால் புடம் போட்டுச் சுத்தப் படுத்துவது. வேதியன் என்ற பெயர்கொண்டு பிரானவர்கள் அழைக்கப்பெறுகிறார்கள். தங்கத்திலுள்ள களிம்பைப் புடம் போட்டு னீக்கி சுத்தமாக்கியபின், மண்ணுக்குள் புதைத்தாலும் அது களிம்பேறாமல் மேலும் சுத்தமாகி அதிக மெருகுடன் இருக்கும்.

அது போல னம் அனைவரையும் வேதித்து வேதித்துச் சுத்தப்படுத்திப் புது உலகத்திற்கு யுகவித்தாக்க வேண்டுமென எடுத்துக் கொண்டார்கள். வேதவேதியனாக புராதனர் னமக்கு வேதத்தைத் தெளிவு பட விளக்கி இவ்வாறே ஆட்கொள்ளுகிறார்கள்.

428

னாயாகப் பிறந்நால், அந்நக் குணம் மாறாமல், கடைசிவரை னாயாகவே இருந்து சாகும். பன்றியாகப் பிறந்துவிட்டால், பன்றியாகவே வாழ்னாளெல்லாம் இருந்து சாகும்; கொஞ்சும் கூட மாறுவதில்லை.

ஆனால், னரன் என்ற உடல் எடுத்து, இவன் ஒருனேரம் பாம்பாக இருப்பான். அதற்கு வேண்டிய ஆயுதத்துடன் யாராவது பக்கத்தில் னெருங்கினால், புழுப்போல ஒடுங்கி, பேடியாகி விடுவான். னிமிடத்திற்கு னிமிடம் மாறிக்கொண்டிருப்பவன் இவன்தான்.

பல்லை னறனறவென்று கடிப்பான்; மீசையைக் கைபோட்டு முறுக்குவான்; கச்சையை இறுக்கிக் கொண்டு, "உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார்" என்பான். எதிரியின் கை மிஞ்னுதென்று கண்டால், திடீரென்று காலைப் பிடிப்பான்.

இப்படி இவன் ஒயாமாறியாக இருப்பதால்தான், இவனைப் பிடித்து தேவனாக மாற்றி விடலாம் என்ற தைரியம் மெய்ஞானிகளுக்கு வருகிறது. இவன் னாயாக, னரியாக மாறுவது பெரிதல்ல. எப்பவும் மாறாத பேயாகவே மாறி விடுகின்றானே! அது எவ்வளவு பெரிய துர்லாபம்? (சபையோரைக் காட்டி), அப்படிப் போகக் கிடந்நவர்கள்தான் இவர்கள் எல்லோரும். என்னவோ எம் வார்த்தை செவியில் விழுந்நது; உஜாராகி னரகவழியை விட்டுத் திரும்பி தப்பித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களால் முடிந்நது, உன்னால் ஏன் முடியாது?

429

"பூரண மூலப் பழம் " சபையில் ஓதப்பெற்றது. அதில் கடைசியாக வரும் வரிகளாகிய வாக்கான வாக்கிது செல்வாக்கென்றும்; வந்நறிவெல்லாமே வாழ்வது மெய் - என்ற பகுதி படிக்கப்பெற்றது.

அப்போது, ஆண்டவர்கள் : இந்ந உலகமே கேட்டறியாத வார்த்தை, அனுபவித்தறியாத ஒரு வாக்கு இருக்குதென்றால், அது என்ன அறிவாகார ஏற்றமுடையதாயிருக்கும்? அதையும், இதையும் படித்துவிட்டுப் பேசும் வார்த்தைகளைப் போல பயன்றற வெறும் வார்த்தைகளாகவா இருக்கும்? உன் தலைக்கு - ஆன வாக்கு; உன் ஜீவனுக்கு வேண்டிய, கை பலிதமான வாக்கு; அந்ந வாக்கான வாக்குதான் செல்வாக்கு; மூன்று உலகிலும் அதன் அமல் (அதிகாரம்) செல்லுகின்ற அதிஜெய வாக்கு!!

430

ஆதி மான்மியம் - வரலாறு

தெய்வமவர்கள் அதிகாலை னேரத்தில் சாலையம்பதியில் குழத்தைகள் முதல் எல்லோரும் சப்தம் ஏதுமில்லாமல் னிசப்தமாக இருக்கும்போது ஏழு பரிசுத்த திரைகள் இட்டு அதற்குள்ளாக அமர்ந்து ஆதிமான்மியம் எழுதுவார்கள். காரியதரிசிகள் மெய்வழி கலைமகா அனந்நர், மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நர், மெய்வழி உறங்னாப் புலி அனந்நர் முதலியவர்கள் இருப்பார்கள். ஆண்டவர்கள் தங்னள் திருக்கரத்தால் எழுதும் போது னிலவும் அந்ந னிசப்தத்தில் குரு குரு என்று பேனாவின் சத்தம் மட்டும் கேட்கும்.

ஆரம்பத்தில் ஆதியோதயத் தலைப்பருவம், ஆதியோதயப் பருவம் அதையடுத்து அகிலவலம் வரும் பருவத்தைத் தெய்வமவர்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்நபோது, மெய்வழி கலைமகா அனந்நர், "தெய்வமே, பாரவான்கள் ஆகாயத்தில் இருந்து வருவதாகவும், ஆற்றில் மிதந்து வருவதாகவும் பல பொய்த் தகவல்கள் உலகனடை முறைக்கு மாறாக இருப்பதால் தெய்வம் அவர்கள் அவதாரம் செய்து, பாட்டையரால் ஆட்கொள்ளப்பெற்றது முதலிய தகவல்கள் சேர்த்தால் உலகம் பலனடையும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இதற்காகவே அகிலவலம் வரும் பருவத்திற்கு முன் பக் 25-146 வரை அழிகலிப் பருவம், துவங்னி வளர்குழந்நை குமார பருவம், முதுமொழி உதயபருவம்,

மூலபண்டாரப் பருவம் ஆகியவற்றையும் இறக்கியருளினார்கள்.

ஆண்டவர்கள் மெய்வழி கலைமகா அனந்நரிடம் "னாம் இறுதித் தீர்ப்பராக இவ்வுலகிற்கு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன?" என்று வினவினார்கள்.

மெ.க.அ.: "தெரியாது" என்றார்.

ஆண்டவர்கள் : "கலியனாகிய பழிபாதகத் திமரனான இருளனைச் சங்நாரம் செய்வதற்கே" என்றார்கள்.

ஆலயத்தில் தீ விபத்தின்போது தெய்வமவர்கள் கைப்பட்டு எழுதிய ஆதிமான்மியம் கையேட்டுப்பிரதி தீக்கரையாகிவிட்டதால் ஆண்டவர்கள் மிகவும் கவலையுற்றிருந்நார்கள். ஒரு னாள் காரியதரிசி மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நரிடம் ஆண்டவர்கள், அழிகலிப்பருவம் பற்றி விசாரித்தார்கள்.

அதன்பிறகு கருகிய மான்மிய ஏடுகளிலிருந்து சேகரம் செய்தும், பாராயணம் செய்தும் மனனம் செய்தும் வைத்திருந்நவர்களிடம் எழுதிவாங்கி தற்போதுள்ள ஆதி மான்மிய வேதனூல் உருவாக்கப்பெற்றது. எனினும் எந்த வகையிலும் கிடைக்காத பகுதிகள் .... என்று புள்ளிகளிடப் பெற்றுள்ளன.

431

பழஞ்ஞாலை பொன்னரங்நம் கட்டும்போதெல்லாம் ஆண்டவர்கள் கருப்புத் துணியில் பர்மா கட்டு கட்டி வேலையாளைப் போல் இருப்பார்கள். அப்ப யாராவது புதிதாக வந்நால், தாமே போய் கேட் வாசலில் னின்று கொண்டு "னீங்ந யாரைப் பார்க்க வந்நிருக்கீங்ந?" என்று கேட்பார்கள். வந்நவர்கள் "ஆண்டவரைப் பார்க்க வந்நிருக்கிறோம்" என்பார்கள். அவர்களிடம் னீங்ந என்ன கேட்கணுமோ அதை எம்மிடம் சொல்லுங்ந, னாம் போய் அதை அப்படியே அவங்ந கிட்ட சொல்லிவிடுகிறோம்" என்பார்கள். எப்படி?

432

ஆண்டவர்கள் உத்திரவு:

னம் சபைப்பிள்ளை அல்லாதவர்களிடம் "மதிப்பிலடங்நா மாணிக்கப்பரிசு, "எமவாதையைத் தடுக்கும் என்திறம்". னூல்களைக் கொடுக்கும் போது னீ ஒரு முறை படித்துக் காட்டிவிட்டுக் கொடு. ஏன்? இவன் கண்ணில் எப்பவும் சைத்தான் இருக்கிறது. அது இவனைத் தவறான வழிக்கு இழுத்துவிடும். ஆனால் காது அப்படி அல்ல. னல்லவைகளை, வேண்டாம் என்றாலும் புகுத்தி விடும். தானாகவே படிக்கும்போது காதுக்கு ருசி தட்டாது. னீ முன்னே அதையறிந்து, அழுத்தம் திருத்தமாகப் படித்தக் காட்டுவதால்தான் அவன் காதில் ஏறுகிறது.

னம் பிள்ளைகளிலேயே சிலர் யாரேனும், மான்மியத்தில் ஏதாவது ஒரு பகுதியைப் படித்தால் "இது னன்றாக இருக்கிறதே, இது எந்த இடத்தில் இருக்கிறது" என்று கேட்பார்கள். அது ஏன்? படித்துக்காட்டும்போது அது அவர்களுடைய செவிக்கு இனிப்பதால் அப்படிக் கேட்பார்கள்.

433

"சாம்ப சிவ-ஓம் ஹர" என்ற வார்த்தையானது பிராமணர்களால் பல காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இதைக் காகபுசுண்டர்பிரான் ஒரு பாட்டில் கூறுகிறார்.

எப்படியென்றால், சாம்பசிவ-அது-ஓம் என்கிறார். பசியானது அற்றுப்போன உள்ளே ஓர் உருவம் என்கிறார். பசி அற்றுப் போனால் என்னவாகும்? மூச்சு அடங்கிவிடும். மூச்சுதான் அந்நப் பிரணவக் கலை. அது உள்ளடங்கப் பெறும். இதைச் சாம்பசிவஓமாப் பொருள் என்று கூறுகிறார். அதுமகாப் பெரிய பொருள். உன்னுடைய பொருள் எது? வயது எது? உன்னுடைய பொருள் மூச்சுதான். உன் வயது உன் மூச்சுதான். னீ எதையோ பொருளென்று னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயே; அது பொருளல்ல. இதுதான் பொருள்.

434

திருப்பத்தூர் வயிரவன் கோவிலில் தெற்கு வீதி முச்சந்நியில் னின்று கொண்டு, அல்லது வண்டியின் மேல் ஏறி னின்று கொண்டு முகாரியில் ஒரு பாட்டு சத்தமாகப் பாடுவோம். உடனே "வந்து விட்டார்டோய்" என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு பாட்டு முடிவதற்குள் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் கூட்டம் கூடிவிடும். முக்கால்வாசிப்பேர் அதில் பிராமணர்கள். பிராமணர்கள் எல்லோரும் னல்லா கேட்பார்கள். னல்ல புத்திசாலிகள். சொல்வதை எல்லாம் கிரகித்துக் கொள்வார்கள். இருந்நும் என்ன பயன்? கேட்பதோடு சரி. ஒரு னாளைக்கு 5,6 இடங்களுக்குக் குறையாது பேசுவோம். 18-20 மைல் தூரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் னடந்நே போவோம். 10,12 வருடம் இப்படி அலையாய் அலைந்நபின் ஒரே ஒரு பிராமணத் தலை சிக்கியது. பிறகு 13 பேர் சேர்ந்நார்கள். கலகம் வந்து கலைந்நார்கள். மீண்டும் பாடு பட்டு, 26பேரைக் கூட்டினோம். சில வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் ஒரு ஒழுங்குக்கு வந்நது. பின் இராஜ கெம்பீரம் சென்று முஸ்லீம் குலத்தவர்களைச் சேர்க்கப் பாடுபட்டோம். மசூதிகளுக்குக் கல் விளக்கெல்லாம் போட்டுக் கொடுத்து, இப்படி எத்தனையோ உதவி செய்தும், எதிர்ப்புகள்தான் அதிகம் இருந்நது. ஒரு தலை கூட மெய்க்கு வரவில்லை. அதற்குப்பின் ஒரு கலகம் வந்நபோது 10,15 குண்டர்களை - எதற்கும் அஞ்ஞாதவர்களைச் சேர்த்து அவர்கட்கு வேண்டியதை வாங்கிக் கொடுத்து சகலத்தையும் சமாளித்தோம். பிறகு அந்ந ஊரில் இருந்ந னவாப் ராவுத்தர் என்பவர் கோயில் தோட்டத்தையும், சவுக்கு நிலத்தையும் எம் பேரில் எழுதி வைப்பதாகவும், அவன் சொல்லும் பெண்ணை னாம் கட்டிக்கொண்டு, அந்ந ஊர் மசூதியிலேயே ஆலிம்சாவாக இருக்க வேண்டும் என்று என்னவெல்லாமோ சொல்லி எம்மை கைப்போடப்பார்த்தார்கள். முஸ்லீம் குலத்தை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டு பிற ஜாதிகளை ஒதுக்கிவிட வேண்டும் என்று இவ்வளவு திட்டம் போட்டார்கள். னாம் எதற்காக வந்நிருக்கிறோம், னாம் யார் என்று உலகத்தாருக்கு அடையாளம் தெரியுமா?

னாம் கொண்டு வந்நதோ தெய்வ முதல். னாமோ எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் சரி, சரி என்று அவர்கள் பக்கம் போவதாகக் காட்டிக் கொண்டு சிறிது னாள் சென்றபின், வேறு ஜாதிகளைச் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளவே, அவர்களும் சபைக்குப்போக வர இருக்கட்டும் என்று மெள்ள மெள்ள, கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தினோம். அதற்குப் பிறகு ஒரேயடியாக திருப்பத்தூர் வந்து பெரியம்மாவை மணந்து கொண்டதும், கலகம் தாங்க முடியாமல் வனவாசம் புறப்பட்டோம்.

கலகம் மிகுந்ந னாளெல்லாம், அதாவது னாமிருந்ந குடிசைக்கு இரவோடிரவாகத் தீ வைத்தார்களே, அப்ப னாம் என்ன னினைத்தோம் தெரியுமா? எப்படியாவது இந்ந ஊரை விட்டு மைசூருக்கு மஹாராஜாவிடம் போய்விடலாமா அல்லது இவன்களையெல்லாம் தீர்த்துக்கட்டிவிட்டு, அந்நமானுக்குப் போய் இருந்து கொண்டு

இந்த மெய்யைப் பரப்பலாமா என்றெல்லாம் நினைத்தோம். சிறுவயதில் பார் வேலை தெரிந்நிராவிட்டால் அன்று வைத்த தீயில் தப்பித்திருக்க முடியுமா? கூரையைப் பிய்த்துக் தப்பித்திருக்க முடியுமா? வீட்டுக் கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு தப்பித்திருக்க முடியுமா? அப்படி கூரையை பிய்த்துக் கொண்டு வெளிவந்நதும் பார்த்தால் எங்கும் ஒரே முட்காடாக இருந்நதே, அதில்போய் குதித்துத் தப்ப யாருக்காவது மனம் வருமா? இதில் எதிலாவது தவறி இருந்நால் போனது போனதுதானே. எப்படியோ தப்பி, அரும்பாடுபட்டு நாம் நினைத்த காரியத்தை அதாவது நமக்கென்று ஒரு ஊர், நமக்கென்று ஒரு ஜாதி உண்டாக்க வேண்டுமென்று அன்று நினைத்தோமே - அதை இன்று நிறைவேற்றியாச்சு அல்லவா?

435

உன் நாவு உண்ட எல்லாவற்றையும் உள்ளே தள்ளுகிறது. இந்த மெய்யை வெளியே தள்ளமாட்டேன் என்கிறது; இந்த உலகத்தில் ஒரு நாவு (ஆண்டவர்கள்) நாவு இருக்கிறது. அது மெய்யை வெளியே விடுகிறது. உன் நாவு மாதிரி உணவு சுவை, பார்க்கிற நாவு அல்ல. உன் செவி வாய்க்குச்சுவை ஊட்டும் நாவு. அதுதான் மக்கா-மதி-னா.

436

மெய் அறிந்நவர்கள் எழுதுகிற நூலுக்கும் அறியாதவர்கள் எழுதுகிற நூலுக்கும் நிரம்ப வித்தியாசம் உள்ளது. அது நிஜ மனிதனுக்கும், போட்டோவில் உள்ள படத்திற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமோ அவ்வளவு வித்தியாசம்.

437

எமன் எங்கு உட்கார்ந்து இருக்கிறான்? உன் நினைவில் அல்லவா உட்கார்ந்து இருக்கிறான். நினைவை எம்மிடத்தில் வை மீட்பிக்கப்பெறுவாய்.

438

இதுவரைக்கும் இருபத்து ஏழு சதுர்யுகங்ஙள் நடந்நேறி உள்ளன. ஒரு நூறு பனிகாலம் ஆகின என்றால், இவ்வாறு ஒவ்வொரு பனிகாலத்தில் உண்டான எல்லாப் பிரளயங்ஙளும் சேர்ந்து எழு நூறு பனிகாலமாக ஆயின. நூறு பனிகாலம் ஆனால் எப்படி ஆகுமோ, அப்படிப்பட்ட காலம் வரப் போகிறது. சர்வத்தையும் பூண்டோடு அழிக்க, மறுபடியும் முளைக்காதவண்ணம் அழிக்க, அப்பனிக்காலம் வருகிறது.

439

எம் கை பட்டது சிவலோகம் தான். எம் கை படாதது எமலோகம்தான். எம் எண்ணம் உன் தலையில் விழுகிறதே அதுதான் உன்னைக் கரை சேர்க்கும். அது அல்லாமல் நீ ஏழு கோடி வருடம் தலை கீழாக நின்றாலும் நடக்காது. முன் வந்த செம்மல்கள் தாம் பாடுபட்டு தவமியற்றி கசப்பு ஜலத்தை கட்டுப்படுத்தினார்கள். ஆனால் உனக்கு இப்போது எம் உத்திரவுக்கு அதைக் கட்டுப்படுத்தி ஜீவப்பிரயாணத்திற்கு உதவுகிறோம். இப்படிப்பட்ட வல்லபம் என்ன விளைவுடைய தவ ஏற்றமாக இருக்கும். சந்நனக் கட்டையில் சந்நன வாடை வருவது போல் நீ நித்திய உடலாக மாறிய பிறகு, உனக்கு நித்திய வாழ்வு வருகிறது. சைவத்திருமேனியில் நுழைந்து கொண்ட பிறகு, மற்ற மேனிகள் தூரப்பட்டு போகின்றன.

440

மறைமொழி என்றால் என்ன?

வேத வாக்கியங்கள் மறைமொழி ஆகும். மெய் ஆசானின் மறைமொழி கேட்டு, அவர்பின் சென்று, செயல் கை வரப் பெற்று பழகியப் பிற்பாடுதான் னிறைமொழி ஆகிறது. உன் மெய் குருபரனின் திருவாயில் வெளியாவது எல்லாம் னிறை மொழி ஆகும். அவர்கள்தான் வேதத்தில் சிந்நியுள்ள முத்துக்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு மாலை ஆக்கி உனக்குத் தர முடியும். அவர்களுடைய னிறை மொழியினால்தான் ஒருவனை ஞானத்திற்குத் திருப்ப முடியும். மறைமொழி ஒருவனை பரம்பத வாழ்விற்கு ஏற்றாது. னிறைமொழி தான் ஏற்றும்.

441

வாழைப்பழம் = வாழ வைக்கும் பழம்

வெங்கடாஜலபதி = வெண் + கடம் + ஜலம் + பதி

தண்டகாருண்யம் = தண்டம் + காருண்யம் (சமர்பிக்கின்றவர்களுக்கு)

தண்டாயுதம் = தண் + ஆயுதம்.

442

ஆயுதமில்லாமல் னெருப்பில் உள்ள ஒரு பொருளையும் எடுக்க முடியாது. அதுபோல ஈசனே மனுத்தூலம் எடுத்து வந்து அந்த ஆயுதமாக வந்து இவனை எமனிடமிருந்து மீட்பிக்கின்றார்கள்.

பவக்கோளை எல்லாம் சங்காரம் செய்து பவச்சேற்றை உலர்த்தி ஆபத்தாகிய மரண அவஸ்த்தையை விரட்டி அடித்துப் பரம பதத்தை இவன் தலையில் ஏற்றி வைப்பதுவே அறிவாகரரின் செயல்.

443

"கூவுதையா சேவல் கூவுதையா" என்ற காகபுசுண்டர் தீர்க்க தரிசனப்பாடலை ஆலயத்தில் பாடிக்கொண்டிருந்தபோது **ஆண்டவர்கள்** அருளிய திருவாயுரை:-

அரசாள வந்நாரென்றும் கூவுதையா - ஈசன்

அவதாரம் செய்தாரென்றும் கூவுதையா

என்ன பார். அரசாளுவதைப் பற்றி னாம் துளிக்கூட எண்ணியதில்லை. அரசியலைப்பற்றி னமக்குப் பேசக்கூடத் தெரியாது. அது இன்னது என்றும் தெரியாது. ஆனால் னம் அரசாட்சியில் எமபயமே கிடையாதே, பின் வேறு யாருக்குப் பயப்பட வேண்டும்?

பிறப்பு, மறுப்பு, கவலை, இடர்கள் பயந்து மடிந்து - விழிப்பும், செல்வமும், சீரும், விவேகமும் அல்லவா விடிகிறது இங்ஙே! இது எங்ஙே, அது எங்ஙே? பக்கமா? அதனால்தான் "அரசாள வந்நாரென்றும் கூவுதையா" என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

ஈசன் அவதாரம் வந்நாரென்றும் கூவுதையா. எத்தனையோ அவதாரம் வந்திருக்கின்றது. அதற்கு அடையாளமாகக் கோவில்களில் சிலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஈசன் அதாவது சிவன் அவதாரம் இதுவரைக்கும் வந்நதில்லை. ஆகவே

சிவலிங்கத்தைத் தான் கோயிலில் வைத்துப் பூசை செய்கிறார்கள். ஈசன் அவதாரம் செய்தது இப்பத்தான். ஆகவே ஈசன் அவதாரம் செய்தாரென்று கூவுதையா என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மும்மூர்த்தி வந்நாரென்று கூவுதையா இந்த

மூவுலகும் கொக்கரித்துக் கூவுதையா

இந்த உலகத்தைப் படைப்புண்டாக்கியதிலிருந்நு இது வரைக்கும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழில்களையும் மும் மூர்த்திகள் செய்து வந்நார்கள். ஆனால் வரும் னித்திய உலகுக்கு இந்த மூன்று தொழில்களையும் னடத்தும் தெய்வம் ஒருவரே தங்ஙளுடைய தவப்பாட்டினால் செய்யும் கைவரவால் ஆனதினால் மும்மூர்த்தி வந்நாரென்றும் கூவுதையா என்றார்கள்.

ஏகபராபர வஸ்த்து ஆகி இங்ஙே

ஏசுவும் வந்நாரென்றும் கூவுதையா

"ஏகபராபர வஸ்த்து ஆகி" என்று இருக்கிறது பார். அது சும்மா வந்து விடுமா, என்ன? அது 2000 வருடத்துப்பாடு ஆகும். னாம் இதை முன்பே வெற்றி மாணிக்கப்பரிசில் சொல்லி இருக்கிறோம்.

1973 வருடங்ஙளாக ஒலிவாமலை வைஸ்ஸுய தவப்பாடுற்றுப் பெற்ற னெடுங்ஙால தெய்வமுதல் இது என்று கட்டாயமாக னினை என்று சொல்லி இருக்கிறோம் இது உங்ஙள் அறிவுக்கு இதுனாள் வரை எட்டினதில்லை. இன்றுதான் இதை எட்ட வைத்திருக்கிறோம்.

ஈசா அலைகிஸ்ஸலாம் வந்நாரென்றே (ஏசு)

மகதி அலைகிஸ்ஸலாம் வருவாரென்றும் கூவுதையா

ஈசா அலைகிஸ்ஸலாம் வந்நாரென்றும், மகதி அலைகிஸ்ஸலாம் வருவாரென்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்களே. அது ஏன்? இப்ப னாம் இருப்பது ஈசா அலைகிஸ்ஸலாம் தேகம் ஆகும் இனி வரப்போகும் னித்திய தேகம் மகதி அலைகிஸ்ஸலாம் ஆகும் என்று தீர்க்க தரிசனம் கூறுகிறார்கள் பார். திசாலும் வந்நாரென்றும் கூவுதையா - திசால் என்றால் ஈசனுடைய அவதாரம் என்று பொருள்.

"வீரபோக வசந்நரென்று சொல்லி னித்தம்" ... இங்ஙே தினமும் வீரபோக வசந்நருடைய தீர்க்க தரிசனம் படிக்கப் பெறுவதை குறிக்கிறார்கள்.

ஆகாயமாய்ப் பறந்நும் கூவுதையா - எண்ணி

அண்டமெல்லாம் சுற்றி வந்நும் கூவுதையா

இரவும் பகலுமாய்க் கூவுதையா - அதே

ஏகாந்நமாயிருந்நும் கூவுதையா.....

னாம் ஆதி னாளில் ஒரு தலை சேர்ப்பதற்குத் திருப்பத்தூர், மதுரை, இராஜகெம்பீரம் முதலிய இடங்ஙளில் சத்திரத்திலும், மண்டபத்திலும், தெருக்கோடிகளிலும், திண்ணை ஓரங்ஙளிலும் னின்று கூவிக் கூவிக் கூப்பிட்டோம். இரவு பகலென்று பாராது கூவினோம். ஒரே னாளில் 5,6 இடங்ஙளில் பிரசங்ஙம் செய்வோம். தினமும் 50,60 மைல் னடந்நே செல்வோம். அப்படிக் கூவிக் கூப்பிட்டதை ஏகாந்ந னிலையில் இருந்நு இன்னும் கூவுகிறது என்கிறார்கள்.

"அற்புதங்கள் காட்டியுமே கூவுதையா னித்தம்

அந்நரமாய் னின்று கொண்டும் கூவுதையா....

னித்தம் சும்மா இருக்கவில்லை. இது வரைக்கும் யாரும் காணாத அற்புதங்களைக் காட்டிக் கூப்பிடுகிறது. எப்பொழுதும் அந்நப் பிரம்மரந்நிர அந்நர னிலையில் இருந்து கொண்டு கூவுகிறது.

வேதங்கள் சொல்லியுமே கூவுதையா னல்ல

வேதாந்நம் காட்டியுமே கூவுதையா

வேதம் என்பது வெறும் கடுதாசி அல்ல. அது ஆண்டு கொண்ட ஆசானுடைய திருமேனி ஆகும். அதாவது வேதம் என்பது அவர்களுடைய திரு ஆலவாய் ஆகும். வேதாந்நம் என்பது அவர்களுடைய திருவாக்கு. வேதம் என்பது சொல்லப்படுவது வேதாந்நம் என்பது காண்பிக்கப் படுவது இதைத்தான்

வேதங்கள் சொல்லியுமே கூவுதையா உலகில்

வேதாந்நம் காட்டியுமே கூவுதையா என்கிறார்கள்.

வேதம் சொல்லித்தான் வேத அந்நம் அதாவது வேதத்தினுடைய அடியைக் காண முடியும். சாத்திரங்கள் சொல்லியுமே கூவுதையா - உலகில் சகலருக்கும் தோணும்படிக் கூவுதையா சாஸ்திரம் என்றால் சாகும் திறம். சாவில் திறமான சாவு ஆகும். அந்த சாத்திரத்தைப் பற்றி ஒரு கிரந்நமே வெளியாக்கி சாகாக்கலை கிரந்நமாகக் கூவுகிறது. அது உலகில் சகலருக்கும் புரியும்படியாக தோணும்படியாக 10 அடையாளங்களைப் பிரத்யட்சமாகக் காட்டிக் கூவுகிறது. ஆகவே சாத்திரங்கள் சொல்லியுமே கூவுதையா.

மானிட ரூபங்கொண்டு தேவரெல்லாம்

வையகத்தில் வந்நாரென்றும் கூவுதையா

தேவர்களெல்லாம் அனந்நாதி தேவர்களாக அந்ந ஆதியின் திருவிளையாடலுக்காக மானிட ரூபங்கொண்டு வந்நிருக்கிறார்கள். துஷ்டர் மடிவாரென்றும் கூவுதையா என்று கோரமாகச் சொல்லி விட்டு சொற்ப னாளிருக்குதென்றும் கூவுதையா என்று இழைந்து சொல்லுகிறார்கள் பார். என்ன திட்டமாகச் சொல்லுகிறார்கள் பார். உலகம் அழியும்போது னிலையாய் உத்தமர் இருப்பார் என்று கூறுகிறது. உத்தமர் யார்? தெய்வம் தான். அவர்கள் னம்மை அவர்கள் அங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டதால், னம்மையும் அழிவில் இருந்து தப்பவைக்கிறார்கள். அவர்கள் உத்தமர்களுக்கு ராஜா. உத்தம ராஜா அவர்கள்தான்.

ஆசான்சொல் வேதம், தவறுகின்ற மானிடர்க்கு-

னல்ல

வீரவாள் வந்நதென்றும் கூவுதையா!

சுயதேவராக கற்பம் சொன்னபடி அருந்நி சொன்னபடிக் கேட்பது தான் "னம் பாடு". அதில் தவறினால் அதுவே வீரவாளாகி னம்மைக் கொன்று விடும். இதில் அனுபல்லவியிலும், பல்லவி கடைசியிலும் கடுமையாக எச்சரித்திருக்கிறார்கள். இது இரண்டு பக்கமும் ஆப்பு அறைந்ந மாதிரி இருக்கிறது. இத்த ஓலைச்சுவடியின் இருபுறத்திலும் இரும்புப் பட்டயம் அடித்திருப்பார்களே. அதுபோல் இருக்கிறது.

இப்ப நாம் மூச்சை இழுக்கிறோம். உள்ளே வெற்றிடம். வெளியே வாயு முழுவதும் நிரம்பி எங்கும் அடைத்து நிற்கிறது. அப்படி மூச்சு இழுக்கும்போது, உள்ளே வெற்றிடம் ஆதலால் லகுவாக சுலபமாக சுவாசம் உள்ளே செல்கிறது. ஆனால் வெளியே தள்ளும் போது வாயு எங்கும் நிரம்பி உள்ள இடத்தில் நாம் தள்ளும் பலம் வேகமாக வேணும் அல்லவா? எங்கும் வாயுநிரம்பி இருப்பதால் நாம் வேகமாக பலமாக அழுத்தமாகச் சக்தியைச் செலவு செய்து மூச்சை வெளியே தள்ளுகிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு மூச்சுக்கும் நம் பலத்தைக் கொண்டு வெளியே தள்ளுவதால் நம் பலம், வர வரக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. சும்மா சாதாரணமாக இருக்கும்போதே இப்படி பலத்தை செலவு செய்து மூச்சை வெளிவிடுகிறோம். இப்படி உள்ளே வெற்றிடமாக இருப்பதால், அழுத்தம் மிகுதியாக உள்ள இடத்திலிருந்து காற்று மிக எளிதாக உள்ளே செல்கிறது. அப்படி செல்லும்போது 8" உள் வாங்குகிறது. ஆனால் வெளியே வரும்போது அப்படி அல்ல. எங்கும் காற்று மண்டலம் சூழ்ந்து இருப்பதால் இவன் வெளியே விடுகிற சிறுசுவாசம் வெளியில்வரத்தடங்கலாகிறது. ஆகவே இவன் தன் பலத்தை செலவுபண்ணி அதை வெளியே தள்ள வேண்டி இருக்கிறது. அப்படி 12" வெளியேறுகிறது. 4" மூச்சு அதிகம். மேலும் அதை வெளியே விட தன் பலம் வேறு அதிகம் தேவை. அறிவு வரும் பருவம் வரைக்கும் இவன் மூச்சு துண்டாடப்படுவதில்லை. அதன் பின்தான் இவன் அதிகமாக விரயம் பண்ணுகிறான். இச்சை தூக்கம் முதலியவற்றால் இன்னும் அதிகமாகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு தடவையும் பலத்தை இழப்பதால் விரைவில் உடல் தேய்ந்து முதுமை லபிக்கிறது. சாவும் வருகிறது. உலகோர் அடைகிற முடிவு பலன் இது தான்.

445

கோளரி சாலையர் திருவிழாவின் போது தமிழக மந்திரி மாண்புமிகு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் 14.1.1974 அன்று சாலையம்பதிக்கு வந்திருந்த போது பிறந்த ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

"பாழைப் போக்கிப் பலன்கை குலுக்கிட

நாள தாவரு நண்ணிய தாமுடி

வாழும் மாதம்தை யாமுதற் றேதியே

கோளரி சாலை யர்திரு நாளிதே"

(தனித்திருப்பாடல்கள்)

நாம் நடை முறையில் இருப்பதைச் சொல்கிறோம். உலகில் அரசின் செங்கோலுக்கு மேம்பட்டது இல்லை. அதுதான் நம்முடைய உடல் பாதுகாப்பு. ஆதி காலத்தில் நம் சபையை உண்டாக்கும்போது, முதல் வேலையாகக் கற்பிப்பது இதுதான் "அரசை இகழாது அகிலத்தில் வாழ்வாய்", "ஆட்சியர் யாரையும் தாழ்ச்சியாய் கூறேல்" (சபையில் "அறிவு அறி" பாடம் வரிகள் பாடப்பெற்றன) அரசு சொற்படி நீ நடக்க வேண்டியது. அதற்குள் நீ தலையிடக்கூடாது. இதுதான் சபையினுடைய முதற் பாடம்.

அதற்குப் பின்னாலேதான் தனக்கு கெடுதல் செய்கிற செயல்கள் கூடாது என்ற சட்டம் எடுத்து வைத்து, சபையை அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்தோம். இதற்கு முன்னாலேயும் சபை ஒரு கூட்டம் போலவே இருந்நாலும், பிறகுதான் பெரிய அறிவாளிகளும், உத்தியோகஸ்தர்களும் சபையில் சேர்ந்நனர். அந்நஸ்து உடையவர்கள் நாம் காசு

பணமின்றி ஏழையாக இருந்நபடியால் எம்மைக் கவனிக்கிறதில்லை. ஆனால் னாம் என்ன காரணத்தினால் ஏழையாக இருக்கிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவ்வாறில்லாவிட்டால் மெய்ப்பொருள் எம் கைக்கு வந்திருக்குமா?

உன்னைப் போல னாமும் பாடுபட்டவர்தானே, சம்பாதிக்காமலா இருந்நோம்? ஆனால் எல்லாவற்றையும் இழந்நுவிட்டு எதற்காகப் புறப்பட்டோம்? அந்ந மெய்ப்பொருளுக்காக. மெய்ப்பொருள் என்றால் என்ன? அனியாய மரணம் வந்து விடுமே என்பதற்காகப் புறப்பட்டோம். அனியாய மரணமென்றால் யுகங்நோடி காலத்திற்கும், 9பங்கு வல்லபத்தோடே அலகைத்தேக புண் தேகமெடுத்து அவஸ்தைப்படுவது.

மெய்ப்பொருளாகிய பரமபதத்திற்குத் திரும்பினாலோ, இதற்கும் 9 பங்கு வல்லபத்தோடே, 9 பங்கு அழகோடே, 9பங்கு பேரின்பத்தோடே னித்திய தேகம் பெறலாம். இந்த மனுத்தேகம் அனித்திய தேகம். இதற்குள்ளாக னித்திய ஜீவ தேகம் இருக்கிறது சுவர்க்க னரக தேகம் எக்கோடி காலத்திற்கும், அழிவதுண்டா? இல்லை. என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அது யாருக்கு?

யானை முதல் எறும்பு கடை 84னூறாயிரம் ஜீவன்களுக்கும் அது உண்டா? இல்லை. மனிதனுக்குத்தான். மனிதன் அழிவதில்லை. மனுவிற்கு "ஈசன்" என்ற னாமத்தை இறைவன் கொடுத்தான்.

முதலில் னாம் பிறக்கும்போதே "பிரசவம்" ஆச்சுதா என்று கேட்கிறார்கள். "பிரசவம்" என்றால் குழந்தை பிறக்கிறது என்பான். அது என்ன என்று கவனிக்கவேண்டும். பிறந்நது எது? சவம் பிறந்திருக்கு. அந்த வார்த்தையை இரண்டாக வெட்டினால் பிறந்நது சவம், இது அசுப வார்த்தையாய் இருக்கிறதே! அப்படிச் சொல்வது னியாயம் தான். கர்ப்பத்தில் சுவாசம் இருந்நால் அந்நத்தாய் பிழைப்பாளா? அப்போது இருக்கிற வீட்டில் இவன் மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்நால் அவள் பிழைப்பாளா? வெளி வாடை அடிச்சுக் குத்தினப் பிறகு மூச்சு குத்தினதும் வெளியாகுது.

அது வரையில் சுவாசம் உள்ளேயே சுழன்று கொண்டு இருக்கு. அதுவே பிரசவம் என்று பெயர் வைத்ததற்கு முக்கிய காரணம். அப்படி பேர் வைத்ததினால்தான் அதை மாற்றி தெய்வப்பெயர் வைக்கிறார்கள். இது னம் னாட்டுப்பழக்கம். ஏனென்றால் அதுதான் உன் ஜீவனுடைய னாமம் - சர்வ னாமங்களும் அந்ந ஜீவனுக்கு உரியதே. ஜீவனைத் தெரிந்நு அந்ந தேகத்தைக் கை போட்டுக் கொண்டால், யுகங்நோடி காலத்துக்கும் முத்தி வீடடையப் போவாய்.

ஜீவனைக் கைப்பற்றவேதான் அறிவை னமக்குத் தந்நான். வாய்மையையும் தந்நான். ஜீவதேகம் கையில் இல்லையெனில் வைரியாகிய எமன் வந்து னம்மை சவமாக்கப் போகிறான். அவன் கை போட்டதற்கு அடையாளம், வித்தானது வெளியே தெறித்து இவன் தேகமெல்லாம் பிண னாற்றம் உண்டாகும். விறைத்து விறுவிறுத்து கனம் முன்னைவிட இரண்டு பங்குக்கு மேல் ஏறும். மூனு மணங்கு இருந்ந மனிதனுடைய எடை 6.25 மணங்கா ஆகிவிடும். இந்நக்கனம் அதிகம் எங்கிருந்து வந்நது? பிரதானமானது எது? ஜீவ தேகம். அது போய்விட்டபின் எடை குறையணுமே? ஏன் ஜாஸ்தியாக இருக்கு என்பது யாருக்கும் தெரியாது, அந்நக் கை முதல் எமது கையில்தான் இருக்கிறது. எத்தனை சாஸ்திரம் படித்தாலும், என்ன கரணம் போட்டாலும் யாருக்கும் தெரியாது. 50, 60 ஆண்டுகள் ஒரே தலையணையில்

படுத்திருந்த மனைவி கணவனின் பிண உடலைப் பார்த்தவுடன் பயப்படுகிறான்.

னான் செத்தவுடன் பயப்படு என்று அவன் சொல்லிவிட்டுப் போகவில்லை. பின் ஏன்? இவன் செத்தவுடன் அலகையாகி வேறு இனமாக போகிறான். அலகை ஆவதற்கா இந்தப் பேறறிவு தந்தது? உலக காரியமெல்லாம் அவ்வளவும் அழிக்கப்பட்டே போகும். இது ஒன்றுதான் அழியாது. எது? னம் ஜீவன் தேகம். அதை னம் கையில் வைத்துக் கொண்டால் ஒருவன் திருடுவானா? ஜீவதேகம் தெரியாவிட்டால் யார் வேண்டுமானாலும் தூக்கிக் கொண்டு போவான். அப்போ அனியாய மரணமென்றும் ஞாய மரணமென்றும் இரண்டு இருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

னாம் மாடு மேய்க்கும் காலத்தில் தாத்துக் குச்சியை பின்னால் மறைத்துக்கொண்டு பள்ளிவாச முகப்பில் னின்று எம் பெரியப்பா, ஆலிம் சின்னப்பா சாயபுவின் பிரசங்கம் கேட்டோம். அவர் சொன்ன ஒரு வார்த்தை எமது மனதில் சுருக்கென்று தைத்தது. அனியாய மரணத்தைத் தவிர்க்க இதயத்தில் இறைவனை னம் தேகத்தில் கண்டு சந்திக்க வேண்டும். ஜீவதேகம் தெரிய வேண்டும். தெரியாவிட்டால் அவனுக்கு அனியாய மரணம் வந்து எக்கோடி காலமும் புண் தேகம் ஆகி னாற்றத்திலேயே காலமெல்லாம் கிடக்க வேண்டும். இது அவர் அன்று சொன்ன சொல், இன்னும் எம் காதில் ஒலிக்கிறது. னரகம் என்ற பெயரிலே உள்ள னாட்டிலே குடியேறிவிட்டால் அங்கு மிட்டாய் விற்குமா? எக்கோடி காலத்திற்கும் முடிவில்லாத தண்டனை.

னாம் ஒரு குற்றம் பண்ணுகிறோம், அதற்காக அரசாங்கம் 3 வருஷமோ, 10 வருஷமோ தண்டிக்கிறார்கள். தண்டனை முடிந்து வெளியே வந்து விடலாம். னரகத்திலோ முடிவில்லாத காலம் தண்டனை. அப்போதே எமக்கு அனியாய மரணத்திலிருந்து தப்பிக்க வேண்டும் என்ற னினைப்பு வந்தது. இதையே எம் னூல்களில் சொல்லியிருக்கிறோம்.

> **"அனியாய மரணமே யாகுமென் றுருகிக்**
>
> **கருகியே இதயம் கலங்கிய காலம்**
>
> **பிரியமா யுள்ளம் பெரும்பலன் கருதி**
>
> **ஈராறு குருமா ரிடமுரீ தானேன்"**

(ஞான அகவல்)

எம் ஞானதந்தை தனிகைவள்ளல் பிரான் எம்மைக் கை போடும் முன் பன்னிரண்டு பேரிடம் உபதேசம் பெற்றோம். பன்னிரண்டு பேரும் போலி ஞானிகள். எமக்கு ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை. அவங்க கையில் செய்ய இயலாததை எம்மை செய்யச் சொல்கிறான் என்று னிசமாகத் தெரிந்தது. ஒன்றொன்றாக அதைக் கை விட்டோம். அந்தப் பொய்யெல்லம் தொலைத்தோம். மெய்யானது சிக்கியது.

இப்போது எம் கையில் இருக்கும் தனமானது உலகம் பூரா வந்நாலும் சரியே, அவ்வளவுக்கும் அளக்க முடியும். அனைவர்களையும் தேவராக ஆக்க முடியும்.

இப்ப உலகத்தில் மனிதனுடைய எண்ணம், எல்லோரும் செத்துப்போகிறது என்பதுதானே. செத்துப் போவதென்பது - அந்த ஜீவனானது அலகைத் தேகம் எடுக்கும், அல்லது னித்திய மகிழ்ச்சித் தேகம் எடுக்கும். இப்பவே னாம் அதை

அடையாளத்துடன் பார்க்க, அந்த ஜீவனைக் கைபற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதுவோ கோடி சூர்யப் பிரகாச உன்னத தேகம். உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு திரிவது அதுதான். இதைச் சம்பாதிக்கவே உலகத்திற்கு னாம் வந்நோம். வேறெதற்கும் அல்ல.

அப்போது எம் உலகப்பாட்டைப் பார்த்தால் ரொம்ப சொற்பமாகத் தின்பதும் உண்பதும் இருப்போம். ஆனாலும் இன்னொருத்தனுக்குக் காட்டிக் கொள்ளாதபடி வெளிக்கு மதிப்பாக னடப்போம். வண்டிக்காரனுக் கெல்லாம் மிட்டாய், கடலைப்பொரி வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு னாம் மறைச்சு வைத்து வெள்ளரிக்காய் தின்போம். இப்படிச் சிக்கனமாக னாம் இருந்து 36 ஆயிரம் ரூபா ரொக்கமா சம்பாதித்து 3-4 வருஷத்துக்குள்ளாக வண்டி மாடு வாங்கி வீடு வாசல் எல்லாம் கட்டி விட்டோம். அப்போ எமக்கு பணம் சம்பாதிக்க குறிப்பான எவ்வளவு குறிப்பாக ஆசை இருந்திருக்கும்? அப்படி இருக்க, எம் உள்ளத்திலோ "அனியாய மரணம்" "அனியாய மரணம்" என்று சதா ஒலித்துக் கொண்டிருந்நது.

எம்மை ஆண்டு கொண்ட பாட்டையர் தனிகைமணிபிரான் அவர்கள் வந்து ஒரு வார்த்தை கொடுத்தவுடனே (இது பற்றி மான்மியத்தில் சொல்லி யிருக்கிறோம்) அந்த ஒரே வார்த்தையில் இவர் கையில் இந்த சரக்கு இருக்கிறது என்று கண்டு தெரிந்நதும், எமக்கு மனைவி தெரியவில்லை, வீடு தெரியவில்லை, சம்பாதித்த சொத்தெல்லாம் தூசி மாதிரி இருந்நது. போட்டு விட்டு போகிறோமே என்று தெரியவில்லை. அப்படியே அனைத்தையும் போட்டு விட்டு அவர்களைப் பின்பற்றினோம்.

யாரோ ஒரு கிழவன் வந்து, இவ்வளவு பெரிய வியாபாரத்தைக் கெடுத்து மையைப் போட்டு மசக்கி, ஆட்டுக்குட்டி மாதிரி எம்மைக் கூடவே கூட்டிக்கொண்டு போவதாக னினைத்தார்கள். ஈ.வே.ரா (மாப்பிள்ளை)யுட தகப்பனார் வெங்கடப்பனாயகரும், னாமும் அப்போது ரங்கூனுக்கு வியாபாரம் செய்ய கப்பலில் போக இருந்நோம், அப்படி இருக்கவும் னம்மைக் கெடுத்து னாசமாக்கி விட்டாரே என்று பேசினார்கள்.

அப்புறம் எம்முடைய செயல் என்ன ஆச்சுது? இவ்வுலகம் பூராவும் வரட்டும். எவ்வளவு பாவம் இருக்கட்டும். ஒரே வீச்சில் அவ்வளவு பேரையும் புண்ணியர்கள் ஆக்கிவிடும் தவம் எம் னக பலிதமாயிற்று. இந்நப்பூமி உனக்கு அடிமைசெய்ய படைக்கப் பெற்றது. சர்வ பூமியிலுள்ள அவ்வளவும் இந்த பூமிக்கு உதவி செய்ய. இந்த பூமியில் உண்டானது அவ்வளவும் உனக்கு அடிமை. மனுவை எதற்காகப் படைத்திருப்பான்? சாவதற்கா? இந்நப் பூமியில் விளைவதெல்லாம் எதற்கு? உன்னுடைய ஒரு கருவி மூக்கிற்காக அவன் படைத்திருக்கும் வாசனைத் திரவியங்கள் எத்தனை? வேறு 84 னூறாயிரம் ஜாதிகளுக்கு இந்த அறிவு இருக்கா? அவைகளுக்கும் பிரயோசனமுண்டா? உன்னுடைய மூக்குக்காக இத்தனை வாசனையைப் படைத்தான். இப்பேர்பட்ட தவுலத்தை உனக்கு இனாமாகக் கொடுத்திருக்க, இந்த பூமி உன்னைக் கொல்லுமா? இந்த ராஜாங்க சபையில் ஒரு ஞாயம் சொல்கிறோம். னமக்கு அடிமையாக இருப்பவன் னம்மைக் கொல்வதா? செத்துப் போன இவனை மண்ணில் போட்டால் அழுகி னாறடிச்சுப் போகுதே. அப்படிப் போகலாமா? எம் மக்கள் எத்தனை பேர் பரிசுத்தமாக அடக்கமாயிருக்கிறார்கள். போய்ப்பாரு. அப்படி இருக்காது.

எந்த சுருதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் "தன்னை அறிவது" என்றிருக்கும். வெளியில் அல்ல. கடவுள் என்றால் அது வேறு வார்த்தையா? கடவுள் என்றால் என்ன என்று யாராவது கேட்டார்களா? இல்லை. ஒரு பிரசங்கி மேலே பார்த்து கடவுளே பராபரா, ஈஸ்வரா, வெகுதாண்யா, பிரமாதீசா என்றான். ஓ, கடவுள் ஆகாயத்தில்தான் இருக்கார்

என்று இவன் (அண்ணாந்து மேலே) னினைத்துகொண்டான். இப்படியே உலகம் பூராவும் இருட்டிலே மூழ்கிப்போச்சு. கடம் என்றால் உடம்பின், உள்ளே தன்னையறிதல் அல்லவா?

னான் உன் இருதயத்தில் ஒரு தலைமுறை காலம் குடியேறியிருக்கிறேன். னீ என்னைத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டாயா? என்பது வேதத்தில் சர்வேஸ்வரனுடைய வேண்டுதல். சைவத்தை எடுத்துக் கொண்டோமானால் அந்த 16 சாஸ்திரங்களின் முடிவான வார்த்தை இருதயத்திலே ஈசன் இருக்கிறான் என்பதாகும். வைணவம் ஈசனை இருதய கமலவாசன் என்று குறிப்பிடுகிறது.

அப்போ சைவம் எது? வைஷ்ணவம் எது? (இரண்டும் ஒன்றுதான்) சரி இனி புத்த மதத்தை எடுத்துக்குங்க. (ஓம் பத்மினீ ஹம்) அதெங்கே? (பத்மத்தில் இருதய கமலத்தில் வசிப்பவனே) வேறே மதமா, (இல்லை) ஒரே எல்லையில்தான். சரி இனி கிறிஸ்தவ மதம் ஒன்று இருக்கிறது இல்லையா? அதில் இதையே இருதயத்தை ஒரு போட்டோ மாதிரி பிரகாச ரூபமாக போட்டுக் காட்டறான். சரி இனி துளுக்க மதத்திலே அதிலென்ன சொல்கிறது. கல்பு பிரகாசமாக இறைவனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது. கல்பு என்றால் அரபியிலே இருதயம். ஆகவே எல்லா மதங்களின் செயல் ஒன்று தான். அந்நச் செயல் தெரியாவிட்டால் ஒன்றுக்கொன்று அடிதடிதான். அப்போ தன்னுடைய உயிர் தனக்குத் தெரிந்நால் உன் உயிர் என் உயிராயிருக்கும் அல்லவா. அந்த உயிரை அறியா விட்டால் எல்லாம் வேற்றுமைதான். இதை வைத்துதான் இன்றைக்கு 69 ஜாதிகள் இங்கு ஒற்றுமையாய் இருக்கின்றன.

"னாறுமோர் மாமிசத்துண்டாய் எனக்குள்ளிருந்த இருதயத்தைக்..." அதைப்புடுங்கிப் போட்டால் னாறித்தானே போகும். அது மாமிசந்நானே

"னாறுமோர் மாமிசத் துண்டாய்

எனக்குள் ளிருந்த இருதயத்தைக்

கூறவொண் ணாச்சம்பத் தெல்லாம்வி ளைஉத்தி

யோவன மாக்கிவைத்தாய்

பாரிலுள் ளோர்கூறும் இதயத்தை என்குரு

பாரென்று சொன்னவுடன்

பார்க்கப்பார்க் கஆயி ரத்தெட்டண் டமெலாம்

பட்டப் பகல்போலி லங்கக் கண்டேன்"

("பட்டப் பகல்போலி லங்கக் கண்டோம்")

இருதயத்தைப் பார்க்க முடியுமா என்றால் எந்த விதத்திலேயும் முடியாது. ஆனாலும் உங்களுடைய ஆட்சியிலே உங்களுக்கு பவர் இருக்கிறது. அந்த பவர் இந்த ஊரைக் கொளுத்து என்றால் அவ்வளவும் தூள் தூளாகப் பறக்கும். அந்நப்பவர் எங்கிருக்கிறது? அரசு கையிலே இருக்கிறது. அதற்குச் சன்னதம் இருக்கிறது.

அது போல எம்மிடம், முன்னே வந்த பாரவான்களெல்லாம் பெற்ற அவ்வளவு சன்னதங்களும் சங்கு, சக்கரம், வேல், சூலம், உடுக்கை, வில், வாள், கதாயுதம், அங்குசம், பாசம், மோதகம் - மற்றும் கிள்னாமம் என்ற சன்னதங்கள் இருக்கின்றன. எம் சன்னதங்களுக்கு பவர் இருக்கிறதே, இன்ன மாதிரி செய் என்று எண்ணிப் பார்த்த

உடனேயே பிரகாசமாக தோற்றுவிக்கிறது. உங்களுக்கு எந்நப் பவர் இருக்கிறதோ அதைப் போலவே, இந்நப் பவர் இருக்கிறது. இது உலகத்திலிருக்குதா? வேறு எவர் கையிலும் இல்லை. அந்நக் காயத்திரி என்னப் பெற்ற தேவியை ஒரு பிரட்டு பிரட்டி தெரிசனைக்கு கொண்டு வந்து காட்டின உடனேயே இந்நத் தேகமானது வேறே தேகமாக ஆகுது. தேகம் மாறுவது இல்லை. அப்படியே தான் இருக்கிறது. இருதயம் தரிசனைக்கு வந்த உடனேயே ஜீவதேகத்தைப் பார் என்றால் கருவிகள் ஜீவதேகத்தைப் பார்க்கிறது. அப்போது எமனுடைய ஆக்கினை இல்லை. அப்படி இல்லையென்றால் உலகமெல்லாம் கூடினாலும் கூட எமன் அஞ்சு மாட்டான்.

218 அகப்புறக் கருவிகளை பிரம்ம வித்தையில் பழக்கு

342 அகமது

106 அகரம்

121 அகரம்

228 அசரிரி வாக்கு

267 அசல் வழிபாட்டின் பலன்

170 அடிமுடினடு

302 அணு (எவிரிதிங்)

390 அணுமார்

1 அண்டப்படைப்பு

224 அதிகாலை வர்ஷிப்பு

54 அத்தா

412 அமளினோ அடையாளம்

351 அமுத மொழி

364 அரசனும். ஆண்டியும்

195 அரசன் லக்ஷணம்

300 அலகைத்தேகம்

206 அவதார புருஷர்களின் ஓர் உரு

72 அவினாசியப்பர்

275 அறவலம் வரும்விதம்

438 அறிவாகரரின் செயல்

135 அறிவின் வழி

223 அறிவுக்கிளை

165 அறிவுத்திருவாக்கு

90 அறிவுத்தேகம்

204 அறிவுப்பாதை

311 அறிவு மாணிக்கம்

39 அறுசுவை

45 அறுசுவை

137 அனந்நன்

393 அனியாய மரணம்

99 அனுக்கிரகம்

355 அன்பின் பண்பு

49 அன்பே சிவம்

77 அன்பே சிவம்

86 அன்பே சிவம்

120 அன்பே சிவம்
172 அன்பே சிவம்
184 அன்பே சிவம்
187 அன்பே சிவம்
189 அன்பே சிவம்
249 அன்பே சிவம்

ஆ

330 ஆசானே உன் ஜீவன்
386 ஆசான் கொடை
387 ஆசான் கொடை
205 ஆசான் பக்கம் திரும்பு
2 ஆசான் வாக்கு
4 ஆசான் வாக்கு
397 ஆண்டவர்கள் ஒருவரையே வணங்க வேண்டும்
153 ஆண்டவர்களும், அடியார்களும்
304 ஆண்டவர்கள் தவம்
331 ஆண்டவர்கள் தவம்
305 ஆண்டவர்கள் தவம்
378 ஆண்பிள்ளை - வீண்பிள்ளை
171 ஆண்மை பெண்மை
426 ஆதிமான்மியம் வரலாறு
430 ஆதிமான்மியம் வரலாறு
199 ஆயுள்
261 ஆலவாய்
34 ஆறிருசமயம்
394 ஆறுபிறவிகள் - ஆறு விதமான உணவு
235 ஆறாவது அறிவு
194 ஆனந்நிப்பது
13 ஆன்ம னேயம்
168 ஆன்ம னேயம்

இ

384 இகபர ஞானம்
68 இகலோக வாழ்க்கை

201 இரட்சிப்புச் சீரா

30 இளமைப் பருவம்

356 இளமையில் வீரபோக வசந்தராயர்

370 இளையனாச்சியார்

186 இறுதி தீர்ப்பு

377 இறைவன் செய்யும் னன்றி தூக்கம் குறைக்க வேண்டும்

உ

79 உடம்பு

24 உடல் பொருள் ஆவி தத்தம்

164 உடல் பொருள் ஆவி தத்தம்

185 உத்தியோவனம்

58 உபனிசத்

216 உமாபட்சி

145 உயிருடம்பு

395 உயிர் ஒட்டுதல்

315 உயிர் போனபின் உடம்பு கனப்பது ஏன்?

181 உயிர் ருசி - உடல் ருசி

329 உயிர் ருசி - உடல் ருசி

280 உருமகாலத்தில் தெய்வ உடை

231 உலக வாழ்வும் ஜீவ வாழ்வும்

410 உன் அறிவுக்கும் எம் (ஆண்டவர்கள்) அறிவுக்கும் சங்கிலித் தொடர்

எ

282 எமபயத்தைக் கடந்நவரும், கடக்காதவரும்

376 எமபயத்தைத் தாண்டுதல்

154 எமபயம்

367 எமபயம்

433 எமனிடமிருந்நு மீளஉபாயம்

438 எமனிடமிருந்நு மீளஉபாயம்

396 எமன் சந்நிக்கும் எல்லை

289 எமன் பழி சுமப்பதில்லை

416 எல்லாச் செம்மல்களின் அமல்களும் ஒருங்கே சாலையில்

347 எல்லோருமே ஊழியக்காரர்

177 எழுபத்திரண்டு வகை புடங்கள்

6 எழுத்து - ஒலி

7 எழுத்து - ஒலி

274 என்னுடையது என்று எதுவுமில்லை

ஏ

143 ஏகராசிக்குவியல்

215 ஏழடுக்கு மாளிகை

ஒ

67 ஒன்பது வாசல் உட்தாளிடுதல்

ஓ

161 ஓயாது படிக்க ஓங்கும் உணர்வு

344 ஓயாமாறியர்

424 ஓயாமாறியர்

க

21 கங்கா ஸ்னானம்

88 கடவுள்

134 கடவுள்

200 கடவுள்

236 கடவுள்

309 கடவுள்

196 கண்டசுத்தி

337 கருணையாளன் இறைவன்

42 கர்வப் பணக்காரன் கர்வம் நீங்கியது

235 கல்க்கி

421 கல்க்கி

140 கல்வி

342 கற்பகத்தவம்

கா

380 காகபுசுண்டர் பாடல்கள்

297 காகபுசுண்டர் பிரானின் ஆங்நில தீர்க்கதரிசனம்
132 காத்துள்ள போதே தூத்திக்கொள்
375 காய கற்பம்
258 காயத்திரி மந்நிரமும் - மனிதனும்
215 காயம் மாறி உடம்பு ஆகுதல்
51 காலாக்கினி - சடாக்கினி
252 காலாக்கினி - சடாக்கினி
369 காஷாய தீசைஷ

கி

357 கிள்னாமக்காரன்
380 கிள்னாமக்கொடி
234 கிள்னாமம்

கு

65 குஞ்ஞிதபாதம்
31 குருனாதா
317 குருனானக்
402 குலமான்
241 குளித்தல்

கூ

53 கூடஸ்த பிரம்மம்
105 கூரான குருவருள்

கோ
278 கோடாயிதக்கூர், மான்மியம் படிப்பதின் பலன்

ச

232 சகோரப்பட்சி
22 சங்நப்பலகை
310 சத்திய மெய்யின் தவவல்லபம்
338 சந்நிர சூரியாள் தேய்வு

168 சபை

261 சபை

46 சமரசம்

59 சமரசம்

115 சமரசம்

132 சமரசம்

142 சமரசம்

149 சமரசம்

372 சமரசம்

172 சரியை கிரிகை - யோகம் - ஞானம்

248 சரியை கிரிகை - யோகம் - ஞானம்

416 சர்வ சன்னதாலங்கிர்தர்

122 சன்மார்க்கம்

124 சன்மார்க்கம்

சா

48 சாகாத வித்தை

116 சாகாத வித்தை

198 சாதிகளின் ராஜா

389 சாமி

429 சாம்ப-சிவ-ஓம்-ஹர

358 சாலிக்கிராமம் பூஜை

265 சாலை என்றோர் மெய்மேனி

222 சாவுடைய தலம்

சி

60 சிபில் மாதரசி தீர்க்கதரிசனம்

266 சிரிப்பார் - களிப்பார் - தேனிப்பார்

325 சிருஷ்டியின் வல்லபமும்

சிருஷ்டி கர்த்தாவின் கருணையும்

290 சிவஜாதி

சு

352 சுத்த யதார்த்தம் - எமன் எல்லையில் வெற்றி

342 சுவர்க்கபதி

272 சுவர்க்கம் - னரகம் காட்சி

419 சுவாசமும் காற்றும்

392 சுவாசம்

287 சுழிமுனை

சூ

81 சூடாமணி

செ

136 செண்பகப்பூ வாசமுள்ளாள்

35 செய்னன்றி

36 செய்னன்றி

118 செல்வாக்கு

399 செவிஉணவு ஈசனுடைய அனுகிரகம்

97 செவிச்சுவை

196 செவிச்சுவை

353 செவிப்புலன் வல்லபம்

324 செவிப்புலன் வல்லபம்

சே

439 சேவல் கூவுதையா (பாடல் விரிப்பு)

சை

111 சைவம்

சொ

247 சொராஷ்டிர னாயகம் தீர்க்கதரிசனம்

229 சொல்பழக்கம்

ஞா

207 ஞானத்தின் கனிவு

114 ஞானம்

த

38 தங்கம்

437 தண்டகாருண்யம்

437 தண்டாயுதம்

44 தமிழ்

138 தமிழ்

139 தமிழ்

147 தமிழ்

350 தமிழ்

73 தம்மை உணருதல்

131 தரணியில் இல்லாத தனிச்செயல்பதி

133 தரணியில் இல்லாத தனிச்செயல்பதி

422 தரித்திரியன்

16 தலைப்பாகை

11 தவம்

55 தவம்

95 தவம்

202 தவம்

தா

373 தாகத்தையே னீராகமாற்றிக் கொண்டார்கள்

144 தாயுமிலி தந்நையிலி தான் தனியன்

226 தாரகா மந்திரம்

தி

85 திருமணம்

194 திருவுளம்

தீ

221 தீர்க்கதரிசன வசங்ஙளைப் படிக்கும் முறை

32 தீர்க்கதரிசனம்

150 தீர்க்கத் தரிசனம்

348 தீர்க்கத் தரிசனம்

52 தீர்த்த யாத்திரை ஆலய தரிசனம்

175 தீர்ப்புனாள்

து

25 துலக்கனாச்சியார்

335 துறவு

தூ

125 தூக்கத்தில் ஆண்மை

தெ

239 தெய்வ இரக்கம்
250 தெய்வ ஒட்டுதல் - மூன்று அடையாளங்கள்
281 தெய்வத்தவமாட்சி
435 தெய்வத்தவமாட்சி
403 தெய்வத்திருமேனி
56 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
57 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
62 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
94 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
107 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
119 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
128 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
141 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
155 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
277 தெய்வத்தின் செயல்மாட்சி
145 தெய்வத்தின் வாடாத தவம்
359 தெய்வம்
208 தெய்வனாதம்
87 தெய்வ னினைவு
428 தெய்வ னூல்களைச் செவி கேட்க படித்துக்கொடு
89 தெய்வ னேசம்
92 தெய்வ னேசம்
382 தெய்வ னேசம்

தே

346 தேகமுத்தியே முத்தி
365 தேவ உரு
123 தேவ னினைவு

தொ

293 தொண்டையும், தொனியும்

2 தொனி

ப

349 பசியே மையம்
210 பசுந்நிரை
292 பஞ்ஞாக்ஷரம்
271 படைப்பின் னோக்கம்
246 பணிசெய்யும் பக்குவம்
196 பத்தியம்
203 பரமாத்மா ஜீவாத்மாவுக் கிடையில் ஒரு தந்நிக்கம்பி
190 பரிசுத்தம்
220 பரிசுத்தம்
33 பரிசுத்த வாசகம்

பா

191 பாத சேகரர்கள்

பி

238 பிரணவ தேகம்
295 பிரம்மோபதேசம்
365 பிரளய காலம்
336 பிரளயமும் ஆன்மனேயமும்
9 பிரளயம்
19 பிரளயம்
20 பிரளயம்
148 பிரளயம்
159 பிரளயம்
160 பிரளயம்
178 பிரளயம்
183 பிரளயம்
188 பிரளயம்
192 பிரளயம்
253 பிரளயம்
268 பிரளயம்
326 பிரளயம்
398 பிரளயம்

406 பிரளயம்
345 பிருத்தயோகம்
414 பிள்ளையார் சுழி
84 பிறப்பு, இறப்பு

பு

284 புத்தபகவான் தீர்க்கதரிசனம்

பூ

390 பூமி படைக்கப் பெற்றது மனிதனின் னித்தியத்திற்காகவே
156 பூரண திசை

பெ

167 பெட்டக உடம்பு
162 பெரியானைப் பெரியான் என்று ஓங்ஙிப்பேசு
98 பெருந்நகையாளன்

பே

92 பேச்சுக்கலை
270 பேச்சுப்பழக்கம்
10 பேச்சு முறை
112 பேய் மனம்
102 பேரின்பம்

பொ

316 பொறிவாயில் ஐந்நவித்தான்

ம

431 மக்கா - மதினா
313 மடையன்
313 மட்டி
264 மதிமகத்துக்கள் தேட்டம்

354 மதில்மேல் பூனை

218 மந்நிர ரூபி

441 மந்நிரி அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களுக்கு அளித்த பேட்டி

327 மரணப்பசி வீக்கம்

78 மல்ஹரா

12 மறுபிறப்பு

37 மறுபிறப்பு

102 மறுபிறப்பு

117 மறுபிறப்பு

193 மறுபிறப்பு

219 மறுபிறப்பு

436 மறைமொழி - னிறைமொழி

408 மனத்தை னம்பாதே

146 மனம் - வாக்கு - செயல்

126 மனம் வெறுத்தல்

285 மனிதப் படைப்பின் உன்னதம்

255 மனிதப் படைப்பு

400 மனிதனின் தனித்தவல்லபம்

296 மனிதனுக்கு மண்ணின் தண்டனை

100 மனுஈசன்

101 மனுஈசன்

283 மனு பிறப்பின் னோக்கம்

353 மனுவின் கடமை

மா

28 மாங்கல்ய கிரகண விரிப்பு

366 மானின் பண்பு

மு

342 முகப்பதி

341 முக்கனி

299 முத்தி

360 முத்தி கார்ணம்

279 முன்பிறந்த தோன்றலவர்கள்

மூ

17 மூக்கில் புழு
340 மூக்கும் காதும்
440 மூச்சு
71 மூச்சு அடங்குதல்
146 மூச்சு லயம்
381 மூச்சு - னிஜமான சொத்து
343 மூச்சே உன்பொருள்

வை

342 வைத்தியம்
வையகம்

ன

411 னகமாக இராதே - சதையாய் இரு
69 னந்நி
254 னந்நி
312 னந்நி
368 னபிபெருமானின் உன்னத வழிகாட்டுதல்
82 னமஸ்காரம்
316 னமஸ்காரம்
374 னமக்கு ஆண்டவர்களின் உரையே பலம்
80 னன்னம்பிக்கை வைப்பு
211 னன்னம்பிக்கை வைப்பு
298 னரகம்
260 னவக்கிரஹ கோளரிவாளர்
266 னவனீதம்
348 னறுமணம்

னா

113 னாடார்
414 னாத தேகம்
195 னாற்காரண ராஜ னிலை
93 னாற்பதாம் னாள் ஆன்ம சஞ்ஞார

உரிமைக்காட்சி

321 னாற்பதாம் னாள் ஆன்ம சஞ்ஞார

உரிமைக்காட்சி

227 னாற்றத்தை சுட்டெரிப்பது எப்படி?

னி

173 னித்திய தேகம்

174 னித்திய தேகம்

371 னித்திய தேகம்

42 னித்தியம்

43 னித்தியம்

273 னித்தியம்

237 னித்திய உலகு

108 னித்திய வாழ்க்கை

66 னியாய மரணம்

233 னினைவு

196 னிஷ்டை

னீ

158 னீதி

323 னீதி எல்லையில் மூன்று ரக மாணவர்கள்

388 னீதி எனும் பொருள்

163 னீதித் திருமணம்

96 னீதித்தேகம்

னு

னுட்ப மனிதப் படைப்பு

னூ

434 னூறு பனிகாலம்

225 னூறு வருட தெர்மாஸ் பிளாஸ்க்

னை

306 னைமிசாரண்ய வனவாசம்

ஜீ

50 ஜீவ அனலும், ரத்தமும்

288 ஜீவகாரியம்

179 ஜீவத் தண்ணீர்

4 ஜீவ பண்டிதர்

8 ஜீவப் பிரயாணம்

276 ஜீவப் பிரயாணம்

332 ஜீவப் பிரயாணம்

417 ஜீவப் பிரயாணம்

409 ஜீவ மருந்நு

76 ஜீவ ரட்சிப்பு

267 ஜீவ ரட்சிப்பு

209 ஜீவனும், தெய்வமும்

212 ஜீவனும், தெய்வமும்

213 ஜீவன் பேரில் அன்பு

ஶ்ரீ

23 ஶ்ரீ வித்து னாயகம்